

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Prop. 229 L

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Prop. 229 L

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

Innhold

1	Hovedinnholdet i proposisjonen	5	5	Endringer i politiregisterloven	19
			5.1	Gjeldende rett	19
			5.1.1	Taushetsplikten etter politi- registerloven	19
2	Høringen	6	5.1.2	Taushetsbelagte opplysninger i politiets registre	19
2.1	Høring om gjennomføring av EUs forordninger om etableringen av et inn- og utreiseprogram (EES) og et fremreiseprogram (ETIAS)	6	5.1.3	PNR-direktivet	19
2.2	Høring om endringer i grense- loven, utlendingsloven og politiregisterloven	7	5.2	Forslaget i høringsnotatet	20
			5.3	Høringsinstansenes syn	20
			5.4	Departementets vurdering	20
3	Gjennomføring av EUs forord- ninger som etablerer et inn- og utreiseprogram og frem- reiseprogram	9	6	Endringer i grenseloven og utlendingsloven	21
3.1	Bakgrunn	9	6.1	Innledning	21
3.1.1	Innledning	9	6.2	Endringer i grenseloven	21
3.1.2	Kort om inn- og utreiseprogrammet ..	9	6.2.1	Lovens formål	21
3.1.3	Kort om fremreiseprogrammet	9	6.2.2	Gjennomføring av EU-rettsakter ..	21
3.2	Gjennomføring av forordning (EU) 2017/2225 og (EU) 2017/2226 om etableringen av inn- og utreiseprogrammet	9	6.2.3	Delegasjon av kompetanse	22
3.2.1	Innledning	9	6.2.4	Inn- og utreisekontroll	22
3.2.2	Gjennomføring av forordning (EU) 2017/2226 om etableringen av inn- og utreiseprogrammet	10	6.2.5	Forhåndsmelding	22
3.2.3	Gjennomføring av forordning (EU) 2017/2225 om endringer i grenseforordningen	10	6.2.6	Kontroll av sjøfolk som fratre stilling	23
3.3	Gjennomføring av forordning (EU) 2018/1240 om etableringen av fremreiseprogrammet	11	6.2.7	Forskriftshjemmel	23
3.3.1	Innledning	11	6.2.8	Straffehjemmel	24
3.3.2	Gjennomføring av forordningen i norsk rett og saksbehandling av søknader om fremreisetillatelse ...	11	6.3	Endringer i utlendingsloven	24
3.3.3	Bortvisning ved manglende frem- reisetillatelse	11	6.3.1	Forslaget i høringsnotatet	24
			6.3.2	Høringsinstansenes syn	25
			6.3.3	Departementets vurdering	25
4	Utlevering av passasjerliste- opplysninger (PNR)	13	7	Økonomiske og administrative konsekvenser	26
4.1	Bakgrunn	13	7.1	Gjennomføring av EUs forord- ninger som etablerer et inn- og utreiseprogram og fremreise- system	26
4.2	Nasjonale og internasjonale rammer for lovgivningen	13	7.2	PNR	26
4.3	Forslaget i høringsnotatet	14	7.3	Endringer i grenseloven og utlendingsloven	27
4.4	Høringsinstansenes syn	15	8	Merknader til bestemmelsene	28
4.5	Departementets vurdering	16	8.1	Utlendingsloven	28
			8.2	Politiregisterloven	28
			8.3	Grenseloven	28
			Forslag til lov om endringer i grense- loven, utlendingsloven og politi- registerloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)		31

Vedlegg

1	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 av 30. november 2017 om etablering av et inn- og utreiseprogram (EES) for registrering av inn- og utreiseopplysninger og opplysninger om nektet innreise for tredjestatsborgere som passerer medlemsstatenes ytre grenser, om fastsettelse av vilkårene for tilgang til inn- og utreiseprogrammet for rettshåndhevende formål og om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengenavtalen og forordning (EF) 767/2008 og (EU) 1077/2011	35
2	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2225 av 30. november 2017 om endring i forordning (EU) 2016/399 for så vidt angår bruken av inn- og utreiseprogrammet	90
3	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240 av 12. september 2018 om etablering av et europeisk system for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordningene (EU) 1077/2011, (EU) 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226	106

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Prop. 229 L

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

*Tilråding fra Justis- og beredskapsdepartementet 3. september 2021,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Hovedinnholdet i proposisjonen

Justis- og beredskapsdepartementet foreslår i denne proposisjonen endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven. Endringene er begrunnet i ulike forhold.

For det første foreslås det endringer i grenseloven og utlendingsloven for å gjennomføre EUs forordninger om etableringen av et inn- og utreise-system (EES) og et fremreisesystem (ETIAS). Forordningene ble vedtatt i 2017 og 2018 og videreutvikler Schengen-regelverket, og i proposisjonen her foreslås lovendringene som er nødvendige for gjennomføringen av forordningene i norsk rett.

Det fremmes en egen Prop. 231 S (2020–2021) om samtykke til godtakelse av forordningene, og det vises til denne for nærmere redegjørelse av innholdet i forordningene. Rettsaktene i norsk oversettelse følger som trykt vedlegg til proposisjonen.

For det andre foreslås det en ny § 16 a i grenseloven som etablerer en nasjonal løsning for inn-

samling og bruk av PNR-opplysninger (PNR står for *passenger name record*), samt å legge til rette for at Norge kan delta i EUs PNR-samarbeid. I 2016 vedtok EU direktiv (EU) 2016/681 om anvendelse av passasjerlisteopplysninger for å forebygge, oppdage, etterforske og rettsforfølge terrorhandlinger og alvorlig kriminalitet (PNR-direktivet). PNR-direktivet omfattes ikke av EØS-avtalen og faller heller ikke inn under Schengen-avtalen. Selv om Norge ikke er bundet av direktivet, ønsker regjeringen å endre grenseloven og politiregisterloven slik at Norge kan etablere et system for PNR-registrering og evt. delta i PNR-systemet. Endringene i politiregisterloven går ut på å åpne for at opplysninger i nærmere bestemte registre i sin helhet underlegges taushetsplikt.

For det tredje foreslås det enkelte endringer i grenseloven og utlendingsloven som departementet har sett behov for i forbindelse med arbeidet med ny grenseforskrift.

2 Høringen

2.1 Høring om gjennomføring av EUs forordninger om etableringen av et inn- og utreiseprogram (EES) og et fremreiseprogram (ETIAS)

Forslag til endringer i grenseloven, utlendingsloven- og forskriften og politiregisterloven for å gjennomføre forordningene om etableringen av inn- og utreiseprogrammet og fremreiseprogrammet ble sendt på høring 30. juni 2020, med høringsfrist 1. oktober 2020.

Høringsnotatet ble sendt til følgende instanser:

Departementene

Arbeids- og velferdsdirektoratet
 Arkivverket
 Barneombudet
 Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir)
 Datatilsynet
 Digitaliseringsdirektoratet
 Direktoratet for forvaltning og økonomistyring
 Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap
 Domstoladministrasjonen
 Forbrukerombudet
 Forsvarets forskningsinstitutt
 Forsvarets høyskole
 Forsvarsstaben
 Helsedirektoratet
 Institutt for forsvarsstudier
 Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi)
 Kommisjonen for gjenopptakelse av straffesaker
 Kontrollutvalget for kommunikasjonssikkerhet
 Kriminalomsorgsdirektoratet
 Kripos
 Likestillings- og diskrimineringsombudet
 Luftfartstilsynet
 Nasjonal kommunikasjonssmyndighet (Nkom)
 Nasjonal sikkerhetsmyndighet (NSM)
 Norges institusjon for menneskerettigheter (NIM)
 Norsk Utenrikspolitisk Institutt (NUPI)
 Politidirektoratet
 Politihøgskolen
 Politiets sikkerhetstjeneste (PST)

Regelrådet for næringslivet
 Regjeringsadvokaten
 Riksadvokaten
 Sivil klareringsmyndighet
 Skattedirektoratet
 Spesialenheten for politisaker
 Statens sivilrettsforvaltning
 Statistisk sentralbyrå
 Statsadvokatembetene
 Sysselmannen på Svalbard (nå Sysselmesteren på Svalbard)
 Tolldirektoratet
 Universitetet i Bergen, det juridiske fakultet
 Universitetet i Oslo, det juridiske fakultet
 Universitetet i Tromsø, det juridiske fakultet
 Utlendingsdirektoratet
 Utlendingsnemnda
 Vegdirektoratet
 Økokrim
 Sametinget
 Stortingets kontrollutvalg for etterretnings-, overvåkings- og sikkerhetstjeneste (EOS- utvalget)
 Stortingets ombudsmann for forvaltningen (Sivilombudsmannen, nå Sivilombudet)
 Amnesty International Norge
 Antirasistisk Senter
 Den Norske Advokatforening
 Den Norske Dommerforening
 Finans Norge
 Juridisk rådgivning for kvinner (JURK)
 Jussbuss
 Jussformidlingen
 Innvandrernes landsorganisasjon
 Institutt for fredsforskning (PRIO)
 KS – Kommunesektorens organisasjon
 Landsorganisasjonen i Norge (LO)
 Mediebedriftenes landsforening
 Norges idrettsforbund
 Norges politilederlag
 Norsk forening for kriminalreform (KROM)
 Norsk Journalistlag
 Norsk Presseforbund
 Norsk Redaktørforening

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)

OMOD (Organisasjon mot offentlig diskriminering)

Politiets Fellesforbund

Redd Barna, Rettighetssenteret

Rettspolitisk forening

Røde kors

Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn (STL)

Stiftelsen for en Kritisk og Undersøkende Presse (SKUP)

Tekna

Departementet mottok høringssvar med uttalelser om lovendringene fra:

Samferdselsdepartementet

Datatilsynet

Digitaliseringsdirektoratet

Finmark politidistrikt

Kripos

Oslo statsadvokatembeter

Politidirektoratet

Politiets sikkerhetstjeneste (PST)

Politiets utlendingsenhet

Tolletaten

Utlendingsdirektoratet

Utlendingsnemnda

Øst politidistrikt

Avinor AS

NHO Luftfart

2.2 Høring om endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven

Forslag til endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven ble sendt på høring 26. mars 2021, med svarfrist 7. mai 2021. Forslagene til endringer ble sendt på høring sammen med forslag til ny forskrift om grensetilsyn og grensekontroll av personer (grenseforskriften) og nytt kapittel 60 i politiregisterforskriften om behandling av flypassasjerinformasjon (PNR-opplysninger), med svarfrist 18. juni 2021. Høringsnotatet ble sendt til følgende instanser:

Departementene

Arbeids- og velferdsdirektoratet

Arkivverket

Barneombudet

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir)

Datatilsynet

Digitaliseringsdirektoratet

Direktoratet for Arbeidstilsynet

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap

Domstoladministrasjonen

Forbrukerombudet

Forsvarets forskningsinstitutt

Forsvarets høgskole

Forsvarsstaben

Helsedirektoratet

Institutt for forsvarsstudier Integrerings- og mangfoldsdirektoratet

Kommisjonen for gjenopptakelse av straffesaker

Kontrollutvalget for kommunikasjonskontroll

Kriminalomsorgsdirektoratet

Kripos

Likestillings- og diskrimineringsombudet

Luftfartstilsynet

Nasjonal kommunikasjonsmyndighet (Nkom)

Nasjonal sikkerhetsmyndighet (NSM)

Norsk Utenrikspolitisk Institutt (NUPI)

Personvernkommissjonen

Politidirektoratet

Politi høgskolen

Politiets sikkerhetstjeneste (PST)

Regelrådet for næringslivet

Regjeringsadvokaten

Riksadvokaten

Sivil klareringsmyndighet

Skattedirektoratet

Spesialenheten for politisaker

Statens sivilrettsforvaltning

Statistisk sentralbyrå

Statsadvokatembetene

Sysselmannen på Svalbard (nå Sysselmasteren på Svalbard)

Tolldirektoratet

Universitetet i Bergen, det juridiske fakultet

Universitetet i Oslo, det juridiske fakultet

Universitetet i Tromsø, det juridiske fakultet

Utlendingsdirektoratet

Utlendingsnemnda

Vegdirektoratet

Økokrim

Norges institusjon for menneskerettigheter (NIM)

Sametinget

Stortingets kontrollutvalg for etterretnings-, overvåkings-, og sikkerhetstjeneste (EOS-utvalget)

Stortingets ombudsmann for forvaltningen (Sivilombudsmannen, nå Sivilombudet)

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

Avinor AS	Departementet mottok uttalelser om forslagene til lovendringer fra:
Amnesty International Norge	
Antirasistisk Senter	
Den Norske Advokatforening	Datatilsynet
Den Norske Dommerforening	Finnmark politidistrikt
DIXI Ressurssenter for voldtatte i Oslo og Stavanger	Kripos
Fellesskap mot seksuelle overgrep	Luftfartstilsynet
Finansnæringens Fellesorganisasjon	Politidirektoratet
Innvandrerne landsorganisasjon	Politiets sikkerhetstjeneste (PST)
Institutt for fredsforskning (PRIO)	Politiets utlendingsenhet
Juridisk rådgivning for kvinner (JURK)	Riksadvokaten
Jussbuss	Tolldirektoratet
Jussformidlingen	Utlendingsdirektoratet
KS – Kommunesektorens organisasjon	Økokrim
Landsorganisasjonen i Norge (LO)	Øst politidistrikt
Norges idrettsforbund	Norges institusjon for menneskerettigheter (NIM)
Mediebedriftenes landsforening	
NHO Luftfart	Norsk rikskringkasting AS (NRK)
Norges Fiskarlag	
Norges politilederlag	
Norsk forening for kriminalreform	Norsk Journalistlag
Norsk Journalistlag	Norsk Presseforbund
Norsk Presseforbund	Norsk Redaktørforening
Norsk Redaktørforening	Tekna
Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)	
OMOD (Organisasjon mot offentlig diskriminering)	Enkelte av høringsinstansene har kommet med forslag som ikke har vært gjenstand for høringen, og disse vil ikke bli kommentert nærmere i denne proposisjonen.
Politiets Fellesforbund	
Redd Barna, Rettighetssenteret	
Rettspolitisk forening	
Røde kors	
Samarbeidsrådet for tros- og livssynsamfunn	
Stiftelsen for en Kritisk og Undersøkende Presse (SKUP)	
Tekna	

3 Gjennomføring av EUs forordninger som etablerer et inn- og utreiseprogram og fremreiseprogram

3.1 Bakgrunn

3.1.1 Innledning

Formelt er Norge tilknyttet Schengen-samarbeidet gjennom avtale 18. mai 1999 om Norges og Islands tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket. Forordningene er som nevnt en videreutvikling av Schengen-regelverket. Norge avgjør på selvstendig grunnlag om innholdet i rettsakter som er en videreutvikling av Schengen-regelverket skal godtas og innarbeides i norsk rett. Se mer om Schengen-samarbeidet i Prop. 231 S (2020–2021) om samtykke til godtakelse av forordningene.

EES skulle i utgangspunktet tre i kraft ved årsskiftet 2020/2021 og ETIAS i 2021. Ikrafttredelse er imidlertid forsinket grunnet forhold på EU-siden. Kommisjonen i EU har nå fastsatt at systemene skal være i drift i henholdsvis mai 2022 (EES) og desember 2022 (ETIAS). Lovendringene vil ikke tre i kraft før driftsetting av de faktiske systemene.

3.1.2 Kort om inn- og utreiseprogrammet

Forordningene om Entry/Exit System (EES) etablerer et system for elektronisk registrering av tidspunkt og sted for inn- og utreise over Schengen-samarbeidets yttergrenser. Registreringen gjelder for tredjestatsborgere på korttidsopphold på Schengen-territoret, og systemet vil også registrere reisedokumentopplysninger og biometriske kjennetegn som ansiktsbilde og fire fingeravtrykk. Dataene vil bli kontrollert ved senere inn- og utreiser. Systemet vil automatisk beregne hvor lenge tredjestatsborgeren oppholder seg på Schengen-territoret, og vil varsle medlemsstatene når reisende ikke forlater Schengen-territoret innen utløpet av lovlig oppholdstid. Registrering og kontroll i EES erstatter dagens praksis med manuell stemping i reisedokumenter. Systemet skal effektivisere grensekontrollprosessen, og som et sekundærformål gis medlemsstate-

nes rettshåndhevende myndigheter og Europol anledning til å gjøre søk i systemet etter nærmere fastsatte vilkår.

3.1.3 Kort om fremreiseprogrammet

Forordningen om European Travel Information and Authorisation System (ETIAS) etablerer en ordning der visumfrie tredjestatsborgere søker om tillatelse til å få reise frem til Schengen yttergrense. Medlemsstatene kan dermed vurdere og avgjøre om den reisende utgjør en sikkerhetsrisiko, en risiko for ulovlig migrasjon, eller en høy risiko for epidemi allerede før de ankommer yttergrensen. Ved yttergrensen vil grensekontroll bli foretatt som normalt før eventuell innreise. En innvilget fremreisetillatelse vil således være en forutsetning, men ingen garanti, for å kunne reise inn på Schengen-territoret. Som et sekundærformål gis medlemsstatenes rettshåndhevende myndigheter og Europol anledning til å gjøre søk i systemet, etter nærmere fastsatte vilkår. Tilsvarende fremreiseprogrammer finnes for reise til blant annet USA (ESTA), Canada (ETA) og Australia (ETA).

3.2 Gjennomføring av forordning (EU) 2017/2225 og (EU) 2017/2226 om etableringen av inn- og utreiseprogrammet

3.2.1 Innledning

Europaparlamentet og Rådet for den europeiske union vedtok 30. november 2017 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 om etableringen av et inn- og utreiseprogram (EES) for registrering av inn- og utreiseopplysninger og opplysninger om nektet innreise for tredjestatsborgere som passerer medlemsstatenes ytre grenser, om fastsettelse av vilkårene for tilgang til inn- og utreiseprogrammet for rettshåndhevende formål, og om endring av konvensjonen om gjennom-

føring av Schengen-avtalen og forordning (EF) 767/2008 og forordning (EU) 1077/2011.

Videre vedtok Europaparlamentet og Rådet for den europeiske union samme dato Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2225 om endring i forordning (EU) 2016/399 for så vidt angår bruken av inn- og utreiseprogrammet.

Etableringen av et inn- og utreiseprogram er nytt i EU, og det er således ingen gjeldende regler i norsk rett om systemet.

3.2.2 Gjennomføring av forordning (EU) 2017/2226 om etableringen av inn- og utreiseprogrammet

3.2.2.1 Forslaget i høringsnotatet

Departementet foreslo at forordningen gjennomføres i norsk rett ved at den gjøres gjeldende som norsk lov uten omskrivninger. Departementet foreslo at inkorporeringen skjer i grenseloven § 8.

Departementet pekte på at forordningens struktur, språkform og teknisk detaljnivå er avvikende fra norsk lovgivningsteknikk, og at dette kan gjøre tilgjengeligheten vanskeligere for dem som skal anvende forordningen eller søker informasjon om innholdet i rettsakten. Departementet så det imidlertid ikke som aktuelt å gjennomføre forordningen ved omskrivning (transformasjon).

3.2.2.2 Høringsinstansenes syn og departementets vurdering

Ingen av høringsinstansene hadde innsigelser mot forslaget, men enkelte høringsinstanser pekte på behovet for å gi nærmere regler om gjennomføringen av forordningen i forskrift.

Departementet opprettholder forslaget om at forordningen gjennomføres i norsk rett ved inkorporasjon, se forslag til § 8 første ledd nr. 2 i grenseloven. Inkorporasjon innebærer at forordningene gjøres gjeldende som norsk lov uten omskrivninger. Når det gjelder behovet for forskriftsregulering, foreslår departementet en forskriftshjemmel i grenseloven § 25 nr. 12 som gir Kongen adgang til å gi forskrifter om gjennomføringen av rettsakter som følger av § 8. En slik hjemmel ble foreslått i en annen høring om endringer i grenseloven § 8, jf. høringsnotat 26. mars 2021. Denne hjemmelen vil dekke samtlige av de rettsaktene som gjennomføres i grenseloven § 8.

3.2.3 Gjennomføring av forordning (EU) 2017/2225 om endringer i grenseforordningen

3.2.3.1 Forslaget i høringsnotatet

Europaparlamentet og Rådet for den europeiske union vedtok forordning (EU) 2017/2225 samme dato som forordningen om inn- og utreiseprogrammet. Gjennom rettsakten gjøres nødvendige konsekvensendringer i forordning (EU) 2016/399 (grenseforordningen) for at inn- og utreiseprogrammet (EES) skal kunne anvendes etter sitt formål.

I høringsnotatet foreslo departementet å gjennomføre forordningen i utlendingsforskriften § 4-1, som er gjeldende bestemmelse som inkorporerer grenseforordningen i norsk rett.

3.2.3.2 Høringsinstansenes syn og departementets vurdering

Ingen av høringsinstansene hadde innsigelser og departementet opprettholder forslaget om at forordningen gjøres til norsk rett. I punkt 6.2.2 i proposisjonen foreslås imidlertid at inkorporasjonen av grenseforordningen flyttes til grenseloven § 8 første ledd i stedet for utlendingsforskriften. Forordning (EU) 2017/2225 foreslås således gjennomført i grenseloven § 8.

Departementet foreslår i tillegg en endring i utlendingsloven § 17 om bortvisning. I grenseforordningen artikkel 6 angis vilkårene for innreise til medlemsstatene. Gjennom endringsforordningen tilføyes det en ny artikkel 6 (1) bokstav f, som oppstiller et vilkår om at tredjestatsborgere skal stille til rådighet biometrisk personinformasjon når det er påkrevd. Situasjonene hvor utlendinger må oppta biometri følger også av bokstav f. Det følger videre av artikkel 14 nr. 1 i grenseforordningen at personer som ikke oppfyller vilkårene for innreise etter artikkel 6 nr. 1 skal nektes innreise. Som en konsekvens av dette må bortvisningsbestemmelsen i utlendingsloven endres, og det foreslås inntatt en ny bokstav n i utlendingsloven § 17 første ledd. Endringsforslaget ble ikke foreslått i høringsnotatet, men endringen er en ren konsekvensendring som følge av gjennomføringen av forordningen. Det anses således åpenbart unødvendig å sende forslaget på høring.

3.3 Gjennomføring av forordning (EU) 2018/1240 om etableringen av fremreiseprogrammet

3.3.1 Innledning

Europaparlamentet og Rådet for den europeiske union vedtok 12. september 2018 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240 om etableringen av et europeisk system for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordningene (EU) 1077/2011, (EU) 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226.

Etableringen av fremreiseprogrammet ETIAS er nytt i EU og det er således ingen gjeldende regler i norsk rett om systemet.

3.3.2 Gjennomføring av forordningen i norsk rett og saksbehandling av søknader om fremreisetillatelse

3.3.2.1 Forslaget i høringsnotatet

Departementet foreslo at ETIAS-forordningen gjennomføres ved inkorporasjon i utlendingsloven § 9 a. ETIAS-forordningen vil videre etablere en ny sakstype i utlendingsregelverket, og departementet foreslo derfor en adgang for Kongen til å kunne gi forskrifter om saksbehandlingen ved behov.

Videre foreslo departementet en ny § 9 b i utlendingsloven om avslag på søknad om fremreisetillatelse som fattes av den nasjonale ETIAS-enheten. Avslagsgrunnene for en søknad følger av forordningen artikkel 37 (1) a-g og (2), og disse ble foreslått inntatt i § 9 b første og annet ledd. I bestemmelsens tredje ledd ble det foreslått at et avslag skal grunngis ved å vise til en eller flere av de avslagsgrunnene som nevnt i første eller annet ledd, jf. forordningen artikkel 38 (2). Tredje ledd gjorde således unntak fra de generelle krav til begrunnelse av enkeltvedtak som følger av forvaltningsloven kapittel V, jf. utlendingsloven § 80.

Departementet foreslo videre i bestemmelsens fjerde ledd at vedtak om avslag på søknad om fremreisetillatelse kan påklages til Politidirektoratet.

3.3.2.2 Høringsinstansenes syn

Ingen av høringsinstansene hadde innsigelser til forslaget, bortsett fra *Politidirektoratet* som mente at de ikke bør være klageinstans for avslag på søknader om fremreisetillatelse.

3.3.2.3 Departementets vurdering

Departementet opprettholder forslaget om at forordningen gjennomføres i norsk rett ved inkorporasjon i utlendingsloven § 9 a. I tillegg foreslår departementet en adgang for Kongen til å kunne gi forskrifter om gjennomføringen av forordningen, herunder om saksbehandlingen.

Etter en nærmere vurdering opprettholdes ikke forslaget til ny § 9 b i utlendingsloven om avslag på søknad om fremreisetillatelse. Hensikten med forslaget var å tydeliggjøre at bestemmelsen gjør unntak fra de generelle krav til begrunnelse av enkeltvedtak som følger av forvaltningsloven kapittel V, jf. utlendingsloven § 80. Departementet er imidlertid kommet til at en ny § 9 b, som i det alt vesentlige er en gjengivelse av art. 37 i forordningen, ville representere en unødig dobbelregulering av disse tilfellene. Det foreslås i stedet en endring i utlendingsloven § 80, som i dag slår fast at forvaltningsloven gjelder når ikke annet følger av *loven her*. I og med at ETIAS gjennomføres ved inkorporasjon, foreslås det at henvisningen til *loven her* i utlendingsloven § 80 endres til *med mindre annet er bestemt i eller i medhold av lov*. Det som kan være aktuelt å fastsette i forskriften er en nærmere presisering av hvilke saksbehandlingsregler i forvaltningsloven som ikke gjelder grunnet utformingen av artiklene i forordningen.

Når det gjelder spørsmålet om hvem som skal være klageorgan for vedtak som ETIAS-enheten treffer, følger det i utgangspunktet av utlendingsloven § 76 første ledd at vedtak etter loven truffet av politiet, kan påklages til Utlendingsdirektoratet. Med forslag til ny forskriftshjemmel om gjennomføringen av forordningen i utlendingsloven § 9 a, kan ordningen med Utlendingsdirektoratet som klageorgan etter § 76 fravikes. På denne bakgrunn vil man på et senere tidspunkt kunne vurdere hvordan klageordningen skal innrettes.

3.3.3 Bortvisning ved manglende fremreisetillatelse

3.3.3.1 Forslaget i høringsnotatet

I forordningen artikkel 80 gjøres det konsekvensendringer i grenseforordningen artikkel 6 (1) bokstav b slik at gyldig fremreisetillatelse blir et innreisevilkår for korttidsopphold. Denne endringen innebærer at manglende fremreisetillatelse også vil være grunn til å nekte innreise og bortvise vedkommende utlending. Departementet foreslo således en tilføyelse i utlendingsloven § 17

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

første ledd bokstav b om bortvisning, slik at manglende fremreisetillatelse blir en bortvisningsgrunn.

3.3.3.2 *Høringsinstansenes syn og departementets vurdering*

Ingen av høringsinstansene hadde innsigelser og forslaget opprettholdes.

4 Utlevering av passasjerlisteopplysninger (PNR)

4.1 Bakgrunn

I 2016 vedtok EU direktiv (EU) 2016/681 om anvendelse av passasjerlisteopplysninger for å forebygge, oppdage, etterforske og rettsforfølge terrorhandlinger og alvorlig kriminalitet (PNR-direktivet). PNR-direktivet omfattes ikke av EØS-avtalen og faller heller ikke inn under Schengen-avtalen. Norge er således ikke bundet av direktivet.

Direktivet pålegger luftfartsselskaper å utlevere passasjeropplysninger som allerede er lagret som en del av reservasjonen eller innsjekkingsprosessen til en flyreise, såkalt PNR-informasjon. PNR er en forkortelse for den engelske betegnelsen *passenger name record*. Dette er opplysninger som luftfartsselskapene samler inn i kommersielt øyemed. PNR-opplysninger omfatter blant annet navn, adresse, telefonnummer, epostadresse, reiserute, navn på personer som reiser sammen, setenummer, bestillingshistorikk, betalingsinformasjon, bagasjeopplysninger, passnummer og nasjonalitet. Luftfartsselskapene skal ikke fremskaffe eller lagre nye opplysninger utover opplysningene som allerede er innhentet som ledd i deres ordinære drift.

Etter direktivet skal det opprettes en offentlig myndighet eller del av slik myndighet som skal opptre som Passasjerinformasjonsenhet (Passenger Information Unit, PIU). Enheten mottar passasjerinformasjonen fra luftfartsselskapene for analyse, søk og lagring med sikte på identifisering av passasjerer som kan være involvert i terrorhandlinger eller alvorlig kriminalitet, og som krever nærmere undersøkelse før avgang fra eller ankomst til et medlemsland. Enheten skal utveksle informasjon og analyseresultater med kompetente myndigheter i Norge, andre lands passasjerinformasjonsenheter og med Europol.

For behandling av PNR-opplysninger viser artikkel 13 i PNR-direktivet til Rådets rammebeslutning 2008/977/JIS av 27. november 2008 om vern av personopplysninger i forbindelse med politisamarbeid og rettslig samarbeid i straffesaker. Rammebeslutningen ble opphevet i 2016 og er erstattet av EU-direktivet (EU) 2016/680, som i

Norge er gjennomført i politiregisterloven. PNR-direktivet inneholder i tillegg flere særlige bestemmelser om hvordan PNR-opplysninger skal behandles, herunder bestemmelser om formålsbegrensning, anonymisering og sletting.

Det fremgår av PNR-direktivets fortale punkt 36 at direktivet er utformet i samsvar med de grunnleggende rettigheter artikkel 7 og 8 i EUs charter. Det fremgår av charterets artikkel 52 nr. 3 at disse artiklene gjenspeiler de samme rettigheter for individet som er gitt i Den europeiske menneskerettskonvensjonen (EMK) art. 8.

4.2 Nasjonale og internasjonale rammer for lovgivningen

Grunnloven § 102 første ledd første punktum lyder: «Enhver har rett til respekt for sitt privatliv og familieliv, sitt hjem og sin kommunikasjon». Ordlyden synes ikke å gi rom for unntak, i motsetning til det som gjelder etter EMK artikkel 8, som formuleringen bygger på. Etter Rt. 2014 s. 1105 skal Grunnloven § 102 imidlertid leses slik at den gir adgang til unntak i lov, så lenge slike unntak fremmer et legitimt formål og er forholdsmessige. Dette er også gjentatt i Rt. 2015 s. 93.

Formuleringen i Grunnloven § 102, og unntakshjemmelen slik den er utpenslet i rettspraksis, tilsvarer EMK artikkel 8. Når forholdet til personvernet etter EMK artikkel 8 drøftes i denne proposisjonen, forutsettes det derfor at det samme vernet gjør seg gjeldende etter Grunnloven § 102.

EMK og FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter (SP) er gjort til del av norsk rett ved menneskerettsloven. Ved motstrid skal konvensjonsbestemmelsene gå foran annen norsk lov, jf. menneskerettsloven § 3.

Offentlige myndigheters behandling av informasjon om enkeltpersoner berører verdier som er beskyttet av EMK artikkel 8. I utgangspunktet vil myndighetenes oppbevaring av opplysninger om enkeltpersoner i seg selv kunne utgjøre et inngrep i rettighetene i artikkel 8. Etter artikkel 8 nr. 2 kan slike inngrep være tillatt, såfremt de har hjemmel

i lov og er nødvendige i et demokratisk samfunn av hensyn til visse nærmere angitte formål. Blant disse er hensynet til forebygging eller bekjempelse av kriminalitet. Følgelig vil utgangspunktet være at PNR-opplysninger utlevert fra luftfartsselskap til PNR-enheten kan behandles dersom og så lenge det er nødvendig for å forebygge eller bekjempe kriminalitet.

Den europeiske menneskerettsdomstolen (EMD) har slått fast at et inngrep vil regnes som nødvendig i et demokratisk samfunn hvis det følger «a pressing social need» og det er forholdsmessig i henhold til inngrepets formål, jf. *Breyer mot Tyskland* 30. januar 2020 avsnitt 88. På samme sted slo domstolen også fast at:

«the fight against crime, and in particular against organised crime and terrorism, which is one of the challenges faced by today's European societies, upholding public safety and the protection of citizens constitute 'pressing social needs'».

Hjemmelskravet («i samsvar med loven») innebærer at inngrepet må ha et rettslig grunnlag i nasjonal rett, som også må være tilstrekkelig presist. EMD har i tillegg slått fast at hjemmelsgrunnlaget må sikre nødvendige garantier mot vilkårlighet, jf. blant annet *L.H. mot Latvia* 29. april 2014 avsnitt 47. Hvilke garantier som er nødvendige må vurderes i lys av inngrepets art og omfang, jf. *P.G. og J.H. mot Storbritannia* 25. september 2001 avsnitt 46. Kravet om garantier henger tett sammen med kravet om forholdsmessighet, og disse kravene vurderes etter omstendighetene samlet, se for eksempel *S. og Marper mot Storbritannia* 4. desember 2008 avsnitt 99.

Det følger av praksis fra EMD at nasjonale myndigheter nyter en viss skjønnsmargin til selv å velge hvilke tiltak som er nødvendige for å forebygge og bekjempe kriminalitet. Departementet er ikke kjent med at EMD har behandlet saker om lovligheten av PNR-systemet eller lignende tiltak, men domstolen har derimot behandlet en rekke saker om skjult overvåking, herunder overvåking gjennomført av nasjonale sikkerhetstjenester, se blant annet *Weber og Saravia mot Tyskland* 29. juni 2006 og nylig avsatte *Big Brother Watch and others mot Storbritannia* og *Centrum för rättvisa mot Sverige*, begge avsagt 25. mai 2021. I *Weber og Saravia mot Tyskland* uttalte domstolen at nasjonale myndigheter nyter «a fairly wide margin of appreciation in choosing the means for achieving the legitimate aim of protecting national security» (avsnitt 106). Denne linjen er tilsynelatende mode-

rett noe i *Big Brother Watch and others mot Storbritannia*, hvor domstolen utaler at «the national authorities enjoy a certain margin of appreciation» (avsnitt 308).

4.3 Forslaget i høringsnotatet

Selv om Norge ikke er bundet av PNR-direktivet, foreslo departementet å legge til en ny bestemmelse i grenseloven § 16 a som etablerer en nasjonal løsning for innsamling og bruk av PNR-opplysninger. Løsningen legger også til rette for at Norge kan delta i EUs PNR-system. Det ble vist til at alle EU-stater og Storbritannia har implementert PNR-direktivet, som anses å være et viktig instrument i bekjempelsen av terrorhandlinger og annen alvorlig kriminalitet. Dersom Norge ikke deltar i EUs PNR-system, vil reisende fra utenfor Schengen kunne unngå registrering i systemet ved å reise til eller via Norge og videre inn i EU over indre Schengen-grense. Det ble vist til at det kan bli utfordrende for Norge som Schengen-land ikke å ha et system for PNR-registrering. Norske myndigheter har derfor anmodet EU-kommisjonen om at det startes forhandlinger mellom Norge og EU om en norsk tilknytning til PNR-direktivet. Kommisjonen har i februar 2020 gitt tilbakemelding og stilt seg positive til nærmere dialog. Forslaget i høringsnotatet ble derfor også utformet slik at det vil være i samsvar med PNR-direktivet.

Det ble også vist til at forslaget tar sikte på å følge opp anbefalinger om flypassasjerinformasjon (PNR-informasjon) i FNs sikkerhetsrådsresolusjon 2396, som ble vedtatt 21. desember 2017. Der anbefales det blant annet etablering av systemer for innsamling av PNR-informasjon slik at kompetente nasjonale myndigheter kan analysere disse for å forebygge, oppdage og etterforske terrorisme.

Departementet foreslo å plassere utleveringshjemmelen for PNR-opplysninger i ny § 16 a i grenseloven. Utlevering av PNR-opplysninger dekkes av formålet med grenseloven, som er å sikre grensetilsyn og grensekontroll samt bidra til å bekjempe grensekryssende kriminalitet, jf. grenseloven § 1.

Forslaget til ny § 16 a gjenspeiler i det vesentlige innholdet i PNR-direktivets artikkel 8 om luftfartsselskapers forpliktelser vedrørende videre-sending av opplysninger. Etter forslaget pålegges luftfartsselskapene å utlevere passasjerinformasjon i elektronisk form før hver flyvning til den nasjonale PNR-enheten. Ordningen innebærer at

luftfartsselskapene utleverer passasjerinformasjonen automatisk, en såkalt *push-ordning*. For at ordningen skal bli effektiv, må alle luftfartsselskaper med tillatelse til å utføre ervervsmessig transport av passasjerer til og fra Norge omfattes. Forpliktelsen omfatter alle flyvninger til eller fra utlandet til Norge, herunder passasjerer i transitt.

Etter forslaget gjelder plikten til å utlevere informasjon kun i samme omfang som selskapet har innsamlet informasjon som ledd i sin virksomhet. Selskapene kan derfor ikke pålegges å samle inn informasjon utelukkende for å videresende dette til PNR-enheten. Foruten de kategorier som kan videresendes etter API-direktivet, se nærmere omtale i punkt 6.2.2, med hjemmel i utlendingsloven § 20, jf. grenseloven § 16, omfattes 17 kategorier opplysninger. En uttømmende liste over hvilke opplysninger som skal videresendes dersom de er innsamlet, ble foreslått inntatt i politiregisterforskriften ny § 60-5.

Dersom et luftfartsselskap deler flyruten med andre luftfartsselskaper, skal luftfartsselskapet som utfører den enkelte flyvning etter forslaget overføre PNR-opplysningene for samtlige passasjerer.

Det er nødvendig med faste tidsintervaller for når luftfartsselskapene skal utlevere passasjerinformasjonen. Tidsintervallene ble satt under hensyn til at myndighetene skal kunne planlegge og om nødvendig iverksette relevante tiltak for å oppfylle formålet med ordningen. Departementet foreslo å lovfeste at opplysningene skal overføres 24-48 timer før avgang og umiddelbart etter avgang. I unntakstilfeller kan det imidlertid være behov for å avvike fra de utleveringstidspunktene som vanligvis benyttes. Opplysningene bør derfor kunne utleveres etter en konkret anmodning fra PNR-enheten dersom det er nødvendig for å avverge en konkret og reell trussel i forbindelse med terrorhandlinger eller alvorlig kriminalitet.

Det ble videre foreslått å lovfeste at Kongen gir forskrift om behandlingen av PNR-opplysninger. Forslaget om forskriftshjemmel ble supplert med forslag om et nytt kapittel 60 i politiregisterforskriften med nærmere regler om behandlingen av PNR-opplysningene, herunder om formål, hjemmelsgrunnlag, behandlingsansvar, opplysningskategorier som kan registreres, tilgang, utlevering, informasjonsplikt, innsyn, retting, sletting, maskering, klageadgang, informasjonssikkerhet, internkontroll og sporing. Forslaget er laget etter mønster fra de øvrige kapitlene i politiregisterforskriften del 11.

4.4 Høringsinstansenes syn

Politidirektoratet, Riksadvokaten, Politiets sikkerhetstjeneste, Kripos, Økokrim, Politiets utlendingsenhet, Øst politidistrikt og Oslo politidistrikt støtter forslaget.

Politiets sikkerhetstjeneste påpeker samtidig at det er behov for et ytterligere tredje push av data mellom 24-48 timer før avgang og avgang (når dørene lukkes). Dette begrunnes med muligheten til å iverksette tiltak mot personer som reiser til eller fra Norge, og som booker billett senere enn 24 timer før avgang. *Tolldirektoratet* påpeker det samme.

Tolldirektoratet anbefaler at PNR-opplysninger også skal kunne mottas fra andre operatører enn kommersielle flyselskaper, og viser til at PNR-direktivet ikke er til hinder for dette.

Norges institusjon for menneskerettigheter (NIM) påpeker at forslaget reiser spørsmål i relasjon til retten til privatliv etter Grunnloven § 102, EMK artikkel 8 og SP artikkel 17. NIM bemerker at tiltaket samlet vil utgjøre en generell og udifferensiert bulkinnsamling av opplysninger, som i seg selv anses som et inngrep i retten til privatliv etter EMK artikkel 8. NIM mener departementet med fordel kunne gjort grundigere rede for hvorfor forslaget er nødvendig og forholdsmessig, og stiller spørsmål ved om PNR-systemet faktisk bidrar til å oppnå formålet om å bekjempe terrorisme og annen alvorlig kriminalitet, utover de allerede eksisterende systemene myndighetene har tilgjengelig. NIM påpeker også at grunnlaget for PNR-enhetens innhenting av passasjeropplysninger, som foreslås hjemlet i grenseloven, henger uløselig sammen med videre lagring, søk og utlevering av disse opplysningene, som foreslås regulert i forskrift, og at i saker om overvåking er det gjennomgående at EMD vurderer forholdsmessighetskravet og lovkravet i tett sammenheng. I den sammenheng har NIM flere merknader knyttet til de foreslåtte bestemmelsene i forskriften, herunder forslagene om regulering av søk og sammenligning av opplysninger, utlevering, notifikasjon, tilgang til effektive rettsmidler og kontroll. NIM viser til at disse forholdene vil være sentrale i vurderingen av om tiltaket er forholdsmessig etter EMK artikkel 8.

NIM, Datatilsynet og Tekna bemerker at PNR-direktivets forhold til EUs charter om grunnleggende rettigheter er løftet for EU-domstolen, og at departementet bør avklare hvordan Norges eventuelle tilknytning til PNR-systemet vil påvirkes dersom EU-domstolen slår fast at forslaget ikke er i tråd med charteret. Datatilsynet viser også til at

EDPB (European Data Protection Board) i brev til EU-kommisjonen 22. januar 2021 konkluderer med at en generell og udifferensiert innsamling av opplysninger om flypassasjerer ikke er i tråd med EU-retten.

Datatilsynet og *Tekna* mener at en generell og udifferensiert innsamling av alle norske borgeres flypassasjerinformasjon, med 5 års lagringstid, ikke lar seg begrunne uten et grundig dokumentert behov, og at mengden opplysninger som samles inn og lagres ikke er proporsjonal med nytteverdien av tiltaket. På den bakgrunn ber *Datatilsynet* om at det bestemmes at opplysningene som innhentes kun kan brukes til grensekontroll.

Datatilsynet mener videre at grunnlaget for behandlingen av de innhentede opplysningene er for svakt og uklart formulert og gjør det vanskelig for den enkelte å forutberegne sin rettsstilling. I likhet med NIM har *Datatilsynet* også innvendinger mot sikkerhetsmekanismene som er foreslått inntatt i politiregisterforskriften, herunder at lagringstiden begrenses til det som er absolutt nødvendig, og at det etableres en ordning for uavhengig forhåndskontroll.

Datatilsynet viser videre til personvernforordningen artikkel 36 nr. 4, som bestemmer at medlemstatene skal rådføre seg med tilsynsmyndigheten ved utarbeiding av forslag til lovgivning som skal vedtas av et nasjonalt parlament, og anfører at dette innebærer at slik forhåndskonsultasjon må gjennomføres før lovforslaget sendes på ordinær høring. I følge *Datatilsynet* er dette en plikt, og en eventuell unnlattelse vil kunne innebære et brudd på personvernforordningen og dermed også Norges EØS-rettslige forpliktelser.

4.5 Departementets vurdering

Departementet deler høringsinstansenes vurdering av at den foreslåtte plikten om utlevering av PNR-opplysninger reiser spørsmål i relasjon til retten til privatliv etter Grunnloven §102 og EMK artikkel 8. Selv om opplysningene som vil bli registrert om den enkelte ikke er av sensitiv art, utgjør innsamlingen som helhet et omfattende inngrep i retten til privatliv. For at inngrepet skal være forholdsmessig, er det derfor av sentral betydning at tiltaket er nødvendig for å oppnå formålet.

Etter departementets vurdering vil utlevering av PNR-opplysninger kunne spille en avgjørende rolle på flere stadier under etterforskningen og avdekningen av terrorhandlinger og alvorlig kriminalitet. I lys av høringsinstansenes merknader

ser departementet imidlertid at spørsmålet fortjener en bredere omtale enn i høringsnotatet, herunder en nærmere beskrivelse av hvordan PNR-opplysningene kan benyttes, og hvorfor tiltaket er nødvendig.

PNR-opplysningene vil gi politiet et viktig supplement til dagens regler om reiseregistrering. Behandlingen av opplysningene vil gjøre det mulig for politiet å avdekke kriminelles reisemønstre, og detaljer blant opplysningene kan spille en avgjørende rolle i etterforskningen av alvorlig kriminalitet. Opplysningene kan sette politiet i stand til å kartlegge personers inn- og utreiser, herunder reiser foretatt sammen med andre og opplysninger om betaling for reisene mv. Opplysningene er relevante i eksempelvis saker om narkotika-, våpen- eller menneskesmugling, idet opplysningene kan bidra til å identifisere gjerningspersoner, medvirkende gjerningspersoner og bakmenn. PNR-opplysningene vil med andre ord kunne få avgjørende betydning for etterforskning og bevisførsel i saker om grenseoverskridende kriminalitet. På samme måte vil opplysningene bidra til at Tolletaten får opplysninger om reisemønstre som kan tilsi at det er fare for alvorlig kriminalitet knyttet til ulovlig vareførsel over grensene. Når politiet på forhånd gis informasjon om at mistenkte har planer om å fly på et bestemt tidspunkt, vil PNR-opplysningene også kunne anvendes til å iverksette observasjon av den mistenkte, samt sikre identifikasjon av hittil ukjente medvirkere og andre gjerningspersoner. PNR-opplysninger vil på den måten kunne tjene som et verktøy for å bekjempe organisert kriminalitet. På samme måte vil Tolletaten kunne vurdere om en bestemt person må stanses for kontroll.

Etter PNR-direktivet artikkel 19 skal Kommisjonen fremlegge en rapport om gjennomføringen av direktivet. Kommisjonen la frem sin rapport 24. juli 2020. På bakgrunn av at 24 av 26 medlemsland hadde sørget for fullverdig gjennomføring av direktivet, konkluderte Kommisjonen blant annet med at «PNR has proven to be effective in achieving its aims» (punkt 3.3. første avsnitt). På samme sted uttalte Kommisjonen også at:

«Without claiming to be exhaustive, Member States have provided the Commission with qualitative evidence that illustrates how the comparison of PNR data against databases and predetermined criteria has contributed to the identification of potential terrorists or persons involved in other serious criminal activities, such as drug trafficking, cybercrime, human trafficking, child sexual abuse, child abduction

and participation in organised criminal groups. In some instances, the use of PNR data has resulted in the arrest of persons previously unknown to the police services, or allowed for the further examination by the competent authorities of passengers who would not have been checked otherwise. The assessment of passengers prior to their departure or arrival has also helped to prevent crimes from being committed. National authorities highlight that these results could not have been achieved without the processing of PNR data, e.g. by using exclusively other tools such as Advance Passenger Information».

Samlet mener departementet at de nevnte bruksområdene viser at utlevering av PNR-opplysninger er et nyttig verktøy i politiets, PSTs og Tolletatens arbeid for å avdekke og bekjempe terrorvirksomhet og alvorlig kriminalitet, og at tiltaket derved oppfyller kravet til nødvendighet som følger av EMK artikkel 8. Kommisjonens konklusjoner underbygger dette.

Nødvendigheten av inngrepet taler for at tiltaket er forholdsmessig. I forholdsmessighetsvurderingen er det imidlertid også av sentral betydning at videre bruk av opplysningene er forbeholdt saker om terrorhandlinger og alvorlig kriminalitet, og at behandlingen vil være strengt begrenset gjennom sikkerhetsmekanismene som vil bli gitt i politiregisterforskriften, herunder regler om tilgang, taushetsplikt, utlevering, informasjonsplikt, innsyn, retting, sletting og maskering. Departementet viser til at det i høringsnotatet blant annet ble foreslått at det bare er tjenestepersonene i PNR-enheten som gis tilgang til opplysningene i registeret, og at alle opplysningene skal underlegges taushetsplikt. Departementet viser også til forslaget om avidentifisering i form av maskering av nærmere angitte opplysningskategorier etter seks måneder. I tillegg følger det av PNR-direktivet artikkel 12 at opplysningene som hovedregel skal oppbevares i fem år og deretter slettes, og at det med sletting menes tilintetgjøring. Sikkerhetsmekanismene vil bli regulert i politiregisterforskriften, og høringsinnspillene om forskriftsreguleringen vil bli vurdert nærmere i det videre arbeidet med utformingen av forskriftsbestemmelsene.

Dersom Norge slutter seg til EUs PNR-system, vil de innsamlede opplysningene kunne utveksles med Europol, til PNR-enheter og kompetente myndigheter i de andre medlemslandene, og til tredjeland på nærmere angitte vilkår. I høringsnotatet ble det foreslått å presisere i politi-

registerforskriften når og hvordan slik utveksling kan foregå, etter mønster fra PNR-direktivet artikkel 6 nr. 2 bokstav b og artikkel 9, 10 og 11. Behovet for forsterket internasjonalt samarbeid om deling av PNR-opplysninger, og norsk tilknytning til en slik ordning, underbygges av utviklingen innenfor terrorisme og alvorlig kriminalitet. Både terrorisme og alvorlig kriminalitet kjennetegnes i dag av global rekkevidde. Internasjonalt samarbeid er sentralt for å forebygge og håndtere slik aktivitet. Interpol og Europol er sentrale fora for samarbeid mellom landenes politimyndigheter. Utfordringen kan eksemplifiseres ved de siste års utvikling der fremmedkrigere, herunder med barn, reiser fra Norge for å delta i terrorvirksomhet, men også når fremmedkrigere reiser tilbake til sine hjemland. Det er i Norges interesse å bli varslet om at terrorister eller kriminelle er på vei til Norge. Tilsvarende forventes det at Norge gjør det som er mulig for å forhindre at terrorister og kriminelle reiser fra Norge til andre land for å begå straffbare handlinger, noe deltakelse i EUs PNR-system vil legge til rette for.

I trusselvurderingene til Politiets sikkerhetstjeneste og Etterretningstjenesten omtales utfordringene knyttet til terrorister henholdsvis i Norge, i Europa og globalt. Internasjonalt finnes det flere eksempler på at voldelige ekstremister fra ett land har reist inn i et annet land for å begå terror. Politiets trusselvurdering for 2021 viser til at internasjonale kriminelle gjenger over tid har vist intensjon om å etablere seg i Norge. Trusselvurderingen viser også til andre utviklingstrekk som i tiden fremover vil utfordre sikkerheten på grensen. Å legge til rette for at norske myndigheter kan forebygge, oppdage, etterforske og rettsforfølge terrorhandlinger og alvorlig kriminalitet når aktører som har slike intensjoner krysser grensene, krever en rekke tiltak. Innsamling og bruk av PNR-opplysninger, og et internasjonalt samarbeid innenfor rammen av PNR-direktivet, er etter departementets vurdering et sentralt virkemiddel for å bidra til dette.

Etter departementets vurdering ligger det dermed innenfor norske myndigheters skjønnsmargin å lovfeste en plikt til utlevering av PNR-opplysninger med formål om bekjempelse av terrorhandlinger og annen alvorlig kriminalitet, så lenge lovbestemmelsen ledsages av rettssikkerhetsgarantier i forskrift. I vurderingen har departementet også lagt vekt på at det er av sentral betydning for det europeiske regelverket som helhet at Norge slutter seg til systemet. Hvis ikke vil Norge kunne fungere som et uheldig smutthull.

Som høringsinstansene påpeker, er spørsmålet om lovligheten av PNR-direktivet reist for EU-domstolen. Dersom utfallet av EU-domstolens avgjørelse blir negativt, legger vi til grunn at dette vil bli fulgt opp av EU. Norge vil i så fall måtte vurdere tilsvarende endringer i regelverket som EU. Inntil videre forholder departementet seg til at Kommisjonen og Rådets vurdering er at direktivet overholder de krav som følger av EUs charter om grunnleggende rettigheter.

For å imøtekomme bekymringene til PST og Tolletaten om mulige sikkerhetshull foreslår departementet å lovfeste at Kongen kan gi forskrift om overføring av passasjeropplysninger til andre tidspunkter enn de som følger av direktivet artikkel 8 nr. 5, og som ble foreslått i høringsnotatet. Som PST og Tolletaten bemerker kan det være behov for en tredje overføring for å gi myndighetene nok tid til å iverksette tiltak når reisen bestilles senere enn 24 timer før avgang. Overføring på dette tidspunktet vil ikke være prinsipielt annerledes enn de øvrige overføringene.

Departementet finner derimot ikke grunn til å etterkomme Tolldirektoratets forslag om at opplysninger også bør kunne mottas fra andre enn kommersielle operatører. Det vil være langt mer krevende praktisk og administrativt å pålegge andre enn de kommersielle operatørene å utlevere PNR-opplysninger, og en slik ordning er det heller ikke tatt høyde for i den planlagte infrastrukturen.

Til Datatilsynets anførsel om at opplysningene bare skal brukes til grensekontroll, samt at bruk til kriminalitetsbekjempelse skal underlegges en uavhengig forhåndskontroll, bemerker departementet at formålet med PNR-direktivet utelukkende er bekjempelse av terrorhandlinger og

alvorlig kriminalitet. Direktivet stenger dermed for å bruke opplysningene til grensekontroll. Det vises for øvrig til at bruk av passasjeropplysninger til grensekontroll allerede er etablert gjennom API-direktivet, som er gjennomført i utlendingsloven § 20.

Departementet kan ikke se at det er aktuelt å vurdere uavhengig forhåndskontroll. PNR-direktivet legger ikke opp til slik forhåndskontroll for bruk av PNR-opplysningene. En slik forhåndskontroll er heller ikke vanlig når opplysninger ikke brukes til andre formål enn de er innhentet for.

Til Datatilsynets anførsel om forhåndskonsultasjon etter personvernforordningen artikkel 36 nr. 4, bemerker departementet at det er direktiv (EU) 2016/680, og ikke personvernforordningen, som kommer til anvendelse. Direktivet artikkel 28 nr. 2 har imidlertid tilsvarende ordlyd som personvernforordningen artikkel 36 nr. 4. Direktivet er gjennomført i politiregisterloven. I Prop. 99 L (2016–2017) punkt 4.5.1 ble det gjort rede for at den alminnelige høringsrunden er tilstrekkelig som forhåndskonsultasjon etter direktivet artikkel 28 nr. 2. Justiskomiteen stilte seg bak departementets vurdering i Innst. 416 L (2016–2017). Det samme følger også av Kongelig resolusjon 27. april 2018 nr. 8 punkt 4.4.2.3. Forslaget om utlevering av PNR-opplysninger har vært på høring, og Datatilsynet har avgitt hørings svar. Etter departementets vurdering er kravene etter direktivet artikkel 28 nr. 2 til forhåndskonsultasjon dermed oppfylt.

Etter dette opprettholder departementet forslaget, men foreslår at begrepet «transportør av luftfartøy» erstattes med begrepet «luftfartsselskap».

5 Endringer i politiregisterloven

5.1 Gjeldende rett

5.1.1 Taushetsplikten etter politiregisterloven

Etter politiregisterloven § 23 har enhver som er ansatt i eller utfører tjeneste eller arbeid for politiet eller påtalemyndigheten plikt til å hindre at andre får adgang eller kjennskap til det han i forbindelse med tjenesten eller arbeidet får vite om noens «personlige forhold». Vurderingen av om opplysninger er å anse som «personlige forhold» etter politiregisterloven § 23 beror på en konkret vurdering av om opplysningene kan røpe forhold som må anses personlige eller beskyttelsesverdige, herunder klientforhold, jf. politiregisterforskriften § 7-3 annet ledd. Ordlyden «noens personlige forhold» tilsvarer ordlyden i forvaltningsloven § 13 første ledd. Som det fremgår av merknadene til politiregisterloven § 23 i Ot.prp. nr.108 (2008–2009) kapittel 21.6, ønsket lovgiver en noe videre taushetsplikt for tjenestepersoner i politiet sammenlignet med forvaltningen for øvrig. Dette ble gjort ved å utelate formuleringen fra forvaltningsloven § 13 annet ledd om hva som ikke regnes som personlige forhold, og ved å presisere i forarbeidene at fødested, fødselsdato, personnummer, statsborgerforhold, sivilstand, yrke, bopel og arbeidssted skal regnes som «personlige forhold» etter politiregisterloven § 23. Uansett vil opplysningene være taushetsbelagte dersom opplysningene «røper et klientforhold», jf. både politiregisterforskriften § 7-3 og forvaltningsloven § 13. Fra utgangspunktet om taushetsplikt i politiregisterloven § 23 gjøres det en rekke unntak i politiregisterloven kapittel 6, der det i §§ 24 til 34 er listet opp til hvem eller til hvilke formål opplysninger kan utleveres. I tillegg er det i politiregisterforskriften del 11 gitt særlige regler for enkelte registre som begrenser lovens adgang til å utlevere opplysninger.

5.1.2 Taushetsbelagte opplysninger i politiets registre

Politiet har behov for å behandle et bredt spekter av opplysninger for å gjennomføre sine lovpålagte

oppgaver. Behandlingen skjer for det meste i politiets registre, som er etablert etter politiregisterloven § 14. Forskriftsreguleringene av politiets registre er plassert i politiregisterforskriften del 11 kapittel 44 til 59.

Det overveiende flertallet av opplysningene som nedtegnes i de forskjellige registrene er underlagt taushetsplikt etter gjeldende rett. Mesteparten av opplysningene er taushetsbelagte fordi de gjelder «personlige forhold», jf. politiregisterloven § 23 første ledd nr. 1, ikke bare fordi de registrerte opplysningene er personlige, men også fordi opplysningene røper et «klientforhold» mellom den registrerte og politiet. Dette gjelder opplysningene som er nedtegnet i registrene som har kriminalitetsbekjempelse som formål, og hvor opplysninger registreres i forbindelse med kriminell virksomhet. Saken er derimot en annen for registrene som både har politimessige og forvaltningsmessige formål, hvor opplysninger kan registreres uten at de har tilknytning til kriminalitet. Her siktes det særlig til grense- og territorialkontrollregisteret, jf. politiregisterforskriften kapittel 55, og politiets utlendingsregister, jf. politiregisterforskriften kapittel 56. Opplysningene som registreres i disse registrene vil ikke nødvendigvis røpe beskyttelsesverdige klientforhold. Det er likevel slik at mesteparten av opplysningene som kan nedtegnes i disse registrene uansett er å anse som «personlige», slik at de er underlagt taushetsplikt.

5.1.3 PNR-direktivet

PNR-direktivet artikkel 13 nr. 2 forutsetter at de nasjonale bestemmelsene om taushetsplikt som er nedfelt i samsvar med rammebeslutning 2008/977/JHA også kommer til anvendelse for PNR-opplysningene. Rammebeslutningen er opphevet og erstattet av direktiv (EU) 2016/680, som i Norge er gjennomført i politiregisterloven.

I høringsnotatet foreslo departementet å regulere PNR-registeret i politiregisterforskriften, og at opplysningene underlegges politiregisterlovens regime. Som nevnt i punkt 4.3 skal det registreres i alt 17 kategorier opplysninger i PNR-registeret i

tillegg til kategoriene som kan videresendes etter API-direktivet, herunder opplysninger om navn, adresse, telefonnummer, e-postadresse, dato for reservasjon/utstedelse av billett, setenummer, bagasjeopplysninger mv. Selv om opplysningene registreres med formål om å forebygge, oppdage, etterforske og rettsforfølge terrorhandlinger og alvorlig kriminalitet, vil ikke registreringen røpe beskyttelsesverdige klientforhold mellom den registrerte og politiet siden opplysningene nedtegnes om alle reisende, uavhengig av eventuell tilknytning til kriminell virksomhet. Etter dagens regelverk vil flere av PNR-opplysningene ikke være omfattet av politiets taushetsplikt, for eksempel opplysninger om setenummer og bagasje.

5.2 Forslaget i høringsnotatet

Departementet foreslo å endre politiregisterloven § 23 slik at det fremgår av loven at alle opplysninger som er registrert i politiets registre er underlagt taushetsplikt. Forslaget ble begrunnet med at endringen vil klargjøre regelverket og gjøre det lettere å overholde taushetsplikten for den enkelte tjenesteperson i politiet. Departementet viste også til at endringen vil bidra til å styrke personvernet til personer som er registrert i politiets registre, og at den også vil sikre at PNR-opplysningene er underlagt taushetsplikt. Politiregisterloven kapittel 6 åpner for en vid adgang til å utlevere opplysninger til ulike formål, men disse bestemmelsene vil ikke komme til anvendelse på grunn av de strenge formålsbegrensningene i forslaget til kapittel 60 om PNR-registeret. Departementet understreket at endringen ikke vil få noen betydning for offentlighetens tilgang til opplysninger i straffesaker. Slikt innsyn er regulert i straffeprosessloven § 28, og endringen i politiregisterloven § 23 vil ikke få betydning for anvendelsen av denne bestemmelsen.

5.3 Høringsinstansenes syn

Politidirektoratet, Riksadvokaten, Kripos, Politiets utlendingsenhet, Oslo politidistrikt og Øst politidistrikt er positive til forslaget.

Norsk Presseforbund, Norsk Redaktørforening, Norsk Journalistlag og NRK er negative til forslaget.

Norges institusjon for menneskerettigheter (NIM) savner en nærmere drøftelse av spørsmålet om innsynsrett, særlig for pressen, og forholdet til offentlighetsprinsippet i Grunnloven § 100 femte ledd og EMK artikkel 10. Ifølge NIM viser praksis fra EMD at EMK artikkel 10 hjemler en viss rett til innsyn.

Norsk Presseforbund, Norsk Redaktørforening, Norsk Journalistlag og NRK mener det er vanskelig å finne reelle argumenter for forslaget om å utvide politiets taushetsplikt, og at det ikke bør vedtas. Dette begrunnes med at departementet, etter instansenes syn, ikke har vurdert forslaget i lys av det grunnleggende offentlighetsprinsippet og mediernes innsynsrett i opplysningene i politiregistrene. Det vises til at forslaget vil være svært uheldig for medias rett til innsyn i opplysninger som politi og påtalemyndighet oppbevarer.

5.4 Departementets vurdering

I lys av høringsinstansenes uttalelser har departementet kommet til at forslaget om en generell bestemmelse om at alle opplysninger i politiets registre er underlagt taushetsplikt ikke opprettholdes. Departementet viser i den sammenheng til at det kan bli aktuelt å opprette nye registre, noe som tilsier at en slik generell regel ikke er hensiktsmessig.

Departementet er imidlertid fortsatt av den oppfatning at det bør gis nærmere regler om at opplysninger i enkelte registre i sin helhet vil være underlagt taushetsplikt. Slike regler vil gi økt forutberegnelighet for de registrerte, og regelverket vil bli lettere å anvende for tjenestepersoner i politiet. Dette gjelder for det første opplysninger i PNR-registeret, jf. punkt 5.1.3, men også andre registre, som for eksempel informantregisteret og kriminaletterretningsregisteret. På denne bakgrunn foreslår departementet at det i politiregisterloven § 69 første ledd nr. 11 tilføyes at det for enkelte registre kan reguleres i forskriften at opplysninger i registeret i sin helhet er underlagt taushetsplikt. Det vil bli gjort konkrete vurderinger av hvilke registre som faller inn under denne ordningen. På den måten blir det mulig å bestemme at enkelte av politiets registre i sin helhet er underlagt taushetsplikt, uten at dette gjelder for alle registrene.

6 Endringer i grenseloven og utlendingsloven

6.1 Innledning

Grenseloven ble vedtatt av Stortinget 8. mars 2018 og sanksjonert av Kongen i statsråd 20. april 2018. Før grenseloven kan tre i kraft, må det fastsettes en ny grenseforskrift. I arbeidet med denne forskriften har departementet sett behov for å gjøre enkelte endringer i grenseloven og utlendingsloven.

6.2 Endringer i grenseloven

6.2.1 Lovens formål

6.2.1.1 Forslaget i høringsnotatet

Grenseloven § 1 bestemmer at lovens formål er å sikre at grensetilsyn og grensekontroll av personer utføres i samsvar med «nasjonale behov og internasjonale forpliktelser». Formålsbestemmelsen nevner ikke beskyttelse av «folkehelsen» som eget formål, selv om dette vil omfattes av «nasjonale behov» i § 1 første punktum.

I høringsnotatet foreslo departementet å innta bekjempelse av «trusler mot folkehelsen» som et særskilt formål i grenseloven § 1. I lys av det som har skjedd i 2020 og 2021 med Covid-19, hvor grensekontrollen har vært et av virkemidlene i bekjempelsen av pandemien, fant departementet grunn til å innta bekjempelse av trusler mot folkehelsen som særskilt formål i bestemmelsen. Beskyttelse av folkehelsen som formål følger også av Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 av 9. mars 2016 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grensen (grenseforordningen), se blant annet fortalens punkt 6 og definisjon i artikkel 2 nr. 21.

6.2.1.2 Høringsinstansenes syn og departementets vurdering

Ingen av høringsinstansene hadde innsigelser, og departementet opprettholder forslaget.

6.2.2 Gjennomføring av EU-rettsakter

6.2.2.1 Forslaget i høringsnotatet

Grenseforordningen

Hovedrettsakten om grensekontroll i EU er Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 av 9. mars 2016 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grensen (grenseforordningen). Forordningen er i dag gjennomført i utlendingsforskriften § 4-1 ved inkorporasjon. Samtidig er særbestemmelser i forordningen også regulert i andre bestemmelser i utlendingsforskriften, se f.eks. § 4-2, § 4-3 og § 4-6.

I høringsnotatet 26. mars 2021 foreslo departementet at grenseforordningen forankres i grenseloven § 8, og ikke på forskriftsnivå som i dag. Endring i trinnhøyde er ikke ment å endre gjeldende rett.

I høringsnotat 30. juni 2020 om gjennomføringen av EUs forordning om inn- og utreiseprogrammet ble det foreslått en endring i utlendingsforskriften § 4-1 for å gjennomføre endringer som ble gjort i grenseforordningen artikkel 8 om forsterket personkontroll ved passering av ytre grenser i forordning (EU) 2017/458, jf. Prop. 31 S (2018–2019).

API-direktivet

EUs rådsdirektiv 2004/82/EF om flyselskapers plikt til å oversende personopplysninger om reisende til grensemyndighetene er i dag gjennomført i utlendingsforskriften § 4-24, og er foreslått videreført til ny grenseforskrift. Utlendingsforskriften § 4-24 første ledd er ansett å gjennomføre forpliktelsene som ligger i Rådsdirektiv 2004/82/EF om transportørers plikt til å oversende passasjeropplysninger.

I høringsnotatet foreslo departementet at direktivet i sin helhet gjøres til norsk lov i grenseloven § 8.

Forskriftshjemmel

Det ble foreslått en egen forskriftshjemmel i § 25 nr. 12 som åpner for å gi forskrifter om gjennomfø-

ringen av rettsaktene som gjennomføres i grenseloven § 8. Se mer om dette under punkt 6.2.7.

6.2.2.2 Høringsinstansenes syn og departementets vurdering

Ingen av høringsinstansene hadde innsigelser til gjennomføringen av sentrale EU-rettsakter i grenseloven, og departementet opprettholder forslaget.

For grenseforordningens del innebærer forslaget at endringsforordning (EU) 2017/458 inntas i gjennomføringsbestemmelsen i grenseloven § 8. Når det gjelder forordning (EU) 2017/2225 om endringer i forordning (EU) 2016/399 for så vidt angår bruken av inn- og utreiseprogrammet vil denne også inntas i § 8. I tillegg er det gjort endringer i grenseforordningen gjennom artikkel 80 i forordning (EU) 2018/1240 om ETIAS, og denne artikkelen foreslås også inntatt i § 8.

6.2.3 Delegasjon av kompetanse

6.2.3.1 Forslaget i høringsnotatet

Etter grenseloven § 13 første ledd skal ytre Schengen-grense passerer over grenseovergangssted fastsatt av departementet.

I høringsnotatet ble det foreslått å legge til at ytre Schengen-grense skal passerer over grenseovergangssted fastsatt av departementet «eller den departementet gir fullmakt». Forslaget ble begrunnet med at vurderinger knyttet til ressursbehov og den operative kontrollvirksomheten ligger under Politidirektoratets ansvarsområde. Det kan derfor i enkelte tilfeller være hensiktsmessig å delegere fastsettingen av grenseovergangssteder til direktoratet.

6.2.3.2 Høringsinstansenes syn og departementets vurdering

Ingen av høringsinstansene hadde innsigelser til forslaget. Departementet opprettholder forslaget.

6.2.4 Inn- og utreisekontroll

6.2.4.1 Forslaget i høringsnotatet

Grenseloven § 15 første ledd nr. 1 til 4 bestemmer at inn- og utreisekontroll kan utføres på grenseovergangssted eller der hvor den reisende melder seg eller påtreffes, på offentlige transportmidler og sjøfartøy etter siste avgang i utlandet og senest

ved første stans i Norge, i territorialfarvannet på sjøfartøy underveis eller fra norsk havn eller indre farvann, og i tilstøtende sone. Det følger imidlertid også av utlendingsforskriften § 1-12 at politiet kan foreta pass- og grensekontroll på flyttbare og faste innretninger, slik disse er definert i §§ 1-10 og 1-11.

Da utlendingsforskriften § 1-12 i praksis er en regulering av hvor kontroll kan utføres, foreslo departementet å flytte reguleringen til grenseloven § 15 nytt nr. 5. Departementet foreslo at det skal fremgå av grenseloven § 15 nytt nr. 5 at inn- og utreisekontroll kan utføres etter begjæring på innretninger og anlegg som nyttes på eller er tilknyttet norsk kontinentalsokkel.

6.2.4.2 Høringsinstansenes syn og departementets vurdering

Ingen av høringsinstansene hadde innsigelser til forslaget. Departementet opprettholder forslaget.

6.2.5 Forhåndsmelding

6.2.5.1 Forslaget i høringsnotatet

Grenseloven § 16 første ledd regulerer forhåndsmelding om reisende og mannskap mv. I høringsnotatet foreslo departementet å presisere i § 16 første ledd at transportør av luftfartøy og sjøfartøy, med mindre annet er bestemt, skal oversende opplysninger om reisende og mannskap til politiet. Presiseringen ble begrunnet med at det etter Schengen-regelverket ikke er kontroll på indre grense, og at dette bør fremgå av den nye bestemmelsen i grenseforskriften.

Videre ble det foreslått å erstatte «transportør av sjøfartøy» med «fører av sjøfartøy» i § 16 første ledd, slik at ordlyden samsvarer med grenseforordningen vedlegg IV punkt 3.1.2.

Grenseloven § 16 annet ledd bestemmer videre at transportør av luft- og sjøfartøy plikter å rette seg etter politiets anvisninger om anløps- eller avreisested for gjennomføring av inn- og utreisekontroll. Departementet foreslo å flytte denne bestemmelsen til forskriften, og det ble derfor foreslått å gi en forskriftshjemmel i § 25 nr. 8.

Grenseloven § 16 tredje ledd pålegger en plikt for reisende og mannskap til å gi opplysninger som er nødvendige for gjennomføring av plikten til å gi forhåndsmelding etter første ledd. Departementet foreslo å oppheve medvirkningsplikten som fremgår av § 16 tredje ledd. Forslaget ble

begrunnet med at det i norsk lov uansett ikke kan gis bindende føringer for forholdet mellom reisende og transportøren som befinner seg i utlandet. Siden det er et vilkår at transportør oppgir de angjeldende opplysninger til norske myndigheter, vil det i praksis medføre at transportøren ikke vil frakte den reisende dersom opplysningene ikke gis. Dersom transportøren ikke overholder sin plikt etter første ledd, kan det straffesanksjoneres etter § 26.

6.2.5.2 Høringsinstansenes syn og departementets vurdering

Ingen av høringsinstansene hadde innsigelser av betydning, og departementet opprettholder forslagene.

6.2.6 Kontroll av sjøfolk som fratrer stilling

6.2.6.1 Forslaget i høringsnotatet

I overskriften til grenseloven § 17 foreslo departementet en språklig endring til «kontroll av sjøfolk som fratrer sin stilling på fartøy mv.». Bestemmelsen omhandler kontroll av utlendinger som fratrer stilling på fartøy, og gjeldende overskrift om tillatelse til å fratse stilling er således noe upresis.

Departementet foreslo også en endring i bestemmelsen slik at utlending som fratrer stilling ikke må gå i land «før grensekontrollmyndigheten har bestemt hvor innreisekontrollen skal finne sted». Forslaget ble begrunnet med at begrepet «tillatelse» gir inntrykk av å være et særskilt vedtak, med rett til å klage mv., noe som ikke er tilfellet. I praksis er derimot ordningen at det gjennomføres en kontroll av om innreisevilkårene er tilstede. Dersom sjømannen ikke gis lov til å gå i land, må det treffes vedtak om bortvisning etter de ordinære reglene i utlendingsregelverket. Kontrollen av sjøfolk som fratrer sin stilling er i så måte en innreisekontroll. Departementet foreslo derfor at reguleringen knyttes direkte til gjennomføring av innreisekontroll, og ikke til en tillatelse som i dag.

6.2.6.2 Høringsinstansenes syn

Politidirektoratet bemerker at det kan være hensiktsmessig å presisere at utlending som fratrer stilling ikke må gå i land før grensekontrollmyndigheten har bestemt hvor og *når* innreisekontrollen skal finne sted.

Øst politidistrikt bemerker at begrepet «grensekontrollmyndighet» benyttes uten at begrepet er brukt øvrige steder i loven.

Politidirektoratet og *Øst politidistrikt* mener det er uklart om det er hensikten at regelen om blindpassasjerer skal være forskjellig for luftfartøy og sjøfartøy, og anbefaler at det vurderes et tilsvarende forbud mot at blindpassasjerer om bord i luftfartøy går i land uten nærmere anvisning fra politiet.

6.2.6.3 Departementets vurdering

Departementet er enig med *Øst politidistrikt* om forslag til språklig endring og det foreslås at «politiet» brukes i forslag til endring av § 17. Videre foreslår departementet en endring i tråd med *Politidirektoratets* innspill om å innta at politiet også skal bestemme *når* innreisekontrollen skal finne sted. Departementet har også foretatt en språklig endring av bestemmelsen for å tydeliggjøre at utlendingen ikke skal forlate fartøyet før innreisekontrollen skal gjennomføres.

Politidirektoratet og *Øst politidistrikt* mener det er uklart om regelen om blindpassasjer skal være forskjellig for luftfartøy og sjøfartøy. Forslaget innebærer at regelen er annerledes på luftfartøy enn på sjøfartøy. Med de sikkerhetstiltak og kontrollpunkter som er på flyvninger i dag kan ikke departementet se at det er behov for en tilsvarende regel for luftfartøy.

6.2.7 Forskriftshjemmel

6.2.7.1 Forslaget i høringsnotatet

I høringsnotatet foreslo departementet å endre begrepsbruken fra «godkjente» til «fastsatte» grenseovergangssteder. Det ble også foreslått en tilsvarende endring i grenseloven § 25 nr. 3.

Departementet foreslo videre en tilføyelse i § 25 nr. 8 som gjør at det i forskrift kan gis regler om hvem som plikter å forhåndsmelde reisende. Dette vil variere både mellom private flyvninger og kommersielle flyvninger, og mellom ulike typer sjøfartøy. Dette er blant annet nærmere regulert i både grenseforordningen og API-direktivet.

Departementet foreslo også at grenseloven § 16 annet ledd om en transportørs plikt til å rette seg etter politiets anvisning om anløp/ankomst- og avreisested overføres til forskriften. Forskriftshjemmelen ble foreslått gitt i grenseloven § 25 nr. 8.

I tillegg foreslo departementet en ny forskriftshjemmel i § 25 nr. 12 om gjennomføringen av rettsaker som nevnt i § 8, og om *forhåndsmelding om reisende etter § 16 a*. I og med at det foreslås i § 8 å gjennomføre sentrale EU-rettsaker i lovs rang, foreslo departementet å utdype enkelte forhold i forskriften.

6.2.7.2 Høringsinstansenes syn og departementets vurdering

Ingen av høringsinstansene hadde innsigelser, og departementet opprettholder forslaget. Når det gjelder forslag til forskriftshjemmel i § 25 nr. 8 om PNR og forslag til ny § 16 a, vises det til omtalen i punkt 4.5.

6.2.8 Straffehjemmel

6.2.8.1 Forslaget i høringsnotatet

I høringsnotatet foreslo departementet å flytte § 16 annet ledd om anvisning og ankomst, anløp eller avreisested til forskrift, se punkt 6.2.7. Etter som brudd på § 16 er straffbart etter § 26, foreslo departementet å endre § 26 slik at brudd på forskriftshjemmelen i § 27 nr. 8 er straffbart.

Departementet foreslo også å tilføye grenseloven § 25 nr. 1 i oppregningen i § 26, slik at også overtredelse av bestemmelser gitt i medhold av grenseloven § 25 nr. 1 om gjennomføring av loven på Svalbard, Jan Mayen mv. skal kunne straffes etter lovens § 26. Det ble vist til at det er nødvendig med et presist lovgrunnlag for straff ved overtredelse av reglene som er gitt etter bestemmelsen i § 25 nr. 1.

I høringsnotatet foreslo departementet også å lovfeste at brudd på pliktene som følger av den nye grenseloven § 16 a om utlevering av PNR-opplysninger skal kunne straffes etter grenseloven § 26. Ved en feil ble § 16 a og § 25 nr. 1 utelatt i høringsnotatets forslag til lovtekst i § 26, men forslaget fremgår av punkt 3.6.1 tredje avsnitt og punkt 2.1.9 annet og tredje avsnitt.

6.2.8.2 Høringsinstansenes syn og departementets vurdering

Ingen av høringsinstansene hadde innsigelser. Departementet opprettholder forslaget.

6.3 Endringer i utlendingsloven

6.3.1 Forslaget i høringsnotatet

I høringsnotatet foreslo departementet å endre utlendingsloven § 16 slik at den samsvarer med reguleringen i grenseloven § 17. Hovedinnholdet i utlendingsloven § 16 ble overført til grenseloven § 17, mens § 16 tredje ledd om blindpassasjerer ble stående i utlendingsloven av informasjonshensyn. Lovbestemmelsens tilhørende forskriftsbestemmelser omfatter imidlertid ikke bare blindpassasjerer som kommer til Norge, men også sjøfolk som fratrer sin stilling om bord, og sjøfolk som benytter landlovsretten. Departementet foreslo derfor en tilføyelse i utlendingsloven § 16 slik at de nevnte gruppene omfattes. Forslaget innebærer et nytt første ledd som viser til grenseloven § 17 om kontroll av sjøfolk og blindpassasjerer som ønsker å forlate et sjøfartøy i Norge. Annet ledd åpner for å gi nærmere bestemmelser i forskrift om sjøfolk og blindpassasjerers adgang til Norge, herunder landlov, samt om saksbehandlingen og klageadgangen i slike saker. Departementet foreslo for øvrig enkelte språklige justeringer i bestemmelsen, slik at det blir samsvar mellom ordlyden i utlendingsloven § 16 og grenseloven § 17.

Departementet foreslo også å gjeninnføre tidligere utlendingsloven § 22 tredje ledd, med enkelte språklige justeringer. Tolletatens og andre myndigheters adgang til å utføre kontroll av utlendingers identitet fulgte tidligere av utlendingsloven § 22. Da grenseloven ble vedtatt, ble bestemmelsen opphevet i utlendingsloven, og delvis overført til grenseloven. Utlendingsloven § 22 annet ledd omfattet Tolletatens plikt til å bistå politiet med inn- og utreisekontroll av utlendinger. Denne bestemmelsen er overført til grenseloven § 7 første ledd. Utlendingsloven § 22 tredje ledd gjaldt Tolletatens og andre myndigheters adgang til å utføre kontroll av utlendinger i andre tilfeller enn i forbindelse med inn- og utreisekontroll, og ble ikke overført til grenseloven. Dersom Tolletaten i forbindelse med tollkontrollen avdekker forhold ved personen som blir tollkontrollert som f.eks. indikerer manglende adgang til å reise inn i Norge, kan Tolletaten også utføre identitetskontroll. Opphevelsen av § 22 tredje ledd er således ikke ønskelig og medfører blant annet at tilhørende bestemmelser i utlendingsforskriften ikke lenger er hjemlet.

Departementet foreslo videre enkelte språklige endringer i utlendingsloven. Ettersom utlendingsloven ikke lenger skal regulere inn- og utreise-

kontroll, foreslo departementet å endre utlendingsloven § 5 fjerde ledd slik at «innreisekontroll» strykes. Grenseloven gjelder med de begrensninger som er anerkjent i folkeretten eller følger av overenskomst med annen stat, jf. § 2, og utlendingsloven § 5 fjerde ledd om «innreisekontroll» er således ivaretatt i grenseloven.

I grenseloven er begrepet skip gjennomgående erstattet med sjøfartøy, jf. Prop. 161 L (2016–2017) side 85. For å harmonisere begrepsbruken i regelverket foreslo departementet tilsvarende å erstatte skip med sjøfartøy i utlendingsloven § 6 femte ledd, § 23 første ledd bokstav c og § 91 tredje ledd.

Grenseloven § 7 bruker begrepet Tolletaten. Det ble foreslått å benytte tilsvarende begrepsbruk i utlendingsloven og utlendingsforskriften.

Departementet foreslo også å endre ordlyden i utlendingsloven § 91 femte ledd, slik at bestemmelsen samsvarer med utlendingsloven § 16 og grenseloven § 17.

6.3.2 Høringsinstansenes syn

Politidirektoratet støtter forslaget om endring i § 22 tredje ledd, men mener samtidig at overskriften i § 22 bør endres fra «kontrollmyndighet» til «Bistand til politiets utlendingskontroll».

Utlendingsdirektoratet bemerker at begrepet «utlendingskontroll» i § 22 kan oppfattes ulikt, og at det kan være hensiktsmessig at det kommer klarere frem i loven dersom det siktes til alminnelig utlendingskontroll, jf. utlendingsloven § 21.

6.3.3 Departementets vurdering

Som følge av forslag til endring av grenseloven § 17 om at sjøfolk som fratrer sin stilling om bord og blindpassasjerer ikke må forlate fartøyet før innreisekontrollen skal gjennomføres, jf. punkt 6.2.6, foreslår departementet en tilsvarende endring i utlendingsloven § 16.

Departementet har etter høringsinnspillet fra Politidirektoratet foreslått en endring i overskriften i utlendingsloven § 22 som er i tråd med innholdet i den foreslåtte bestemmelsen.

For de øvrige forslagene i høringsnotatet er det ikke innsigelser fra høringsinstansene, og departementet opprettholder forslagene.

Departementet foreslår imidlertid i tillegg tre mindre endringer i utlendingsloven som ikke har vært på høring, da dette anses åpenbart unødvendig, jf. utredningsinstruksen § 3-3. Det gjelder §§ 84 a, § 100 annet ledd og 100 b første ledd første punktum.

Utlendingsloven § 84 a regulerer utlevering av opplysninger til politiet. Etter bestemmelsens første ledd skal utlendingsmyndighetene uten hinder av taushetsplikt utlevere opplysninger til politiet når det er nødvendig for politiets oppgaver etter utlendingsloven. Etter § 100 annet ledd kan ansiktsfoto utleveres til politiet blant annet dersom det er nødvendig for politiets oppgaver etter utlendingsloven.

I Prop. 54 L (2019–2020) Endringer i utlendingsloven mv. (utlevering av opplysninger til politiet mv.) punkt 3.6.2.3 er det vist til at «reguleringen av politiets oppgaver som grensekontrollmyndighet er vedtatt flyttet til ny grenselov. Bestemmelsen vil derfor bli endret når ny grenselov trer i kraft, for å sikre at det også etter grenselovens ikrafttredelse kan utleveres opplysninger som er nødvendige for disse formålene». Forslagene til endringer i § 84 a og § 100 følger opp dette.

Utlendingsloven § 100 b gjelder innhenting av biometrisk personinformasjon til kontroll av standardisert oppholdskort. Da utlendingsloven § 22 ble vedtatt flyttet til grenseloven, måtte ordlyden i § 100 b justeres. Ettersom departementet nå foreslår å gjeninnføre deler av § 22 i utlendingsloven, foreslås det samtidig å gjeninnføre deler av tidligere ordlyd i § 100 b.

7 Økonomiske og administrative konsekvenser

7.1 Gjennomføring av EUs forordninger som etablerer et inn- og utreiseprogram og fremreiseprogram

Den sentrale og mest omfattende delen av inn- og utreiseprogrammet EES utvikles av eu-LISA og finansieres gjennom EUs indre sikkerhetsfond (ISF). Det vil også påløpe kostnader som må dekkes av medlemsstatene. Dette er blant annet tilpasninger og drift av nasjonale systemer, anskaffelse av utstyr i grensekontrollen og bemanning.

Fremreiseprogrammet ETIAS bygger i stor grad på de tekniske løsningene som utvikles for EES. Investerings- og driftskostnader for EES og ETIAS må således ses i sammenheng. Investeringskostnader for EES og ETIAS er anslått til ca. 300 mill. kroner i perioden 2019-2023 (2020-kroner). Årlige varige økte driftskostnader for politiet og utlendingsforvaltningen, primært til bemanning og drift av IKT og utstyr, er anslått til om lag 90 mill. kroner (2020-kroner). Kostnadsanslagene legger til grunn et alternativ for gjennomføring som innebærer et minimum av tiltak som må gjennomføres for å innfri kravene i forordningene. Bemanningsøkningen er i hovedsak knyttet til håndtering av kontroll på sjøgrensen samt til bemanning av nasjonal ETIAS-enhet som bl.a. skal behandle søknader om fremreisetilatelser, koordinere/samarbeide med andre nasjonale ETIAS-enheter og EUROPOL mv. Eventuell bemanningsøkning eller investering i løsninger for å redusere mulig økt kø og ventetid som følge av at grensekontroll vil ta lengre tid, og inngår ikke i kostnadsestimatet. Det er forventet at ventetider i grensekontrollen bl.a. ved lufthavnene vil kunne øke dersom kontrollkapasiteten ikke økes for å kompensere for økt tidsbruk. Dette vil imidlertid variere med sesong, tid på døgnet, type fartøy og grenseovergangssted. I situasjoner med store samtidige flyankomster med høy andel tredjestatsborgere kan ventetidene derfor bli lengre, mens ved ankomster av mindre flyvinger med EU/EØS-borgere vil økningen bli mindre. Det er imidlertid usikkerhet knyttet til konsekvensene økte kontrollkrav vil få for kø- og ventetider ved grenseovergangene.

EU vil delvis finansiere utviklingen av den nasjonale delen av EES og ETIAS. For implementering av EES er det forventet at Norge vil motta om lag 60 mill. kroner, mens tildeling for ETIAS er foreløpig anslått til om lag 30 mill. kroner. I tillegg forventes det at Norge kan benytte samlet ca. 66 mill. kroner som mottas gjennom grense- og visumordningen under EUs Indre sikkerhetsfond til utvikling av systemene. For disse midlene påløper imidlertid en egenandel.

Når ETIAS er trådt i kraft, vil systemet gi gebyrinntekter. Norge vil på linje med de øvrige Schengen-landene motta bidrag fra disse til blant annet drift av den nasjonale enheten. EU-Kommisjonen legger til grunn at systemet i tillegg vil gi et overskudd. Deler av dette vil bli distribuert mellom medlemslandene, herunder Norge, for tiltak til implementering av ETIAS på grensen. Overskudd ut over dette vil gå inn i EUs generelle budsjett.

Forslag fra regjeringen som krever budsjettendringer vil bli fremmet i forbindelse med de årlige budsjettforeleggene til Stortinget.

7.2 PNR

Når det gjelder forslaget om utlevering av PNR-opplysninger, skal ikke luftfartsselskapene fremskaffe eller lagre nye opplysninger utover de opplysningene som allerede er innhentet som ledd i deres ordinære drift. Luftfartsselskapene er allerede pålagt utlevering av PNR-opplysninger til alle EU-land. Det forventes derfor ikke nevneverdige merkostnader for selskapene ved innføring av en norsk PNR-løsning som baserer seg på PNR-direktivet.

Personell som skal behandle og analysere PNR-opplysninger, skal som nevnt i punkt 4.3 være organisert i en passasjeropplysningsenhet. Personalet i enheten må ha tilgang til nødvendige tekniske verktøy for å kunne utføre oppgaven. Dette innebærer en løsning for mottak, lagring og analyse av opplysningene. Departementet er i dialog med Politidirektoratet og PST om etableringen og drift av et PNR-system. De nærmere anslagene over kostnader for etablering og drift av et

slikt system er under utredning. Kostnadene for PST, politiet og Tolletaten knyttet til etablering og drift av PNR-systemet vil dekkes innenfor etatens gjeldende budsjettammer.

7.3 Endringer i grenseloven og utlendingsloven

De foreslåtte endringene etter punkt 6 er i all hovedsak en videreføring av gjeldende rett og medfører ikke vesentlige økonomiske og administrative konsekvenser. Eventuelle merutgifter vil dekkes innenfor politiets gjeldende budsjettammer.

8 Merknader til bestemmelsene

8.1 Utlendingsloven

Til § 9 a

Bestemmelsen er ny og gjennomfører forordningen om ETIAS ved inkorporasjon i norsk lov. Det åpnes også for at Kongen kan gi nærmere bestemmelser i forskrift om gjennomføringen av forordningen, se mer under punkt 3.3.

Til § 17 første ledd bokstav b og n

Endringen innebærer at manglende fremreisetillatelse på grensen er bortvisningsgrunn etter *første ledd bokstav b*. I medhold av *ny bokstav n* kan en utlending bortvises når vedkommende nekter å avgi biometrisk personinformasjon når det er påkrevd, se mer i punkt 3.3.3.

Til § 80

Bestemmelsen endres slik at det kan gjøres unntak fra forvaltningsloven for de særlige saksbehandlingsreglene som følger av ETIAS-forordningen, se mer i punkt 3.3.2.

Til § 84 a første ledd

Siden politiets oppgaver som grensekontrollmyndighet er flyttet fra utlendingsloven til grenseloven, inntas i bestemmelsen en henvisning til grenselovens kapittel 3 slik at utlendingsmyndighetene fortsatt kan utlevere opplysninger til politiet på visse vilkår, se punkt 6.3.3.

Til § 90 syvende ledd

Det er ikke tilsiktet en realitetsendring i dette leddet, kun en språklig justering ved at «føre utlending ut» erstattes med «uttransportere utlendingen».

Til § 91

Det er foretatt enkelte språklige justeringer i *første, tredje og syvende ledd*.

Femte og sjette ledd er justert for å samsvare med endringene i § 16. Endringene innebærer ikke realitetsendringer.

Til § 100 annet ledd bokstav a

Siden politiets oppgaver som grensekontrollmyndighet er flyttet fra utlendingsloven til grenseloven, inntas i bestemmelsen en henvisning til grenselovens kapittel 3 slik at utlendingsmyndighetene fortsatt kan utlevere opplysninger til politiet på visse vilkår, se punkt 6.3.3.

8.2 Politiregisterloven

Til § 69 første ledd nr. 11

Endringen i *første ledd nr. 11* innebærer at Kongen kan bestemme at opplysninger i politiets registre som er regulert i del 11 i politiregisterforskriften i sin helhet skal være underlagt taushetsplikt. Dette innebærer at det for opplysninger i disse registrene ikke skal foretas en konkret vurdering etter politiregisterloven § 23.

8.3 Grenseloven

Til § 1 første ledd

Bestemmelsen inntar «trusler mot folkehelsen» som et eksplisitt formål med loven.

Til § 8

Bestemmelsen gjennomfører tre sentrale EU-rettsakter om grensekontroll i loven, EES-forordningen, grenseforordningen og API-direktivet. Gjennomføringen av EES er nytt, mens grenseforordningen og API-direktivet etter gjeldende rett er gjennomført i utlendingsforskriften. Nåværende første ledd blir *nytt annet ledd*.

Til § 13 første ledd

Bestemmelsen åpner uttrykkelig for at departementet kan delegerer kompetansen til å fastsette grenseovergangssted, se mer under punkt 6.2.3.

Til § 15 første ledd ny nr. 5

Bestemmelsen er ny i grenseloven og viderefører utlendingsforskriften § 1-12 med enkelte endringer. Etter begjæring vil det kunne gjennomføres inn- og utreisekontroll på innretninger og anlegg som nyttes på eller er tilknyttet norsk kontinentalsokkel, se mer under punkt 6.2.4.

Til § 16

Bestemmelsen endrer nåværende *første ledd*, slik at forhåndsmelding skal oversendes politiet med mindre annet er bestemt. Etter Schengen-regelverket er det ikke kontroll på indre grense, og dette bør presiseres i forskrift, se mer under punkt 6.2.5. I tillegg endres begrepet «transportør av sjøfartøy» til «fører av sjøfartøy». Nåværende *annet ledd* oppheves, og innholdet skal i stedet reguleres i forskrift, jf. forslag til § 25 nr. 8. *Tredje ledd* oppheves.

Til ny § 16 a

Bestemmelsen introduserer en hjemmel i norsk lov for utlevering av PNR-opplysninger, jf. nærmere om dette i punkt 4 i proposisjonen. *Første ledd* lovfester plikten til utlevering av PNR-opplysninger og til hvilket formål opplysningene kan benyttes. *Annet ledd* bestemmer at selskapet som utfører flyvningen, skal overføre PNR-opplysningene om samtlige passasjerer dersom flyturen deles med ett eller flere luftfartsselskaper. *Tredje ledd* bestemmer til hvilke tidspunkter opplysningene skal overføres, og *fjerde ledd* bestemmer når PNR-enheten unntaksvis kan anmode om ytterligere oversendelser. *Femte ledd* bestemmer at PNR-opplysningene skal overføres i elektronisk form til passasjerinformasjonsenheten. Hvordan opplysningene skal behandles, vil bli fastsatt i politiregisterforskriften, jf. *sjette ledd*. I forskrift vil det blant annet bli gitt regler om behandlingsansvar, opplysningskategorier som kan registreres, tilgang, utlevering, informasjonsplikt, innsyn, retting, sletting, maskering, klageadgang, informasjonssikkerhet, internkontroll og sporing. Det kan også gis forskrift om utlevering av PNR-opplysninger til andre tidspunkter enn de som følger av tredje ledd.

Til § 17

Bestemmelsen endres slik at utlendinger som fratrer sin stilling om bord på et sjøfartøy, eller som er blindpassasjer på et sjøfartøy, først kan forlate sjøfartøyet når vedkommende skal bli innreisekontrollert av politiet. Etter *tredje punktum* er det politiet som beslutter hvor og når kontrollen skal finne sted. Det er også foretatt en mindre språklig endring av overskriften.

Til § 25

I bestemmelsens *nr. 3* endres begrepsbruken fra «godkjenning» av grenseovergangssteder til «fastsetting». I bestemmelsens *nr. 8* inntas en ny forskriftshjemmel. Bakgrunnen er at innholdet i nåværende § 16 annet ledd skal flyttes til forskriften. Behandling av opplysninger er nevnt særskilt, men hjemmelen vil også dekke andre områder av forordningen som det vil være behov for å regulere i forskrift.

I bestemmelsens *nr. 12* gis det adgang til å gi nærmere regler i forskrift om gjennomføringen av rettsakter som nevnt i § 8, se mer under punkt 6.2.7.

Til § 26

Det gjøres en tilføyelse i *første punktum*, slik at overtredelse av bestemmelser gitt i medhold av grenseloven § 25 nr. 1 om gjennomføring av loven på Svalbard, Jan Mayen mv. kan straffes etter § 26. I tillegg gjøres brudd på forskriftsbestemmelsen i § 25 nr. 8 straffbart, se mer i punkt 6.2.8. I tillegg lovfestes det at brudd på pliktene som følger av § 16 a kan straffes etter § 26.

Til § 28

Det foreslås å gjøre endringer i grenseloven § 28 annet ledd nr. 4 for følgende bestemmelser:

Til utlendingsloven § 6

For å harmonisere språkbruken i grenseloven og utlendingsloven foreslås «skip» i utlendingsloven § 6 femte ledd endret til «sjøfartøy». Dette er kun en språklig justering.

Til utlendingsloven § 16

Første ledd presiserer at bestemmelsen omfatter både sjøfolk og eventuelle blindpassasjerer om bord som skal innreisekontrolleres, og at det ikke

er adgang til å gå i land før innreisekontrollen skal gjennomføres. Bestemmelsen er parallell til grenseloven § 17.

Annet ledd åpner for at det i forskrift kan gis nærmere regler om adgangen til riket for sjøfolk og blindpassasjerer, landlov, saksbehandling og klageadgang.

Til utlendingsloven § 22

Tidligere § 22 tredje ledd gjeninnføres. Det er foretatt enkelte språklige justeringer, men det er ikke tilsiktet en realitetsendring. Bestemmelsen fastsetter at det i forskrift kan gis nærmere regler om i hvilke tilfeller Tolletaten og andre myndigheter har adgang til å utføre utlendingskontroll.

Inn- og utreisekontroll er hjemlet i grenseloven, og utlendingskontroll er hjemlet i utlendingsloven. Tolletaten skal bistå politiet med gjennomføring av inn- og utreisekontroll, jf. grenseloven § 7. Videre kan Tolletaten eller andre myndigheter utføre utlendingskontroll i enkelte tilfeller som er regulert i forskrift, jf. utlendingsloven § 22. Det kan f.eks. være aktuelt for Tolletaten å gjennomføre en utlendingskontroll hvis det under en tollkontroll av en utlending på indre Schengen-grense avdekkes forhold som indikerer at utlen-

dingen ikke har rett til å reise inn i Norge og oppholde seg her. Tolletaten kan da bl.a. ta kopi av utlendingsens pass eller andre reise- eller legitimasjonsdokumenter, og øvrige bevis.

Til utlendingsloven § 100 b første ledd

Endringen er en følge av at tidligere § 22 tredje ledd gjeninnføres i utlendingsloven. *Første ledd* omfatter både utlendingskontroll etter utlendingsloven, og inn- og utreisekontroll etter grenseloven. Endringen tydeliggjør at alle myndigheter som har kompetanse til å foreta slike kontroller, deriblant Tolletaten, kan innhente biometrisk personinformasjon i henhold til bestemmelsen.

Justis- og beredskapsdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.).

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.) i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til lov om endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

I

I lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her gjøres følgende endringer:

Kapittel 2 overskriften skal lyde:

Kapittel 2. Visum, *kontroll* og bortvisning mv.

Ny § 9 a skal lyde:

§ 9 a *Fremreisetillatelse*

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240 om etableringen av fremreisesystemet (ETIAS-forordningen) gjelder som lov.

Kongen kan gi forskrift om gjennomføringen av forordningen, blant annet om saksbehandlingen for søknader om fremreisetillatelse og hvem som er klageinstans.

§ 17 første ledd bokstav b skal lyde:

b) når utlendingen ikke viser visum *eller fremreisetillatelse* når dette er nødvendig,

§ 17 første ledd ny bokstav n skal lyde:

n) *når utlendingen nekter å avgi biometrisk personinformasjon når det er påkrevd etter rettsakten i grenseloven § 8 første ledd nr. 1 artikkel 6 nr. 1 bokstav f.*

§ 23 første ledd bokstav c tredje punktum skal lyde:

Unntak gjelder også for utenlandske sjøfolk som arbeider om bord på utenlandsk registrert *sjøfartøy*.

§ 80 første ledd skal lyde:

Forvaltningsloven og personopplysningsloven gjelder *med mindre annet er bestemt i eller i medhold av lov.*

§ 84 a første ledd skal lyde:

Utlendingsmyndighetene skal uten hinder av taushetsplikt utlevere opplysninger til politiet når

det er nødvendig for politiets oppgaver etter loven her *eller grenseloven kapittel 3.*

§ 90 syvende ledd første og annet punktum skal lyde:

Dersom slikt pålegg som nevnt i sjette ledd ikke blir fulgt, utreisefrist ikke er gitt, eller det er konkrete holdepunkter for å anta at utlendingen ikke vil forlate riket innen utløpet av fristen, kan politiet *uttransportere utlendingen. Når særlige grunner taler for det, kan utlendingen bli ført til et annet land enn det vedkommende kom fra.*

§ 91 skal lyde:

§ 91 *Ansvar for utgifter mv.*

En utlending som i medhold av loven *uttransporteres*, plikter å betale utgiftene ved sin egen utreise. Utlendingen skal også betale utgifter til vakthold når dette er nødvendig fordi det er grunn til å frykte at utlendingen vil motsette seg retur eller oppføre seg truende eller farlig i forbindelse med utreisen. Kravet er tvangsgrunnlag for utlegg.

Er det stilt garanti for utgifter etter første ledd, kan utgiftene kreves dekket av garantisten. Kravet er tvangsgrunnlag for utlegg.

Når en utlending som er kommet med *sjøfartøy* eller luftfartøy, eller som er brakt til riket av en transportør som utfører yrkesmessig landtransport av personer, blir bortvist, plikter transportmidelets eier eller leier enten å ta utlendingen om bord igjen, på annen måte bringe utlendingen ut av riket, eller dekke utgifter som måtte bli påført det offentlige ved at utlendingen *uttransporteres*. På samme måte foreligger det en plikt til å ta om bord *mannskap* og dekke utgifter til eskorte av utlendingen ut av riket når politiet finner dette nødvendig. Tilsvarende ansvar som transportmidelets eier eller leier har etter dette leddet, gjelder for transportmidelets fører eller agent i riket.

Tredje ledd gjelder tilsvarende ved utvisning som reaksjon på overtredelse av lovens regler om innreise og ved uttransportering av en utlending

som nektes innreise til riket på grunn av et fortsatt gjeldende utvisningsvedtak.

Tredje ledd gjelder tilsvarende for sjøfolk om bord på sjøfartøy som har forlatt fartøyet i strid med § 16 første ledd. Ansvarer omfatter da også utgifter som måtte bli påført det offentlige i inntil tre måneder ved utlendingens opphold i riket.

For utenlandsk blindpassasjerer gjelder tredje og femte ledd tilsvarende, uten hensyn til om utlendingen har forlatt fartøyet i strid med § 16 første ledd.

Dersom utgiftene ved at utlendingen uttransporteres ikke dekkes etter første til femte ledd, dekkes de av staten.

Ansvarer etter tredje, fjerde, femte og sjette ledd gjelder ikke ved innreise over indre Schengen-grense.

Bestemmelsen gjelder ikke for utlendinger som overføres fra Norge til et annet land i henhold til Dublin III-forordningen, jf. § 32 fjerde ledd.

§ 100 annet ledd bokstav a skal lyde:

a) politiets oppgaver etter loven her *eller grenseloven kapittel 3,*

II

I lov 28. mai 2010 nr. 16 om behandling av opplysninger i politiet og påtalemyndigheten skal § 69 første ledd nr. 11 lyde:

11. gjennomføring av bestemmelsene om utlevering og taushetsplikt, jf. kapittel 5 og 6, *herunder at opplysninger i nærmere bestemte registre alltid er omfattet av taushetsplikten.*

III

I lov 20. april 2018 nr. 8 om grensetilsyn og grensekontroll av personer gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd annet punktum skal lyde:

Loven skal også legge til rette for lovlig bevegelse over grensene og bidra til å bekjempe grensekryssende kriminalitet, ulovlig innvandring og trusler mot folkehelsen.

§ 8 skal lyde:

§ 8 *Gjennomføring av EU-rettsakter og bistand fra europeiske grensekontrollteam*

Følgende rettsakter gjelder som lov:

1. *Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 om bevegelsen av personer over grenser (grenseforordningen), som endret ved Euro-*

parlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2225, Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/458 og Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240 artikkel 80

2. *Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 om etableringen av inn- og utreise-systemet (EES-forordningen)*

3. *Rådsdirektiv 2004/82/EF om transportselskapers plikt til å fremsende opplysninger om passasjerer (API-direktivet).*

Europeiske grensekontrollteam kan etter anmodning bistå politiet med gjennomføring av grensekontroll. Politiloven § 20 a annet og tredje ledd får tilsvarende anvendelse for utenlandske tjenestemenn som deltar under utførelsen av slike bistandsoppgaver.

§ 13 første ledd skal lyde:

Ytre Schengen-grense skal passeres over grenseovergangssted fastsatt av departementet *eller den departementet gir fullmakt,* og innenfor fastsatte åpningstider.

§ 15 første ledd ny nr. 5 skal lyde:

5. *etter begjæring på innretninger og anlegg som nyttes på eller er tilknyttet norsk kontinentalsokkel.*

§ 16 skal lyde:

§ 16 *Forhåndsmelding om reisende og mannskap*

Transportør av luftfartøy som kommer fra eller går til utlandet, og fører av sjøfartøy på vei til eller fra indre farvann eller norsk havn, skal, *med mindre annet er bestemt,* oversende opplysninger om reisende og mannskap til politiet, og melde planlagt tid og sted for ankomst eller anløp og avreise.

Ny § 16 a skal lyde:

§ 16 a *Forhåndsmelding om passasjerer (PNR-opplysninger)*

For det formål å bekjempe terrorisme og annen alvorlig kriminalitet plikter luftfartselskaper ved flyvning til eller fra utlandet å overføre opplysninger om passasjerene (PNR-opplysninger) til PNR-enheten. Opplysningene skal overføres i samme omfang som de er innsamlet i selskapenes ordinære forretningsdrift.

Dersom flyturen deles med ett eller flere luftfartselskaper, skal selskapet som utfører flyvningen overføre PNR-opplysningene over samtlige passasjerer.

PNR-opplysningene skal overføres

1. *24-48 timer før avgang og*

2. *umiddelbart etter at passasjerene har gått om bord i luftfartøyet, og fartøyets dører er lukket.*

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

Overføringer etter nr. 2 begrenses til oppdateringer og utfyllende opplysninger til de opplysninger som er avgitt etter nr. 1.

Når det unntaksvis er nødvendig med tilgang til PNR-opplysninger for å avverge en konkret og reell trussel i forbindelse med terrorhandlinger eller alvorlig kriminalitet, skal luftfartsselskapene etter anmodning fra PNR-enheten overføre PNR-opplysninger til andre tidspunkter enn de som er nevnt i tredje ledd nr. 1 og 2.

Luftfartsselskapene skal overføre PNR-opplysningene i elektronisk form til PNR-enheten.

Kongen gir forskrift om behandling av PNR-opplysninger, og kan gi forskrift om overføringen av slike opplysninger til andre tidspunkter enn de som er nevnt i tredje ledd.

§ 17 skal lyde:

§ 17 *Kontroll av sjøfolk som fratrer stilling på fartøy mv.*

En utlending som fratrer sin stilling om bord på et sjøfartøy, kan ikke forlate fartøyet før innreisekontrollen skal gjennomføres. Det samme gjelder en utlending som er blindpassasjer om bord i et sjøfartøy. Politiet bestemmer hvor og når innreisekontrollen skal finne sted.

§ 25 nr. 3 skal lyde:

3. grenseovergangssteder, blant annet om fastsetting, innretting av kontrollen og samarbeid mellom grensekontrollmyndigheten og eier eller driver av grenseovergangssted, jf. § 13,

§ 25 nr. 8 skal lyde:

8. hvilke fartøy og opplysninger som omfattes av § 16, av hvem, når og hvordan opplysningene skal oversendes og om plikt for fører til å rette seg etter politiets anvisning om ankomst-, anløp- eller avreisested for gjennomføring av inn- og utreisekontroll,

§ 25 ny nr. 12 skal lyde:

12. gjennomføringen av rettsaker som nevnt i § 8 første ledd, blant annet om behandling av opplysninger.

§ 26 første punktum skal lyde:

Med bot eller fengsel inntil seks måneder eller begge deler straffes den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser, påbud, forbud eller vilkår gitt i eller i medhold av § 9 første ledd annet punktum, § 10 annet ledd annet punktum, §§ 11, 12 eller 13, § 14 tredje ledd, § 16, § 16 a, § 17 eller § 25 nr. 1, 2, 7 eller 8.

§ 28 annet ledd nr. 4 skal lyde:

4. I lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendings adgang til riket og deres opphold her gjøres følgende endringer:

§ 6 annet ledd skal lyde:

Kongen kan i forskrift fravike lovens regler for innretninger og anlegg som nevnt i første ledd, samt gi forskrift om kontroll ved reise mellom disse og norsk landterritorium.

§ 6 femte ledd skal lyde:

Loven gjelder ikke for norske sjøfartøy i utenriksfart. Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om når loven eller regler gitt i medhold av loven får anvendelse for norske sjøfartøy i utenriksfart som anløper norsk havn.

§§ 14 og 15 oppheves.

§ 16 skal lyde:

§ 16 *Adgang til riket for sjøfolk som fratrer stilling mv.*

Sjøfolk eller blindpassasjer om bord på sjøfartøy som skal innreisekontrolleres etter grenseloven § 17, kan ikke forlate fartøyet før det er fastsatt hvor og når innreisekontrollen skal gjennomføres.

Kongen kan gi forskrift om vilkårene for sjøfolk og blindpassasjerers adgang til riket, blant annet om sjøfolks landlov, og om saksbehandlingen og klagadgangen i slike saker.

§ 20 første ledd bokstav a og b oppheves. Nåværende bokstav c til g blir bokstav a til e.

§ 20 nytt fjerde ledd skal lyde:

Regler om plikt for transportør av luft- og sjøfartøy til å gi forhåndsmelding om reisende og mannskap følger av grenseloven § 16.

§ 22 skal lyde:

§ 22 *Adgang til å gjennomføre utlendingskontroll*

Kongen kan gi forskrift om Tolletatens og andre myndigheters adgang til å gjennomføre utlendingskontroll.

§ 66 første ledd bokstav a skal lyde:

a) når utlendingen grovt eller gjentatte ganger har overtrådt en eller flere bestemmelser i loven her eller grenseloven, forsettlig eller grovt uaktsomt har gitt vesentlig uriktige eller åpenbart villedende opplysninger i en sak etter loven, eller unndrar seg gjennomføringen

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

av et vedtak som innebærer at vedkommende skal forlate riket,

§ 100 b første ledd første punktum skal lyde:

I forbindelse med kontroll etter § 21 eller grenseloven § 15, eller i forbindelse med behandlingen av en sak etter utlendingsloven, kan politiet, Utlendingsdirektoratet, Utlendingsnemnda, Utenriksdepartementet, utenriksstasjon eller andre med kontrollmyndighet etter § 22 eller grenseloven innhente biometrisk personinformasjon i form av ansiktsfoto og fingeravtrykk til kontroll av fremlagt oppholdskort eller kontroll av annet kort med registrert biometrisk personinformasjon etter § 100 a annet ledd.

§ 108 annet ledd bokstav a skal lyde:

Med bot eller med fengsel inntil seks måneder eller med begge deler straffes den som:

a) Forsettlig eller uaktsomt overtrer de bestemmelsene som er angitt i det følgende, eller forbud, påbud eller vilkår gitt i medhold av disse bestemmelsene:

§ 8 første ledd

§ 9 første og fjerde ledd

§ 16 første ledd

§ 19 første og annet ledd

§ 20 tredje ledd

§ 21 første ledd

§ 27 første ledd, jf. fjerde ledd

§ 55 første og annet ledd, med mindre overtredelsen rammes av tredje ledd bokstav f

§ 83 første og annet ledd

§ 90 sjette ledd

§ 93 første ledd annet punktum

§ 100 b første ledd annet punktum

§ 105 første ledd

§ 126 første ledd

§ 130 første ledd, jf. § 105

IV

Loven trer i kraft fra den tiden Kongen bestemmer. Kongen kan bestemme at de ulike bestemmelsene skal tre i kraft til ulik tid. Endringene under del III trer i kraft straks.

Vedlegg 1

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 av 30. november 2017 om etablering av et inn- og utreise-system (EES) for registrering av inn- og utreiseopplysninger og opplysninger om nektet innreise for tredjestatsborgere som passerer medlemsstatenes ytre grenser, om fastsettelse av vilkårene for tilgang til inn- og utreise-systemet for rettshåndhevende formål og om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og forordning (EF) 767/2008 og (EU) 1077/2011

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 77 nr. 2 bokstav b) og d), og artikkel 87 nr. 2 bokstav a),

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹, etter samråd med Regionkomiteen,

etter den ordinære regelverksprosedyren², og ut fra følgende betraktninger:

1) I sin melding av 13. februar 2008 med tittelen «Preparing the next steps in border management in the European Union» redegjorde Kommisjonen for at det som en del av en strategi for helhetlig grenseforvaltning for Unionen må opprettes et inn- og utreiseprogram som elektronisk registrerer når og hvor tredjestatsborgere som er gitt innreisetilatelse for kortvarig opphold på medlemsstatenes territo-

rium, reiser inn og ut, og som beregner det tillatte oppholdets varighet.

- 2) Det europeiske råd understreket på sitt møte 19. og 20. juni 2008 betydningen av å fortsette arbeidet med å utvikle Unionens strategi for helhetlig grenseforvaltning, herunder bedre utnyttelse av moderne teknologi for å forbedre forvaltningen av de ytre grensene.
- 3) I sin melding av 10. juni 2009 med tittelen «An area of freedom, security and justice serving the citizens» gikk Kommisjonen inn for å opprette et elektronisk system for registrering av innreiser til og utreiser fra medlemsstatenes territorium ved de ytre grensene for å sikre en mer effektiv forvaltning av adgangen til dette territoriet.
- 4) Det europeiske råd oppfordret på sitt møte 23. og 24. juni 2011 til at arbeidet med «intelligente grenser» raskt skulle føres videre. Kommisjonen offentliggjorde 25. oktober 2011 en melding med tittelen «Smart borders – options and the way ahead».
- 5) Det europeiske råd understreket i sine strategiske retningslinjer vedtatt i juni 2014 at Schengen-området, som gjør det mulig for folk å reise uten kontroll ved de indre grensene, og det økende antallet personer som reiser til Unionen, krever en effektiv forvaltning av Unionens felles ytre grenser for å sikre et høyt beskyttelsesnivå. Det understreket også at Unionen må mobilisere alle hjelpemidler den har til rådighet for å støtte medlemsstatene i deres oppgave, og at den helhetlige grenseforvaltningen av de ytre grensene bør modernise-

¹ EUT C 487 av 28.12.2016, s. 66.

² Europaparlamentets holdning av 25.10.2017 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 20. november 2017.

res på en kostnadseffektiv måte for å sikre intelligent grenseforvaltning med blant annet et inn- og utreisesystem og støttes av det nye byrået for store IT-systemer (eu-LISA).

- 6) I sin melding av 13. mai 2015 med tittelen «A European agenda on migration» konstaterte Kommisjonen at det med initiativet for «intelligente grenser» innledes en ny fase for å øke effektiviteten ved grensepasseringer, forenkle passeringer for det store flertallet av lovlige reisende fra tredjestater og samtidig styrke kampen mot irregulær migrasjon ved å opprette et register over alle tredjestatsborgeres bevegelser over landegrensene, idet det fullt ut tas hensyn til forholdsmessighetsprinsippet.
- 7) For ytterligere å forbedre forvaltningen av de ytre grensene og særlig kontrollere overholdelsen av bestemmelsene om det tillatte oppholdet på medlemsstatenes territorium bør det opprettes et inn- og utreisesystem som elektronisk registrerer tidspunkt og sted for inn- og utreise for tredjestatsborgere som er gitt innreisetillatelse for et korttidsopphold på medlemsstatenes territorium, og beregner det autoriserte oppholdets varighet. Det bør erstatte plikten til å stemple tredjestatsborgeres pass som gjelder for alle medlemsstater.
- 8) Det er nødvendig å fastsette hvilke mål inn- og utreisesystemet skal ha, hvilke opplysningskategorier som skal registreres i inn- og utreisesystemet, hvilke formål opplysningene skal brukes til, hvilke kriterier som skal gjelde for registrering av opplysningene, hvilke myndigheter som skal ha adgang til opplysningene, ytterligere regler for behandling og vern av personopplysninger samt inn- og utreisesystemets tekniske utforming og regler for dets drift og bruk samt driftskompatibilitet med andre informasjonssystemer. Det er også nødvendig å fastsette ansvarsområder for inn- og utreisesystemet.
- 9) Inn- og utreisesystemet bør få anvendelse på tredjestatsborgere som er gitt innreisetillatelse for et korttidsopphold på medlemsstatenes territorium. Det bør også få anvendelse på tredjestatsborgere som er nektet innreise for et korttidsopphold.
- 10) Inn- og utreisesystemet bør brukes ved de ytre grensene i medlemsstatene som anvender Schengen-regelverket fullt ut. Det er ønskelig at medlemsstater som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, bruker det i sin helhet når inn- og utreisesystemet begynner å settes i drift. Dersom det imidlertid ikke er mulig å oppheve kontrollen ved de indre gren-

sene innen inn- og utreisesystemet er satt i drift, er det nødvendig å fastsette vilkårene for bruk av inn- og utreisesystemet for medlemsstatene som ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, og fastsette bestemmelser for drift og bruk av inn- og utreisesystemet ved de indre grensene dersom kontrollen ennå ikke er opphevet.

Når det gjelder vilkårene for drift av inn- og utreisesystemet, bør inn- og utreisesystemet brukes ved de ytre grensene i medlemsstatene som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som allerede har fullført kontrollen i samsvar med den gjeldende framgangsmåten for evaluering i Schengen-regelverket med positivt resultat, og som har fått passiv adgang til visuminformasjonssystemet (VIS) opprettet ved rådsbeslutning 2004/512/EF³ for drift av inn- og utreisesystemet, og som Schengen-regelverkets bestemmelser om Schengeninformasjonssystemet (SIS) opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1987/2006⁴ er trådt i kraft for i samsvar med den relevante tiltredelsesakten. Når det gjelder bestemmelsene om drift og bruk av inn- og utreisesystemet i medlemsstatene som oppfyller disse vilkårene, bør inn- og utreisesystemet brukes ved alle indre grenser i medlemsstatene der kontrollen ennå ikke er blitt opphevet. Særlige bestemmelser om drift og bruk av inn- og utreisesystemet ved disse grensene bør imidlertid få anvendelse for å minske innvirkningen av framgangsmåten for grensekontroll ved slike grenser, uten at det påvirker sikkerhetsnivået, inn- og utreisesystemets funksjon eller andre grensekontrollforpliktelser i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399⁵.

- 11) Varigheten på tredjestatsborgeres tillatte opphold på medlemsstatenes territorium i henhold til denne forordning følger av det gjeldende Schengen-regelverket.

- 12) Inn- og utreisesystemet bør inneholde en automatisert beregningsmekanisme. Den automatiserte beregningsmekanismen bør ta hensyn

³ Rådsvedtak 2004/512/EF av 8. juni 2004 om opprettelse av visuminformasjonssystemet (VIS) (EUT L 213 av 15.6.2004, s. 5).

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1987/2006 av 20. desember 2006 om opprettelse, drift og bruk av annen generasjon av Schengen-informasjonssystemet (SIS II) (EUT L 381 av 28.12.2006, s. 4).

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 av 9. mars 2016 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (grenseforordningen) (EUT L 77 av 23.3.2016, s. 1).

til opphold på territoriet til medlemsstatene som bruker inn- og utreiseprogrammet for å beregne den samlede grensen på 90 dager innenfor en 180-dagersperiode. Det bør tas hensyn til eventuelle forlengelser av tillatt opphold for å beregne denne samlede grensen ved tredjestatsborgerens neste innreise på medlemsstatenes territorium. Opphold på territoriet til medlemsstater som ennå ikke bruker inn- og utreiseprogrammet, bør beregnes separat på grunnlag av stempler i tredjestatsborgeres reisedokumenter.

- 13) Den automatiserte beregningsmekanismen bør ta hensyn bare til opphold på territoriet til medlemsstater som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som bruker inn- og utreiseprogrammet for å kontrollere overholdelsen av den samlede grensen på 90 dager innenfor enhver 180-dagersperiode og for å kontrollere gyldighetsperioden for et Schengen-visum for et korttidsopphold. Den automatiserte beregningsmekanismen bør ikke beregne varigheten på opphold som er tillatt på grunnlag av et nasjonalt visum for et korttidsopphold som er utstedt av en medlemsstat som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som bruker inn- og utreiseprogrammet. Når varigheten på et opphold tillatt med et Schengen-visum for et korttidsopphold beregnes, bør den automatiserte beregningsmekanismen ikke ta hensyn til opphold på territoriet til medlemsstater som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som bruker inn- og utreiseprogrammet.
- 14) Det bør fastsettes presise regler for ansvaret for utvikling og drift av inn- og utreiseprogrammet og medlemsstatenes ansvar for tilknytningen til inn- og utreiseprogrammet. Det europeiske byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet, opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1077/2011⁶, bør være ansvarlig for utvikling og driftsforvaltning av et sentralisert inn- og utreiseprogram i samsvar med denne forordning. Forordning (EU) nr. 1077/2011 bør derfor endres.
- 15) Målene for inn- og utreiseprogrammet bør være å forbedre forvaltningen av de ytre grensene, hindre irregulær innvandring og lette forvaltningen av migrasjonsstrømmer. Inn- og utrei-

sesystemet bør særlig, og når det er relevant, bidra til å identifisere personer som ikke oppfyller eller ikke lenger oppfyller vilkårene for det tillatte oppholdets varighet på medlemsstatenes territorium. Dessuten bør inn- og utreiseprogrammet bidra til å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare forhold.

- 16) Inn- og utreiseprogrammet bør bestå av et sentralt system (inn- og utreiseprogrammets sentrale system) som omfatter en sentral digital database med biometriske og alfanumeriske opplysninger, et nasjonalt ensartet grensesnitt i hver medlemsstat, en sikker kommunikasjonskanal mellom inn- og utreiseprogrammets sentrale system og VIS' sentrale visuminformasjonsystem (VIS' sentrale system) samt en sikker og kryptert kommunikasjonsinfrastruktur mellom inn- og utreiseprogrammets sentrale system og de nasjonale ensartede grensesnittene. Hver medlemsstat bør knytte sine nasjonale grenseinfrastrukturer til det nasjonale ensartede grensesnittet på en sikker måte. For å generere statistikk og rapportering bør det opprettes et dataregister på sentralt plan. For at tredjestatsborgere når som helst skal kunne kontrollere det resterende tillatte oppholdet, bør det utvikles en netjtjeneste. Netjtjenesten bør også gjøre det mulig for transportører å kontrollere om tredjestatsborgere som innehar et Schengen-visum for et korttidsopphold utstedt for én eller to innreiser, allerede har brukt det antallet innreiser som er tillatt ifølge visumet deres. Berørte parter bør rådspørres under utviklingen av denne netjtjenesten. Når de tekniske spesifikasjonene for transportørers adgang til netjtjenesten skal fastsettes, bør passasjertrafikken og transportørene påvirkes i så liten utstrekning som mulig. For dette formål bør det vurderes hensiktsmessig integrering med relevante systemer.
- 17) Det bør opprettes driftskompatibilitet mellom inn- og utreiseprogrammet og VIS i form av en direkte kommunikasjonskanal mellom VIS' sentrale system og inn- og utreiseprogrammets sentrale system for å gjøre det mulig for grensmyndighetene som bruker inn- og utreiseprogrammet, å søke i VIS for å hente visumrelaterte opplysninger for å opprette eller ajourføre inn- og utreiseregistreringer eller registreringer om nektet innreise, gjøre det mulig for grensmyndighetene å kontrollere visumenes gyldighet og visuminnehaverens identitet ved å søke på fingeravtrykk direkte i VIS ved grensene der inn- og utreiseprogrammet brukes,

⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1077/2011 av 25. oktober 2011 om opprettelse av et europeisk byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet (EUT L 286 av 1.11.2011, s. 1).

og gjøre det mulig for grensemyndighetene å kontrollere identiteten til ikke-visumpliktige tredjestatsborgere i VIS ved hjelp av fingeravtrykk. Driftskompatibilitet bør også gjøre det mulig for grensemyndighetene og visummyndighetene som bruker VIS, å søke direkte i inn- og utreisestystemet fra VIS for å behandle visumsøknader og treffe beslutninger om disse søknadene og gjøre det mulig for myndighetene å ajourføre visumrelaterte opplysninger i inn- og utreisestystemet, dersom et visum blir annullert, inndratt eller forlenget. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008⁷ bør derfor endres i samsvar med dette. Innhenting av visumrelaterte opplysninger fra VIS, import av disse til inn- og utreisestystemet og ajourføring av opplysninger fra VIS i inn- og utreisestystemet bør være en automatisk prosess så snart den aktuelle operasjonen settes i verk av den berørte myndigheten. Prinsippet om formålsbegrensning bør overholdes når det opprettes driftskompatibilitet mellom inn- og utreisestystemet og VIS.

- 18) Denne forordning bør fastsette hvilke myndigheter i medlemsstatene som kan få adgang til inn- og utreisestystemet for å registrere, endre, slette eller innhente opplysninger for inn- og utreisestystemets spesifikke formål og i det omfang det er nødvendig for at de kan utføre sine oppgaver.
- 19) Enhver behandling av opplysninger i inn- og utreisestystemet bør stå i forhold til målene som etterstrebtes, og være nødvendig for at kompetente myndigheter kan utføre sine oppgaver. Når kompetente myndigheter bruker inn- og utreisestystemet, bør de sikre respekt for menneskeverdet og integriteten til personen hvis opplysninger det anmodes om, og ikke forskjellsbehandle personer på grunnlag av kjønn, rase, farge, etnisk eller sosial opprinnelse, genetiske anlegg, språk, religion eller tro, politiske eller andre oppfatninger, tilhørighet til et nasjonalt mindretall, formueforhold, fødsel, funksjonshemming, alder eller seksuell legning.
- 20) Alfnumeriske opplysninger og biometriske opplysninger bør primært registreres og behandles i inn- og utreisestystemet for å forbedre forvaltningen av de ytre grensene, hindre irregulær innvandring og lette forvaltningen av migrasjonsstrømmer. Det bør dessuten bare i henhold til vilkårene i denne forordning være mulig å få adgang til personopplysninger i inn- og utreisestystemet for å bidra til å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare forhold. Bruk av biometri er tross innvirkningen på reises personvern berettiget av to grunner. For det første er biometri en pålitelig metode til å identifisere tredjestatsborgere som befinner seg på medlemsstatenes territorium, men som ikke har reisedokumenter eller noen annen form for identifikasjon, en alminnelig situasjon i forbindelse med irregulære migranter. For det andre gir biometri en mer pålitelig sammenligning av inn- og utreiseopplysninger for lovlige reisende. Bruk av ansiktsbilder i kombinasjon med opplysninger om fingeravtrykk gjør det mulig å redusere det samlede antallet fingeravtrykk som skal registreres, samtidig som det oppnås samme resultat med hensyn til identifiseringens nøyaktighet.
- 21) Det bør registreres fire fingeravtrykk per ikke-visumpliktig tredjestatsborger i inn- og utreisestystemet dersom det er fysisk mulig for å gjøre det mulig å foreta presis kontroll og identifisering og dermed sikre at tredjestatsborgeren ikke allerede er registrert under en annen identitet eller med et annet reisedokument, og garantere at det finnes tilstrekkelige opplysninger for å sikre at målene for inn- og utreisestystemet oppnås under alle omstendigheter. Fingeravtrykk fra tredjestatsborgere som har visum, bør kontrolleres i VIS. Ansiktsbilde av både ikke-visumpliktige og visumpliktige tredjestatsborgere bør registreres i inn- og utreisestystemet. Fingeravtrykk eller ansiktsbilder bør brukes som en biometrisk identifikator for å kontrollere identiteten til tredjestatsborgere som tidligere er registrert i inn- og utreisestystemet så lenge de individuelle saksmappene deres ikke er blitt slettet. For å ta hensyn til særtrekkene ved hver grenseovergang og de forskjellige slags grensene bør de nasjonale myndighetene for hver grenseovergang fastsette om fingeravtrykk eller ansiktsbilde skal brukes som den vesentligste biometriske identifikatoren i forbindelse med utførelse av den nødvendige kontrollen.
- 22) I kampen mot terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare forhold er de utpekte myndighetene nødt til å råde over så aktuelle opplysninger som mulig for å kunne utføre sine oppgaver. Adgang til opplysninger fra VIS for rettshåndhevende formål har allerede vist seg

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonssystemet og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visum for kortvarig opphold (VIS-forordningen) (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 60).

nyttig i forbindelse med identifisering av personer som led en voldsom død, eller som hjelp for etterforskere til å gjøre vesentlige framskritt i saker om menneskehandel, terrorisme og ulovlig narkotikahandel. Adgang til opplysninger i inn- og utreiseprogrammet er nødvendig for å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger som nevnt i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/541⁸, eller andre alvorlige straffbare forhold nevnt i Rådets rammebeslutning 2002/584/JIS⁹. Det bør være mulig å bruke opplysninger i inn- og utreiseprogrammet til å kontrollere identitet både i tilfeller der tredjestatsborgeren har ødelagt sine dokumenter, og der de utpekte myndighetene etterforsker et straffbart forhold gjennom bruk av fingeravtrykk eller ansiktsbilder og ønsker å fastslå en identitet. Det bør også være mulig å bruke slike opplysninger som et hjelpemiddel til å skaffe beviser ved å spore reiseruter for en person som mistenkes å ha begått et straffbart forhold, eller for et offer for et straffbart forhold. Opplysninger i inn- og utreiseprogrammet bør derfor være til rådighet for de utpekte myndighetene i medlemsstatene og Den europeiske unions byrå for politisamarbeid («Europol») opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794¹⁰, med forbehold om vilkårene og begrensningene i denne forordning.

Vilkårene for adgang til inn- og utreiseprogrammet for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold bør gjøre det mulig for medlemsstatenes utpekte myndigheter å behandle saker der mistenkte bruker flere identiteter. For dette formål bør adgang til inn- og utreiseprogrammet ikke hindres dersom det oppnås et søkeresultat i forbindelse med søk i en relevant database før det gis adgang til inn- og utreiseprogrammet. For rettshåndhevende formål og for å forebygge, avsløre og etterforske terrorhand-

linger eller andre alvorlige straffbare forhold bør et søk i inn- og utreiseprogrammets database anses for å være forholdsmessig dersom det foreligger et tungtveiende hensyn til den offentlige sikkerhet. Ethvert søk skal være tilstrekkelig begrunnet og stå i forhold til formålet.

- 23) Bare de utpekte myndighetene som har ansvaret for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold, og som medlemsstatene kan sikre at alle bestemmelsene i denne forordning og i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680¹¹ får anvendelse på, og som kompetente myndigheter kan kontrollere de nevnte bestemmelsenes korrekte anvendelse av, herunder tilsynsmyndigheten som er opprettet i samsvar med direktiv (EU) 2016/680, bør ha rett til å søke i opplysninger i inn- og utreiseprogrammet.
- 24) Europol spiller en sentral rolle i samarbeidet mellom medlemsstatenes myndigheter innenfor etterforskning av kriminalitet på tvers av landegrensene ved å støtte forebygging, utføre analyser og foreta etterforskning av kriminalitet på EU-plan. Europol bør derfor også ha adgang til inn- og utreiseprogrammet for sine oppgaver og i samsvar med forordning (EU) 2016/794. EUs datatilsyn bør føre tilsyn med Europols behandling av personopplysninger og sikre at gjeldende personvernregler overholdes fullt ut.
- 25) Adgang til inn- og utreiseprogrammet for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold utgjør et inngrep i de grunnleggende rettighetene når det gjelder respekt for enkeltpersoners privatliv og vern av personopplysninger for personer hvis personopplysninger behandles i inn- og utreiseprogrammet. Et slikt inngrep skal skje i henhold til lovgivningen, som skal være formulert tilstrekkelig presist til at enkeltpersoner kan innrette sin atferd etter dette, at enkeltpersoner beskyttes mot vilkårlighet, og at omfanget av skjønnet som innrømmes kompetente myndigheter, og hvordan de skal utøve dette skjønnet, angis med til-

⁸ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/541 av 15. mars 2017 om bekjempelse av terrorisme og om erstatning av Rådets rammebeslutning 2002/475/RIA og endring av rådsbeslutning 2005/671/JIS (EUT L 88 av 31.3.2017, s. 6).

⁹ Rådets rammebeslutning 2002/584/JIS av 13. juni 2002 om den europeiske arrestordre og om framgangsmåtene for overlevering mellom medlemsstater (EFT L 190 av 18.7.2002, s. 1).

¹⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794 av 11. mai 2016 om Den europeiske unions byrå for retts-håndhevelsesamarbeid (Europol) og erstatning og oppheving av rådsbeslutning 2009/371/JIS, 2009/934/JIS, 2009/935/JIS, 2009/936/JIS og 2009/968/JIS (EUT L 135 av 24.5.2016, s. 53).

¹¹ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680 av 27. april 2016 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheters behandling av personopplysninger for å forebygge, etterforske, avsløre eller påtale straffbare forhold eller iverksette strafferettslige sanksjoner og om fri utveksling av slike opplysninger og om oppheving av Rådets rammebeslutning 2008/977/JIS (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 89).

strekkelig klarhet. Ethvert inngrep i disse grunnleggende rettighetene skal dessuten være begrenset til det som i et demokratisk samfunn er nødvendig for å beskytte en rettmessig og forholdsmessig interesse, og skal stå i forhold til det rettmessige mål som søkes oppnådd.

- 26) Sammenligninger av opplysninger på grunnlag av et fingeravtrykkspor som kan finnes på et åsted («latent fingeravtrykk»), er av avgjørende betydning for politisamarbeid. Medlemsstatenes utpekte myndigheter må ha mulighet til å sammenligne et latent fingeravtrykk med opplysningene om fingeravtrykk som er lagret i inn- og utreiseprogrammet, i tilfeller der det er rimelig grunn til å tro at gjerningspersonen eller offeret kan være registrert i inn- og utreiseprogrammet, for å kunne forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold, dersom for eksempel det eneste beviset på et åsted består av latente fingeravtrykk.
- 27) Det er nødvendig å utpeke kompetente myndigheter i medlemsstatene samt de sentrale tilgangspunktene som anmodninger om adgang til opplysninger i inn- og utreiseprogrammet skal inngis gjennom, og føre en liste over hvilke operative enheter innenfor de utpekte myndighetene som har fullmakt til å anmode om en slik adgang for de særlige formål å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.
- 28) Anmodninger om adgang til opplysninger i inn- og utreiseprogrammet bør framsettes av de utpekte myndighetenes operative enheter til det sentrale tilgangspunktet og bør være behørig begrunnet. Operative enheter innenfor de utpekte myndighetene som har fullmakt til å anmode om adgang til inn- og utreiseprogrammets opplysninger, bør ikke fungere som kontrollmyndighet. Det sentrale tilgangspunktet bør være et organ eller en enhet som i henhold til nasjonal rett utøver offentlig myndighet, og bør gjennom sitt personales kvalitet og omfang være i stand til effektivt å kontrollere om vilkårene for å anmode om adgang til inn- og utreiseprogrammet er oppfylt i hvert tilfelle. De sentrale tilgangspunktene bør opptre uavhengig av de utpekte myndighetene og være ansvarlige for på uavhengig måte å sikre streng oppfyllelse av adgangsvilkårene i denne forordning. I et hastetilfelle der det er nødvendig hurtig å få adgang til opplysninger for å kunne reagere på en spesifikk og over-

hengende trussel i forbindelse med terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold, bør det sentrale tilgangspunktet kunne behandle anmodninger omgående og foreta kontroll i etterkant.

- 29) For å beskytte personopplysninger og utelukke systematiske søk bør behandling av opplysninger i inn- og utreiseprogrammet finne sted bare i særlige tilfeller og når det er nødvendig for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold. De utpekte myndighetene og Europol bør anmode om adgang til inn- og utreiseprogrammet bare når de har rimelig grunn til å tro at en slik adgang vil gi opplysninger som i vesentlig grad vil kunne hjelpe dem med å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.
- 30) Dessuten bør adgang til inn- og utreiseprogrammet for identifisering av ukjente mistenkte, gjerningspersoner eller ofre for terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold tillates bare på det vilkår at det er foretatt søk i medlemsstatenes nasjonale databaser, og at søket i de andre medlemsstatenes systemer for automatisert identifisering av fingeravtrykk i samsvar med rådsbeslutning 2008/615/JIS¹² er fullt ut gjennomført, eller at søket ikke er blitt fullt ut gjennomført senest to dager etter å ha blitt satt i verk.
- 31) For å sammenligne og utveksle personopplysninger på en effektiv måte bør medlemsstatene fullt ut gjennomføre og anvende de eksisterende internasjonale avtalene samt EU-regelverk vedrørende utveksling av personopplysninger, særlig beslutning 2008/615/JIS.
- 32) Personopplysningene som lagres i inn- og utreiseprogrammet, bør ikke lagres lenger enn det som er strengt nødvendig for formålene opplysningene behandles for. Det er tilstrekkelig å lagre opplysninger om tredjestatsborgere som har overholdt det tillatte oppholdets lengste varighet, i inn- og utreiseprogrammet i tre år for grenseforvaltningsformål for å unngå at tredjestatsborgere må registreres på nytt i inn- og utreiseprogrammet før dette tidsrommet har utløpt. Denne treårige datalagringsperioden vil redusere behovet for hyppige omregistreringer og vil være til gagn for alle reisende,

¹² Rådsbeslutning 2008/615/JIS av 23. juni 2008 om utvidelse av samarbeidet over landegrensene, særlig om bekjempelse av terrorisme og kriminalitet over landegrensene (EUT L 210 av 6.8.2008, s. 1).

ettersom både den gjennomsnittlige grensepasseringstiden og ventetiden ved grenseovergangene vil bli redusert. Selv for en reisende som bare én gang reiser inn på medlemsstatenes territorium, vil det forhold at andre reisende som allerede er registrert i inn- og utreiseprogrammet, ikke trenger å registreres på nytt før den treårige datalagringsperioden har utløpt, redusere ventetiden ved grenseovergangen. Denne treårige datalagringsperioden er også nødvendig for å lette og framskynde grensepasseringer, herunder ved hjelp av automatiserte systemer og selvbetjenings-systemer. Det er også hensiktsmessig å fastsette en treårig datalagringsperiode for tredjestatsborgere som er nektet innreise for et korttidsopphold. For tredjestatsborgere som er familiemedlemmer til en unionsborger som europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF¹³ får anvendelse på, eller en tredjestatsborger som har rett til fri bevegelighet i henhold til EU-regelverket, og som ikke har oppholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF, er det hensiktsmessig å lagre hver kombinert inn- og utreiseregistrering i høyst ett år etter datoen for utreisen fra medlemsstatenes territorium som er knyttet til registreringen. Når den relevante datalagringsperioden har utløpt, bør opplysningene slettes automatisk.

- 33) Det er nødvendig å lagre opplysninger om tredjestatsborgere som ikke har reist ut fra medlemsstatens territorium innen utløpet av det tillatte oppholdet, i fem år for å understøtte identifiserings- og tilbakesendingsprosessen. Disse opplysningene bør slettes automatisk etter femårsperioden, med mindre det er grunn til å slette dem tidligere.
- 34) Det er nødvendig å lagre personopplysninger om tredjestatsborgere som har overholdt det tillatte oppholdets varighet, og tredjestatsborgere som er nektet innreise for et korttidsopphold, i en treårsperiode og lagre personopplysninger om tredjestatsborgere som ikke har reist ut fra medlemsstatens territorium innen det tillatte oppholdet i en femårsperiode for at grensevakten skal kunne foreta den nødvendige risikoanalyse som kreves ifølge forord-

ning (EU) 2016/399 før den reisende får lov til å reise inn på medlemsstatenes territorium. Behandling av visumsøknader ved konsulære stasjoner krever også at søkerens reisehistorikk analyseres for å vurdere bruken av tidligere visum og om vilkårene for opphold er blitt overholdt. I stedet for passtempling skal det foretas et søk i inn- og utreiseprogrammet. Reisehistorikken som finnes i inn- og utreiseprogrammet, bør derfor dekke et tidsrom som er tilstrekkelig for visumutstedelsesformål.

Når det utføres risikoanalyse ved grensen, og når det behandles visumsøknader, bør reisehistorikken for tredjestatsborgere kontrolleres for å fastslå om vedkommende tidligere har overskredet et tillatt oppholds lengste varighet. Det er derfor nødvendig å lagre personopplysninger om tredjestatsborgere som ikke har reist ut av medlemsstatenes territorium innen den tillatte oppholdsperioden i den lengre perioden på fem år sammenlignet med den som gjelder for personopplysninger om tredjestatsborgere som har overholdt det tillatte oppholdets varighet, og tredjestatsborgere som er nektet innreise for et korttidsopphold.

- 35) Det bør fastsettes regler for medlemsstatenes erstatningsansvar for tap som oppstår som følge av overtredelse av denne forordning.
- 36) Uten at det berører nærmere regler i denne forordning, bør europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679¹⁴ få anvendelse på medlemsstatenes behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning, med mindre slik behandling foretas av medlemsstatenes utpekte myndigheter eller sentrale tilgangspunkter for å forebygge, etterforske eller avsløre terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.
- 37) Uten at det berører nærmere regler for behandling av personopplysninger i denne forordning, bør de nasjonale lovene og forskriftene vedtatt i henhold til direktiv (EU) 2016/680 få anvendelse på behandling av personopplysninger hos kompetente myndigheter i medlemsstatene for å forebygge, etterforske eller avsløre terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold i henhold til denne forordning.

¹³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF av 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers rett til å ferdes og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium, om endring av forordning (EØF) nr. 1612/68 og om oppheving av direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 av 30.4.2004, s. 77).

¹⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger og om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).

- 38) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001¹⁵ bør få anvendelse på EU-institusjonenes og -organenes aktiviteter når de utfører sine oppgaver som ansvarlige for driftsforvaltningen av inn- og utreisestystemet.
- 39) Personopplysninger som en medlemsstat har mottatt i henhold til denne forordning, bør ikke overføres eller stilles til rådighet for noen tredjestat, noen internasjonal organisasjon eller noen privat enhet etablert i eller utenfor Unionen. Som et unntak fra denne regelen bør det imidlertid være mulig å overføre slike personopplysninger til en tredjestat eller internasjonal organisasjon dersom en slik overføring er underlagt strenge vilkår og er nødvendig i konkrete tilfeller for å bidra til å identifisere en tredjestatsborger i forbindelse med tilbakesending av vedkommende. I mangel av en beslutning om tilstrekkelig beskyttelsesnivå ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt i henhold til forordning (EU) 2016/679 eller overføringer omfattet av egnede beskyttelsestiltak i henhold til nevnte forordning bør det være mulig unntaksvis for tilbakesendingsformål å overføre opplysninger i inn- og utreisestystemet til en tredjestat eller til en internasjonal organisasjon bare dersom det er nødvendig av hensyn til viktige samfunnsinteresser som nevnt i nevnte forordning.
- 40) Det bør også være mulig å overføre personopplysninger som medlemsstater har mottatt i henhold til denne forordning, til en tredjestat i et ekstraordinært hastetilfelle der det er en overhengende fare i tilknytning til en terrorhandling, eller der det er en overhengende fare for en persons liv, og denne faren er knyttet til et alvorlig straffbart forhold. En overhengende fare for en persons liv bør forstås som en fare knyttet til et alvorlig straffbart forhold begått mot vedkommende, f.eks. grov kroppsskade, ulovlig handel med menneskeorganer og -vev, bortføring, ulovlig frihetsberøvelse og gisseltaking, seksuell utnyttelse av barn og barnepornografi samt voldtekt. Slike opplysninger bør overføres til en tredjestat bare dersom det sikres gjensidig oversendelse av opplysninger om inn- og utreiseregistreringer som den anmodende tredjestaten har, til medlemsstatene som bruker inn- og utreisestystemet. Det bør være mulig for kompetente myndigheter i medlemsstatene hvis utpekte myndigheter har adgang til inn- og utreisestystemet i henhold til denne forordning, å overføre opplysninger i inn- og utreisestystemet til medlemsstater som ikke bruker inn- og utreisestystemet, og til medlemsstater som denne forordning ikke får anvendelse på. En slik oversending av opplysninger bør være omfattet av en behørig begrunnet anmodning og begrenset til tilfeller der det er nødvendig for å forebygge, avsløre eller etterforske en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold. Det bør være mulig for en medlemsstat som bruker inn- og utreisestystemet, å oversende slike opplysninger bare dersom det sikres gjensidig oversending av opplysninger om inn- og utreiseregistreringer som den anmodende medlemsstaten har, til medlemsstatene som bruker inn- og utreisestystemet. Direktiv (EU) 2016/680 får anvendelse på enhver etterfølgende behandling av opplysninger fra inn- og utreisestystemet.
- 41) I hver medlemsstat bør tilsynsmyndighetene opprettet i henhold til forordning (EU) 2016/679 kontrollere at medlemsstatenes behandling av personopplysninger er lovlig, mens EUs datatilsyn bør kontrollere EU-institusjonenes og -organenes aktiviteter i forbindelse med behandlingen av personopplysninger. EUs datatilsyn og tilsynsmyndighetene bør samarbeide med hverandre om tilsynet med inn- og utreisestystemet.
- 42) I hver medlemsstat bør tilsynsmyndighetene opprettet i samsvar med direktiv (EU) 2016/680 overvåke lovligheten av medlemsstatenes behandling av personopplysninger for rettskandhevende formål.
- 43) I tillegg til bestemmelsene om opplysningene som skal forelegges i samsvar med forordning (EU) 2016/679, bør tredjestatsborgere hvis opplysninger skal registreres i inn- og utreisestystemet, gis hensiktsmessige opplysninger i forbindelse med registrering av disse opplysningene. Disse opplysningene skal stilles til rådighet av medlemsstatene skriftlig ved hjelp av relevante midler, herunder i form av brosjyrer, plakater eller ethvert annet egnet elektronisk middel.
- 44) For å sikre et effektivt tilsyn med anvendelsen av denne forordning bør denne forordning regelmessig evalueres.
- 45) Medlemsstatene bør fastsette regler om sanksjoner for overtredelse av bestemmelsene i denne forordning og sikre at de gjennomføres.

¹⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Felleskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).

- 46) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføring av denne forordning bør Kommisjonen tillegges gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011¹⁶.
- 47) Ettersom målene for denne forordning, nemlig å opprette inn- og utreisesystemet og innføre felles forpliktelser, vilkår og framgangsmåter for bruk av opplysninger, ikke i tilstrekkelig grad kan oppnås av medlemsstatene, men på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union (TEU). I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 48) Etter at inn- og utreisesystemet er satt i drift, bør konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985 mellom regjeringene for statene i Benelux-statene, Forbundsrepublikken Tyskland og Den franske republikk om gradvis oppheving av kontrollen ved de felles grensene¹⁷ («konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen») endres når det gjelder bilaterale avtaler som er inngått av medlemsstatene, og den tillatte varigheten på opphold utover 90 dager innenfor en 180-dagersperiode for ikke-visumpliktige tredjestatsborgere. Den generelle vurderingen av inn- og utreisesystemet som Kommisjonen foretar, bør omfatte en vurdering av bruken av medlemsstatenes bilaterale avtaler. Det bør være mulig for Kommisjonen i den første evalueringsrapporten å framlegge alternativer for å fase ut slike bilaterale avtaler og erstatte dem med et EU-instrument.
- 49) De forventede kostnadene ved inn- og utreisesystemet er lavere enn budsjettet som er øremerket for intelligente grenser i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 515/2014¹⁸. Etter at denne forordning er vedtatt, bør Kommisjonen følgelig ved hjelp av en delegert rettsakt i henhold til forordning (EU) nr. 515/2014 omfordele beløpet som for øyeblikket er avsatt til å utvikle IT-systemer som støtte for forvaltningen av migrasjonsstrømmer over de ytre grensene.
- 50) Denne forordning berører ikke anvendelsen av direktiv 2004/38/EF.
- 51) I henhold til artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 22 om Danmarks stilling, som er vedlagt TEU og traktaten om Den europeiske unions virkemåte, deltar ikke Danmark i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Danmark. Ettersom denne forordning er en utvikling av Schengen-regelverket, skal Danmark, i samsvar med artikkel 4 i protokollen, innen seks måneder etter at Rådet har truffet beslutning om denne forordning, beslutte hvorvidt landet skal gjennomføre denne forordning i sin nasjonale rett.
- 52) Denne forordning utgjør en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som Det forente kongerike ikke deltar i etter rådsbeslutning 2000/365/EF¹⁹; Det forente kongerike deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Det forente kongerike.
- 53) Denne forordning utgjør en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som Irland ikke deltar i etter rådsbeslutning 2002/192/EF²⁰; Irland deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Irland.
- 54) Når det gjelder Island og Norge, utgjør denne forordning, i henhold til avtalen inngått mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to statenes assosiering i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket²¹ som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav A i rådsbeslutning 1999/437/EF²².

¹⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

¹⁷ EFT L 239 av 22.9.2000, s. 19.

¹⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 515/2014 av 16. april 2014 om opprettelse av en ordning for økonomisk støtte til ytre grenser og visum som en del av fondet for intern sikkerhet og om oppheving av vedtak nr. 574/2007/EF (EUT L 150 av 20.5.2014, s. 143).

¹⁹ Rådsbeslutning 2000/365/EF av 29. mai 2000 om anmodningen fra Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket (EFT L 131 av 1.6.2000, s. 43).

²⁰ Rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket (EFT L 64 av 7.3.2002, s. 20).

²¹ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

²² Rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til avtalen som Rådet for Den europeiske union har inngått med Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to statenes assosiering i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31).

- 55) Når det gjelder Sveits, utgjør denne forordning, i henhold til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds assosiering i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket²³ som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav A i beslutning 1999/437/EF sammenlignet med artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/146/EF²⁴ og med artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/149/JIS²⁵.
- 56) Når det gjelder Liechtenstein, utgjør denne forordning, i henhold til protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds assosiering i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket²⁶ som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav A i beslutning 1999/437/EF sammenlignet med artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/350/EU²⁷ og artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/349/EU²⁸.
- 57) Når det gjelder Kypros, Bulgaria, Romania og Kroatia, utgjør bestemmelsene i denne forordning som henviser til SIS og VIS, bestemmelser som bygger på, eller som på annen måte har tilknytning til, Schengen-regelverket i henhold til henholdsvis artikkel 3 nr. 2 i tiltredel-

sesakten av 2003, artikkel 4 nr. 2 i tiltredelsesakten av 2005 og artikkel 4 nr. 2 i tiltredelsesakten av 2011 sammenholdt med rådsbeslutning 2010/365/EU²⁹, (EU) 2017/733³⁰ og (EU) 2017/1908³¹.

Dessuten krever driften av inn- og utreise-systemet at det er gitt en passiv adgang til VIS, og iverksetting av alle Schengen-regelverkets bestemmelser om SIS i samsvar med de relevante rådsbeslutningene. Disse vilkårene kan oppfylles først når kontrollen i samsvar med gjeldende framgangsmåter for evaluering i Schengen-regelverket er fullført med positivt resultat. Derfor bør inn- og utreiseprogrammet drives bare av medlemsstater som oppfyller disse vilkårene når systemet settes i drift. Medlemsstater som ikke bruker inn- og utreiseprogrammet fra første driftsstart, bør knytte til inn- og utreiseprogrammet i samsvar med framgangsmåten i denne forordning så snart alle nevnte vilkår er oppfylt.

- 58) EUs datatilsyn ble rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i forordning (EF) nr. 45/2001 og avga uttalelse 21. september 2016.
- 59) Denne forordning fastsetter strenge regler for adgang til inn- og utreiseprogrammet samt de nødvendige sikkerhetstiltakene for slik adgang. Det inneholder også regler for den enkeltes rett til innsikt, rettelse, supplering, sletting og klage, særlig retten til domstolsprøving og uavhengige offentlige myndigheters tilsyn med behandlingen av opplysningene. Denne forordning er derfor forenlig med de grunnleggende rettighetene og prinsippene som anerkjennes i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter,

²³ EUT L 53 av 27.2.2008, s. 52.

²⁴ Rådsbeslutning 2008/146/EF av 28. januar 2008 om inngåelse, på Det europeiske fellesskaps vegne, av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds assosiering i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 1).

²⁵ Rådsbeslutning 2008/149/JIS av 28. januar 2008 om inngåelse, på Den europeiske unions vegne, av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds assosiering i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 50).

²⁶ EUT L 160, 18.6.2011 av s. 21.

²⁷ Rådsbeslutning 2011/350/EU av 7. mars 2011 om inngåelse, på Den europeiske unions vegne, av protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins assosiering i avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds assosiering i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, om avskaffelse av kontroller ved de indre grensene og personers bevegelse (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 19).

²⁸ Rådsbeslutning 2011/349/EU av 7. mars 2011 om inngåelse, på Den europeiske unions vegne, av protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins assosiering i avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds assosiering i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, særlig om strafferettslig samarbeid og politisamarbeid (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 1).

²⁹ Rådsbeslutning 2010/365/EU av 29. juni 2010 om anvendelse av bestemmelsene i Schengen-regelverket om Schengen-informasjonsystemet i Republikken Bulgaria og Romania (EUT L 166 av 1.7.2010, s. 17).

³⁰ Rådsbeslutning (EU) 2017/733 av 25. april 2017 om anvendelse av bestemmelsene i Schengen-regelverket om Schengen-informasjonsystemet i Republikken Kroatia (EUT L 108 av 26.4.2017, s. 31).

³¹ Rådsbeslutning (EU) 2017/1908 av 12. oktober 2017 om anvendelse av visse bestemmelser i Schengen-regelverket om visuminformasjonsystemet i Republikken Bulgaria og Romania (EUT L 269 av 19.10.2017, s. 39).

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

særlig retten til menneskeverd, forbudet mot slaveri og tvangsarbeid, retten til frihet og sikkerhet, respekten for privatlivet og familielivet, vernet av personopplysninger, retten til likebehandling, barnets rettigheter, eldres rettigheter, integrering av personer med funksjonshemminger samt retten til effektiv prøving og en rettferdig rettergang.

- 60) Denne forordning berører ikke forpliktelsene som følger av Genèvekonvensjonen av 28. juli 1951 om flyktningers stilling, supplert ved New York-protokollen av 31. januar 1967 —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Formål

1. Ved denne forordning opprettes et inn- og utreiseprogram for
 - a) registrering og lagring av dato, tidspunkt og sted for inn- og utreise for tredjestatsborgere som passerer grensene i medlemsstatene der inn- og utreiseprogramet brukes,
 - b) beregning av det tillatte oppholdets varighet for disse tredjestatsborgerne,
 - c) generering av varsler til medlemsstatene når et tillatt opphold har utløpt, og
 - d) registrering og lagring av dato, tidspunkt og sted for nektet innreise for tredjestatsborgere som er nektet innreise for et korttidsopphold, samt den myndigheten i medlemsstaten som nektet innreisen, og begrunnelsen for nektet innreise.
2. For å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold fastsetter denne forordning også vilkårene som medlemsstatenes utpekte myndigheter og Europol kan få adgang til å søke i inn- og utreiseprogramet på.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Denne forordning får anvendelse på:
 - a) tredjestatsborgere som er gitt innreiseforhold for et korttidsopphold på medlemsstatenes territorium, og som er omfattet av grensekontroll i samsvar med forordning

(EU) 2016/399 når de passerer grensene der inn- og utreiseprogramet brukes, og

- b) tredjestatsborgere ved innreise til og utreise fra medlemsstatenes territorium, som
 - i) er familiemedlemmer til en unionsborger som direktiv 2004/38/EF får anvendelse på, eller en tredjestatsborger som har samme rett til fri bevegelighet som unionsborgere i henhold til en avtale mellom Unionen og dens medlemsstater på den ene side og en tredjestat på den annen side, og
 - ii) ikke innehar et oppholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en oppholdstillatelse i henhold til rådsforordning (EF) nr. 1030/2002³².
2. Denne forordning får også anvendelse på tredjestatsborgere som er nektet innreise på medlemsstatenes territorium for et korttidsopphold i samsvar med artikkel 14 i forordning (EU) 2016/399.
3. Denne forordning får ikke anvendelse på
 - a) tredjestatsborgere som er familiemedlemmer til en unionsborger som er omfattet av direktiv 2004/38/EF, og som har et oppholdskort i henhold til nevnte direktiv, uansett om de følger med eller slutter seg til denne unionsborgeren,
 - b) tredjestatsborgere som er familiemedlemmer til en tredjestatsborger, uansett om de følger med eller slutter seg til denne tredjestatsborgeren, dersom
 - i) denne tredjestatsborgeren har samme rett til fri bevegelighet som unionsborgere i henhold til en avtale mellom Unionen og dens medlemsstater på den ene side og en tredjestat på den annen side, og
 - ii) disse tredjestatsborgerne innehar et oppholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en oppholdstillatelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002,
 - c) andre innehavere av oppholdstillatelser nevnt i artikkel 2 nr. 16 i forordning (EU) 2016/399 enn de som er omfattet av bokstav a) og b) i dette nummer,

³² Rådsforordning (EF) nr. 1030/2002 av 13. juni 2002 om fastsettelse av en ensartet utforming av oppholdstillatelser til tredjestatsborgere (EFT L 157 av 15.6.2002, s. 1).

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

- d) tredjestatsborgere som utøver sin rett til bevegelighet i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/66/EU³³ eller europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/801³⁴,
- e) innehavere av visum for langvarig opphold,
- f) statsborgere i Andorra, Monaco og San Marino og innehavere av pass utstedt av Vatikanstaten,
- g) personer eller personkategorier som er fritatt for inn- og utreisekontroll, eller som er omfattet av særlige regler for grensekontroll som nevnt i artikkel 6a nr. 3 bokstav g) i forordning (EU) 2016/399,
- h) personer eller personkategorier nevnt i artikkel 6a nr. 3 bokstav h), i), j) og k) i forordning (EU) 2016/399.
4. Bestemmelsene i denne forordning om beregning av det tillatte oppholdets varighet og generering av varsler til medlemsstatene når et tillatt opphold har utløpt, får ikke anvendelse for tredjestatsborgere som
- a) er familiemedlemmer til en unionsborger som direktiv 2004/38/EF får anvendelse på, eller en tredjestatsborger som har samme rett til fri bevegelighet som unionsborgere i henhold til en avtale mellom Unionen og dens medlemsstater på den ene side og en tredjestat på den annen side, og
- b) ikke innehar et oppholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en oppholdstillatelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002.
- foreta grensekontroll i henhold til definisjonen i artikkel 2 nr. 11 i forordning (EU) 2016/399,
- 4) «innvandringsmyndighet» kompetente myndighet som i samsvar med nasjonal rett er ansvarlig for en eller flere av følgende:
- a) å kontrollere på medlemsstatenes territorium om vilkårene for innreise til eller opphold på medlemsstatenes territorium er oppfylt,
- b) å undersøke vilkårene for og treffe beslutning om tredjestatsborgeres opphold på medlemsstatenes territorium dersom kompetente myndighet ikke utgjør en «besluttende myndighet» i henhold til definisjonen i artikkel 2 bokstav f) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/32/EU³⁵ og eventuelt gi råd i samsvar med rådsforordning (EF) nr. 377/2004³⁶,
- c) å sende tredjestatsborgere tilbake til en opprinnelses- eller transittredjestat,
- 5) «visummyndighet» visummyndigheten i henhold til definisjonen i artikkel 4 nr. 3) i forordning (EF) nr. 767/2008,
- 6) «tredjestatsborger» en person som ikke er unionsborger i henhold til artikkel 20 nr. 1 i TEUV, med unntak av personer som har rett til fri bevegelighet likestilt med unionsborgeres rett i henhold til en avtale mellom Unionen og dens medlemsstater på den ene side og en tredjestat på den annen side,
- 7) «reisedokument» et pass eller annet tilsvarende dokument som gir innehaveren rett til å passere de ytre grensene, og som kan forsynes med visum,
- 8) «korttidsopphold» opphold på medlemsstatenes territorium av høyst 90 dagers varighet innenfor en 180-dagersperiode som nevnt i artikkel 6 nr. 1 i forordning (EU) 2016/399,
- 9) «visum for et korttidsopphold» et visum i henhold til definisjonen i artikkel 2 nr. 2 bokstav a) i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009³⁷,

Artikkel 3

Definisjoner

1. I denne forordning menes med
- 1) «ytre grenser» ytre grenser i henhold til definisjonen i artikkel 2 nr. 2 i forordning (EU) 2016/399,
- 2) «indre grenser» indre grenser i henhold til definisjonen i artikkel 2 nr. 1 i forordning (EU) 2016/399,
- 3) «grensemyndighet» grensevakten som i samsvar med nasjonal rett er utpekt til å

³³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/66/EU av 15. mai 2014 om vilkår for innreise og opphold for bedriftsinternt utstasjonerte tredjestatsborgere (EUT L 157 av 27.5.2014, s. 1).

³⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/801 av 11. mai 2016 om vilkårene for tredjestatsborgeres innreise og opphold for forskning, studier, opplæring, volontørtjeneste, elevutvekslingsprogrammer eller utdanningsprosjekter og au pair-arbeid (EUT L 132 av 21.5.2016, s. 21).

³⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/32/EU av 26. juni 2013 om felles framgangsmåter for tildeling og tilbakekalling av internasjonal beskyttelse (EUT L 180 av 29.6.2013, s. 60).

³⁶ Rådsforordning (EF) nr. 377/2004 av 19. februar 2004 om opprettelse av et nettverk av kontaktpersoner for innvandringsaker (EUT L 64 av 2.3.2004, s. 1).

³⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009 av 13. juli 2009 om innføring av fellesskapsregler for visum (visumforordningen) (EUT L 243 av 15.9.2009, s. 1).

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

- 10) «nasjonalt visum for et korttidsopphold» en tillatelse utstedt av en medlemsstat som ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut med sikte på et planlagt opphold på medlemsstatens territorium på høyst 90 dagers varighet innenfor en 180-dagersperiode,
 - 11) «tillatt opphold» det nøyaktige antallet dager som en tredjestatsborger lovlig kan oppholde seg på medlemsstatenes territorium, regnet fra datoen for innreise i samsvar med de gjeldende bestemmelser,
 - 12) «ansvarlig medlemsstat» medlemsstaten som har registrert opplysninger i inn- og utreisesystemet,
 - 13) «kontroll» sammenligning av datasett for å fastslå om en påstått identitet er ekte (kontroll ved sammenligning av to datasett),
 - 14) «identifisering» fastsettelse av en persons identitet via et databasesøk på grunnlag av flere datasett (kontroll ved sammenligning av mange datasett),
 - 15) «alfanumeriske opplysninger» opplysninger som gjengis med bokstaver, sifre, spesialtegn, mellomrom og skilletegn,
 - 16) «fingeravtryksopplysninger» opplysninger om de fire fingeravtrykkene av pekefingeren, langfingeren, ringfingeren og lillefingeren fra høyre hånd dersom de finnes, og ellers fra venstre hånd,
 - 17) «ansiktsbilde» digitale bilder av ansiktet,
 - 18) «biometriske opplysninger» opplysninger om fingeravtrykk og ansiktsbilde,
 - 19) «person som har overskredet det tillatte oppholdet» en tredjestatsborger som ikke eller ikke lenger oppfyller vilkårene for varigheten på vedkommendes tillatte korttidsopphold på medlemsstatenes territorium,
 - 20) «eu-LISA» Det europeiske byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet opprettet ved forordning (EU) nr. 1077/2011,
 - 21) «tilsynsmyndigheter» tilsynsmyndigheten opprettet i samsvar med artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 og tilsynsmyndigheten opprettet i henhold til artikkel 41 nr. 1 i direktiv (EU) 2016/680,
 - 22) «opplysninger i inn- og utreisesystemet» alle opplysninger som er lagret i inn- og utreisesystemets sentrale system i samsvar med artikkel 14 og 16–20,
 - 23) «rettshåndhevelse» forebygging, avsløring eller etterforskning av terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold,
 - 24) «terrorhandling» et straffbart forhold i henhold til nasjonal rett som tilsvarende eller er likestilt med et av de straffbare forholdene i direktiv (EU) 2017/541,
 - 25) «alvorlig straffbart forhold» et straffbart forhold som tilsvarende eller er likestilt med et av de straffbare forholdene nevnt i artikkel 2 nr. 2 i rammebeslutning 2002/584/JIS dersom de i henhold til nasjonal rett kan straffes med frihetsstraff eller et annet frihetsberøvende tiltak av en lengste varighet på minst tre år,
 - 26) «utpekt myndighet» en myndighet utpekt av en medlemsstat i henhold til artikkel 29 som ansvarlig for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold,
 - 27) «selvbetjeningssystem» et selvbetjeningssystem i henhold til definisjonen i artikkel 2 nr. 23 i forordning (EU) 2016/399,
 - 28) «elektronisk passkontroll» en elektronisk passkontroll i henhold til definisjonen i artikkel 2 nr. 24 i forordning (EU) 2016/399,
 - 29) «grad av manglende registrering» andelen registreringer med utilstrekkelig kvalitet på den biometriske registreringen,
 - 30) «falsk positiv identifiseringsgrad» den andel av returnerte søkeresultater under et biometrisk søk som ikke tilhører den kontrollerte reisende,
 - 31) «falsk negativ identifiseringsgrad» andelen ignorerte søkeresultater under et biometrisk søk selv om den reisendes biometriske opplysninger ble registrert.
2. Begrepene definert i artikkel 4 i forordning (EU) 2016/679 skal ha samme betydning i denne forordning i det omfang personopplysninger behandles av medlemsstatenes myndigheter for formålene i artikkel 6 nr. 1 i denne forordning.
 3. Begrepene definert i artikkel 3 i direktiv (EU) 2016/680 skal ha samme betydning i denne forordning i det omfang personopplysninger behandles av medlemsstatenes myndigheter for formålene i artikkel 6 nr. 2 i denne forordning.
- Artikkel 4*
- Grenser der inn- og utreisesystemet brukes, og bruk av inn- og utreisesystemet ved disse grensene**
1. Inn- og utreisesystemet skal brukes ved de ytre grensene.

2. Medlemsstatene som anvender Schengen-regelverket fullt ut, skal innføre inn- og utreiseprogrammet ved sine indre grenser med medlemsstater som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som bruker inn- og utreiseprogrammet.
3. Medlemsstatene som anvender Schengen-regelverket fullt ut, og medlemsstatene som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som bruker inn- og utreiseprogrammet, skal innføre inn- og utreiseprogrammet ved sine indre grenser med medlemsstatene som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut og ikke bruker inn- og utreiseprogrammet.
4. Medlemsstater som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som bruker inn- og utreiseprogrammet, innfører inn- og utreiseprogrammet ved sine indre grenser i henhold til definisjonen i artikkel 2 nr. 1 bokstav b) og c) i forordning (EU) 2016/399.
5. Som unntak fra artikkel 23 nr. 2 tredje og fjerde ledd og fra artikkel 27 skal en medlemsstat som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som bruker inn- og utreiseprogrammet, innføre inn- og utreiseprogrammet uten biometriske funksjoner ved sine indre grenser med en medlemsstat som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som bruker inn- og utreiseprogrammet. Ved disse interne grensene skal en tredjestatsborgers individuelle saksmappe opprettes uten registrering av biometriske opplysninger dersom tredjestatsborgeren ennå ikke er registrert i inn- og utreiseprogrammet. Biometriske opplysninger skal tilføyes ved neste grenseovergang der inn- og utreiseprogrammet brukes med biometriske funksjoner.
 - a) effektivisere grensekontrollen ved å beregne og overvåke det tillatte oppholdets varighet ved inn- og utreise for tredjestatsborgere som er gitt innreisetillatelse for et korttidsopphold,
 - b) bistå ved identifisering av tredjestatsborgere som ikke oppfyller eller ikke lenger oppfyller vilkårene for innreise til eller korttidsopphold på medlemsstatenes territorium,
 - c) gjøre det mulig å identifisere og avsløre personer som har overskredet det tillatte oppholdet, og gjøre det mulig for medlemsstatenes kompetente nasjonale myndigheter å treffe egnede tiltak,
 - d) gjøre det mulig elektronisk å kontrollere nektede innreiser i inn- og utreiseprogrammet,
 - e) gjøre det mulig å automatisere grensekontroll av tredjestatsborgere,
 - f) gi visummyndighetene adgang til opplysninger om lovlig anvendelse av tidligere visum,
 - g) underrette tredjestatsborgere om det tillatte oppholdets varighet,
 - h) samle inn statistikk om inn- og utreiser, nektede innreiser og overskridelser av det tillatte oppholdet for tredjestatsborgere for å forbedre vurderingen av risikoen for overskridelser av det tillatte oppholdet og understøtte evidensbasert utforming av Unionens migrasjonspolitik,
 - i) bekjempe identitetsbedrageri og misbruk av reisedokumenter.

Artikkel 5

Inn- og utreiseprogrammets oppbygning

eu-LISA skal utvikle inn- og utreiseprogrammet og sørge for programmet driftsforvaltning, herunder funksjonene for behandling av biometriske opplysninger som nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav d) og artikkel 17 nr. 1 bokstav b) og c), og for at inn- og utreiseprogrammet er tilstrekkelig sikkert.

Artikkel 6

Målene for inn- og utreiseprogrammet

1. Inn- og utreiseprogrammet skal ha som mål, ved å registrere og lagre opplysninger i inn- og utreiseprogrammet og ved å gi medlemsstater adgang til slike opplysninger, å
 - a) effektivisere grensekontrollen ved å beregne og overvåke det tillatte oppholdets varighet ved inn- og utreise for tredjestatsborgere som er gitt innreisetillatelse for et korttidsopphold,
 - b) bistå ved identifisering av tredjestatsborgere som ikke oppfyller eller ikke lenger oppfyller vilkårene for innreise til eller korttidsopphold på medlemsstatenes territorium,
 - c) gjøre det mulig å identifisere og avsløre personer som har overskredet det tillatte oppholdet, og gjøre det mulig for medlemsstatenes kompetente nasjonale myndigheter å treffe egnede tiltak,
 - d) gjøre det mulig elektronisk å kontrollere nektede innreiser i inn- og utreiseprogrammet,
 - e) gjøre det mulig å automatisere grensekontroll av tredjestatsborgere,
 - f) gi visummyndighetene adgang til opplysninger om lovlig anvendelse av tidligere visum,
 - g) underrette tredjestatsborgere om det tillatte oppholdets varighet,
 - h) samle inn statistikk om inn- og utreiser, nektede innreiser og overskridelser av det tillatte oppholdet for tredjestatsborgere for å forbedre vurderingen av risikoen for overskridelser av det tillatte oppholdet og understøtte evidensbasert utforming av Unionens migrasjonspolitik,
 - i) bekjempe identitetsbedrageri og misbruk av reisedokumenter.
2. Innreise- og utreiseprogrammet skal ha som mål, ved å gi de utpekte myndighetene adgang i samsvar med vilkårene i denne forordning, å
 - a) bidra til å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold,
 - b) gjøre det mulig å generere opplysninger til etterforskning i forbindelse med terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold, herunder identifisering av gjerningspersoner, mistenkte og ofre for disse straffbare forholdene som har passert de ytre grensene.
3. Inn- og utreiseprogrammet skal, dersom det er relevant, støtte medlemsstatene i forbindelse med gjennomføringen av deres nasjonale programmer for forenklet grensepassering som er opprettet i samsvar med artikkel 8d i forordning (EU) 2016/399 for å forenkle grensepassering for tredjestatsborgere ved å
 - a) gi de nasjonale kompetente myndigheter nevnt i artikkel 8d i forordning (EU) 2016/

399 adgang til opplysninger om tidligere korttidsopphold eller nektet innreise for behandling av søknader om adgang til nasjonale programmer for forenklet grensepassering og vedtakelse av beslutninger nevnt i artikkel 25 i denne forordning,

- b) underrette grensemyndighetene om at det er gitt adgang til et nasjonalt program for forenklet grensepassering.

Artikkel 7

Inn- og utreiseprogrammets tekniske utforming

1. Inn- og utreiseprogrammet skal bestå av
 - a) et sentralt system (inn- og utreiseprogrammets sentrale system),
 - b) et nasjonalt ensartet grensesnitt i hver medlemsstat på grunnlag av felles tekniske spesifikasjoner som er likt for alle medlemsstater, og som gjør det mulig på en sikker måte å knytte inn- og utreiseprogrammets sentrale system til de nasjonale grenseinfrastrukturene i medlemsstatene,
 - c) en sikker kommunikasjonskanal mellom inn- og utreiseprogrammets sentrale system og VIS' sentrale system,
 - d) en kommunikasjonsinfrastruktur som skal være sikker og kryptert mellom inn- og utreiseprogrammets sentrale system og de nasjonale ensartede grensesnittene,
 - e) nettjenesten nevnt i artikkel 13,
 - f) dataregisteret opprettet på sentralt plan som nevnt i artikkel 63 nr. 2.
2. Inn- og utreiseprogrammets sentrale system skal driftes ved eu-LISAs tekniske enheter. Systemet skal ha funksjonene nevnt i denne forordning i samsvar med vilkårene for tilgjengelighet, kvalitet og hastighet i henhold til artikkel 37 nr. 3.
3. Uten at dette berører kommisjonsvedtak 2008/602/EF³⁸, skal visse maskin- og programvarekomponenter i inn- og utreiseprogrammets kommunikasjonsinfrastruktur deles med kommunikasjonsinfrastrukturen for VIS nevnt i artikkel 1 nr. 2 i vedtak 2004/512/EF. Det skal sikres logisk atskillelse av opplysninger i VIS og opplysninger i inn- og utreiseprogrammet.

Artikkel 8

Driftskompatibilitet med VIS

1. eu-LISA skal opprette en sikker kommunikasjonskanal mellom inn- og utreiseprogrammets sentrale system og VIS' sentrale system for å muliggjøre driftskompatibilitet mellom inn- og utreiseprogrammet og VIS. Direkte søk mellom inn- og utreiseprogrammet og VIS skal være mulig bare dersom det er hjemmel til det i både denne forordning og forordning (EF) nr. 767/2008. Innhenting av visumrelaterte opplysninger fra VIS, import av disse til inn- og utreiseprogrammet og ajourføring av opplysninger fra VIS i inn- og utreiseprogrammet skal være en automatisk prosess så snart den aktuelle operasjonen settes i verk av den berørte myndigheten.
2. Driftskompatibilitet skal gjøre det mulig for grensemyndighetene som bruker inn- og utreiseprogrammet, å søke i VIS fra inn- og utreiseprogrammet for å
 - a) hente visumrelaterte opplysninger direkte fra VIS og importere dem til inn- og utreiseprogrammet for å opprette eller ajourføre inn- og utreiseregistreringen eller registreringen om nektet innreise for en visuminnehaver i inn- og utreiseprogrammet i samsvar med artikkel 14, 16 og 18 i denne forordning og artikkel 18a i forordning (EC) nr. 767/2008,
 - b) hente visumrelaterte opplysninger direkte fra VIS og importere dem til inn- og utreiseprogrammet for å ajourføre inn- og utreiseregistreringen dersom et visum blir annullert, inndratt eller forlenget i samsvar med artikkel 19 i denne forordning og artikkel 13, 14 og 18a i forordning (EF) nr. 767/2008,
 - c) i samsvar med artikkel 23 i denne forordning og artikkel 18 nr. 2 i forordning (EF) nr. 767/2008 kontrollere om et visum er ekte og gyldig, eller om vilkårene for innreise til medlemsstatenes territorium i samsvar med artikkel 6 i forordning (EU) 2016/399 er oppfylt,
 - d) kontrollere, ved grensene der inn- og utreiseprogrammet brukes, om en ikke-visumpliktig tredjestatsborger tidligere er registrert i VIS i samsvar med artikkel 23 i denne forordning og artikkel 19a i forordning (EF) nr. 767/2008, og
 - e) kontrollere en visuminnehavers identitet ved å sammenligne visuminnehaverens fingeravtrykk med fingeravtrykkene regis-

³⁸ Kommisjonsvedtak 2008/602/EF av 17. juni 2008 om fastsettelse av den fysiske utforming av og kravene til de nasjonale grensesnittene og kommunikasjonsinfrastrukturen mellom det sentrale VIS og de nasjonale grensesnittene i utviklingsfasen (EUT L 194 av 23.7.2008, s. 3).

trert i VIS ved grensene der inn- og utreiseprogrammet brukes, i samsvar med artikkel 23 i denne forordning og artikkel 18 nr. 6 i forordning (EF) nr. 767/2008, dersom en visuminnehavers identitet kontrolleres ved hjelp av fingeravtrykk.

3. Driftskompatibilitet skal gjøre det mulig for visummyndighetene som bruker VIS, å søke i inn- og utreiseprogrammet fra VIS for å
 - a) behandle visumsøknader og treffe beslutning om søknadene i samsvar med artikkel 24 i denne forordning og artikkel 15 nr. 4 i forordning (EF) nr. 767/2008,
 - b) behandle søknader om et nasjonalt visum for et korttidsopphold og treffe beslutning om disse søknadene for medlemsstatene som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som bruker inn- og utreiseprogrammet,
 - c) ajourføre visumrelaterte opplysninger i inn- og utreiseregistreringen dersom et visum blir annullert, inndratt eller forlenget i samsvar med artikkel 19 i denne forordning og artikkel 13 og 14 i forordning (EF) nr. 767/2008.
4. For å drive inn- og utreiseprogrammets nettjeneste nevnt i artikkel 13 skal den separate skrivebeskyttede databasen nevnt i artikkel 13 nr. 5 daglig oppdateres av VIS via enveisuttrekk av den minste nødvendige delmengde av VIS-opplysninger.

Artikkel 9

Adgang til inn- og utreiseprogrammet for å registrere, endre, slette og innhente opplysninger

1. Adgang til inn- og utreiseprogrammet for å registrere, endre, slette og søke opplysningene nevnt i artikkel 14 og artikkel 16–20 er utelukkende forbeholdt personale med behørig fullmakt ved hver medlemsstats nasjonale myndigheter med kompetanse for formålene fastsatt i artikkel 23–35. Denne adgangen skal være begrenset til omfanget som er nødvendig for å utføre de nasjonale myndighetenes oppgaver i samsvar med disse formålene, og skal stå i forhold til målene som etterstrebes.
2. Hver medlemsstat skal i henhold til denne forordning utpeke de kompetente nasjonale myndighetene som skal være grensemyndigheter, visummyndigheter og innvandringsmyndigheter. Kompetente nasjonale myndigheters personale med behørig fullmakt har adgang til inn- og utreiseprogrammet for å registrere, endre, slette eller søke opplysninger. Hver medlems-

stat skal omgående oversende en liste over disse kompetente nasjonale myndighetene til eu-LISA. Listen skal angi til hvilket formål hver myndighet skal ha adgang til opplysningene som er lagret i inn- og utreiseprogrammet.

3. Myndighetene som har rett til å søke i eller få adgang til opplysninger i inn- og utreiseprogrammet for å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold, skal utpekes i samsvar med kapittel IV.

Artikkel 10

Alminnelige prinsipper

1. Hver kompetente myndighet som har tillatelse til å få adgang til inn- og utreiseprogrammet, skal sikre at bruken av inn- og utreiseprogrammet er nødvendig, passende og forholdsmessig.
2. Hver kompetente myndighet skal sikre at bruken av inn- og utreiseprogrammet, herunder opp-takelse av biometriske opplysninger, er i samsvar med beskyttelsestiltakene fastsatt i konvensjonen om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter, i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter og i FNs konvensjon om barnets rettigheter. Særlig når barns opplysninger opptas, skal barnets interesse være et primært hensyn.

Artikkel 11

Automatisert beregningsmekanisme og plikt til å underrette tredjestatsborgere om resterende tillatt opphold

1. Inn- og utreiseprogrammet skal inneholde en automatisk beregningsmekanisme som angir det tillatte oppholdets lengste varighet for tredjestatsborgere som er registrert i inn- og utreiseprogrammet.

Den automatiserte beregningsmekanismen får ikke anvendelse på tredjestatsborgere som

- a) er familiemedlemmer til en unionsborger som direktiv 2004/38/EF får anvendelse på, eller en tredjestatsborger som har samme rett til fri bevegelse som unionsborgere i henhold til en avtale mellom Unionen og dens medlemsstater på den ene side og en tredjestat på den annen side, og
- b) ikke innehar et oppholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en oppholdstillatelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002.

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

2. Gjennom den automatiserte beregningsmekanismen skal kompetente myndigheter
 - a) ved innreise underrettes om det tillatte oppholdets lengste varighet for tredjestatsborgere, og om hvorvidt antallet tillatte innreiser på grunnlag av et visum for et korttidsopphold utstedt for én eller to innreiser er brukt opp,
 - b) ved kontroll eller verifisering som foretas på medlemsstatenes territorium underrettes om tredjestatsborgeres resterende tillatte opphold eller overskridelse av det tillatte oppholdet,
 - c) ved utreise underrettes om hvorvidt tredjestatsborgere har overskredet det tillatte oppholdet,
 - d) ved behandling av og beslutning om søknader om visum for et korttidsopphold underrettes om det tillatte oppholdets lengste resterende varighet på grunnlag av planlagte innreisedatoer.
3. Grensemyndighetene skal underrette tredjestatsborgeren om det tillatte oppholdets lengste varighet, idet det skal tas hensyn til antallet innreiser og oppholdets varighet som er tillatt ifølge visumet, i samsvar med artikkel 8 nr. 9 i forordning (EU) 2016/399. Disse opplysningene skal gis enten av grensevakten i forbindelse med grensek kontroll eller ved hjelp av utstyr som er installert ved grenseovergangen som gjør det mulig for tredjestatsborgeren å bruke nettjenesten nevnt i artikkel 13 nr. 1 og 2 i denne forordning.
4. For visumpliktige tredjestatsborgere som på grunnlag av et visum for et korttidsopphold eller et nasjonalt visum for et korttidsopphold oppholder seg i en medlemsstat som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som bruker inn- og utreiseprogrammet, skal den automatiserte beregningsmekanismen ikke angi det tillatte oppholdet på grunnlag av visumet for et korttidsopphold eller det nasjonale visumet for et korttidsopphold.

I tilfellet nevnt i første ledd skal den automatiserte beregningsmekanismen kontrollere bare

- a) overholdelse av den samlede grensen på 90 dager innenfor en 180-dagersperiode, og
 - b) for visum for et korttidsopphold, overholdelse av visumets gyldighetsperiode.
5. For å kontrollere om tredjestatsborgere som innehar visum for et korttidsopphold utstedt for én eller to innreiser, allerede har brukt det antallet innreiser som er tillatt ifølge visumet

for et korttidsopphold, skal den automatiserte beregningsmekanismen bare ta hensyn til innreiser på territoriet til medlemsstater som anvender Schengen-regelverket fullt ut. Denne kontrollen skal imidlertid ikke foretas ved innreise på territoriet til medlemsstater som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som bruker inn- og utreiseprogrammet.

6. Den automatiserte beregningsmekanismen får også anvendelse på et korttidsopphold på grunnlag av et visum for et korttidsopphold med begrenset territoriell gyldighet utstedt i henhold til artikkel 25 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 810/2009. I dette tilfelle skal den automatiserte beregningsmekanismen ta hensyn til det tillatte oppholdet som fastsatt av dette visumet, uansett om den berørte tredjestatsborgerens samlede opphold overstiger 90 dager innenfor en 180-dagersperiode.

Artikkel 12

Informasjonsmekanisme

1. Inn- og utreiseprogrammet skal inneholde en mekanisme som automatisk identifiserer inn- og utreiseregistreringer som ikke omfatter utreiseopplysninger umiddelbart etter datoen der et tillatt opphold har utløpt, og automatisk identifiserer registreringer der det tillatte oppholdets lengste varighet er overskredet.
2. For tredjestatsborgere som passerer en grense på grunnlag av et gyldig forenklet transittdokument utstedt i samsvar med rådsforordning (EF) nr. 693/2003³⁹, skal inn- og utreiseprogrammet inneholde en mekanisme som automatisk identifiserer inn- og utreiseregistreringer som ikke omfatter utreiseopplysninger umiddelbart etter tidspunktet der tillatt opphold har utløpt, og automatisk identifiserer registreringer der det tillatte oppholdets lengste varighet er overskredet.
3. En liste som genereres av inn- og utreiseprogrammet, og som inneholder opplysningene nevnt i artikkel 16 og 17 om alle personer som er identifisert som personer som har overskredet det tillatte oppholdet, skal være til rådighet for kompetente nasjonale myndigheter som er utpekt i henhold til artikkel 9 nr. 2, slik at disse myndighetene kan treffe egnede tiltak.

³⁹ Rådsforordning (EF) nr. 693/2003 av 14. april 2003 om innføring av et spesielt forenklet transittdokument (FTD) og et forenklet jernbanetransittdokument (FRTD) samt om endring av Den konsulære fellesinstruks og Felleshåndboken (EUT L 99 av 17.4.2003, s. 8).

*Artikkel 13***Nettjeneste**

1. For at tredjestatsborgere når som helst skal kunne kontrollere det resterende tillatte oppholdet, skal en sikret internettadgang til en nettjeneste som eu-LISA drifter ved sine tekniske enheter, gi tredjestatsborgere mulighet til å angi opplysningene som kreves i henhold til artikkel 16 nr. 1 bokstav b) samt de planlagte inn- eller utreisedatoene eller begge. På dette grunnlag skal nettjenesten gi tredjestatsborgere et OK/NOT OK-svar og opplysninger om det tillatte oppholdets resterende varighet.
2. Som unntak fra nr. 1 skal nettjenesten for et planlagt opphold i en medlemsstat som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som bruker inn- og utreiseprogrammet, ikke angi opplysninger om det tillatte oppholdet på grunnlag av et visum for et korttidsopphold eller et nasjonalt visum for et korttidsopphold.
I tilfellet nevnt i første ledd skal nettjenesten gjøre det mulig for tredjestatsborgere å kontrollere overholdelsen av den samlede grensen på 90 dager innenfor en 180-dagersperiode og motta opplysninger om det resterende tillatte oppholdet i henhold til denne grensen. Disse opplysningene skal angis for opphold innenfor 180-dagersperioden som kommer før bruken av nettjenesten eller den tiltenkte inn- eller utreisedatoen eller begge.
3. For å overholde forpliktelsene i artikkel 26 nr. 1 bokstav b) i konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen skal transportører bruke nettjenesten til å kontrollere om tredjestatsborgere som innehar et visum for et korttidsopphold utstedt for én eller to innreiser, allerede har brukt det antallet innreiser som er tillatt ifølge visumet. Transportører skal angi opplysningene oppført i artikkel 16 nr. 1 bokstav a), b) og c) i denne forordning. På dette grunnlag skal nettjenesten gi transportører et OK/NOT OK-svar. Transportører kan lagre de sendte opplysningene og det mottatte svaret i samsvar med gjeldende lovgivning. Transportører skal innføre en autentiseringsordning for å sikre at bare autorisert personale har adgang til nettjenesten. Det skal ikke være mulig å anse OK/NOT OK-svaret som en beslutning om å tillate eller nekte innreise i samsvar med forordning (EU) 2016/399.
4. For å gjennomføre artikkel 26 nr. 2 i konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen

eller for å løse enhver tvist som måtte oppstå i forbindelse med artikkel 26 i konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen, skal eu-LISA føre logger over alle databehandlingsaktiviteter som transportører har utført på nettjenesten. Disse loggene skal vise datoen og tidspunktet for hver behandling, opplysningene som er brukt til søket, opplysningene som nettjenesten har oversendt, og navnet på den aktuelle transportøren.

Logger skal lagres i to år. Logger skal beskyttes ved hjelp av egnede tiltak mot adgang for uvedkommende.

5. Nettjenesten skal bruke en separat skrivebeskyttet database som oppdateres daglig via enveisuttrekk av den minste nødvendige delmengde av opplysningene i inn- og utreiseprogrammet og VIS. eu-LISA er ansvarlig for nettjenestens sikkerhet, for sikkerheten av personopplysningene den inneholder, og for prosessen med å trekke ut personopplysningene inn i den separate skrivebeskyttede databasen.
6. Nettjenesten skal ikke gjøre det mulig for transportører å kontrollere om tredjestatsborgere som innehar et nasjonalt visum for et korttidsopphold utstedt for én eller to innreiser, allerede har brukt det antallet innreiser som er tillatt ifølge visumet.
7. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter om nærmere regler for vilkårene for drift av nettjenesten og personvernet og sikkerhetsregler som skal gjelde for nettjenesten. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 68 nr. 2.

*Kapittel II***Kompetente myndigheters registrering og bruk av opplysninger***Artikkel 14***Framgangsmåter for registrering av opplysninger i inn- og utreiseprogrammet**

1. Grensemyndigheter skal i samsvar med artikkel 23 kontrollere om det tidligere er opprettet en individuell saksmappe i inn- og utreiseprogrammet for tredjestatsborgeren og vedkommendes identitet. Når tredjestatsborgere bruker et selvbetjeningssystem til forhåndsregistrering av opplysninger eller utførelse av grensekontroll, skal kontrollen foretas ved hjelp av selvbetjeningssystemet.

2. Dersom det tidligere er opprettet en individuell saksmappe for tredjestatsborgeren, skal grensemyndigheten om nødvendig

- a) ajourføre den individuelle saksmappen, særlig opplysningene nevnt i artikkel 16, 17 og 18, avhengig av hva som er relevant, og
- b) opprette en innreiseregistrering for hver innreise og en utreiseregistrering for hver utreise i samsvar med artikkel 16 og 17, eller eventuelt en registrering om nektet innreise i samsvar med artikkel 18.

Registreringene nevnt i første ledd bokstav b) i dette nummer skal knyttes til den berørte tredjestatsborgerens individuelle saksmappe.

Dersom det er relevant, skal opplysningene nevnt i artikkel 19 nr. 1, 2, 4 og 5 føyes til den berørte tredjestatsborgerens inn- og utreiseregistrering. Reisedokumentene og identitetene som en tredjestatsborger lovlig har brukt, tilføyes i tredjestatsborgerens individuelle saksmappe.

Når en individuell saksmappe tidligere er registrert og tredjestatsborgeren framviser et gyldig reisedokument som er forskjellig fra det som tidligere er registrert, skal opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav d) og artikkel 17 nr. 1 bokstav b) også ajourføres i samsvar med artikkel 15.

3. Dersom det er nødvendig å registrere eller ajourføre opplysningene i inn- og utreiseregistrering for en visuminnehaver, kan grensemyndighetene hente fra VIS og importere til inn- og utreiseprogrammet opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 2 bokstav c)–f), i denne forordning i samsvar med artikkel 8 i denne forordning og artikkel 18a i forordning (EF) nr. 767/2008.
4. Dersom en tredjestatsborger ikke tidligere er blitt registrert i inn- og utreiseprogrammet, skal grensemyndigheten opprette en individuell saksmappe for tredjestatsborgeren ved å registrere opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 1 og 6, artikkel 17 nr. 1 og artikkel 18 nr. 1, avhengig av hva som er relevant.
5. Dersom en tredjestatsborger bruker et selvbetjeningssystem til forhåndsregistreringen av opplysninger, får artikkel 8a i forordning (EU) 2016/399 anvendelse. I så fall kan tredjestatsborgeren forhåndsregistrere opplysningene i den individuelle saksmappen eller eventuelt i inn- og utreiseregistreringen som må ajourføres. Opplysningene skal bekreftes av grensemyndighetene når det er truffet en beslutning om å tillate eller nekte innreise i samsvar med forordning (EU) 2016/399. Opplysningene

nevnt i artikkel 16 nr. 2 bokstav c)–f) i denne forordning kan hentes fra VIS og importeres til inn- og utreiseprogrammet.

6. Dersom en tredjestatsborger bruker et selvbetjeningssystem til å foreta grensekontroll, får artikkel 8b i forordning (EU) 2016/399 anvendelse. I så fall skal kontrollen nevnt i nr. 1 foretas gjennom selvbetjeningssystemet.
7. Dersom en tredjestatsborger bruker elektronisk passkontroll ved passering av de ytre grensene eller de indre grensene der kontrollen ennå ikke er blitt opphevet, får artikkel 8b i forordning (EU) 2016/399 anvendelse. I så fall skal den tilhørende registreringen av inn- og utreiseregistreringen og sammenkoplingen av denne registreringen med den berørte individuelle saksmappen foretas gjennom den elektroniske passkontrollen.
8. Dersom korttidsoppholdet for en tredjelandsborger som befinner seg på en medlemsstats territorium, begynner umiddelbart etter et opphold på grunnlag av en oppholdstillatelse eller et visum for langvarig opphold, og det ikke tidligere er blitt opprettet en individuell saksmappe, kan tredjestatsborgeren anmode kompetente myndigheter nevnt i artikkel 9 nr. 2 i denne forordning om å opprette en individuell saksmappe og inn- og utreiseregistreringen ved å registrere opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 1, 2 og 6 og artikkel 17 nr. 1 i denne forordning, uten at det berører artikkel 20 i denne forordning og artikkel 12 nr. 3 i forordning (EU) 2016/399. I stedet for opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 2 bokstav a) i denne forordning skal disse kompetente myndigheter sette inn datoen for korttidsoppholdets begynnelse, og i stedet for opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 2 bokstav b) i denne forordning skal de sette inn navnet på myndigheten som satte inn disse opplysningene.

Artikkel 15

Tredjestatsborgeres ansiktsbilde

1. Dersom det er nødvendig å opprette en individuell saksmappe eller oppdatere ansiktsbildet nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav d) og artikkel 17 nr. 1 bokstav b), skal ansiktsbildet tas på stedet.
2. Som unntak fra nr. 1 kan ansiktsbildet trekkes ut elektronisk fra brikken i det elektronisk maskinlesbare reisedokumentet (eMRTD) i ekstraordinære tilfeller der kvalitets- og oppløsningsspesifikasjonene for registrering i inn-

- og utreisesystemet av et ansiktsbilde som er tatt på stedet, ikke kan oppfylles. I slike tilfeller skal ansiktsbildet settes inn i den individuelle saksmappen først etter elektronisk kontroll av at ansiktsbildet registrert i brikken i eMRTD tilsvarer den berørte tredjestatsborgerens ansiktsbilde som er tatt på stedet.
3. Hver medlemsstat skal én gang per år framlegge for Kommisjonen en rapport om anvendelsen av nr. 2. Rapporten skal omfatte antallet berørte tredjestatsborgere og en beskrivelse av de ekstraordinære tilfellene som har oppstått.
 4. Ansiktsbildet av tredjestatsborgere skal ha tilstrekkelig bildeoppløsning og kvalitet til at de kan brukes til automatisk biometrisk sammenligning.
 5. Innen to år etter at inn- og utreisesystemet er satt i drift, skal Kommisjonen framlegge en rapport om kvalitetsstandardene for ansiktsbilder lagret i VIS og om mulighetene til å bruke dem til biometrisk sammenligning for å bruke ansiktsbilder lagret i VIS ved grenser og innen medlemsstatenes territorium for å kontrollere visumpliktige tredjestatsborgeres identitet uten å lagre slike ansiktsbilder i inn- og utreisesystemet. Kommisjonen skal oversende rapporten til Europaparlamentet og Rådet. Rapporten skal, dersom Kommisjonen anser det som hensiktsmessig, følges av regelverksforslag, herunder forslag til å endre denne forordning, forordning (EF) nr. 767/2008 eller begge når det gjelder bruk av tredjestatsborgeres ansiktsbilder lagret i VIS for formålene nevnt i dette nummer.
- Artikkel 16*
- Personopplysninger for visumpliktige tredjestatsborgere**
1. Ved grensene der inn- og utreisesystemet brukes, skal grensemyndigheten opprette den individuelle saksmappen for en visumpliktig tredjestatsborger ved å registrere følgende opplysninger:
 - a) etternavn (familienavn), fornavn, fødselsdato, statsborgerskap og kjønn,
 - b) reisedokumentets eller -dokumentenes type og nummer og koden på tre bokstaver for staten som har utstedt reisedokumentet eller -dokumentene,
 - c) reisedokumentets eller -dokumentenes siste gyldighetsdato,
 - d) ansiktsbildet som nevnt i artikkel 15.
 2. Hver gang en visumpliktig tredjelandsborger reiser inn ved en grense der inn- og utreisesystemet brukes, skal følgende opplysninger registreres i en inn- og utreiseregistrering:
 - a) dato og tidspunkt for innreisen,
 - b) grenseovergangen for innreisen og myndigheten som ga innreisetillatelsen,
 - c) dersom det er relevant, tredjestatsborgerens status med angivelse av at vedkommende er en tredjestatsborger som
 - i) er familiemedlem til en unionsborger som direktiv 2004/38/EF får anvendelse på, eller til en tredjestatsborger som har samme rett til fri bevegelighet som unionsborgere i henhold til en avtale mellom Unionen og dens medlemsstater på den ene side og en tredjestat på den annen side, og
 - ii) ikke innehar et oppholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en oppholdstillatelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002,
 - d) etikettnummeret på et visum for et korttidsopphold, herunder koden på tre bokstaver for den utstedende medlemsstaten, typen visum for et korttidsopphold, sluttdatoen for oppholdets lengste varighet i henhold til visumet for et korttidsopphold som skal ajourføres ved hver innreise og eventuelt siste gyldighetsdato for visumet for et korttidsopphold,
 - e) ved første innreise på grunnlag av et visum for et korttidsopphold, antallet innreiser og oppholdets tillatte varighet ifølge visumet for et korttidsopphold som er angitt på merket for visumet for et korttidsopphold,
 - f) dersom det er relevant, opplysning om at visumet for et korttidsopphold er blitt utstedt med begrenset territoriell gyldighet i henhold til artikkel 25 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 810/2009,
 - g) for medlemsstater som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som bruker inn- og utreisesystemet, en melding som, dersom det er relevant, angir at tredjestatsborgeren brukte et nasjonalt visum for et korttidsopphold til innreisen.

Inn- og utreiseregistreringen nevnt i første ledd skal knyttes til tredjestatsborgerens individuelle saksmappe ved hjelp av det individuelle referansenummeret som er opprettet av inn- og utreisesystemet når den individuelle saksmappen opprettes.
 3. Hver gang en visumpliktig tredjestatsborger reiser ut ved en grense der inn- og utreise-

systemet brukes, skal følgende opplysninger registreres i inn- og utreiseregistreringen:

- a) dato og tidspunkt for utreisen,
- b) grenseovergangen for utreisen.

Dersom tredjestatsborgeren bruker et annet visum enn visumet registrert i den siste innreiseregistreringen, skal opplysningene i inn- og utreiseregistreringen oppført i nr. 2 bokstav d)–g) ajourføres i samsvar med dette.

Inn- og utreiseregistreringen nevnt i første ledd skal knyttes til tredjestatsborgerens individuelle saksmappe.

4. Dersom det ikke er utreiseopplysninger umiddelbart etter at det tillatte opphold har utløpt, skal inn- og utreiseregistreringen identifiseres med et flagg av inn- og utreiseprogrammet, og opplysningene om den visumpliktige tredjestatsborgeren som er blitt identifisert som en person som har overskredet det tillatte oppholdet, skal føres opp på listen nevnt i artikkel 12.
5. For å registrere eller ajourføre inn- og utreiseregistreringen til en visumpliktig tredjestatsborger kan opplysningene nevnt i nr. 2 bokstav c)–f) i denne artikkel hentes fra VIS og importeres til inn- og utreiseprogrammet av grensemyndigheten i samsvar med artikkel 18a i forordning (EF) nr. 767/2008.
6. Dersom en tredjestatsborger er omfattet av en medlemsstats nasjonale program for forenklet grensepassering i samsvar med artikkel 8d i forordning (EU) 2016/399, skal den berørte medlemsstaten sette inn en melding i tredjestatsborgerens individuelle saksmappe med angivelse av den berørte medlemsstatens nasjonale program for forenklet grensepassering.
7. De særlige bestemmelsene i vedlegg II får anvendelse på tredjestatsborgere som passerer grensen på grunnlag av et gyldig forenklet transittdokument.

Artikkel 17

Personopplysninger for ikke-visumpliktige tredjestatsborgere

1. Grensemyndigheten skal opprette den individuelle saksmappen for ikke-visumpliktige tredjestatsborgere ved å registrere følgende:
 - a) opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav a), b) og c),
 - b) ansiktsbildet som nevnt i artikkel 15,
 - c) opplysninger om fingeravtrykk fra høyre hånd, dersom disse finnes, og ellers tilsvarende opplysninger om fingeravtrykk fra

venstre hånd; opplysningene om fingeravtrykk skal ha tilstrekkelig høy oppløsning og kvalitet til at de kan brukes til automatisert biometrisk sammenligning,

- d) dersom det er relevant, opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 6).
2. For ikke-visumpliktige tredjestatsborgere får artikkel 16 nr. 2 bokstav a), b) og c), artikkel 16 nr. 3 bokstav a) og b) og artikkel 16 nr. 4 tilsvarende anvendelse.
3. Barn under 12 år skal fritas for kravet om å avgi fingeravtrykk.
4. Personer der det er fysisk umulig å avgi fingeravtrykk, er fritatt for kravet om å avgi fingeravtrykk. Dersom det midlertidig er fysisk umulig å avgi fingeravtrykk, registreres dette imidlertid i inn- og utreiseprogrammet, og personen skal anmodes om å avgi fingeravtrykk ved utreisen eller den neste innreisen. Disse opplysningene skal slettes fra inn- og utreiseprogrammet straks fingeravtrykkene er avgitt. Grensemyndighetene skal ha rett til å be om ytterligere klargjørende opplysninger om hvorfor det er midlertidig umulig å avgi fingeravtrykk. Medlemsstatene skal sikre at det finnes egnede framgangsmåter som garanterer personens verdighet dersom det oppstår problemer med opptakelse av fingeravtrykk.
5. Dersom vedkommende er fritatt for kravet til å avgi fingeravtrykk i henhold til nr. 3 eller 4, skal det spesifikk datafeltet være merket som «ikke relevant».

Artikkel 18

Personopplysninger for tredjestatsborgere som er nektet innreise

1. Dersom det er truffet en beslutning av grensemyndigheten i samsvar med artikkel 14 i og vedlegg V til forordning (EU) 2016/399 om å nekte en tredjestatsborger innreise for et korttidsopphold på medlemsstatenes territorium, og dersom ingen tidligere individuell saksmappe er registrert i inn- og utreiseprogrammet for tredjestatsborgeren, skal grensemyndigheten opprette en individuell saksmappe der den skal angi
 - a) for visumpliktige tredjestatsborgere, de alfanumeriske opplysningene som kreves i henhold til artikkel 16 nr. 1 bokstav d) i denne forordning, og eventuelt opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 6 i denne forordning,
 - b) for ikke-visumpliktige tredjestatsborgere, de alfanumeriske opplysningene som kreves i henhold til artikkel 16 nr. 1 bokstav d) i denne forordning, og eventuelt opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 6 i denne forordning,

- ves i henhold til artikkel 17 nr. 1 i denne forordning.
2. Dersom tredjestatsborgeren nektes innreise med en begrunnelse som tilsvarer punkt B, D eller H i del B i vedlegg V til forordning (EU) 2016/399 og det ikke er registrert en tidligere saksmappe med biometriske opplysninger for tredjestatsborgeren i inn- og utreiseprogrammet, skal grensemyndigheten opprette en individuell saksmappe der den skal angi de alfanumeriske opplysningene som kreves i henhold til artikkel 16 nr. 1 eller eventuelt artikkel 17 nr. 1 i denne forordning samt følgende opplysninger.
 - a) for visumpliktige tredjestatsborgere, ansiktsbildet nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav d) i denne forordning,
 - b) for ikke-visumpliktige tredjestatsborgere, de biometriske opplysningene som kreves i henhold til artikkel 17 nr. 1 bokstav b) og c) i denne forordning,
 - c) for visumpliktige tredjestatsborgere som ikke er registrert i VIS, ansiktsbildet nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav d) i denne forordning og opplysningene om fingeravtrykk som nevnt i artikkel 17 nr. 1 bokstav c) i denne forordning.
 3. Som unntak fra nr. 2 i denne artikkel, dersom årsaken tilsvarende punkt H i del B i vedlegg V til forordning (EU) 2016/399 gjelder og en tredjestatsborgers biometriske opplysninger er registrert i SIS, noe som fører til nektet innreise, skal tredjestatsborgerens biometriske opplysninger ikke registreres i inn- og utreiseprogrammet.
 4. Dersom tredjestatsborgeren nektes innreise med en begrunnelse som tilsvarer punkt I i del B i vedlegg V til forordning (EU) 2016/399 og det ikke er registrert en tidligere saksmappe med biometriske opplysninger for tredjestatsborgeren i inn- og utreiseprogrammet, skal de biometriske opplysningene registreres bare i inn- og utreiseprogrammet dersom innreisen nektes fordi tredjestatsborgeren anses å utgjøre en trussel mot den indre sikkerheten, herunder eventuelt forskjellige aspekter ved den offentlige orden.
 5. Dersom en tredjestatsborger nektes innreise med en begrunnelse som tilsvarer punkt J i del B i vedlegg V til forordning (EU) 2016/399, skal grensemyndigheten opprette tredjestatsborgerens individuelle saksmappe uten å tilføye biometriske opplysninger. Dersom tredjestatsborgeren har et eMRTD, skal ansiktsbildet trekkes ut av dette eMRTD.
 6. Dersom det er truffet en beslutning av grensemyndigheten i samsvar med artikkel 14 i og vedlegg V til forordning (EU) 2016/399 om å nekte en tredjestatsborger innreise for et korttidsopphold på medlemsstatenes territorium, skal følgende opplysninger registreres i en separat registrering om nektet innreise:
 - a) datoen og tidspunktet for nektet innreise,
 - b) grenseovergangen,
 - c) myndigheten som nektet innreisen,
 - d) det eller de punktene som tilsvarer grunnene til å nekte innreise i samsvar med del B i vedlegg V til forordning (EU) nr. 2016/399.

For visumpliktige tredjestatsborgere skal opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 2 bokstav d)–g) i denne forordning dessuten registreres i registreringen om nektet innreise.

For å registrere eller ajourføre registreringen om nektet innreise for visumpliktige tredjestatsborgere kan opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 2 bokstav d), e) og f) i denne forordning hentes fra VIS og importeres til inn- og utreiseprogrammet av kompetente grensemyndighet i samsvar med artikkel 18a i forordning (EF) nr. 767/2008.
 7. Registreringen om nektet innreise nevnt i nr. 6 skal knyttes til den berørte tredjestatsborgerens individuelle saksmappe.

Artikkel 19

Opplysninger som skal tilføyes dersom en tillatelse til et korttidsopphold kalles tilbake, annulleres eller forlenges

1. Dersom det er truffet beslutning om å inndra eller annullere en tillatelse til et korttidsopphold eller et visum eller forlenge varigheten på et tillatt opphold eller et visum, skal kompetente myndighet som har truffet en slik beslutning føye følgende opplysninger til den seneste relevante inn- og utreiseregistreringen:
 - a) statusopplysningene som viser at tillatelsen til et korttidsopphold eller visumet er inndratt eller annullert, eller at det tillatte oppholdet eller visumet er blitt forlenget,
 - b) hvilken myndighet som har inndratt eller annullert tillatelsen til et korttidsopphold eller visumet eller forlenget det tillatte oppholdet eller visumet,
 - c) sted og dato for beslutningen om å inndra eller annullere tillatelsen til et korttidsopphold eller visumet eller forlenge det tillatte oppholdet eller visumet,

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

- d) dersom det er relevant, det nye visum-etikettnummeret, herunder koden på tre bokstaver for den utstedende staten,
 - e) dersom det er relevant, hvor lenge det tillatte oppholdet forlenges,
 - f) dersom det er relevant, ny siste gyldighetsdato for det tillatte oppholdet eller visumet.
2. Når et tillatt oppholds varighet er blitt forlenget i samsvar med artikkel 20 nr. 2 i konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen, skal kompetente myndighet som har forlenget det tillatte oppholdet, tilføye opplysningene om tidsrommet for forlengelse av det tillatte oppholdet til den seneste relevante inn- og utreiseregistreringen og eventuelt en angivelse av at det tillatte oppholdet ble forlenget i samsvar med artikkel 20 nr. 2 bokstav b) i konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen.
 3. Dersom det er truffet beslutning om å annullere, inndra eller forlenge et visum, skal visummyndigheten som har truffet beslutningen, straks hente opplysningene nevnt i nr. 1 i denne artikkel fra VIS og importere dem direkte til inn- og utreiseregistreringen i samsvar med artikkel 13 og 14 i forordning (EF) nr. 767/2008.
 4. Inn- og utreiseregistreringen skal angi grunnene til at korttidsoppholdet inndras eller annulleres, og disse skal være
 - a) en beslutning om tilbakesending i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/115/EF⁴⁰,
 - b) enhver annen beslutning som er truffet av en medlemsstats kompetente myndigheter i samsvar med nasjonal rett, og som medfører at en tredjestatsborger som ikke oppfyller eller ikke lenger oppfyller vilkårene for innreise i eller opphold på medlemsstatens territorium, sendes tilbake, sendes ut eller frivillig reiser ut.
 5. Inn- og utreiseregistreringen skal angi grunnene til at et tillatt opphold forlenges.
 6. Når en person har reist ut av eller er blitt sendt ut fra medlemsstatens territorium i henhold til en beslutning som nevnt i nr. 4 i denne artikkel, skal kompetente myndighet registrere opplysningene i henhold til artikkel 14 nr. 2 i inn- og utreiseregistreringen som er knyttet til den aktuelle innreisen.

Artikkel 20

Opplysninger som skal tilføyes ved avkreftelse av formodningen om at en tredjestatsborger ikke oppfyller vilkårene for et tillatt oppholds varighet

Dersom det ikke er opprettet en individuell saksmappe i inn- og utreiseregistreringen for en tredjestatsborger som befinner seg på en medlemsstats territorium, eller som ikke er en seneste relevant inn- og utreiseregistrering for en slik tredjestatsborger, kan kompetente myndigheter, uten at det berører artikkel 22, formode at tredjestatsborgeren ikke oppfyller eller ikke lenger oppfyller vilkårene for et tillatt oppholds varighet på medlemsstatens territorium.

I tilfellet nevnt i nr. 1 i denne artikkel får artikkel 12 i forordning (EU) 2016/399 anvendelse, og dersom formodningen avkreftes i samsvar med artikkel 12 nr. 3 i nevnte forordning, skal kompetente myndigheter

- a) om nødvendig opprette en individuell saksmappe for tredjestatsborgeren i inn- og utreiseregistreringen,
- b) ajourføre den seneste inn- og utreiseregistreringen ved å registrere de manglende opplysningene i samsvar med artikkel 16 og 17 i denne forordning, eller
- c) slette en eksisterende saksmappe dersom slik sletting er tillatt etter artikkel 35 i denne forordning.

Artikkel 21

Alternative framgangsmåter dersom det er teknisk umulig å registrere opplysninger, eller dersom inn- og utreiseregistreringen svikter

1. Dersom det er teknisk umulig å registrere opplysninger i inn- og utreiseregistreringens sentrale system eller inn- og utreiseregistreringens sentrale system svikter, skal opplysningene nevnt i artikkel 16–20 midlertidig lagres i det nasjonale ensartede grensesnittet. Dersom dette ikke er mulig, skal opplysningene midlertidig lagres lokalt i et elektronisk format. I begge tilfeller skal opplysningene registreres i inn- og utreiseregistreringens sentrale system så snart det er teknisk mulig eller feilen er utbedret. Medlemsstatene skal treffe egnede tiltak og bruke den nødvendige infrastrukturen, det nødvendige utstyret og de nødvendige ressursene for å sikre at slik midlertidig lokal lagring kan foretas når som helst og for alle deres grenseovergangene.

⁴⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/115/EF av 16. desember 2008 om felles standarder og framgangsmåter i medlemsstatene for tilbakesending av tredjestatsborgere med ulovlig opphold (EUT L 348 av 24.12.2008, s. 98).

2. Uten at det berører plikten til å foreta grensekontroll i henhold til forordning (EU) 2016/399, skal grensemyndigheten i den ekstraordinære situasjon der det er teknisk umulig å registrere opplysningene i både inn- og utreisestystemets sentrale system og i det nasjonale ensartede grensesnittet, og det er teknisk umulig midlertidig å lagre opplysningene i et elektronisk format, manuelt lagre opplysningene nevnt i artikkel 16–20 i denne forordning, med unntak av biometriske opplysninger, og skal dessuten sette et inn- eller utreisestempel i tredjelandsborgerens reisedokument. Disse opplysningene skal registreres i inn- og utreisestystemets sentrale system så snart det er teknisk mulig.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om stempeling av reisedokumenter i de ekstraordinære situasjonene nevnt i første ledd i dette nummer. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter om nærmere regler for opplysningene som skal gis til Kommunikasjonen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 68 nr. 2.

3. I inn- og utreisestystemet skal det angis at opplysningene nevnt i artikkel 16–20 ble registrert i forbindelse med en alternativ framgangsmåte, og at den individuelle saksmappen som er opprettet i henhold til nr. 2 i denne artikkel, mangler biometriske opplysninger. De biometriske opplysningene skal registreres i inn- og utreisestystemet ved neste grensepassering.

Artikkel 22

Overgangsperiode og overgangstiltak

1. I en 180-dagersperiode etter at inn- og utreisestystemet er satt i drift, skal kompetente grensemyndigheter ta hensyn til opphold på medlemsstatenes territorium i de 180 dagene før innreisen eller utreisen ved å kontrollere stempelen i reisedokumentene i tillegg til inn- og utreiseopplysningene i inn- og utreisestystemet for ved inn- og utreise å kontrollere at tredjestatsborgere som har fått innreisetillatelse til et korttidsopphold, ikke har overskredet det tillatte oppholdets lengste varighet, og eventuelt ved innreise kontrollere at tredjestatsborgere ikke har overskredet antall innreiser som er tillatt i henhold til visumet for et korttidsopphold utstedt for én eller flere innreiser.
2. Dersom en tredjestatsborger har reist inn på medlemsstatenes territorium før inn- og utrei-

sesystemet er satt i drift, og reiser ut etter at inn- og utreisestystemet er satt i drift, skal det opprettes en individuell saksmappe ved utreise, og datoen for innreise som stemplet i passet skal angis i inn- og utreiseregistreringen i samsvar med artikkel 16 nr. 2. Denne regel skal ikke være begrenset til 180 dager etter at inn- og utreisestystemet er satt i drift som nevnt i nr. 1 i denne artikkel. Ved avvik mellom innreisestempelet og opplysningene i inn- og utreisestystemet har stempelet forrang.

Artikkel 23

Bruk av opplysninger for verifisering ved grensene der inn- og utreisestystemet brukes

1. Grensemyndighetene skal ha adgang til inn- og utreisestystemet for å kontrollere identiteten og en tidligere registrering av tredjestatsborgere, ajourføre opplysninger i inn- og utreisestystemet dersom det er nødvendig, og søke i opplysningene i det omfang det er nødvendig for å kunne utføre grensekontroll.
2. Når oppgavene nevnt i nr. 1 i denne artikkel utføres, skal grensemyndighetene ha adgang til å foreta søk ved bruk av opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav a), b) og c), og artikkel 17 nr. 1 bokstav a).

Grensemyndighetene skal dessuten, for å foreta søk i VIS for kontroll i samsvar med artikkel 18 i forordning (EF) nr. 767/2008, for visumpfiktige tredjestatsborgere, foreta et søk i VIS direkte fra inn- og utreisestystemet ved hjelp av de samme alfanumeriske opplysningene eller, dersom det er relevant, søke i VIS i samsvar med artikkel 18 nr. 2a i forordning (EF) nr. 767/2008.

Dersom søket i inn- og utreisestystemet ved hjelp av opplysningene i første ledd i dette nummer viser at det er registrert opplysninger om tredjestatsborgeren i inn- og utreisestystemet, skal grensemyndighetene sammenligne ansiktetsbildet som tas på stedet av tredjestatsborgeren, med ansiktetsbildet nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav d) og artikkel 17 nr. 1 bokstav b) i denne forordning, eller for ikke-visumpfiktige tredjestatsborgere kontrollere fingeravtrykk i inn- og utreisestystemet og for visumpfiktige tredjestatsborgere kontrollere fingeravtrykk direkte i VIS i samsvar med artikkel 18 i forordning (EF) nr. 767/2008. For å kontrollere visuminnehaveres fingeravtrykk i VIS kan grensemyndighetene foreta søk i VIS direkte fra inn- og utreisestystemet som fastsatt i artikkel 18 nr. 6 i nevnte forordning.

Dersom kontroll av ansiktsbildet ikke lykkes, skal den foretas ved hjelp av fingeravtrykk og omvendt.

3. Dersom søk ved bruk av opplysningene i nr. 2 viser at det er registrert opplysninger om en tredjestatsborger i inn- og utreisesystemet, skal grensemyndigheten gis adgang til å søke i opplysningene i tredjestatsborgerens individuelle saksmappe og den eller de inn- og utreise-registreringene eller den eller de registreringene om nektet innreise som er knyttet til saksmappen.
4. Dersom søk ved bruk av de alfanumeriske opplysningene i nr. 2 i denne artikkel viser at det ikke er registrert opplysninger om tredjestatsborgeren i inn- og utreisesystemet, dersom kontroll av tredjestatsborgeren i henhold til nr. 2 ikke lykkes, eller dersom det er tvil om tredjestatsborgerens identitet, skal grensemyndighetene ha adgang til opplysninger for identifisering i samsvar med artikkel 27 i denne forordning.

I tillegg til identifiseringen nevnt i første ledd i dette nummer får følgende bestemmelser anvendelse:

- a) for visumpliktige tredjestatsborgere, dersom søket i VIS med opplysningene nevnt i artikkel 18 nr. 1 i forordning (EU) nr. 767/2008 angir at opplysningene om tredjestatsborgeren registreres i VIS, skal det foretas en kontroll av fingeravtrykk i VIS i samsvar med artikkel 18 nr. 5 i forordning (EF) nr. 767/2008. For dette formål kan grensemyndigheten foreta et søk fra inn- og utreisesystemet i VIS som fastsatt i artikkel 18 nr. 6 i forordning (EF) nr. 767/2008. Dersom kontroll av en tredjestatsborger i henhold til nr. 2 i denne artikkel mislykkes, skal grensemyndighetene få adgang til VIS-opplysningene for identifisering i samsvar med artikkel 20 i forordning (EF) nr. 767/2008.
- b) For ikke-visumpliktige tredjestatsborgere som det ikke finnes opplysninger om i inn- og utreisesystemet etter et identifiseringsøk i henhold til artikkel 27 i denne forordning, skal det foretas et søk i VIS i samsvar med artikkel 19a i forordning (EF) nr. 767/2008. Grensemyndigheten kan foreta et søk fra inn- og utreisesystemet i VIS som fastsatt i artikkel 19a i forordning (EF) nr. 767/2008.
5. For tredjestatsborgere hvis opplysninger allerede er registrert i inn- og utreisesystemet, men hvis individuelle saksmappe er opprettet i inn- og utreisesystemet av en medlemsstat

som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som bruker inn- og utreisesystemet, og der opplysninger ble registrert i inn- og utreisesystemet på grunnlag av et nasjonalt visum for et korttidsopphold, skal grensemyndighetene søke i VIS i samsvar med nr. 4 andre ledd bokstav a) når tredjestatsborgeren for første gang siden den individuelle saksmappen ble opprettet, har til hensikt å passere en grense til en medlemsstat som anvender Schengen-regelverket fullt ut, og som bruker inn- og utreisesystemet.

Kapittel III

Andre myndigheters bruk av inn- og utreisesystemet

Artikkel 24

Bruk av inn- og utreisesystemet til å behandle og treffe beslutning om visum

1. Visummyndighetene skal søke i inn- og utreisesystemet for å behandle visumsøknader og treffe beslutning i forbindelse med slike søknader, herunder beslutning om å annullere eller inndra utstedte visum eller forlenge gyldighetsperioden for disse i henhold til forordning (EF) nr. 810/2009.

Dessuten skal visummyndighetene i en medlemsstat som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som bruker inn- og utreisesystemet, søke i inn- og utreisesystemet når de behandler søknader om nasjonale visum for et korttidsopphold og treffer beslutning om slike søknader, herunder beslutning om å annullere eller inndra utstedte nasjonale visa for et korttidsopphold eller forlenge gyldighetsperioden for dem.

2. Visummyndighetene skal gis adgang til å søke i inn- og utreisesystemet direkte fra VIS ved hjelp av en eller flere av følgende opplysninger:
 - a) opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav a), b) og c),
 - b) nummeret på visumetiketten for et korttidsopphold, herunder koden på tre bokstaver for den utstedende medlemsstaten nevnt i artikkel 16 nr. 2 bokstav d),
 - c) opplysningene om fingeravtrykk eller opplysningene om fingeravtrykk sammen med ansiktsbildet.
3. Dersom søk ved bruk av opplysningene i nr. 2 viser at det er registrert opplysninger om en tredjestatsborger i inn- og utreisesystemet, skal kompetente myndighet gis adgang til å

- søke i opplysningene i tredjestatsborgerens individuelle saksmappe samt inn- og utreiseregistreringene og eventuelle registreringer om nektet innreise som er knyttet til denne individuelle saksmappen. Visummyndighetene skal gis adgang til den automatiske beregningsmekanismen for å kontrollere et tillatt oppholds lengste gjenværende varighet. Visummyndighetene skal også ha adgang til å søke i inn- og utreiseprogrammet og den automatiserte beregningsmekanismen når de behandler og treffer beslutning om nye visumsøknader for automatisk å kunne fastsette det tillatte oppholdets lengste varighet.
4. Visummyndighetene i en medlemsstat som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som bruker inn- og utreiseprogrammet, skal ha adgang til å søke i inn- og utreiseprogrammet med én eller flere av opplysningene nevnt i nr. 2. Dersom søk viser at det er registrert opplysninger om en tredjestatsborger i inn- og utreiseprogrammet, skal de gis adgang til å søke i opplysningene i tredjestatsborgerens individuelle saksmappe samt inn- og utreiseregistreringene og registreringene om nektet innreise som er knyttet til denne individuelle saksmappen. Visummyndighetene i en medlemsstat som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som bruker inn- og utreiseprogrammet, skal ha adgang til å bruke den automatiserte beregningsmekanismen for å fastslå et tillatt oppholds resterende varighet. Visummyndigheter skal også ha adgang til inn- og utreiseprogrammet og den automatiserte beregningsmekanismen når de behandler og treffer beslutninger om nye visumsøknader for å kunne fastsette det tillatte oppholdets lengste varighet.
2. Kompetente myndighet skal gis adgang til å søke ved bruk av ett eller flere av følgende:
 - a) opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav a), b) og c), eller opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 1 bokstav a),
 - b) opplysningene om fingeravtrykk eller opplysningene om fingeravtrykk kombinert med ansiktsbildet.
 3. Dersom søk ved hjelp av opplysningene i nr. 2 viser at det er registrert opplysninger om en tredjestatsborger i inn- og utreiseprogrammet, skal kompetente myndighet gis adgang til å søke i opplysningene i tredjestatsborgerens individuelle saksmappe samt inn- og utreiseregistreringene og eventuelle registreringer om nektet innreise som er knyttet til denne individuelle saksmappen.

Artikkel 26

Adgang til opplysninger for verifisering på medlemsstatenes territorium

1. For å kontrollere en tredjestatsborgers identitet eller kontrollere om vilkårene for innreise til eller opphold på medlemsstatenes territorium er oppfylt, eller begge, skal medlemsstatenes innvandringsmyndigheter ha adgang til å foreta søk ved bruk av opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav a), b) og c), og artikkel 17 nr. 1 bokstav a).

Dersom søket viser at det er registrert opplysninger om tredjestatsborgeren i inn- og utreiseprogrammet, kan innvandringsmyndighetene

- a) sammenligne tredjestatsborgerens ansiktsbildet som er tatt på stedet, med ansiktsbildet nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav d), og artikkel 17 nr. 1 bokstav b) i denne forordning, eller b) kontrollere fingeravtrykk fra ikke-visumpliktige tredjestatsborgere i inn- og utreiseprogrammet og fra visumpliktige tredjestatsborgere i VIS i samsvar med artikkel 19 i forordning (EF) nr. 767/2008.

2. Dersom søk ved bruk av opplysningene i nr. 1 viser at det er registrert opplysninger om tredjestatsborgeren i inn- og utreiseprogrammet, skal innvandringsmyndighetene gis adgang til å bruke den automatiserte beregningsmekanismen og søke i opplysningene i tredjestatsborgerens individuelle saksmappe, den eller de inn- og utreiseregistreringene og eventuelle registreringer om nektet innreise som er knyttet til denne individuelle saksmappen.
3. Dersom søk ved bruk av opplysningene i nr. 1 i denne artikkel viser at det ikke er registrert opplysninger om tredjestatsborgeren i inn- og

Artikkel 25

Bruk av inn- og utreiseprogrammet til behandling av anmodninger om adgang til nasjonale programmer for forenklet grensepassering

1. Kompetente myndigheter nevnt i artikkel 8d i forordning (EU) 2016/399 skal søke i inn- og utreiseprogrammet for å behandle anmodninger om adgang til de nasjonale programmene for forenklet grensepassering nevnt i nevnte artikkel, og vedtakelse av beslutninger om slike anmodninger, herunder beslutninger om å nekte, kalle tilbake eller forlenge gyldighetsperioden for adgang til slike nasjonale programmer for forenklet grensepassering i samsvar med nevnte artikkel.

utreisestystemet, dersom kontroll av tredjestatsborgeren mislykkes, eller dersom det er tvil om tredjestatsborgerens identitet, skal innvandringsmyndighetene ha adgang til opplysninger for identifisering i samsvar med artikkel 27.

Artikkel 27

Adgang til opplysninger for identifisering

1. Grensemyndighetene eller innvandringsmyndighetene skal ha adgang til å foreta søk ved hjelp av opplysninger om fingeravtrykk eller opplysninger om fingeravtrykk kombinert med ansiktsbildet utelukkende for å identifisere enhver tredjestatsborger som tidligere kan være registrert i inn- og utreisestystemet under en annen identitet, eller som ikke oppfyller eller ikke lenger oppfyller vilkårene for innreise eller opphold på medlemsstatenes territorium.

Dersom søket ved hjelp av opplysningene om fingeravtrykk eller opplysningene om fingeravtrykk kombinert med ansiktsbildet viser at det ikke er registrert opplysninger om tredjestatsborgeren i inn- og utreisestystemet, skal det foretas et søk etter opplysninger i VIS for identifisering i samsvar med artikkel 20 i forordning (EF) nr. 767/2008. Før identifisering foretas ved hjelp av VIS ved grenser der inn- og utreisestystemet brukes, skal kompetente myndigheter først søke i VIS i samsvar med artikkel 18 eller 19a i forordning (EF) nr. 767/2008.

Dersom tredjestatsborgerens fingeravtrykk ikke kan brukes eller søket med opplysningene om fingeravtrykk eller med opplysningene om fingeravtrykk kombinert med ansiktsbildet mislykkes, skal det foretas et søk med alle eller noen av opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav a), b) og c), og artikkel 17 nr. 1.

2. Dersom søk ved hjelp av opplysningene nevnt i nr. 1 viser at det er registrert opplysninger om tredjestatsborgeren i inn- og utreisestystemet, skal kompetente myndighet gis adgang til å søke i opplysningene i den individuelle saksmappen samt inn- og utreiseregistreringene og registreringene om nektet innreise som er knyttet til denne individuelle saksmappen.

Artikkel 28

Lagring av opplysninger som er hentet fra inn- og utreisestystemet

Opplysninger som er hentet fra inn- og utreisestystemet i henhold til dette kapittel, kan lagres i nasjonale registre bare når det er nødvendig i et konkret tilfelle, i samsvar med formålet som de er hentet for, og i samsvar med det relevante EU-regelverket, særlig om personvern, og ikke lenger enn strengt nødvendig i det konkrete tilfellet.

Kapittel IV

Framgangsmåte og vilkår for adgang til inn- og utreisestystemet for rettshåndhevende formål

Artikkel 29

Medlemsstatenes utpekte myndigheter

1. Medlemsstatene skal utpeke myndighetene som har rett til å søke i opplysninger i inn- og utreisestystemet for å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare forhold.
2. Hver medlemsstat skal føre en liste over utpekte myndigheter. Hver medlemsstat skal underrette eu-LISA og Kommisjonen om hvilke myndigheter den har utpekt, og kan til enhver tid endre eller erstatte sin underretelse.
3. Hver medlemsstat skal utpeke et sentralt tilgangspunkt som skal ha adgang til inn- og utreisestystemet. Det sentrale tilgangspunktet skal kontrollere at vilkårene for å anmode om adgang til inn- og utreisestystemet som er fastsatt i artikkel 32, er oppfylt.

Den utpekte myndigheten og det sentrale tilgangspunktet kan være en del av samme organisasjon dersom det er tillatt etter nasjonal rett, men det sentrale tilgangspunktet skal oppre helt uavhengig av de utpekte myndighetene når det utfører sine oppgaver i henhold til denne forordning. Det sentrale tilgangspunktet skal være atskilt fra de utpekte myndighetene og skal ikke motta instruksjoner fra dem om resultatene av kontrollen som det skal gjennomføre uavhengig.

Medlemsstatene kan utpeke mer enn ett sentralt tilgangspunkt for å gjenspeile sin organisatoriske og administrative struktur ved oppfyllelse av sine forfatningsmessige eller lovfestede krav.

4. Medlemsstatene skal underrette eu-LISA og Kommisjonen om hvem deres sentrale til-

- gangspunkter er, og kan til enhver tid endre eller erstatte sine underrettelser.
5. På nasjonalt plan skal hver medlemsstat føre en liste over de utpekte myndighetenes operative enheter som har fullmakt til å anmode om adgang til opplysninger i inn- og utreiseprogrammet gjennom de sentrale tilgangspunktene.
 6. Bare personale med behørig fullmakt hos de sentrale tilgangspunktene har rett til å få adgang til inn- og utreiseprogrammet i henhold til artikkel 31 og 32.

Artikkel 30

Europol

1. Europol skal utpeke en av sine operative enheter som «Europols utpekte myndighet» og skal gi den fullmakt til å anmode om adgang til inn- og utreiseprogrammet gjennom Europols sentrale tilgangspunkt nevnt i nr. 2 for å støtte og styrke medlemsstatenes arbeid for å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare forhold.
2. Europol skal utpeke en spesialisert enhet med Europol-ansatte med behørig fullmakt som Europols sentrale tilgangspunkt. Europols sentrale tilgangspunkt skal kontrollere at vilkårene for å anmode om adgang til inn- og utreiseprogrammet fastsatt i artikkel 33 er oppfylt. Europols sentrale tilgangspunkt skal opp- tre uavhengig når det utfører sine oppgaver i henhold til denne forordning, og skal ikke motta instruksjoner fra Europols utpekte myndighet om resultatet av kontrollen.

Artikkel 31

Framgangsmåte for adgang til inn- og utreiseprogrammet for rettshåndhevende formål

1. En operativ enhet som nevnt i artikkel 29 nr. 5 skal inngi en begrunnet elektronisk eller skriftlig anmodning til et sentralt tilgangspunkt som nevnt i artikkel 29 nr. 3 om adgang til opplysninger i inn- og utreiseprogrammet. Etter at en anmodning om adgang er mottatt, skal et slikt sentralt tilgangspunkt kontrollere om vilkårene for adgang i artikkel 32 er oppfylt. Dersom vilkårene for adgang er oppfylt, skal et slikt sentralt tilgangspunkt behandle anmodningen. Opplysningene i inn- og utreiseprogrammet som det er gitt adgang til, sendes til en operativ enhet som nevnt i artikkel 29 nr. 5 slik at datasikkerheten ikke settes i fare.

2. I et hastetilfelle der det er nødvendig å forebygge en overhengende fare for en persons liv i tilknytning til en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold, skal et sentralt tilgangspunkt som nevnt i artikkel 29 nr. 3 behandle anmodningen umiddelbart og først etterfølgende kontrollere om alle vilkårene i artikkel 32 er oppfylt, herunder om det rent faktisk forelå et hastetilfelle. Den etterfølgende kontrollen skal finne sted uten unødig opphold og under alle omstendigheter senest sju virkedager etter behandlingen av anmodningen.
3. Dersom det ved en etterfølgende kontroll fastslås at adgangen til opplysninger i inn- og utreiseprogrammet ikke var berettiget, skal alle myndighetene som fikk adgang til opplysningene, slette opplysningene fra inn- og utreiseprogrammet som de fikk adgang til, og skal underrette det relevante sentrale tilgangspunktet i medlemsstatene der anmodningen ble inngitt, om slettingen.

Artikkel 32

Vilkår for utpekte myndigheters adgang til opplysninger i inn- og utreiseprogrammet

1. De utpekte myndighetene har adgang til å søke i inn- og utreiseprogrammet dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Adgang til søk er nødvendig for å forebygge, avsløre eller etterforske en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold.
 - b) Adgang til søk er nødvendig og forholdsmessig i et særlig tilfelle.
 - c) Det finnes bevis for eller rimelige grunner til å anta at søket i opplysninger i inn- og utreiseprogrammet vil bidra til å forebygge, avsløre eller etterforske de aktuelle straffbare forholdene, særlig dersom det finnes begrunnet mistanke om at den mistenkte, gjerningspersonen eller offeret for en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold er omfattet av noen av kategoriene i denne forordning.
2. Det kan gis adgang til inn- og utreiseprogrammet som et hjelpemiddel for å identifisere en ukjent mistenkt, en ukjent gjerningsperson eller et ukjent formodet offer for en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold når følgende vilkår er oppfylt i tillegg til vilkårene i nr. 1:
 - a) Det er foretatt et tidligere søk i nasjonale databaser.

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

b) Når det gjelder søk med fingeravtrykk, er det iverksatt et tidligere søk i de øvrige medlemsstatenes elektroniske systemer for fingeravtrykksidentifisering i henhold til beslutning 2008/615/JIS, der det er teknisk mulig å foreta sammenligninger av fingeravtrykk, og søket enten er fullstendig gjennomført eller ikke er fullstendig gjennomført innen to dager etter iverksettningen.

De ytterligere vilkårene i første ledd bokstav a) og b) får imidlertid ikke anvendelse dersom det er rimelige grunner til å anta at en sammenligning med de andre medlemsstatenes systemer ikke ville føre til kontroll av den registrertes identitet, eller i hastetilfeller dersom det er behov for å forebygge en overhengende fare for en persons liv i tilknytning til en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold. Disse rimelige grunnene skal inngå i den elektroniske eller skriftlige anmodningen som den utpekte myndighetens operative enhet sender til det sentrale tilgangspunktet.

En anmodning om søk i VIS vedrørende den samme registrerte kan inngis parallelt med en anmodning om søk i inn- og utreiseprogrammet i henhold til vilkårene i rådsbeslutning 2008/633/JIS⁴¹.

3. Det skal gis adgang til inn- og utreiseprogrammet som et hjelpemiddel for å innhente opplysninger om reisehistorikk eller oppholdsperioder på medlemsstatenes territorium for en kjent mistenkt, en kjent gjerningsmann eller et kjent formodet offer for en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold når vilkårene i nr. 1 er oppfylt.
4. Søk i inn- og utreiseprogrammet for identifiseringsformål som nevnt i nr. 2 skal være begrenset til søk i den individuelle saksmappen ved hjelp av følgende opplysninger i inn- og utreiseprogrammet:
 - a) fingeravtrykk fra ikke-visumpliktige tredjestatsborgere eller fra innehavere av et forenklet transittdokument; for å foreta dette søket i inn- og utreiseprogrammet kan det bruke latente fingeravtrykk, og de kan derfor sammenlignes med fingeravtrykkene som er lagret i inn- og utreiseprogrammet,

b) ansiktsbilder.

Søk i inn- og utreiseprogrammet skal ved et positivt søkeresultat gi adgang til eventuelle andre opplysninger i den individuelle saksmappen som oppført i artikkel 16 nr. 1 og 6, artikkel 17 nr. 1 og artikkel 18 nr. 1.

5. Søk i inn- og utreiseprogrammet etter den berørte tredjestatsborgerens reisehistorikk skal være begrenset til søk på grunnlag av en eller flere av følgende inn- og utreiseopplysninger i inn- og utreiseprogrammet i den individuelle saksmappen, i inn- og utreiseregistreringene eller i registreringene om nektet innreise:

- a) etternavn (familienavn), fornavn, fødselsdato, statsborgerskap og kjønn,
- b) reisedokumentets eller -dokumentenes type og nummer, kode på tre bokstaver for den utstedende staten samt dato for reisedokumentets eller reisedokumentenes siste gyldighetsdato,
- c) visumetikettens nummer og visumets siste gyldighetsdato,
- d) fingeravtrykk, herunder latente fingeravtrykk,
- e) ansiktsbilde,
- f) dato og tidspunkt for innreise, myndighet som har tillatt innreisen, og grenseovergang for innreisen.

Søk i inn- og utreiseprogrammet skal ved et positivt søkeresultat gi adgang til opplysningene oppført i første ledd samt eventuelle andre opplysninger i den individuelle saksmappen, inn- og utreiseregistreringene og registreringene om nektet innreise, herunder opplysninger om inndragelse eller forlengelse av en tillatelse for et korttidsopphold i samsvar med artikkel 19.

Artikkel 33

Framgangsmåte og vilkår for Europols adgang til opplysninger i inn- og utreiseprogrammet

1. Europol skal ha adgang til å søke i inn- og utreiseprogrammet dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Søket er nødvendig for å støtte og styrke medlemsstatenes arbeid med å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold som er omfattet av Europols mandat.
 - b) Søket er nødvendig og forholdsmessig i et særlig tilfelle.
 - c) Det finnes bevis for eller rimelige grunner til å anta at søket i opplysninger i inn- og utreiseprogrammet vil bidra til å forebygge, avsløre eller etterforske de aktuelle straff-

⁴¹ Rådsbeslutning 2008/633/JIS av 23. juni 2008 om adgang til søk i visuminformasjonssystemet (VIS) for de utpekte myndigheter i medlemsstatene og for Europol for å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare forhold (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 129).

bare forholdene, særlig dersom det finnes begrunnet mistanke om at den mistenkte, gjerningspersonen eller offeret for en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold er omfattet av noen av kategoriene i denne forordning.

2. Det kan gis adgang til inn- og utreiseprogrammet som et hjelpemiddel for å identifisere en ukjent mistenkt, en ukjent gjerningsperson eller et ukjent formodet offer for en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold når vilkårene i nr. 1 er oppfylt og det prioriterte søket etter opplysninger som er lagret i databasene som er teknisk og lovlig tilgjengelige for Europol, ikke har gjort det mulig å identifisere den aktuelle personen.

En anmodning om søk i VIS vedrørende den samme registrerte kan inngis parallelt med en anmodning om søk i inn- og utreiseprogrammet i henhold til vilkårene i beslutning 2008/633/JIS.

3. Vilkårene i artikkel 32 nr. 3, 4 og 5 får tilsvarende anvendelse.
4. Europols utpekte myndighet kan inngi en begrunnet elektronisk anmodning om søk i alle opplysninger i inn- og utreiseprogrammet eller et bestemt sett opplysninger i inn- og utreiseprogrammet til Europols sentrale tilgangspunkt nevnt i artikkel 30 nr. 2. Etter at en anmodning om adgang er mottatt, skal Europols sentrale tilgangspunkt kontrollere om vilkårene for adgang i nr. 1 og 2 i denne artikkel er oppfylt. Dersom alle vilkårene for adgang er oppfylt, skal personalet med behørig fullmakt hos Europols sentrale tilgangspunkt behandle anmodningene. Opplysningene i inn- og utreiseprogrammet som det er gitt adgang til, oversendes til Europols utpekte myndighet slik at datasikkerheten ikke settes i fare.
5. Europol skal behandle bare opplysninger mottatt ved søk på grunnlag av opplysninger i inn- og utreiseprogrammet etter tillatelse fra opprinnelsesstaten. Denne tillatelsen skal innhentes via Europols nasjonale enhet i medlemsstaten.

Kapittel V

Lagring og endring av opplysninger

Artikkel 34

Datalagringsperiode

1. Hver inn- eller utreiseregistrering eller registrering om nektet innreise som er knyttet til en individuell saksmappe, skal lagres i inn- og utreiseprogrammets sentrale system i tre år reg-

net fra dagen for utreiseregistreringen eller eventuelt registreringen om nektet innreise.

2. Hver individuell saksmappe skal lagres sammen med den eller de tilknyttede inn- og utreiseregistreringene eller registreringene om nektet innreise i inn- og utreiseprogrammets sentrale system i tre år og én dag etter datoen for siste utreiseregistrering eller registrering om nektet innreise dersom det ikke er registrert innreise innenfor tre år fra datoen for siste utreiseregistrering eller registrering om nektet innreise.
3. Dersom det ikke er registrert noen utreise etter det tillatte oppholdets utløpsdato, skal opplysningene lagres i fem år etter det tillatte oppholdets utløpsdato. Inn- og utreiseprogrammet skal automatisk underrette medlemsstatene tre måneder før planlagt sletting av opplysninger om personer som har overskredet det tillatte oppholdet, slik at medlemsstatene kan treffe egnede tiltak.
4. Som unntak fra nr. 1 skal hver inn- og utreiseregistrering som er registrert for tredjestatsborgere som har statusen nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav b), lagres i inn- og utreiseprogrammet i høyst ett år etter slike tredjestatsborgeres utreise. Dersom det ikke finnes en utreiseregistrering, skal opplysningene lagres i fem år fra datoen for siste innreiseregistrering.
5. Når lagringsperioden nevnt i nr. 1–4 har utløpt, skal de aktuelle opplysningene automatisk slettes fra inn- og utreiseprogrammets sentrale system.

Artikkel 35

Endring av opplysninger og sletting av opplysninger før tiden

1. Den ansvarlige medlemsstaten skal ha rett til å endre opplysninger som den har registrert i inn- og utreiseprogrammet ved å rette, supplere eller slette opplysningene.
2. Dersom den ansvarlige medlemsstaten har grunn til å tro at opplysninger som er registrert i inn- og utreiseprogrammet, er faktisk unøyaktige eller ufullstendige, eller at opplysninger er blitt behandlet i inn- og utreiseprogrammet i strid med denne forordning, skal den kontrollere de berørte opplysningene og om nødvendig straks rette eller supplere dem i eller slette dem fra inn- og utreiseprogrammet og eventuelt fra listen over identifiserte personer nevnt i artikkel 12 nr. 3. Opplysningene kan også kontrolleres, rettes, suppleres eller slettes etter

- anmodning fra den berørte personen i samsvar med artikkel 52.
3. Som unntak fra nr. 1 og 2 i denne artikkel skal en annen medlemsstat enn den ansvarlige medlemsstaten, dersom den har grunn til å tro at opplysninger som er registrert i inn- og utreiseprogrammet, er faktisk unøyaktige eller ufullstendige, eller at opplysninger er blitt behandlet i inn- og utreiseprogrammet i strid med denne forordning, kontrollere de berørte opplysningene dersom det er mulig å gjøre dette uten å rådspørre den ansvarlige medlemsstaten, og om nødvendig straks rette eller supplere dem i eller slette dem fra inn- og utreiseprogrammet og eventuelt fra listen over identifiserte personer nevnt i artikkel 12 nr. 3. Dersom det ikke er mulig å kontrollere opplysningene uten å rådspørre den ansvarlige medlemsstaten, skal den kontakte myndighetene i den ansvarlige medlemsstaten innen sju dager, og deretter skal den ansvarlige medlemsstaten kontrollere opplysningenes riktighet og lovligheten av behandlingen av disse innen én måned. Opplysningene kan også kontrolleres, rettes, suppleres eller slettes etter anmodning fra den berørte tredjestatsborgeren i samsvar med artikkel 52.
 4. Dersom en medlemsstat har grunn til å tro at visumrelaterte opplysninger registrert i inn- og utreiseprogrammet er faktisk unøyaktige eller ufullstendige, eller at opplysningene er blitt behandlet i inn- og utreiseprogrammet i strid med denne forordning, skal den først kontrollere riktigheten av disse opplysningene i VIS og om nødvendig rette eller supplere dem i eller slette dem fra inn- og utreiseprogrammet. Dersom opplysningene registrert i VIS er de samme som opplysningene registrert i inn- og utreiseprogrammet, skal den straks via VIS' infrastruktur underrette medlemsstaten som er ansvarlig for registreringen av disse opplysningene i henhold til artikkel 24 nr. 2 i forordning (EF) nr. 767/2008. Medlemsstaten som er ansvarlig for å registrere opplysningene i VIS, skal kontrollere opplysningene og om nødvendig straks rette eller supplere dem i eller slette dem fra VIS og underrette den berørte medlemsstaten, som om nødvendig straks skal rette eller supplere dem i eller slette dem fra inn- og utreiseprogrammet og eventuelt fra listen over identifiserte personer nevnt i artikkel 12 nr. 3.
 5. Opplysningene om identifiserte personer nevnt i artikkel 12 skal straks slettes fra listen i nevnte artikkel og rettes eller suppleres i inn- og utreiseprogrammet dersom den berørte tredjestatsborgeren i samsvar med nasjonal rett i den ansvarlige medlemsstaten eller i medlemsstaten som en anmodning er framsatt til, framlegger dokumentasjon for at vedkommende var tvunget til å overskride det tillatte oppholdets varighet som følge av uforutsette og alvorlige hendelser, at vedkommende har oppnådd rett til opphold, eller at det forelå feil. Uten at det berører en eventuell administrativ eller utenrettslig klageadgang, skal tredjestatsborgeren ha adgang til en effektiv prøving for å sikre at opplysningene rettes, suppleres eller slettes.
 6. Dersom en tredjestatsborger har oppnådd statsborgerskap i en medlemsstat eller er blitt omfattet av virkeområdet for artikkel 2 nr. 3 før utløpet av den relevante perioden nevnt i artikkel 34, skal den individuelle saksmappen og de tilknyttede inn- og utreiseregistreringene i henhold til artikkel 16 og 17 og de tilknyttede registreringene om nektet innreise i henhold til artikkel 18 straks og under alle omstendigheter senest fem virkedager fra den datoen der tredjestatsborgeren har oppnådd statsborgerskap i en medlemsstat eller er blitt omfattet av virkeområdet for artikkel 2 nr. 3 innen utløpet av perioden nevnt i artikkel 34, slettes fra inn- og utreiseprogrammet og eventuelt også fra listen over identifiserte personer nevnt i artikkel 12 nr. 3 av
 - a) medlemsstaten der vedkommende har fått statsborgerskap, eller
 - b) medlemsstaten som har utstedt en oppholdstillatelse eller et oppholdskort eller visum for langvarig opphold.
 Dersom en tredjestatsborger har oppnådd statsborgerskap i Andorra, Monaco eller San Marino, eller dersom en tredjestatsborger har et pass som er utstedt av Vatikanstaten, skal vedkommende underrette kompetente myndigheter i medlemsstaten som vedkommende deretter reiser inn i, om denne endringen. Medlemsstaten skal straks slette vedkommendes opplysninger fra inn- og utreiseprogrammet. Den aktuelle tredjestatsborgeren skal ha adgang til en effektiv prøving for å sikre at opplysningene slettes.
 7. Inn- og utreiseprogrammets sentrale system skal straks underrette alle medlemsstatene om sletting av opplysninger i inn- og utreiseprogrammet og eventuelt fra listen over identifiserte personer nevnt i artikkel 12 nr. 3.
 8. Dersom en annen medlemsstat enn den ansvarlige medlemsstaten har rettet, supplert

eller slettet opplysninger i samsvar med denne forordning, skal medlemsstaten bli den ansvarlige medlemsstaten for rettelsen, suppleringen eller slettingen. Inn- og utreiseprogrammet skal registrere alle rettelsener, suppleringer og slettinger av opplysninger.

Kapittel VI

Utvikling, drift og ansvar

Artikkel 36

Kommisjonens vedtakelse av gjennomføringsrettsakter før utviklingen

Kommisjonen skal vedta følgende gjennomføringsrettsakter som er nødvendige for utvikling og teknisk gjennomføring av inn- og utreiseprogrammets sentrale system, de nasjonale ensartede grensesnittene, kommunikasjonsinfrastrukturen, nettjenesten nevnt i artikkel 13 og dataregisteret nevnt i artikkel 63 nr. 2, særlig tiltak for

- a) spesifikasjoner for kvalitet, oppløsning og bruk av fingeravtrykk for biometrisk kontroll og identifisering i inn- og utreiseprogrammet,
- b) spesifikasjonene for kvalitet, oppløsning og bruk av ansiktsbilde for biometrisk kontroll og identifisering i inn- og utreiseprogrammet, herunder når bildet er tatt på stedet eller trukket ut elektronisk fra eMRTD,
- c) registrering av opplysninger i samsvar med artikkel 16–20,
- d) adgang til opplysningene i samsvar med artikkel 23–33,
- e) endring, stryking og sletting før tiden av opplysninger i samsvar med artikkel 35,
- f) lagring og adgang til logger i samsvar med artikkel 46,
- g) ytelseskrav, herunder minstekravene til teknisk utstyr og krav i forbindelse med inn- og utreiseprogrammets biometriske ytelse, særlig når det gjelder krav i forbindelse med andel falsk positiv identifisering, andel falsk negativ identifisering og andel manglende registrering,
- h) spesifikasjonene og vilkårene for nettjenesten nevnt i artikkel 13, herunder spesifikke bestemmelser for beskyttelse av opplysningene dersom de gis av eller til transportører,
- i) oppnåelse og utforming på høyt nivå av driftskompatibilitet som nevnt i artikkel 8,
- j) spesifikasjonene og vilkårene for dataregisteret nevnt i artikkel 63 nr. 2,
- k) opprettelse av listen over identifiserte personer nevnt i artikkel 12 nr. 3 og framgangsmåte

for å gjøre listen tilgjengelig for medlemsstatene,

- l) spesifikasjonene for tekniske løsninger for tilknytning av sentrale tilgangspunkter i samsvar med artikkel 31, 32 og 33 og for en teknisk løsning for innsamling av nødvendige statistiske opplysninger i henhold til artikkel 72 nr. 8.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 68 nr. 2. I forbindelse med vedtakelsen av gjennomføringsrettsaktene i nr. 1 bokstav i) i denne artikkel skal komiteen nedsatt ved artikkel 68 i denne forordning rådspørre VIS-komiteen nedsatt ved artikkel 49 i forordning (EF) nr. 767/2008.

Artikkel 37

Utvikling og driftsforvaltning

1. eu-LISA skal også være ansvarlig for utvikling av inn- og utreiseprogrammets sentrale system, de nasjonale ensartede grensesnittene, kommunikasjonsinfrastrukturen og den sikre kommunikasjonskanalen mellom inn- og utreiseprogrammets sentrale system og VIS' sentrale system. eu-LISA skal også være ansvarlig for utvikling av nettjenesten nevnt i artikkel 13 og dataregisteret nevnt i artikkel 63 nr. 2 i samsvar med de nærmere reglene nevnt i artikkel 13 nr. 7 og artikkel 63 nr. 2 og spesifikasjonene og vilkårene vedtatt i henhold til artikkel 36 nr. 1 bokstav h) og j).

eu-LISA skal fastsette utformingen av inn- og utreiseprogrammets fysiske struktur, herunder dets kommunikasjonsinfrastruktur og de tekniske spesifikasjonene og videreutviklingen av dem for inn- og utreiseprogrammets sentrale system, de ensartede grensesnittene, kommunikasjonsinfrastrukturen, den sikre kommunikasjonskanalen mellom inn- og utreiseprogrammets sentrale system og VIS' sentrale system, nettjenesten nevnt i artikkel 13 i denne forordning og dataregisteret i artikkel 63 nr. 2 i denne forordning. Disse tekniske spesifikasjonene skal vedtas av eu-LISA styre forutsatt at Kommisjonen har avgitt en positiv uttalelse. eu-LISA skal også gjennomføre eventuelle nødvendige tilpasninger til VIS som følger av opprettelsen av driftskompatibilitet med inn- og utreiseprogrammet og av gjennomføringen av endringene av forordning (EF) nr. 767/2008 i henhold til artikkel 61 i denne forordning.

eu-LISA skal utvikle og gjennomføre inn- og utreiseprogrammets sentrale system, de nasjonale ensartede grensesnittene, kommunikasjonsin-

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

frastrukturen, den sikre kommunikasjonskanalen mellom inn- og utreisesystemets sentrale system og VIS' sentrale system, nettjenesten nevnt i artikkel 13 og dataregisteret nevnt i artikkel 63 nr. 2 snarest mulig etter at Kommisjonen har truffet tiltakene i artikkel 36.

Utviklingen skal bestå i å utarbeide og gjennomføre de tekniske spesifikasjonene, prøving og overordnet prosjektsamordning.

Ved utviklingen og gjennomføringen av inn- og utreisesystemets sentrale system, de nasjonale ensartede grensesnittene, kommunikasjonsinfrastrukturen, den sikre kommunikasjonskanalen mellom inn- og utreisesystemets sentrale system og VIS' sentrale system, nettjenesten nevnt i artikkel 13 og dataregisteret nevnt i artikkel 63 nr. 2 skal eu-LISAs oppgaver også være å

- a) foreta en sikkerhetsrisikovurdering,
 - b) følge prinsippene om innebygd personvern og personvern som standardinnstilling i hele inn- og utreisesystemets utviklingsfase,
 - c) foreta en sikkerhetsrisikovurdering av driftskompatibiliteten med VIS nevnt i artikkel 8 og vurdere nødvendige sikkerhetstiltak for gjennomføring av driftskompatibiliteten med VIS.
2. I utformings- og utviklingsfasen skal det nedsettes et programstyringsråd bestående av høyst ti medlemmer. Det skal bestå av sju medlemmer utpekt av eu-LISAs styre blant sine medlemmer eller varamedlemmer, lederen for inn- og utreisesystemets rådgivende komité nevnt i artikkel 69, et medlem som representerer eu-LISA utpekt av daglig leder og et medlem utpekt av Kommisjonen. Medlemmene utpekt av eu-LISAs styre velges bare fra medlemsstatene som i henhold til EU-regelverket er fullt ut bundet av rettsaktene om utvikling, opprettelse, drift og bruk av alle de store IT-systemene som eu-LISA forvalter, og som oppfyller vilkårene i artikkel 66 nr. 2.

Programstyringsrådet skal møtes regelmessig og minst tre ganger per kvartal. Det skal sikre at inn- og utreisesystemets utformings- og utviklingsfase forvaltes på hensiktsmessig måte, og sikre konsekvens mellom sentrale og nasjonale prosjekter som gjelder inn- og utreisesystemet.

Programstyringsrådet skal hver måned framlegge skriftlige rapporter for eu-LISAs styre om prosjektets framskritt. Programstyringsrådet har ingen beslutningsmyndighet el-

ler noe mandat til å representere medlemmene av eu-LISAs styre.

eu-LISAs styre skal fastsette programstyringsrådets forretningsorden, som særlig skal inneholde regler for

- a) dets lederskap,
- b) møtesteder,
- c) forberedelsen av møter,
- d) sakkyndiges adgang til møter,
- e) kommunikasjonsplaner som sikrer fullstendig informasjon til ikke-deltakende medlemmer i eu-LISAs styre.

Programstyringsrådets lederskap skal ivaretas av en medlemsstat som i henhold til EU-regelverket er fullt ut bundet av rettsaktene om utvikling, opprettelse, drift og bruk av alle de store IT-systemene som forvaltes av eu-LISA.

Alle reise- og oppholdsutgifter påløpt av medlemmene av programstyringsrådet skal betales av eu-LISA, og artikkel 10 i eu-LISAs forretningsorden får tilsvarende anvendelse. eu-LISA yter sekretariatsbistand til programstyringsrådet.

I utformings- og utviklingsfasen skal inn- og utreisesystemets rådgivende gruppe nevnt i artikkel 69 bestå av de nasjonale prosjektlederne for inn- og utreisesystemet og ledes av eu-LISA. Det skal møtes regelmessig og minst tre ganger per kvartal inntil inn- og utreisesystemet er satt i drift. Det skal etter hvert møte framlegge rapport for programstyringsrådet. Det skal yte teknisk ekspertise til støtte for programstyringsrådets oppgaver og følge opp medlemsstatenes forberedelser.

3. eu-LISA skal være ansvarlig for driftsforvaltning av inn- og utreisesystemets sentrale system, de nasjonale ensartede grensesnittene, den sikre kommunikasjonskanalen mellom inn- og utreisesystemets sentrale system og VIS' sentrale system. eu-LISA skal i samarbeid med medlemsstatene og med forbehold om en nytte- og kostnadsanalyse sikre at beste tilgjengelige teknologi alltid brukes i inn- og utreisesystemets sentrale system, de nasjonale ensartede grensesnittene, kommunikasjonsinfrastrukturen, den sikre kommunikasjonskanalen mellom inn- og utreisesystemets sentrale system og VIS' sentrale system, nettjenesten nevnt i artikkel 13 og dataregisteret nevnt i artikkel 63 nr. 2. eu-LISA skal også være ansvarlig for driftsforvaltningen av kommunikasjonsinfrastrukturen mellom inn- og utreisesystemets sentrale system og de nasjonale ensartede grensesnittene, nettjenesten nevnt i

artikkel 13 og dataregisteret nevnt i artikkel 63 nr. 2.

Driftsforvaltning av inn- og utreiseprogrammet skal omfatte alle oppgavene som er nødvendige for at inn- og utreiseprogrammet kan fungere 24 timer i døgnet alle ukens sju dager i samsvar med denne forordning, særlig vedlikeholdsarbeidet og den tekniske utviklingen som er nødvendig for å sikre at inn- og utreiseprogrammet fungerer med tilfredsstillende driftskvalitet, særlig når det gjelder svartid for grensemyndigheters søk i inn- og utreiseprogrammets sentrale system i samsvar med de tekniske spesifikasjonene.

4. Uten at det berører artikkel 17 i vedtektene for Den europeiske unions tjenestemenn og ansettelsesvilkårene for øvrige ansatte i Den europeiske union fastsatt i rådsforordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68⁴², skal eu-LISA sikre at medarbeiderne som skal arbeide med opplysninger i inn- og utreiseprogrammet eller med opplysninger som er lagret i inn- og utreiseprogrammet, anvender egnede regler for taushetsplikt eller andre tilsvarende fortrolighetskrav. Denne plikten skal fortsatt gjelde når det aktuelle personalet har fratrudd sin stilling eller avsluttet sine aktiviteter.

Artikkel 38

Medlemsstatenes og Europols ansvar

1. Hver medlemsstat skal være ansvarlig for
 - a) integrering av den eksisterende nasjonale grenseinfrastrukturen og tilknytning av den til det nasjonale ensartede grensesnittet,
 - b) organisering, forvaltning, drift og vedlikehold av den eksisterende nasjonale grenseinfrastrukturen og dens tilknytning til inn- og utreiseprogrammet i henhold til artikkel 6 unntatt artikkel 6 nr. 2,
 - c) organisering av sentrale tilgangspunkter og deres tilknytning til det nasjonale ensartede grensesnittet for rettshåndhevende formål,
 - d) forvaltning av og ordninger for adgang for personale med behørig fullmakt ved kompetente nasjonale myndigheter til inn- og utreiseprogrammet i henhold til denne forordning samt oppstilling og regelmessig ajourføring av en liste over dette personalet og deres profiler.

2. Hver medlemsstat skal utpeke en nasjonal myndighet som skal gi kompetente myndigheter nevnt i artikkel 9 nr. 2 adgang til inn- og utreiseprogrammet. Hver medlemsstat skal knytte den nasjonale myndigheten til det nasjonale ensartede grensesnittet. Hver medlemsstat skal knytte sine respektive sentrale tilgangspunkter nevnt i artikkel 29 til det nasjonale ensartede grensesnittet.
3. Hver medlemsstat skal bruke automatiserte framgangsmåter for behandling av opplysninger i inn- og utreiseprogrammet.
4. Medlemsstatene skal sikre at grensekontrollinfrastrukturens tekniske ytelse, dens tilgjengelighet, grensekontrollens varighet og datakvaliteten overvåkes nøye for å sikre at de generelle kravene til at inn- og utreiseprogrammet er velfungerende, og en effektiv grensekontrollprosess er oppfylt.
5. Før personale hos myndighetene som har adgang til inn- og utreiseprogrammet, får fullmakt til å behandle opplysninger lagret i inn- og utreiseprogrammet, skal de motta relevant opplæring i særlig datasikkerhet og personvernregler samt relevante grunnleggende rettigheter.
6. Medlemsstatene skal ikke behandle opplysningene i eller fra inn- og utreiseprogrammet for andre formål enn dem som er fastsatt i denne forordning.
7. Europol skal påta seg forpliktelsene fastsatt i nr. 1 bokstav d) og nr. 3, 5 og 6. Europol skal knytte, og være ansvarlig for tilknytningen av, Europols sentrale tilgangspunkt til inn- og utreiseprogrammet.

Artikkel 39

Ansvar for databehandling

1. Når det gjelder behandling av personopplysninger i inn- og utreiseprogrammet, skal hver medlemsstat utpeke en myndighet som skal betraktes som behandlingsansvarlig i samsvar med artikkel 4 nr. 7 i forordning (EU) 2016/679, og som har det sentrale ansvaret for denne medlemsstatens databehandling. Hver medlemsstat skal underrette Kommisjonen om nærmere opplysninger om denne myndigheten.

Hver medlemsstat skal sikre at opplysningene som samles inn og registreres i inn- og utreiseprogrammet, behandles på lovlig måte, og særlig at bare personale med behørig fullmakt har adgang til opplysningene for å utføre sine

⁴² EFT L 56, 4.3.1968, s. 1.

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

oppgaver. Den ansvarlige medlemsstaten skal særlig sikre at opplysningene

- a) samles inn på lovlig måte og med full respekt for den berørte tredjestatsborgers menneskeverd,
 - b) registreres på lovlig måte i inn- og utreiseprogrammet,
 - (c) er nøyaktige og ajourført når de overføres til inn- og utreiseprogrammet.
2. eu-LISA skal sikre at inn- og utreiseprogrammet brukes i samsvar med denne forordning og gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 36. Særlig skal eu-LISA
 - a) treffe de nødvendige tiltak for å ivareta sikkerheten i inn- og utreiseprogrammets sentrale system og kommunikasjonsinfrastrukturen mellom inn- og utreiseprogrammets sentrale system og det nasjonale ensartede grensesnittet, uten at dette berører medlemsstatenes ansvar,
 - b) sikre at bare personale med behørig fullmakt har adgang til opplysninger som er behandlet i inn- og utreiseprogrammet.
 3. eu-LISA skal underrette Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen samt EUs datatilsyn om tiltakene det treffer i henhold til nr. 2 for å innlede driften av inn- og utreiseprogrammet.

Artikkel 40

Lagring av opplysninger i nasjonale registre og nasjonale inn- og utreiseprogrammer

1. En medlemsstat kan i sitt nasjonale inn- og utreiseprogram eller tilsvarende nasjonale registre lagre de alfanumeriske opplysningene som den har registrert i inn- og utreiseprogrammet, i samsvar med formålene med inn- og utreiseprogrammet og med full overholdelse av unionsregelverket.
2. Opplysningene skal ikke lagres lenger i de nasjonale inn- og utreiseprogrammene eller tilsvarende nasjonale registre enn de lagres i inn- og utreiseprogrammet.
3. Enhver bruk av opplysninger som ikke er i samsvar med nr. 1, skal betraktes som misbruk i henhold til hver medlemsstats nasjonale rett og unionsregelverket.
4. Denne artikkel skal ikke tolkes slik at den krever teknisk tilpasning av inn- og utreiseprogrammet. Medlemsstatene kan lagre opplysninger i henhold til denne artikkel for egen regning og risiko og ved hjelp av egne tekniske midler.

Artikkel 41

Overføring av opplysninger til tredjestater, internasjonale organisasjoner og private enheter

1. Opplysninger som er lagret i inn- og utreiseprogrammet, skal ikke overføres til eller stilles til rådighet for noen tredjestat, noen internasjonal organisasjon eller noen enhet.
2. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkel kan grensmyndighetene eller innvandringsmyndighetene overføre opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 1 og artikkel 17 nr. 1 bokstav a), b) og c) i denne forordning til en tredjestat eller en internasjonal organisasjon oppført i vedlegg I til denne forordning dersom det i konkrete tilfeller er nødvendig for å bevise tredjestatsborgers identitet utelukkende for tilbakesendingsformål, bare dersom et av følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Kommisjonen har truffet en beslutning om tilstrekkelig beskyttelse av personopplysninger i tredjestaten i samsvar med artikkel 45 nr. 3 i forordning (EU) 2016/679.
 - b) Det er innført egnede beskyttelsestiltak som nevnt i artikkel 46 i forordning (EU) 2016/679, f.eks. gjennom en gjeldende tilbaketakingsavtale mellom Unionen eller en medlemsstat og den aktuelle tredjestaten.
 - c) Artikkel 49 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) 2016/679 får anvendelse.
3. Opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 1 og artikkel 17 nr. 1 bokstav a), b) og c) i denne forordning kan overføres i samsvar med nr. 2 i denne artikkel bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Opplysningene overføres i samsvar med de relevante bestemmelsene i unionsretten, særlig bestemmelser om personvern, herunder kapittel V i forordning (EU) 2016/679, og tilbaketakingsavtaler og nasjonal rett i medlemsstaten som overfører opplysningene.
 - b) Tredjestaten eller den internasjonale organisasjonen har samtykket i bare å bruke opplysningene til formålene de ble gitt for.
 - c) Det er truffet en beslutning om tilbakesending i henhold til direktiv 2008/115/EF i forbindelse med den berørte tredjestatsborgeren, forutsatt at håndhevingen av en slik beslutning om tilbakesending ikke er utsatt, og at den ikke er gjenstand for en klage som kan føre til at håndhevingen utsettes.

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

4. Overføring av personopplysninger til tredjestater eller til internasjonale organisasjoner i henhold til nr. 2 skal ikke berøre rettighetene til søkere om og personer med internasjonal beskyttelse, særlig når det gjelder *non-refoulement*.
5. Personopplysninger som en medlemsstat eller Europol har mottatt fra inn- og utreisepolisens sentrale system for rettshåndhevende formål, skal ikke overføres til eller stilles til rådighet for en tredjestat, en internasjonal organisasjon eller en privat enhet som er etablert i eller utenfor Unionen. Forbudet får også anvendelse dersom slike opplysninger viderebehandles på nasjonalt plan eller blant medlemsstatene i henhold til direktiv (EU) 2016/680.
6. Som unntak fra nr. 5 i denne artikkel kan opplysningene i artikkel 16 nr. 1 bokstav a), b) og c), artikkel 16 nr. 2 bokstav a) og b), artikkel 16 nr. 3 bokstav a) og b) og artikkel 17 nr. 1 bokstav a) overføres av den utpekte myndigheten til en tredjestat i konkrete tilfeller bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Det foreligger et ekstraordinært hastetilfelle der det er
 - i) en overhengende fare i tilknytning til en terrorhandling, eller
 - ii) en overhengende fare for en persons liv, og denne faren er knyttet til et alvorlig straffbar forhold,
 - b) Overføringen av opplysninger er nødvendig for å forebygge, avsløre eller etterforske en slik terrorhandling eller alvorlig straffbart forhold på den berørte medlemsstatens territorium eller i den berørte tredjestaten.
 - c) Den utpekte myndigheten har adgang til slike opplysninger i henhold til framgangsmåten og vilkårene i artikkel 31 og artikkel 32.
 - d) Overføringen skjer i samsvar med gjeldende vilkår i direktiv (EU) 2016/680, særlig kapittel V i dette direktiv.
 - e) Tredjestaten inngir en tilstrekkelig begrunnet skriftlig eller elektronisk anmodning.
 - f) Det sikres at opplysninger om inn- og utreiseregistreringer som den anmodende tredjestaten innehar, gis videre til medlemsstatene som bruker inn- og utreisepolisens systemet.

Dersom en overføring foretas på grunnlag av første ledd i dette nummer, skal en slik overføring dokumenteres, og dokumentasjonen skal på anmodning stilles til rådighet for tilsynsmyndigheten opprettet i henhold til artik-

kel 41 nr. 1 i direktiv (EU) 2016/680, herunder dato og tidspunkt for overføringen, opplysninger om den mottakende kompetente myndighet, begrunnelse for overføringen og angivelse av de overførte personopplysningene.

Artikkel 42

Vilkår for overføring av opplysninger til en medlemsstat som ennå ikke bruker inn- og utreisepolisens system, og til en medlemsstat som ikke er omfattet av denne forordning

1. Opplysningene i artikkel 16 nr. 1 bokstav a), b) og c), artikkel 16 nr. 2 bokstav a) og b), artikkel 16 nr. 3 bokstav a) og b) og artikkel 17 nr. 1 bokstav a) kan overføres av en utpekt myndighet til en medlemsstat som ennå ikke bruker inn- og utreisepolisens system, og til en medlemsstat som denne forordning ikke får anvendelse på, i konkrete tilfeller bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Det foreligger et ekstraordinært hastetilfelle der det er
 - i) en overhengende fare i tilknytning til en terrorhandling, eller
 - ii) et alvorlig straffbar forhold,
 - b) Overføringen av opplysninger er nødvendig for å forebygge, avsløre eller etterforske en slik terrorhandling eller alvorlig straffbart forhold.
 - c) Den utpekte myndigheten har adgang til slike opplysninger i henhold til framgangsmåten og vilkårene i artikkel 31 og artikkel 32.
 - d) Direktiv (EU) 2016/680 får anvendelse.
 - e) Det er inngitt en tilstrekkelig begrunnet skriftlig eller elektronisk anmodning.
 - f) Det sikres at opplysninger om inn- og utreiseregistreringer som den anmodende medlemsstaten har, gis videre til medlemsstatene som bruker inn- og utreisepolisens systemet.

Dersom en overføring foretas på grunnlag av første ledd i dette nummer, skal en slik overføring dokumenteres, og dokumentasjonen skal på anmodning stilles til rådighet for tilsynsmyndigheten opprettet i henhold til artikkel 41 nr. 1 i direktiv (EU) 2016/680, herunder dato og tidspunkt for overføringen, opplysninger om den mottakende kompetente myndighet, begrunnelse for overføringen og angivelse av de overførte personopplysningene.
2. Dersom det gis opplysninger i henhold til denne artikkel, får de samme vilkårene som fastsatt i artikkel 43 nr. 1, artikkel 45 nr. 1 og 3,

artikkel 48 og artikkel 58 nr. 4 tilsvarende anvendelse.

Artikkel 43

Datasikkerhet

1. Den ansvarlige medlemsstaten skal sørge for opplysningenes sikkerhet før og under overføring til det nasjonale ensartede grensesnittet. Hver medlemsstat skal ivareta sikkerheten for opplysningene som den mottar fra inn- og utreiseprogrammet.
2. Hver medlemsstat skal treffe nødvendige tiltak om sin nasjonale grenseinfrastruktur, herunder en sikkerhetsplan og plan for kontinuerlig virksomhet og katastrofeberedskap for
 - a) fysisk å beskytte opplysninger, herunder ved å utarbeide beredskapsplaner for beskyttelse av viktig infrastruktur,
 - b) å hindre at uvedkommende får adgang til databehandlingsutstyr og nasjonale anlegg der medlemsstaten utfører virksomhet i samsvar med formålene med inn- og utreiseprogrammet,
 - c) å hindre at uvedkommende leser, kopierer, endrer eller fjerner datamedier,
 - d) å hindre at uvedkommende registrerer opplysninger, og at uvedkommende kontrollerer, endrer eller sletter lagrede personopplysninger,
 - e) å hindre at uvedkommende bruker automatiserte databehandlingsystemer ved hjelp av datakommunikasjonsutstyr,
 - f) å hindre at uvedkommende behandler opplysninger i inn- og utreiseprogrammet, og at uvedkommende endrer eller sletter opplysninger som er behandlet i inn- og utreiseprogrammet,
 - g) å sikre at personer med adgangsrett til inn- og utreiseprogrammet bare har adgang til opplysninger omfattet av deres adgangsrett ved hjelp av individuelle og entydige brukerelementer og fortrolige adgangsmetoder,
 - h) å sikre at alle myndigheter med adgangsrett til inn- og utreiseprogrammet oppretter profiler som beskriver oppgaver og ansvarsområder for personer som har rett til å registrere, endre, slette, hente og søke opplysninger, og stiller sine profiler til rådighet for tilsynsmyndighetene,
 - i) å sikre at det er mulig å kontrollere og fastslå hvilke organer personopplysninger kan overføres til via datakommunikasjonsutstyr,

- j) å sikre at det er mulig å kontrollere og fastslå hvilke opplysninger som er blitt behandlet i inn- og utreiseprogrammet, og når, av hvem og til hvilket formål de er blitt behandlet,
 - k) å hindre at uvedkommende leser, kopierer, endrer eller sletter personopplysninger under overføring av personopplysninger til eller fra inn- og utreiseprogrammet eller under transport av datamedier, særlig ved hjelp av egnede krypteringsteknikker,
 - l) å sikre at de installerte systemene i tilfelle avbrudd kan gjenopprettes til normal drift,
 - m) å sikre pålitelighet ved å sørge for at eventuelle funksjonsfeil i inn- og utreiseprogrammet rapporteres på riktig måte,
 - n) å kontrollere at sikkerhetstiltakene nevnt i dette nummer er effektive, og treffe nødvendige organisatoriske tiltak for intern kontroll for å sikre at denne forordning overholdes.
3. Når det gjelder driften av inn- og utreiseprogrammet, skal eu-LISA treffe de nødvendige tiltakene for å oppnå målene i nr. 2, herunder vedtakelse av en sikkerhetsplan og en plan for kontinuerlig virksomhet og katastrofeberedskap. eu-LISA skal også sikre pålitelighet ved å sørge for at nødvendige tekniske tiltak er truffet for å sikre at personopplysninger kan gjenopprettes dersom de blir skadet fordi inn- og utreiseprogrammet ikke fungerer som det skal.
 4. eu-LISA og medlemsstatene skal samarbeide for å sikre at det finnes en harmonisert metode for datasikkerhet på grunnlag av en prosess for sikkerhetsrisikostyring som omfatter hele inn- og utreiseprogrammet.

Artikkel 44

Sikkerhetshendelser

1. Enhver hendelse som har eller kan ha innvirkning på sikkerheten i inn- og utreiseprogrammet og forårsake skade på eller tap av opplysninger som er lagret i inn- og utreiseprogrammet, skal anses for å være en sikkerhetshendelse, særlig når det kan ha vært adgang til opplysninger for uvedkommende, eller dersom opplysningenes tilgjengelighet, integritet og fortrolighet er eller kan ha blitt satt i fare.
2. Sikkerhetshendelser skal håndteres slik at en hurtig, effektiv og passende reaksjon sikres.
3. Uten at det berører underrettelsen og meddelelsen av et brudd på personopplysningssikkerheten i henhold til artikkel 33 i forordning (EU) 2016/679, artikkel 30 i direktiv (EU)

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

- 2016/680 eller begge, skal medlemsstatene underrette Kommisjonen, eu-LISA og EUs datatilsyn om sikkerhetshendelser. Ved en sikkerhetshendelse i forbindelse med inn- og utreiseprogramets sentrale system skal eu-LISA underrette Kommisjonen og EUs datatilsyn.
4. Opplysninger om en sikkerhetshendelse som har eller kan ha innvirkning på driften av inn- og utreiseprogramet eller på opplysningenes tilgjengelighet, integritet og fortrolighet, skal forelegges medlemsstatene og rapporteres i samsvar med hendelsesstyringsplanen som skal leveres av eu-LISA.
 5. De berørte medlemsstatene og eu-LISA skal samarbeide ved en sikkerhetshendelse.

Artikkel 45

Erstatningsansvar

1. Enhver person eller medlemsstat som er påført materiell eller immateriell skade som følge av en ulovlig behandling eller enhver annen handling som er i strid med denne forordning, har rett til erstatning fra medlemsstaten som er ansvarlig for den påførte skaden. Medlemsstaten skal fritas helt eller delvis for erstatningsansvar dersom den beviser at den på ingen måte er ansvarlig for hendelsen som førte til skaden.
2. Dersom en medlemsstats manglende oppfyllelse av sine forpliktelser i henhold til denne forordning forårsaker skade på inn- og utreiseprogramet, holdes medlemsstaten ansvarlig for skaden, med mindre og i den grad eu-LISA eller en annen medlemsstat som deltar i inn- og utreiseprogramet, ikke har truffet rimelige tiltak for å hindre skaden i å oppstå eller begrense dens omfang.
3. Erstatningskrav mot en medlemsstat for skade nevnt i nr. 1 og 2 skal reguleres etter bestemmelsene i den innklagede medlemsstatens nasjonale rett.

Artikkel 46

eu-LISAs og medlemsstatenes loggføring

1. eu-LISA skal føre logger over alle databehandlingsaktiviteter i inn- og utreiseprogramet. Disse loggene skal omfatte følgende:
 - a) formålet med adgang nevnt i artikkel 9 nr. 2,
 - b) datoen og tidspunktet,
 - c) opplysningene overført som nevnt i artikkel 16–19,

- d) opplysningene anvendt til søk som nevnt i artikkel 23–27, og
 - e) navnet på myndigheten som har registrert eller hentet opplysningene.
2. For søkene nevnt i artikkel 8 skal det i henhold til denne artikkel og artikkel 34 i forordning (EF) nr. 767/2008 føres logg over enhver databehandlingsaktivitet som foretas i inn- og utreiseprogramet og VIS. eu-LISA skal særlig sikre at det føres logg over de berørte databehandlingsaktivitetene når kompetente myndigheter innleder en databehandlingsaktivitet direkte fra det ene systemet til det andre.
 3. I tillegg til nr. 1 og 2 skal hver medlemsstat føre logger over personale med behørig fullmakt til å behandle opplysninger i inn- og utreiseprogramet.
 4. Slike logger kan brukes bare til å overvåke personvern, herunder kontrollere grunnlaget for en anmodning og lovligheten av databehandlingen, og ivareta datasikkerheten i samsvar med artikkel 43. Loggene skal beskyttes ved hjelp av egnede tiltak mot adgang for uvedkommende og slettes ett år etter utløpet av lagringsperioden i artikkel 34, med mindre de er nødvendige for kontrollframgangsmåter som allerede er innledet.

Artikkel 47

Egenkontroll

Medlemsstatene skal sikre at hver myndighet som har rett til adgang til opplysninger i inn- og utreiseprogramet, treffer nødvendige tiltak for å overholde denne forordning og samarbeider i nødvendig omfang med tilsynsmyndighetene.

Artikkel 48

Sanksjoner

Medlemsstatene skal treffe nødvendige tiltak for å sikre at enhver bruk av opplysninger registrert i inn- og utreiseprogramet på en måte som er i strid med denne forordning, kan straffes med sanksjoner som er effektive, står i forhold til overtredelsen og har avskrekkende virkning i samsvar med nasjonal rett, artikkel 84 i forordning (EU) 2016/679 og artikkel 57 i direktiv (EU) 2016/680.

Artikkel 49

Beskyttelse av personopplysninger

1. Forordning (EF) nr. 45/2001 får anvendelse på eu-LISAs behandling av personopplysninger på grunnlag av denne forordning.

2. Forordning (EU) 2016/679 får anvendelse på nasjonale myndigheters behandling av personopplysninger på grunnlag av denne forordning, med unntak av behandling for formålene nevnt i artikkel 1 nr. 2 i denne forordning.
3. Direktiv (EU) 2016/680 får anvendelse på behandling av personopplysninger hos medlemsstatenes utpekte myndigheter på grunnlag av denne forordning for formålene nevnt i artikkel 1 nr. 2 i denne forordning.
4. Forordning (EU) 2016/794 får anvendelse på Europol's behandling av personopplysninger på grunnlag av denne forordning.

Kapittel VII

Rettigheter og tilsyn med hensyn til beskyttelse av personopplysninger

Artikkel 50

Rett til opplysninger

1. Uten at dette berører retten til opplysninger etter artikkel 13 i forordning (EU) 2016/679 skal tredjestatsborgere hvis opplysninger skal registreres i inn- og utreisestystemet, underrettes av den ansvarlige medlemsstaten om følgende:
 - a) at medlemsstatene og Europol kan få adgang til inn- og utreisestystemet for retts-håndhevende formål,
 - b) at ikke-visumpliktige tredjestatsborgere og innehavere av et forenklet transittokument plikter å få tatt et ansiktsbilde,
 - c) at alle tredjestatsborgere som skal registreres i inn- og utreisestystemet, plikter å få tatt et ansiktsbilde,
 - d) at innsamling av opplysninger er obligatorisk for å undersøke om innreisevilkårene er oppfylt,
 - e) at innreise vil bli nektet dersom en tredjestatsborger nekter å stille de nødvendige biometriske opplysningene til rådighet for registrering, kontroll eller identifisering i inn- og utreisestystemet,
 - f) at de har rett til å motta opplysninger om det tillatte oppholdets lengste resterende varighet i samsvar med artikkel 11 nr. 3,
 - g) at personopplysninger som lagres i inn- og utreisestystemet, kan overføres til en tredjestat eller en internasjonal organisasjon oppført i vedlegg I med sikte på tilbakesending til en tredjestat i samsvar med artikkel 41 nr. 6 og til medlemsstatene i samsvar med artikkel 42,

- h) at de har rett til å anmode den behandlingsansvarlige om innsyn i opplysninger om dem, og rett til å anmode om å få unøyaktige opplysninger om dem rettet, ufullstendige personopplysninger om dem supplert, ulovlig behandlede personopplysninger om dem slettet eller behandlingen av dem begrenset samt rett til å få opplysninger om framgangsmåtene for utøvelse av disse rettighetene, herunder kontaktopplysninger til den behandlingsansvarlige og tilsynsmyndighetene eller EUs datatilsyn som, dersom det er relevant, skal behandle klager om beskyttelse av personopplysninger,
 - i) at det vil bli gitt adgang til opplysninger i inn- og utreisestystemet for grenseforvaltning og forenklet grensepassering, og at overskridelse av det tillatte oppholdet automatisk fører til at opplysningene om dem oppføres på listen over identifiserte personer nevnt i artikkel 12 nr. 3, og hvilke konsekvenser overskridelse av det tillatte oppholdet kan få,
 - j) datalagringsperioden for inn- og utreiseregistreringer, registreringer om nektet innreise og individuelle saksmapper i henhold til artikkel 34,
 - k) rett for personer som har overskredet det tillatte oppholdet, til å få sine personopplysninger slettet fra listen over identifisert personer nevnt i artikkel 12 nr. 3 og rettet i inn- og utreisestystemet, dersom de godtgjør at de overskred det tillatte oppholdet som følge av uforutsette og alvorlige hendelser,
 - l) rett til å klage til tilsynsmyndighetene.
2. Opplysningene som gis i henhold til nr. 1 i denne artikkel, skal gis skriftlig på enhver egnet måte i en kortfattet, gjennomsiktig, lettforståelig og letttilgjengelig form, og de skal stilles til rådighet ved hjelp av klart og alminnelig språk i en språkutgave som vedkommende forstår eller med rimelighet kan antas å forstå, slik at tredjestatsborgere opplyses om sine rettigheter på tidspunktet der den individuelle saksmappen for vedkommende opprettes i samsvar med artikkel 16, 17 eller 18.
3. Kommisjonen skal også opprette et nettsted som inneholder opplysningene nevnt i nr. 1.
4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter om utforming av opplysningene nevnt i nr. 1 i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 68 nr. 2.
5. Kommisjonen skal gi opplysningene nevnt i nr. 1 i denne artikkel i en mal. Malen skal utfor-

mes slik at det er mulig for medlemsstatene å supplere den med ytterligere medlemsstats-spesifikke opplysninger. De medlemsstats-spesifikke opplysningene skal minst omfatte den registrertes rettigheter, muligheten til bistand fra tilsynsmyndighetene og kontaktopplysninger for den behandlingsansvarlige, personvernombudet og tilsynsmyndighetene. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter om spesifikasjonene og vilkårene for nettstedet nevnt i nr. 3 i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas før inn- og utreiseprogrammet settes i drift etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 68 nr. 2.

Artikkel 51

Informasjonskampanje

Kommisjonen skal i samarbeid med tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn supplere idriftsettingen av inn- og utreiseprogrammet med en informasjonskampanje som opplyser offentligheten og særlig tredjestatsborgere om inn- og utreiseprogrammets formål, opplysningene lagret i inn- og utreiseprogrammet, myndighetene som har adgang, og de berørte personenes rettigheter. Slike informasjonskampanjer skal gjennomføres regelmessig.

Artikkel 52

Rett til innsikt i, rettelse, supplering og sletting av personopplysninger samt begrensning av behandlingen av personopplysninger

1. Anmodninger fra tredjestatsborgere om rettighetene fastsatt i artikkel 15–18 i forordning (EU) 2016/679 kan rettes til kompetente myndighet i enhver medlemsstat.

Den ansvarlige medlemsstaten eller medlemsstaten som anmodningen er framsatt til, skal svare på slike anmodninger innenfor en frist på 45 dager etter at anmodningen er mottatt.

2. Dersom en anmodning om rettelse, supplering eller sletting av personopplysninger eller om begrensning av behandlingen av personopplysninger framsettes til en annen medlemsstat enn den ansvarlige medlemsstaten, skal myndighetene i medlemsstaten som anmodningen er framsatt til, kontrollere opplysningenes riktighet og lovligheten av databehandlingen i inn- og utreiseprogrammet innen 30 dager etter at anmodningen er mottatt dersom denne kontrollen kan foretas uten å rådspørre den

ansvarlige medlemsstaten. I andre tilfeller skal medlemsstaten som anmodningen er framsatt til, kontakte myndighetene i den ansvarlige medlemsstaten innen sju dager, og den ansvarlige medlemsstaten skal innen 30 dager fra denne kontakten kontrollere om opplysningene er riktige, og om de er behandlet på riktig måte.

3. Dersom opplysninger registrert i inn- og utreiseprogrammet er faktisk unøyaktige, ufullstendige eller er blitt registrert ulovlig, skal den ansvarlige medlemsstaten eller eventuelt medlemsstaten som en anmodning er framsatt til, rette, supplere eller slette personopplysningene eller begrense behandlingen av personopplysningene i samsvar med artikkel 35. Den ansvarlige medlemsstaten eller eventuelt medlemsstaten som anmodningen er framsatt til, skal straks bekrefte skriftlig overfor vedkommende at den har truffet tiltak for å rette, supplere eller slette personens personopplysninger eller begrense behandlingen av disse personopplysningene.

Dersom visumrelaterte opplysninger registrert i inn- og utreiseprogrammet er faktisk unøyaktige, ufullstendige eller er blitt registrert ulovlig, skal den ansvarlige medlemsstaten eller eventuelt medlemsstaten som en anmodning er framsatt til, først kontrollere at opplysningene i VIS er riktige, og om nødvendig endre dem i inn- og utreiseprogrammet. Er opplysningene registrert i VIS de samme som i inn- og utreiseprogrammet, skal den ansvarlige medlemsstaten eller eventuelt medlemsstaten som anmodningen er framsatt til, kontakte myndighetene i medlemsstaten som er ansvarlig for å registrere disse opplysninger i VIS innen sju dager. Medlemsstaten som er ansvarlig for å registrere opplysningene i VIS, skal kontrollere at de visumrelaterte opplysningene er riktige, og at behandlingen av dem i inn- og utreiseprogrammet er lovlig innen 30 dager etter en slik kontakt og underrette den ansvarlige medlemsstaten eller medlemsstaten som anmodningen er framsatt til, som om nødvendig straks retter eller supplerer vedkommendes personopplysninger eller begrenser behandlingen av disse opplysningene i eller sletter disse opplysningene fra inn- og utreiseprogrammet og eventuelt fra listen over identifiserte personer nevnt i artikkel 12 nr. 3.

4. Dersom den ansvarlige medlemsstaten eller eventuelt medlemsstaten som en anmodning er framsatt til, ikke er enig i at opplysningene som er registrert i inn- og utreiseprogrammet, er

faktisk unøyaktige, ufullstendige eller ulovlig registrert, skal denne medlemsstaten straks treffe en administrativ beslutning med en skriftlig begrunnelse overfor den berørte tredjestatsborgeren om hvorfor den ikke er villig til å rette, supplere eller slette personopplysningene om vedkommende eller begrense behandlingen av disse opplysningene.

5. Medlemsstaten som har vedtatt en administrativ beslutning i henhold til nr. 4 i denne artikkel, skal også underrette den berørte tredjestatsborgeren om hvilke skritt vedkommende kan ta dersom vedkommende ikke aksepterer begrunnelsen. Denne underretning skal inneholde opplysninger om hvordan det kan anlegges sak eller inngis klage til kompetente myndigheter eller domstoler i medlemsstaten, og hvilken bistand som kan ytes i henhold til medlemsstatens lover og forskrifter, herunder fra tilsynsmyndigheten opprettet i henhold til artikkel 51 nr. 1 i direktiv (EU) 2016/679.
6. En anmodning framsatt i henhold til nr. 1 og 2 skal inneholde minst den mengden opplysninger som kreves for å identifisere den berørte tredjestatsborgeren. For dette formål kan det anmodes om fingeravtrykk bare i tilstrekkelig begrunnede tilfeller dersom det er vesentlig tvil om søkerens identitet. Opplysningene skal utelukkende brukes slik at tredjestatsborgeren kan utøve rettighetene nevnt i nr. 1, og skal slettes umiddelbart deretter.
7. Når en person framsetter en anmodning i samsvar med nr. 1 i denne artikkel, skal kompetente myndighet i den ansvarlige medlemsstaten eller i medlemsstaten som anmodningen er rettet til, registrere i form av et skriftlig dokument at en slik anmodning er framsatt. Dette dokumentet skal inneholde opplysninger om hvordan denne anmodningen ble behandlet, og av hvilken myndighet. Kompetente myndighet skal stille dokumentet til rådighet for tilsynsmyndigheten opprettet i samsvar med artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 innen sju dager.

Artikkel 53

Samarbeid om håndheving av personvernrettigheter

1. Medlemsstatenes kompetente myndigheter skal samarbeide aktivt for å håndheve rettighetene i artikkel 52.
2. I hver medlemsstat skal tilsynsmyndigheten opprettet i samsvar med artikkel 51 nr. 1 i for-

ordning 2016/679, på anmodning bistå og gi råd til registrerte om hvordan de kan utøve sin rett til å få rettet, supplert eller slettet personopplysninger om dem eller begrenset behandlingen av slike opplysninger i henhold til forordning (EU) 2016/679.

For å nå målene nevnt i første ledd skal tilsynsmyndigheten i den ansvarlige medlemsstaten som har overført opplysninger, og tilsynsmyndigheten i medlemsstaten som en anmodning er framsatt til, samarbeide med hverandre.

Artikkel 54

Klageadgang

1. Uten at det berører artikkel 77 og 79 i forordning (EU) 2016/679, skal enhver person i hver medlemsstat ha rett til å anlegge sak eller inngi klage til kompetente myndigheter eller domstoler i medlemsstaten som nektet personen rett til innsikt i eller rett til å få rettet, supplert eller slettet opplysninger om vedkommende i samsvar med artikkel 52 og artikkel 53 nr. 2 i denne forordning. Retten til å anlegge sak eller inngi klage gjelder også i tilfeller der anmodninger om innsikt, rettelse, supplering eller sletting ikke ble besvart innen tidsfristene fastsatt i artikkel 52, eller der den behandlingsansvarlige aldri har behandlet dem.
2. Bistand fra tilsynsmyndigheten opprettet i samsvar med artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 skal være til rådighet under hele denne prosessen.

Artikkel 55

Tilsynsmyndighetens tilsyn

1. Hver medlemsstat skal sikre at tilsynsmyndigheten opprettet i samsvar med artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 uavhengig overvåker lovligheten av den berørte medlemsstatens behandling av personopplysninger nevnt i kapittel I II, III, V og VI i denne forordning, herunder overføring til og fra inn- og utreiseprogrammet.
2. Tilsynsmyndigheten opprettet i henhold til artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 skal sikre at det minst hvert tredje år fra inn- og utreiseprogrammet er satt i drift, foretas revisjon av databehandlingsaktivitetene i den nasjonale grenseinfrastrukturen i samsvar med relevante internasjonale revisjonsstandarder. Det kan tas hensyn til resultatene av revi-

sjonen i evalueringene som foretas i henhold til mekanismen opprettet ved rådsforordning (EU) nr. 1053/2013⁴³. Tilsynsmyndigheten opprettet i henhold til artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 skal årlig offentliggjøre antallet anmodninger om rettelse, supplering eller sletting eller begrensning av behandling av opplysninger, tiltak som er truffet som følge av dette, samt antallet rettelser, suppleringer, slettinger og begrensninger av behandling som er foretatt som følge av anmodninger fra berørte personer.

3. Medlemsstatene skal sikre at deres tilsynsmyndighet opprettet i henhold til artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 har tilstrekkelige ressurser til å utføre oppgavene som den er tillagt i henhold til denne forordning, og at den har adgang til rådgivning fra personer med tilstrekkelig kunnskap om biometriske opplysninger.
4. Medlemsstatene skal gi alle opplysningene som tilsynsmyndigheten opprettet i henhold til artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 anmoder om, og skal særlig gi opplysninger om aktivitetene som utføres i henhold til artikkel 38, artikkel 39 nr. 1 og artikkel 43. Medlemsstatene skal gi tilsynsmyndigheten opprettet i henhold til artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 adgang til loggene sine i henhold til artikkel 46 og til enhver tid gi den adgang til alle sine lokaler som har forbindelse til inn- og utreiseprogrammet.

Artikkel 56

EU datatilsyns tilsyn

1. EUs datatilsyn skal være ansvarlig for å føre tilsyn med eu-LISAs behandling av personopplysninger vedrørende inn- og utreiseprogrammet og sikre at denne behandlingen foretas i samsvar med forordning (EF) nr. 45/2001 og denne forordning.
2. EUs datatilsyn skal sikre at en revisjon av eu-LISAs behandling av personopplysninger i samsvar med relevante internasjonale revisjonsstandarder foretas minst hvert tredje år. En rapport om denne revisjonen skal oversendes til Europaparlamentet, til Rådet, til Kom-

misjonen, til eu-LISA og til tilsynsmyndighetene. eu-LISA skal ha mulighet til å framsette kommentarer før rapporten vedtas.

3. eu-LISA skal gi opplysninger som EUs datatilsyn anmoder om, gi tilsynet adgang til alle dokumenter og til sine logger nevnt i artikkel 46 og til enhver tid gi det adgang til alle sine lokaler.

Artikkel 57

Samarbeid mellom tilsynsmyndigheter og EUs datatilsyn

1. Tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn, som hver opptre innenfor sine respektive fullmakter, skal samarbeide aktivt innenfor rammene av sine respektive ansvarsområder og skal sikre samordnet tilsyn med inn- og utreiseprogrammet og de nasjonale grenseinfrastrukturene.
2. Tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn skal utveksle relevante opplysninger, bistå hverandre med å foreta revisjon og inspeksjon, undersøke vanskeligheter med tolkning eller anvendelse av denne forordning, vurdere problemer med utøvelse av uavhengig tilsyn eller med utøvelse av den registrertes rettigheter, utarbeide harmoniserte forslag til felles løsninger på eventuelle problemer og eventuelt fremme kunnskapen om personvernrettigheter.
3. Tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn skal møtes i henhold til nr. 2 minst to ganger per år innenfor rammene av Det europeiske personvernråd opprettet ved forordning (EU) 2016/679 («Det europeiske personvernråd»). Rådet skal stå for kostnadene ved disse møtene og organiseringen av dem. En forretningsorden skal vedtas på første møte. Øvrige arbeidsmetoder skal utvikles i fellesskap etter behov.
4. EUs datatilsyn skal annethvert år sende en felles aktivitetsrapport til Europaparlamentet, til Rådet, til Kommisjonen og til eu-LISA. Rapporten skal inneholde et kapittel om hver medlemsstat utarbeidet av tilsynsmyndighetene i medlemsstaten.

Artikkel 58

Beskyttelse av personopplysninger som det er gitt tilgang til i samsvar med kapittel IV

1. Hver medlemsstat skal sikre at de nasjonale lovene og forskriftene som er vedtatt i henhold til direktiv (EU) 2016/680, også får anvendelse på de nasjonale myndighetenes adgang til inn-

⁴³ Rådsforordning (EU) nr. 1053/2013 av 7. oktober 2013 om opprettelse av en vurderings- og overvåkingsmekanisme for kontroll av anvendelsen av Schengen-regelverket og om oppheving av styringskomiteens avgjørelse av 16. september 1998 om nedsettelse av en fast komité for vurdering og gjennomføring av Schengen-regelverket (EUT L 295 av 6.11.2013, s. 27).

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

- og utreisesystemet i samsvar med artikkel 1 nr. 2 i denne forordning, herunder i forbindelse med rettighetene for personene hvis opplysninger det skal gis adgang til.
2. Tilsynsmyndigheten opprettet i samsvar med artikkel 41 nr. 1 i direktiv (EU) 2016/680 skal overvåke lovligheten av medlemsstatenes adgang til personopplysninger i samsvar med kapittel IV i denne forordning, herunder overføring av disse til og fra inn- og utreisesystemet. Artikkel 55 nr. 3 og 4 i denne forordning får tilsvarende anvendelse.
 3. Europols behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning skal foregå i samsvar med forordning (EU) 2016/794 og under tilsyn av EUs datatilsyn.
 4. Personopplysninger som det i samsvar med kapittel IV gis adgang til i inn- og utreisesystemet, skal behandles bare for forebyggings-, avslørings- eller etterforskningsformål i en konkret sak der en medlemsstat eller Europol har anmodet om opplysningene.
 5. Inn- og utreisesystemets sentrale system, de utpekte myndighetene, de sentrale tilgangspunktene og Europol skal føre registre over søk for å sette tilsynsmyndigheten opprettet i henhold til artikkel 41 nr. 1 i forordning (EU) 2016/680 og EUs datatilsyn i stand til å føre tilsyn med om databehandlingen overholder EUs og nasjonale personvernregler. Med unntak av dette formålet skal personopplysninger samt registreringer om søk slettes fra alle nasjonale databaser og Europol-databaser etter 30 dager, med mindre opplysningene og registreringene er nødvendige i forbindelse med en konkret igangværende strafferettslig etterforskning som en medlemsstat eller Europol har anmodet dem om.
- handlingen eller andre alvorlige straffbare forhold og, for Europols del, det nøyaktige formålet med en anmodning om adgang,
- b) angitte rimelige grunner til ikke å foreta sammenligninger med andre medlemsstater i henhold til beslutning 2008/615/JIS i samsvar med artikkel 32 nr. 2 bokstav b) i denne forordning,
 - c) henvisningen til den nasjonale saksmappen,
 - d) dato og nøyaktig tidspunkt for det sentrale tilgangspunktets anmodning om adgang til inn- og utreisesystemets sentrale system,
 - e) navnet på myndigheten som anmodet om adgang til søk,
 - f) dersom det er relevant, bruk av framgangsmåten for behandling av hastesaker nevnt i artikkel 31 nr. 2 i denne forordning og beslutningen som er truffet om etterfølgende kontroll,
 - g) opplysningene som er brukt til søk,
 - h) i samsvar med nasjonale regler eller forordning (EU) 2016/794, den unike brukeridentiteten for tjenestemannen som har foretatt søket, og tjenestemannen som har gitt ordre til søket.
3. Logger og dokumentasjon skal brukes bare til å kontrollere at opplysningene behandles på lovlig måte, og sikre at opplysningene er korrekte og sikre. Bare logger som ikke inneholder personopplysninger, kan brukes til overvåkingen og vurderingen nevnt i artikkel 72 i denne forordning. Tilsynsmyndigheten som er opprettet i samsvar med artikkel 41 nr. 1 i direktiv (EU) 2016/680, og som er ansvarlig for å kontrollere anmodningens grunnlag, databehandlingens lovlighet og dataenes integritet og sikkerhet, skal på anmodning ha adgang til disse loggene for å kunne utføre sine oppgaver.

Artikkel 59

Logging og dokumentasjon

1. Hver medlemsstat og Europol skal sikre at alle databehandlingsaktiviteter som følge av anmodninger om adgang til opplysninger i inn- og utreisesystemet i samsvar med kapittel IV logges eller dokumenteres for å kontrollere grunnlaget for anmodningen, overvåke lovligheten av databehandlingen og dataenes integritet og sikkerhet samt egenkontroll.
2. Loggen eller dokumentasjonen skal i alle tilfeller vise
 - a) det nøyaktige formålet med en anmodning om adgang til opplysninger i inn- og utreisesystemet, herunder den berørte terror-

Kapittel VIII

Endring av andre unionsinstrumenter

Artikkel 60

Endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen

I artikkel 20 i konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen gjøres følgende endringer:

- 1) Nr. 2 skal lyde:
 - «2. Nr. 1 skal ikke være til hinder for at den enkelte kontraherende part kan forlenge en utlendings rett til å oppholde seg på denne par-

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

tens område utover 90 dager innenfor en 180-dagersperiode

- a) under ekstraordinære omstendigheter, eller
- b) i henhold til en bilateral avtale inngått før denne konvensjonen er trådt i kraft, og meddelt Kommisjonen i samsvar med nr. 2d.»

2) Nye numre skal lyde:

«2a. En utlendings opphold på en kontraherende parts territorium kan forlenges i samsvar med en bilateral avtale i henhold til nr. 2 bokstav b), på utlendingens anmodning, som skal inngis til den kontraherende parts kompetente myndigheter ved utlendingens innreise eller i løpet av vedkommendes opphold senest siste virkedag i vedkommendes opphold på 90 dager innenfor en 180-dagersperiode.

Dersom utlendingen ikke har inngitt en anmodning i løpet av 90-dagersoppholdet innenfor en 180-dagersperiode, kan vedkommendes opphold forlenges på grunnlag av en bilateral avtale inngått av en kontraherende part, og den kontraherende parts kompetente myndigheter kan vurdere at oppholdet utover 90-dagersoppholdet innenfor en 180-dagersperiode som går forut for forlengelsen, er lovlig, forutsatt at utlendingen framlegger troverdig dokumentasjon for å ha oppholdt seg bare på den kontraherende parts territorium i løpet av denne perioden.

2b. Dersom oppholdet forlenges i henhold til nr. 2 i denne artikkel, skal den kontraherende parts kompetente myndigheter registrere opplysningene om forlengelsen i den seneste relevante inn- og utreiseregistreringen som er knyttet til utlendingens individuelle saksmappe i inn- og utreiseprogrammet opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 (*). Slike opplysninger skal registreres i samsvar med artikkel 19 i nevnte forordning.

2c. Dersom oppholdet forlenges i henhold til nr. 2, skal den berørte utlendingen oppholde seg bare på den kontraherende parts område og reise ut ved den kontraherende parts ytre grenser.

Kompetente myndighet som har forlenget oppholdet, skal underrette den berørte utlendingen om at forlengelsen av oppholdet tillater at den berørte utlendingen oppholder seg bare på den kontraherende parts territorium, og at vedkommende skal reise ut ved den kontraherende parts ytre grenser.

2d. Senest 30. mars 2018 skal de kontraherende partene underrette Kommisjonen om teksten til de relevante, gjeldende bilaterale avtalene som nevnt i nr. 2 bokstav b). Dersom en kontraherende part opphører å anvende noen av disse bilaterale avtalene, skal den underrette Kommisjonen om dette. Kommisjonen skal offentliggjøre opplysninger om slike bilaterale avtaler i *Den europeiske unions tidende*, herunder minst de berørte medlemsstater og tredjestater, rettighetene for utlendinger som følge av disse bilaterale avtalene og eventuelle endringer av dette.»

- (*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 om opprettelse av et inn- og utreiseprogram (EES) for registrering av inn- og utreiseopplysninger og opplysninger om nektet innreise for tredjestatsborgere som passerer medlemsstatenes ytre grenser, om fastsettelse av vilkårene for adgang til inn- og utreiseprogrammet for rettskårende formål og om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 av 9.12.2017, s. 20).»

Artikkel 61

Endring av forordning (EF) nr. 767/2008

I forordning (EF) nr. 767/2008 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 10 nr. 1 gjøres følgende endringer:

a) Ny bokstav skal lyde:

«da) dersom det er relevant, opplysninger om at visumet er blitt utstedt med begrenset territoriell gyldighet i henhold til artikkel 25 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 810/2009.»

b) Ny bokstav skal lyde:

«l) dersom det er relevant, personens status med angivelse av at tredjestatsborgeren er familiemedlem til en unionsborger som direktiv 2004/38/EF (*) får anvendelse på, eller en tredjestatsborger som har samme rett til fri bevegelse som unionsborgere i henhold til en avtale mellom Unionen og dens medlemsstater på den ene side og en tredjestat på den annen side.

- (*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF av 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers rett til å ferdes og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium, om endring av forordning (EØF) nr. 1612/68 og om oppheving av direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 av 30.4.2004, s. 77).»

2) I artikkel 13 skal nytt nummer lyde:

«3. Dersom det er truffet beslutning om å annullere eller inndra et visum, skal visummyndigheten som har truffet beslutningen, umiddelbart hente og eksportere fra VIS til inn- og

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

utreiseprogrammet opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 (*) opplysningene oppført i artikkel 19 nr. 1 i nevnte forordning.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 av 30. november 2017 om opprettelse av et inn- og utreiseprogram (EES) for registrering av inn- og utreiseplysninger og opplysninger om nektet innreise for tredjestatsborgere som passerer medlemsstatenes ytre grenser, om fastsettelse av vilkårene for adgang til inn- og utreiseprogrammet for rettshåndhevende formål og om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 av 9.12.2017, s. 20).»

3) I artikkel 14 skal nytt nummer lyde:

«3. En visummyndighet som har truffet beslutning om å forlenge gyldighetsperioden, oppholdets varighet eller begge for et utstedt visum, skal umiddelbart hente og eksportere opplysningene oppført i artikkel 19 nr. 1 i forordning (EU) 2017/2226 fra VIS til inn- og utreiseprogrammet.»

4) I artikkel 15 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 2 skal bokstav b) og c) lyde:

«b) etternavn (familienavn), fornavn, fødselsdato, statsborgerskap, kjønn,

c) reisedokumentets type og nummer, kode på tre bokstaver for landet som utstedte reisedokumentet, og reisedokumentets siste gyldighetsdato.»

b) Nye ledd skal lyde:

«4. For å foreta søk i inn- og utreiseprogrammet for å behandle og treffe beslutning om visumsøknader i henhold til artikkel 24 i forordning (EU) 2017/2226 skal kompetente visummyndighet gis adgang til å søke i inn- og utreiseprogrammet direkte fra VIS med en eller flere av opplysningene i nevnte artikkel.

5. Dersom søk ved bruk av opplysningene i nr. 2 i denne artikkel viser at det ikke er registrert opplysninger om en tredjestatsborger i VIS, eller dersom det er tvil om en tredjestatsborgers identitet, gis kompetente visummyndighet adgang til opplysninger for identifisering i samsvar med artikkel 20.»

5) I kapittel III skal ny artikkel lyde:

«Artikkel 17a

Driftskompatibilitet med inn- og utreiseprogrammet

1. Fra inn- og utreiseprogrammet er satt i drift som nevnt i artikkel 66 nr. 1 i forordning (EU) 2017/2226, skal det opprettes driftskompatibilitet mellom inn- og utreiseprogrammet og VIS for å gjøre grensekontroll mer effektivt og hurtig. For dette formål

skal eu-LISA opprette en sikker kommunikasjonskanal mellom inn- og utreiseprogrammets sentrale system og det sentrale VIS. Direkte søk mellom inn- og utreiseprogrammet og VIS skal være mulig bare dersom det er hjemmel til det i både denne forordning og forordning (EF) nr. 2017/2226. Innhentning av visumrelaterte opplysninger fra VIS, import av disse til inn- og utreiseprogrammet og ajourføring av opplysninger fra VIS i inn- og utreiseprogrammet skal være en automatisk prosess så snart den aktuelle operasjonen settes i verk av den berørte myndigheten.

2. Driftskompatibilitet skal gjøre det mulig for visummyndighetene som bruker VIS, å søke i inn- og utreiseprogrammet fra VIS

a) når de behandler og treffer beslutning om visumsøknader i samsvar med artikkel 24 i forordning (EU) 2017/2226 og artikkel 15 nr. 4 i denne forordning,

b) for å hente visumrelaterte opplysninger direkte fra VIS og eksportere dem til inn- og utreiseprogrammet dersom et visum annulleres, inndras eller forlenges i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) 2017/2226 og artikkel 13 og 14 i denne forordning.

3. Driftskompatibilitet skal gjøre det mulig for grensemyndighetene som bruker inn- og utreiseprogrammet, å søke i VIS fra inn- og utreiseprogrammet for å

a) hente visumrelaterte opplysninger direkte fra VIS og importere dem til inn- og utreiseprogrammet, slik at en inn- og utreiseregistrering eller registrering om nektet innreise for en visuminneholder kan opprettes eller ajourføres i inn- og utreiseprogrammet i samsvar med artikkel 14, 16 og 18 i forordning (EU) 2017/2226 og artikkel 18a i denne forordning,

b) hente visumrelaterte opplysninger direkte fra VIS og importere dem til inn- og utreiseprogrammet dersom et visum annulleres, inndras eller forlenges i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) 2017/2226 og artikkel 13 og 14 i denne forordning,

c) kontrollere om et visum er ekte og gyldig, om vilkårene for innreise på medlemsstatenes territorium i samsvar med artikkel 6 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 (*) er opp-

- fylt, eller begge, som nevnt i artikkel 18 nr. 2 i denne forordning,
- d) kontrollere om ikke-visumpliktige tredjestatsborgere som det ikke er registrert en individuell saksmappe for i inn- og utreiseprogrammet, tidligere er registrert i VIS i samsvar med artikkel 23 i forordning (EU) 2017/2226 og artikkel 19a i denne forordning,
- e) kontrollere en visuminnehavers identitet i VIS ved hjelp av fingeravtrykk i samsvar med artikkel 23 nr. 2 og artikkel 23 nr. 4 i forordning (EU) 2017/2226 og artikkel 18 nr. 6 i denne forordning, dersom en visuminnehavers identitet kontrolleres ved hjelp av fingeravtrykk.
4. For å drive inn- og utreiseprogrammets nettjeneste nevnt i artikkel 13 i forordning (EU) 2017/2226 skal VIS daglig oppdatere den separate skrivebeskyttede databasen nevnt i artikkel 13 nr. 5 i nevnte forordning via et enveisuttrekk av den minste nødvendige delmengde av VIS-opplysninger.
5. I samsvar med artikkel 36 i forordning (EU) 2017/2226 skal Kommisjonen treffe nødvendige tiltak for å opprette og utforme driftskompatibilitet på høyt nivå. For å opprette driftskompatibilitet med inn- og utreiseprogrammet skal forvaltningsmyndigheten sikre den nødvendige videreutvikling og/eller tilpasning av det sentrale VIS, det nasjonale grensesnittet i hver medlemsstat og kommunikasjonsinfrastrukturen mellom det sentrale VIS og de nasjonale grensesnittene. Medlemsstatene skal vedta og utvikle de nasjonale infrastrukturene.
- (*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 av 9. mars 2016 om et fellesskapsregelverk som regulerer bevegelse av personer over grensene (grenseforordningen) (EUT L 77 av 23.3.2016, s. 1).»
- 6) Artikkel 18 skal lyde:
«*Artikkel 18*
Adgang til opplysninger for kontroll ved grenser der inn- og utreiseprogrammet brukes
1. Kompetente myndigheter med ansvar for å foreta kontroll ved grenser der inn- og utreiseprogrammet brukes, skal ha adgang til VIS for søk på grunnlag av følgende opplysninger, men utelukkende for å kontrollere visuminnehavernes identitet, visumets ekthet, tidsmessige og territoriale gyldighet og status eller hvorvidt vilkårene for innreise på medlemsstatenes territorium i henhold til artikkel 6 i forordning (EU) 2016/399 er oppfylt, eller begge:
- a) etternavn (familienavn), fornavn, fødselsdato, statsborgerskap, kjønn, reisedokumentets eller -dokumentenes type og nummer, kode på tre bokstaver for landet som har utstedt reisedokumentet eller -dokumentene, og reisedokumentets eller -dokumentenes siste gyldighetsdato, eller
- b) visumetikettens nummer.
2. Når det foretas et søk i inn- og utreiseprogrammet i henhold til artikkel 23 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226, skal kompetente grensemyndighet utelukkende for formålene nevnt i nr. 1 i denne artikkel foreta et søk i VIS direkte fra inn- og utreiseprogrammet ved hjelp av opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav a) i denne artikkel.
3. Dersom det foretas et søk i inn- og utreiseprogrammet i henhold til artikkel 23 nr. 2 eller 4 i forordning (EU) 2017/2226, kan kompetente grensemyndighet som unntak fra nr. 2 i denne artikkel søke i VIS uten å gjøre bruk av driftskompatibiliteten med inn- og utreiseprogrammet dersom særlige omstendigheter gjør det nødvendig, særlig dersom det på grunn av en tredjestatsborgers særlige situasjon er mer hensiktsmessig å søke ved bruk av opplysningene i nr. 1 bokstav b) i denne artikkel, eller dersom det midlertidig er teknisk umulig å søke opplysninger i inn- og utreiseprogrammet, eller dersom inn- og utreiseprogrammet svikter.
4. Dersom søk med opplysningene i nr. 1 viser at opplysninger er lagret i VIS om ett eller flere utstedte eller forlengede visum som fortsatt er tidsmessig og territorielt gyldige for grensepassering, skal kompetente myndighet som har ansvar for å foreta kontroll ved grenser der inn- og utreiseprogrammet brukes, gis adgang til å søke i følgende opplysninger i søknadsmappen(e) og tilknyttede søknadsmapper i samsvar med artikkel 8 nr. 4, men utelukkende for formålene nevnt i nr. 1 i denne artikkel:
- a) statusopplysningene og opplysningene i søknadsskjemaet nevnt i artikkel 9 nr. 2) og 4),
- b) fotografier,
- c) opplysningene som er nevnt i artikkel 10, 13 og 14, og som er registrert om visum som er utstedt, annullert eller inndratt, eller om visum som har fått forlenget gyldighet.
- For visuminnehavere der visse opplysninger ikke er påkrevd av rettslige grunner eller

rent faktisk, skal myndigheten til å foreta kontroll ved grenser der inn- og utreiseprogrammet brukes, dessuten motta en melding om det eller de aktuelle spesifikke datafeltene som skal markeres som «ikke relevant».

5. Dersom søk med opplysningene nevnt i nr. 1 i denne artikkel viser at det er registrert opplysninger om en person i VIS, men at intet gyldig visum er registrert, skal myndigheten med kompetanse til å foreta kontroll ved grenser der inn- og utreiseprogrammet brukes, utelukkende for formålene nevnt i nr. 1 i denne artikkel ha adgang til å søke i følgende opplysninger i søknadsmappen(e) og tilknyttede søknadsmapper i samsvar med artikkel 8 nr. 4:
 - a) statusopplysningene og opplysningene i søknadsskjemaet nevnt i artikkel 9 nr. 2) og 4),
 - b) fotografier,
 - c) opplysningene som er nevnt i artikkel 10, 13 og 14, og som er registrert om visum som er utstedt, annullert eller inndratt, eller om visum som har fått forlengelse.
6. I tillegg til søket som foretas i henhold til nr. 1 i denne artikkel, skal myndigheten med kompetanse til å foreta kontroll ved grenser der inn- og utreiseprogrammet brukes, kontrollere en persons identitet i VIS dersom søk med opplysningene nevnt i nr. 1 i denne forordning viser at det er registrert opplysninger om personen i VIS, og ett av følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Personens identitet kan ikke kontrolleres i inn- og utreiseprogrammet i henhold til artikkel 23 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226 når
 - i) visuminnehaveren ennå ikke er registrert i inn- og utreiseprogrammet,
 - ii) identiteten kontrolleres ved den berørte grenseovergangen ved hjelp av fingeravtrykk i samsvar med artikkel 23 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226,
 - iii) det er tvil om visuminnehaverens identitet, iv) det foreligger andre grunner,
 - b) Personens identitet kan kontrolleres i inn- og utreiseprogrammet, men artikkel 23 nr. 5 i forordning (EU) 2017/2226 får anvendelse.

Kompetente myndigheter med ansvar for å foreta kontroll ved grenser der inn- og utreiseprogrammet brukes, skal kontrollere en

visuminnehavers fingeravtrykk ved å sammenligne dem med fingeravtrykkene som er registrert i VIS. For visuminnehavere med fingeravtrykk som ikke kan brukes, skal søket nevnt i nr. 1 foretas bare med de alfanumeriske opplysningene nevnt i nr. 1.

7. For å kontrollere fingeravtrykk i VIS som fastsatt i nr. 6 kan kompetente myndighet foreta et søk fra inn- og utreiseprogrammet i VIS.
8. Dersom kontroll av visuminnehaveren eller visumet mislykkes eller det er tvil om visuminnehaverens identitet eller visumets eller reisedokumentets ekthet, skal personalet med behørig fullmakt hos kompetente myndigheter med ansvar for å foreta kontroll ved grenser der inn- og utreiseprogrammet brukes, ha adgang til opplysninger i samsvar med artikkel 20 nr. 1 og 2.»

- 7) Ny artikkel skal lyde:

«*Artikkel 18a*

Innhenting av VIS-opplysninger for å opprette eller ajourføre en visuminnehavers inn- og utreiseregistrering eller registrering om nektet innreise i inn- og utreiseprogrammet

Kompetente myndighet som har ansvar for å foreta kontroll ved grenser der inn- og utreiseprogrammet brukes, skal utelukkende for å opprette eller ajourføre en visuminnehavers inn- og utreiseregistrering eller registrering om nektet innreise i inn- og utreiseprogrammet i henhold til artikkel 14 nr. 2 og artikkel 16 og 18 i forordning (EU) 2017/2226 gis adgang til å hente fra VIS og importere til inn- og utreiseprogrammet opplysningene som er lagret i VIS og oppført i artikkel 16 nr. 2 bokstav c)–f) i nevnte forordning.»

- 8) Ny artikkel skal lyde:

«*Artikkel 19a*

Bruk av VIS før de individuelle saksmappene for ikke-visumpliktige tredjestatsborgere opprettes

1. For å kontrollere om en person tidligere er blitt registrert i VIS, skal kompetente myndigheter med ansvar for å foreta kontroll ved grenseoverganger ved de ytre grensene i henhold til forordning (EU) 2016/399, foreta søk i VIS før en individuell saksmappe opprettes i inn- og utreiseprogrammet for *ikke-visumpliktige* tredjestatsborgere i henhold til artikkel 17 i forordning (EU) 2017/2226.
2. Når artikkel 23 nr. 4 i forordning (EU) 2017/2226 får anvendelse og søket nevnt i artikkel 27 i nevnte forordning viser at det

- ikke er registrert opplysninger om en tredjestatsborger i inn- og utreisestystemet, skal myndigheten med kompetanse til å foreta kontroll ved grenser der inn- og utreisestystemet brukes, ha adgang til i henhold til nr. 1 i denne artikkel å søke i VIS ved hjelp av følgende opplysninger: etternavn (familienavn), fornavn, fødselsdato, nasjonalitet(er), kjønn, reisedokumentets type og nummer, kode bestående av tre bokstaver for landet som har utstedt reisedokumentet, og reisedokumentets siste gyldighetsdato.
3. Når det foretas et søk i inn- og utreisestystemet i henhold til artikkel 23 nr. 4 i forordning (EU) 2017/2226, skal kompetente myndighet med ansvar for å foreta kontroll ved grenser der inn- og utreisestystemet brukes, utelukkende for formålene nevnt i nr. 1 i denne artikkel foreta et søk i VIS direkte fra inn- og utreisestystemet ved hjelp av de alfanumeriske opplysningene nevnt i nr. 2 bokstav a) i denne artikkel.
 4. Dersom et søk ved bruk av opplysningene i nr. 2 viser at opplysningene om tredjestatsborgeren er registrert i VIS, skal myndigheten med kompetanse til å foreta kontroll ved grenser der inn- og utreisestystemet brukes, dessuten kontrollere tredjestatsborgerens fingeravtrykk ved å sammenligne dem med fingeravtrykkene som er registrert i VIS. Myndigheten kan utføre denne kontrollen fra inn- og utreisestystemet. For tredjestatsborgere med fingeravtrykk som ikke kan brukes, skal søket foretas bare med de alfanumeriske opplysningene nevnt i nr. 2.
 5. Dersom søket med opplysningene i nr. 2 i denne artikkel og kontrollen i samsvar med nr. 4 i denne artikkel viser at det er registrert opplysninger om en person i VIS, skal myndigheten med kompetanse til å foreta kontroll ved grenser der inn- og utreisestystemet brukes, gis adgang til å søke i følgende opplysninger i berørte søknadsmapper og tilknyttede søknadsmapper i henhold til artikkel 8 nr. 4, men utelukkende for formålene nevnt i nr. 1 i denne artikkel:
 - a) statusopplysningene og opplysningene i søknadsskjemaet nevnt i artikkel 9 nr. 2) og 4),
 - b) fotografier,
 - c) opplysningene som er nevnt i artikkel 10, 13 og 14, og som er registrert om visum som er utstedt, annullert eller inndratt, eller om visum som har fått forlenget gyldighet.
 6. Dersom kontroll i henhold til nr. 4 eller 5 i denne artikkel mislykkes eller det er tvil om personens identitet eller reisedokumentets ekthet, skal personalet med behørig fullmakt hos kompetente myndigheter med ansvar for å foreta kontroll ved grenser der inn- og utreisestystemet brukes, ha adgang til opplysninger i samsvar med artikkel 20 nr. 1 og 2. Kompetente myndighet som har ansvar for å foreta kontroll ved grenser der inn- og utreisestystemet brukes, kan fra inn- og utreisestystemet utføre identifiseringen nevnt i artikkel 20.»
 - 9) I Artikkel 20 nr. 1 skal første ledd lyde:

«1. Utelukkende for å identifisere enhver person som tidligere kan ha blitt registrert i VIS, eller som kanskje ikke eller ikke lenger oppfyller vilkårene for innreise til eller opphold eller bosted på medlemsstatenes territorium, skal myndighetene med kompetanse til å foreta kontroll ved grenser der inn- og utreisestystemet brukes, eller på medlemsstatenes territorium, ha adgang til å søke i VIS ved bruk av personens fingeravtrykk for å fastslå om vilkårene for innreise til eller opphold eller bosted på medlemsstatenes territorium er oppfylt.»
 - 10) I artikkel 26 skal nytt nummer lyde:

«3a. Fra 30. juni 2018 skal forvaltningsmyndigheten bli ansvarlig for oppgavene nevnt i nr. 3.»
 - 11) I artikkel 34 gjøres følgende endringer:

Nr. 1 skal lyde:

«1. Hver medlemsstat og forvaltningsmyndigheten skal føre registre over alle databehandlingsaktiviteter i VIS. Disse registreringene skal vise

 - a) formålet med adgangen nevnt i artikkel 6 nr. 1 og artikkel 15–22,
 - b) datoen og tidspunktet,
 - c) typen overførte opplysninger som nevnt i artikkel 9–14,
 - d) typen opplysninger anvendt til søk som nevnt i artikkel 15 nr. 2, artikkel 17 og artikkel 18 nr. 1 og 6, artikkel 19 nr. 1, artikkel 19a nr. 2 og 4, artikkel 20 nr. 1, artikkel 21 nr. 1 og artikkel 22 nr. 1, og
 - e) navnet på myndigheten som har registrert eller hentet opplysningene.

Dessuten skal hver medlemsstat føre registre over personale med behørig fullmakt til å registrere eller hente opplysninger.»

b) Nytt nummer skal lyde:

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

«1a. Når det gjelder aktivitetene i artikkel 17a, skal det foretas registrering av enhver databehandling i VIS og inn- og utreisestystemet i henhold til denne artikkel og artikkel 46 i forordning (EU) 2017/2226.»

Artikkel 62

Endring av forordning (EU) nr. 1077/2011

I forordning (EU) nr. 1077/2011 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 1 skal nr. 2 lyde:
 - «2. Byrået skal være ansvarlig for driftsforvaltningen av annen generasjon av Schengen-informasjonssystemet (SIS II), visuminformasjonssystemet (VIS), Eurodac og inn- og utreisestystemet opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 (*).
- (*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 av 30. november 2017 om opprettelse av et inn- og utreisestystem (EES) for registrering av inn- og utreiseopplysninger og opplysninger om nektet innreise for tredjestatsborgere som passerer medlemsstatenes ytre grenser, om fastsettelse av vilkårene for adgang til inn- og utreisestystemet for rettskandidater og om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 av 9.12.2017, s. 20).»
- 2) Ny artikkel skal lyde:

«*Artikkel 5a*

Oppgaver i forbindelse med inn- og utreisestystemet

I forbindelse med inn- og utreisestystemet skal byrået utføre

 - a) oppgavene som det er pålagt ved forordning (EU) 2017/2226, b) oppgavene vedrørende opplæring i teknisk bruk av inn- og utreisestystemet.»
- 3) I artikkel 7 skal nr. 5 og 6 lyde:
 - «5. Oppgaver i forbindelse med driftsforvaltningen av kommunikasjonsinfrastrukturen kan overdras til eksterne private enheter eller organer i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (*). Nettverksleverandøren er i så fall omfattet av sikkerhetstiltakene nevnt i nr. 4 i denne artikkel og skal på ingen måte ha adgang til driftsopplysninger i SIS II, VIS, Eurodac eller inn- og utreisestystemet eller SIRENE-informasjonsutvekslingen knyttet til SIS II.
 6. Uten at det berører gjeldende kontrakter om SIS II-, VIS-, Eurodac- og inn- og utreisestystemnett, skal forvaltning av krypteringsnøkler forbli byråets kompetanse og skal ikke settes ut til eksterne private enheter.
- (*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 av 25. oktober 2012 om finansielle regler for Den europeiske unions alminnelige budsjett og om opphe-

ving av rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 av 26.10.2012, s. 1).»

- 4) I artikkel 8 skal nr. 1 lyde:
 - «1. Byrået skal overvåke utviklingen innenfor forskning som er relevant for driftsforvaltningen av SIS II, VIS, Eurodac, inn- og utreisestystemet og andre store IT-systemer.»
- 5) I artikkel 12 nr. 1 gjøres følgende endringer:
 - a) Ny bokstav skal lyde:
 - «sa) vedta rapporter om utviklingen av inn- og utreisestystemet i henhold til artikkel 72 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226.»
 - b) Bokstav t) skal lyde:
 - «t) vedta rapportene om den tekniske funksjonen til SIS II i henhold til artikkel 50 nr. 4 i forordning (EF) nr. 1987/2006 og artikkel 66 nr. 4 i beslutning 2007/533/JIS, til VIS i henhold til artikkel 50 nr. 3 i forordning (EF) nr. 767/2008 og artikkel 17 nr. 3 i beslutning 2008/633/JIS, og til inn- og utreisestystemet i henhold til artikkel 72 nr. 4 i forordning (EU) 2017/2226.»
 - c) Bokstav v) skal lyde:
 - «v) framsette kommentarer til rapportene fra EUs datatilsyn om revisjon i henhold til artikkel 45 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1987/2006, artikkel 42 nr. 2 i forordning (EF) nr. 767/2008, artikkel 31 nr. 2 i forordning (EU) nr. 603/2013 og artikkel 56 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226 og sikre hensiktsmessig oppfølging av disse revisjonene.»
 - d) Ny bokstav skal lyde:
 - «xa) offentliggjøre statistikk om inn- og utreisestystemet i samsvar med artikkel 63 i forordning (EU) 2017/2226.»
 - e) Ny bokstav skal lyde:
 - «za) sikre at listen over kompetente myndigheter offentliggjøres årlig i samsvar med artikkel 65 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226.»
- 6) I artikkel 15 skal nr. 4 lyde:
 - «4. Europol og Eurojust kan delta i styrets møter som observatører når et spørsmål om SIS II i forbindelse med anvendelsen av beslutning 2007/533/JIS er på dagsordenen. Europol kan dessuten delta i styrets møter som observatør når et spørsmål om VIS i forbindelse med anvendelsen av beslutning 2008/633/JIS, et spørsmål om Eurodac i forbindelse med anvendelsen av forordning (EU) nr. 603/2013 eller et spørsmål om inn- og utreisestystemet i forbindelse med anvendelsen av forordning (EU) 2017/2226 er på dagsordenen.»
- 7) I artikkel 17 gjøres følgende endringer:
 - a) I nr. 5 skal bokstav g) lyde:

«g) uten at det berører artikkel 17 i tjenestemannsvedtektene, fastsette fortrolighetskrav for å overholde artikkel 17 i forordning (EF) nr. 1987/2006, artikkel 17 i beslutning 2007/533/JIS, artikkel 26 nr. 9 i forordning (EF) nr. 767/2008, artikkel 4 nr. 4 i forordning (EU) nr. 603/2013 og artikkel 37 nr. 4 i forordning (EU) 2017/2226.»

I nr. 6 skal ny bokstav lyde:

«k) rapporter om status over utviklingen av inn- og utreiseprogrammet nevnt i artikkel 72 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226.»

8) I artikkel 19 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«da) Den rådgivende gruppe for inn- og utreiseprogrammet.»

b) Nr. 3 skal lyde:

«Europol og Eurojust kan hver utpeke en representant til Den rådgivende gruppe for SIS II. Europol kan også utpeke en representant til Den rådgivende gruppe for VIS, Den rådgivende gruppe for Eurodac og Den rådgivende gruppe for inn- og utreiseprogrammet.»

Kapittel IX

Sluttbestemmelser

Artikkel 63

Bruk av opplysninger til rapportering og statistikk

1. Personale med behørig fullmakt hos medlemsstatenes kompetente myndigheter, Kommisjonen og eu-LISA skal utelukkende for rapporterings- og statistikkformål uten mulighet til individuell identifisering og i samsvar med tiltakene for å sikre likebehandling nevnt i artikkel 10 nr. 2 ha adgang til å søke i følgende opplysninger:

- statusopplysninger,
- tredjestatsborgerens statsborgerskap, kjønn og fødselsår,
- dato og grenseovergang for innreise i en medlemsstat og dato og grenseovergang for utreise fra en medlemsstat,
- typen reisedokument og koden på tre bokstaver for den utstedende staten,
- antallet personer som er identifisert som personer som har overskredet det tillatte oppholdet nevnt i artikkel 12, statsborgerskap for personer som er identifisert som personer som har overskredet det tillatte oppholdet, og grenseovergangen for innreise,

- registrerte opplysninger om alle opphold der tillatelsen er blitt inndratt eller forlenget,
- koden på tre bokstaver for medlemsstaten som utstedte visumet, dersom det er relevant,
- antallet personer som er fritatt for kravet om å avgi fingeravtrykk i henhold til artikkel 17 nr. 3 og 4,
- antallet tredjestatsborgere som er nektet innreise, statsborgerskap for tredjestatsborgerne som er nektet innreise, type grense (land-, luft- eller sjøgrense) for grenseovergangen der innreise ble nektet, og begrunnelsen for at innreise ble nektet som nevnt i artikkel 18 nr. 6 bokstav d).

Personale med behørig fullmakt hos Det europeiske grense- og kystvaktbyrå opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624⁴⁴ skal ha adgang til å søke i opplysningene nevnt i første ledd i dette nummer for å foreta risikoanalyser og sårbarhetsvurderinger som nevnt i artikkel 11 og 13 i nevnte forordning.

2. I forbindelse med nr. 1 i denne artikkel skal eu-LISA opprette, iverksette og drifte et dataregister på sentralt plan i sine tekniske enheter som inneholder opplysningene nevnt i nr. 1 i denne artikkel. Dette dataregisteret skal ikke gi mulighet til å identifisere enkeltpersoner, men skal gi myndighetene nevnt i nr. 1 i denne artikkel mulighet til å innhente tilpassede rapporter og statistikk om tredjestatsborgeres inn- og utreiser, nektede innreiser og overskridelse av tredjestatsborgeres tillatte opphold, effektivisere inn- og utreisekontrollen, bistå konsulater med å behandle visumsøknader samt understøtte evidensbasert utarbeiding av Unionens migrasjonspolitik. Dataregisteret skal også inneholde daglig statistikk om opplysningene nevnt i nr. 4. Adgang til dataregisteret skal gis via en sikret adgang gjennom TESTA med adgangskontroll og spesifikke brukerprofiler utelukkende med rapportering og statistikk som formål. Nærmere regler for drift av dataregisteret og personvernet og sikkerhetsreglene som skal gjelde for det, skal

⁴⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624 av 14. september 2016 om den europeiske grense- og kystvakt og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 863/2007, rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 og rådsvedtak 2005/267/EF (EUT L 251 av 16.9.2016, s. 1).

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

- vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 68 nr. 2.
3. Framgangsmåtene som er innført av eu-LISA for å følge utviklingen og funksjonen til inn- og utreiseprogrammet nevnt i artikkel 72 nr. 1, skal omfatte mulighet til å utarbeide regelmessig statistikk for å sikre en slik overvåking.
 4. Hvert kvartal skal eu-LISA offentliggjøre statistikk om inn- og utreiseprogrammet, særlig om antall, statsborgerskap, alder, kjønn, oppholdets varighet og grenseovergang ved innreise for personer som har overskredet det tillatte oppholdet, tredjestatsborgere som er nektet innreise, herunder begrunnelse for nektet innreise, og tredjestatsborgere som har fått sin oppholdstillatelse inndratt eller forlenget samt antall tredjestatsborgere som er fritatt for kravet om å avgi fingeravtrykk.
 5. Ved utgangen av hvert år skal det utarbeides statistiske opplysninger i en årsrapport for det aktuelle året. Statistikken skal inneholde en fordeling av opplysninger på hver medlemsstat. Rapporten skal offentliggjøres og sendes til Europaparlamentet, til Rådet, til Kommisjonen, til Det europeiske grense- og kystvaktbyrå, til EUs datatilsyn og til de nasjonale tilsynsmyndighetene.
 6. Etter anmodning fra Kommisjonen skal eu-LISA forsyne denne med statistikk om særlige aspekter i forbindelse med gjennomføringen av denne forordning samt statistikk i henhold til nr. 3.

Artikkel 64

Kostnader

1. Kostnadene i forbindelse med opprettelse og drift av inn- og utreiseprogrammets sentrale system, kommunikasjonsinfrastrukturen, det nasjonale ensartede grensesnittet, nettjeneren og dataregisteret nevnt i artikkel 63 nr. 2 skal bæres over Unionens alminnelige budsjett.
2. Kostnadene ved integrering av den eksisterende nasjonale grenseinfrastrukturen og tilknytningen til det nasjonale ensartede grensesnittet samt ved drifting av det nasjonale ensartede grensesnittet skal bæres over Unionens alminnelige budsjett.

Følgende kostnader dekkes ikke:

 - a) medlemsstatenes prosjektledelseskontor (møter, tjenestereiser, kontorer),
 - b) drifting av nasjonale IT-systemer (lokaler, gjennomføring, elektrisitet, kjøling),

- c) drift av nasjonale IT-systemer (operatør- og støtteavtaler),
 - d) tilpasning av eksisterende grensekontroller og politisystemer for nasjonale inn- og utreiseprogrammer,
 - e) prosjektledelse for nasjonale inn- og utreiseprogrammer,
 - f) utforming, utvikling, iverksetting, drift og vedlikehold av nasjonale kommunikasjonsnettverk,
 - g) systemer for automatisert grensekontroll, selvbetjeningssystemer og elektroniske passkontroller.
3. Kostnadene ved de sentrale tilgangspunktene nevnt i artikkel 29 og 30 skal bæres av henholdsvis hver medlemsstat og Europol. Kostnadene ved disse sentrale tilgangspunktene tilknytning til det nasjonale ensartede grensesnittet og til inn- og utreiseprogrammet bæres av henholdsvis hver medlemsstat og Europol.
 4. Hver medlemsstat og Europol skal opprette og vedlikeholde for egen regning den tekniske infrastrukturen som er nødvendig for å gjennomføre kapittel IV, og de skal bære kostnadene som er en følge av adgang til inn- og utreiseprogrammet for dette formål.

Artikkel 65

Underretninger

1. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om hvilken myndighet som skal regnes som behandlingsansvarlig som nevnt i artikkel 39.
2. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og eu-LISA om hvilke kompetente myndigheter nevnt i artikkel 9 nr. 2 som har adgang til å registrere, rette, supplere, slette, innhente eller søke opplysninger. Tre måneder etter at inn- og utreiseprogrammet er satt i drift i samsvar med artikkel 66, skal eu-LISA offentliggjøre en konsolidert liste over myndighetene i *Den europeiske unions Tidende*. Medlemsstatene skal også straks underrette om alle endringer. Ved slike endringer skal eu-LISA én gang per år offentliggjøre en ajourført konsolidert utgave av disse opplysningene.
3. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og eu-LISA om sine utpekte myndigheter og sine sentrale tilgangspunkter nevnt i artikkel 29, og skal omgående melde fra om eventuelle endringer i dette.
4. Europol skal underrette Kommisjonen og eu-LISA om myndigheten den utpeker, og sitt sentrale tilgangspunkt nevnt i artikkel 30, og

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

- skal omgående melde fra om eventuelle endringer i dette.
5. eu-LISA skal underrette Kommisjonen om når prøvingen nevnt i artikkel 66 nr. 1 bokstav b er avsluttet på tilfredsstillende måte.
 6. Kommisjonen skal offentliggjøre opplysningene nevnt i nr. 1, 3 og 4 i *Den europeiske unions tidende*. Ved eventuelle endringer skal Kommisjonen én gang per år offentliggjøre en ajourført konsolidert utgave av disse opplysningene. Kommisjonen skal drive et løpende oppdatert offentlig nettsted med disse opplysningene.

Artikkel 66

Driftsstart

1. Kommisjonen skal fastsette datoen der inn- og utreiseprogrammet settes i drift etter at følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Tiltakene nevnt i artikkel 36 og artikkel 50 nr. 4 og 5 er vedtatt.
 - b) eu-LISA har erklært at en omfattende prøving av inn- og utreiseprogrammet, som skal gjennomføres av eu-LISA i samarbeid med medlemsstatene, er avsluttet på tilfredsstillende måte.
 - c) Medlemsstatene har godkjent de tekniske og rettslige ordningene for innsamling og overføring av opplysningene nevnt i artikkel 16–20 til inn- og utreiseprogrammet og har underrettet Kommisjonen om dette.
 - d) Medlemsstatene har underrettet Kommisjonen som nevnt i artikkel 65 nr. 1, 2 og 3.
2. Inn- og utreiseprogrammet skal brukes av
 - a) medlemsstatene som bruker Schengen-regelverket fullt ut, og
 - b) medlemsstatene som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som oppfyller alle følgende vilkår:
 - i) Kontrollen i samsvar med gjeldende framgangsmåter for evaluering i Schengen-regelverket er fullført med positivt resultat.
 - ii) Bestemmelsene i Schengen-regelverket om SIS er trådt i kraft i samsvar med den relevante tiltredelsesakten.
 - iii) De relevante bestemmelsene i Schengen-regelverket om VIS som er nødvendige for driften av inn- og utreiseprogrammet i henhold til denne forordning, er trådt i kraft i samsvar med den relevante tiltredelsesakten.

3. En medlemsstat som ikke er omfattet av nr. 2, skal knyttes til inn- og utreiseprogrammet så snart vilkårene i nr. 1 bokstav b), c) og d) og nr. 2 bokstav b) er oppfylt. Kommisjonen skal fastsette datoen der inn- og utreiseprogrammet skal settes i drift i medlemsstatene.
4. Kommisjonen skal underrette Europaparlamentet og Rådet om resultatene av prøvingen som er gjennomført i henhold til nr. 1 bokstav b).
5. Kommisjonsbeslutningen nevnt i nr. 1 og 3 skal offentliggjøres i *Den europeiske unions tidende*.
6. Medlemsstatene og Europol skal begynne å bruke inn- og utreiseprogrammet fra den dato som Kommisjonen fastsetter i samsvar med nr. 1 eller, dersom det er relevant, nr. 3.

Artikkel 67

Ceuta og Melilla

Denne forordning skal ikke berøre de særlige reglene for byene Ceuta og Melilla, som fastsatt i erklæringen fra Kongeriket Spania om byene Ceuta og Melilla i sluttakten til avtalen om Kongeriket Spanias tiltredelse til konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985.

Artikkel 68

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Denne komiteen skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikkel 69

Rådgivende gruppe

eu-LISA skal nedsette en rådgivende gruppe for å få adgang til sakkunnskap om inn- og utreiseprogrammet, særlig i forbindelse med utarbeiding av det årlige arbeidsprogrammet og den årlige virksomhetsrapporten. Under inn- og utreiseprogrammets utformings- og utviklingsfase får artikkel 37 nr. 2 anvendelse.

Artikkel 70

Opplæring

eu-LISA skal utføre oppgaver i tilknytning til opplæring i teknisk bruk av inn- og utreiseprogrammet i samsvar med forordning (EU) nr. 1077/2011.

*Artikkel 71***Praktisk håndbok**

Kommisjonen skal i tett samarbeid med medlemsstatene, eu-LISA og andre relevante byråer stille til rådighet en praktisk håndbok om gjennomføring og forvaltning av inn- og utreiseprogrammet. Den praktiske håndboken skal inneholde tekniske og operasjonelle retningslinjer, anbefalinger og beste praksis. Kommisjonen skal vedta den praktiske håndboken i form av en rekommendasjon.

*Artikkel 72***Overvåking og vurdering**

1. eu-LISA skal sikre at det er innført framgangsmåter for å overvåke utviklingen av inn- og utreiseprogrammet i lys av planleggings- og kostnadsmålene og overvåke inn- og utreiseprogrammets funksjon i lys av målene for tekniske resultater, kostnadseffektivitet, sikkerhet og tjenestekvalitet.
2. Senest 30. juni 2018 og deretter hver sjettemåned i inn- og utreiseprogrammets utviklingsfase skal eu-LISA framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om status over utviklingen av inn- og utreiseprogrammets sentrale system, de ensartede grensesnittene og kommunikasjonsinfrastrukturen mellom inn- og utreiseprogrammets sentrale system og de ensartede grensesnittene. Denne rapporten skal inneholde detaljerte opplysninger om de påløpte utgiftene og opplysninger om eventuell risiko som kan ha innvirkning på inn- og utreiseprogrammets samlede kostnader som skal dekkes av Unionens alminnelige budsjett i samsvar med artikkel 64 nr. 1 og artikkel 64 nr. 2 første ledd. Etter at inn- og utreiseprogrammet er utviklet, skal eu-LISA framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport som beskriver nærmere hvordan målene, særlig for planlegging og kostnader, er nådd, og begrunne eventuelle avvik.
3. eu-LISA skal ha adgang til opplysningene om databehandlingsaktiviteter i inn- og utreiseprogrammet som kreves for det tekniske vedlikeholdet.
4. To år etter at inn- og utreiseprogrammet er satt i drift, og deretter annethvert år, skal eu-LISA for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen framlegge en rapport om hvordan inn- og utreiseprogrammet teknisk fungerer, herunder fra et sikkerhetsperspektiv.
5. Tre år at inn- og utreiseprogrammet er satt i drift, og deretter hvert fjerde år, skal Kommisjonen utarbeide en samlet vurdering av inn- og utrei-

sesystemet. Denne samlede vurderingen skal omfatte:

- a) en vurdering av hvordan denne forordning får anvendelse,
- b) en gjennomgåelse av oppnådde resultater i forhold til målene og innvirkningen på grunnleggende rettigheter,
- c) en vurdering av om forutsetningene som ligger til grunn for inn- og utreiseprogrammet, fortsatt er gyldige,
- d) en vurdering av om de biometriske opplysningene som brukes for at inn- og utreiseprogrammet skal fungere tilfredsstillende, er tilstrekkelige,
- e) en vurdering av bruken av stempler under de ekstraordinære omstendighetene nevnt i artikkel 21 nr. 2,
- f) en vurdering av sikkerheten i inn- og utreiseprogrammet,
- g) en vurdering av eventuelle konsekvenser, herunder eventuell uforholdsmessig stor innvirkning på trafikkstrømmen ved grenseoverganger, og konsekvenser for Unionens budsjett.

Vurderingene skal omfatte eventuelle nødvendige anbefalinger. Kommisjonen skal oversende vurderingsrapporten til Europaparlamentet, til Rådet, til EUs datatilsyn og til Den europeiske unions byrå for grunnleggende rettigheter opprettet ved rådsforordning (EF) nr. 168/2007⁴⁵.

Disse vurderingene skal også inneholde en vurdering av hvordan bestemmelsene nevnt i artikkel 60 er brukt, både med hensyn til hyppighet (antall tredjestatsborgere som gjør bruk av disse bestemmelsene per medlemsstat, deres statsborgerskap og gjennomsnittlig varighet på oppholdet deres) og praktiske konsekvenser, og skal ta hensyn til enhver relatert utvikling i Unionens visumpolitikk. Den første vurderingsrapporten kan omfatte alternativer for å fase ut bestemmelsene nevnt i artikkel 60 og erstatte dem med et EU-instrument. Den skal eventuelt følges av et regelverksforslag om endring av bestemmelsene nevnt i artikkel 60.

6. Medlemsstatene og Europol skal gi eu-LISA og Kommisjonen opplysningene som er nødvendige for å utarbeide rapportene nevnt i nr. 4 og 5 i henhold til de kvantitative indikatorene som Kommisjonen, eu-LISA eller begge på forhånd har fastsatt. Disse opplysningene skal ikke

⁴⁵ Rådsforordning (EF) nr. 168/2007 av 15. februar 2007 om opprettelse av Den europeiske unions byrå for grunnleggende rettigheter (EUT L 53 av 22.2.2007, s. 1).

skade arbeidsmetoder eller omfatte opplysninger som avslører kilder, medarbeidere eller undersøkelser hos de utpekte myndighetene.

7. eu-LISA skal gi Kommisjonen nødvendige opplysninger for å foreta de samlede vurderingene nevnt i nr. 5.
8. Hver medlemsstat og Europol skal, under overholdelse av bestemmelsene i nasjonal rett om offentliggjøring av følsomme opplysninger, utarbeide årlige rapporter om hvor effektiv adgangen til opplysninger i inn- og utreiseprogrammet har vært for rettshåndhevende formål, med opplysninger og statistikk om
 - a) hvorvidt formålet med søket var identifisering eller inn- og utreiseposter, og informasjon om typen terrorhandlinger eller alvorlige straffbare forhold som førte til søket,
 - b) angitte grunner til å godtgjøre mistanken om at vedkommende var omfattet av denne forordning,
 - c) angitte grunner til at det ikke er iverksatt søk i andre medlemsstaters systemer for automatisert fingeravtryksidentifisering i henhold til beslutning 2008/615/JIS i samsvar med artikkel 32 nr. 2 bokstav b) i denne forordning,
 - d) antall anmodninger om adgang til inn- og utreiseprogrammet for rettshåndhevende formål,
 - e) antall og type saker der adgang til inn- og utreiseprogrammet for rettshåndhevende formål førte til at identifiseringen lyktes,
 - f) antall og type saker der framgangsmåten for behandling av hastesaker nevnt i artikkel 31 nr. 2 og artikkel 32 nr. 2 annet ledd ble anvendt, herunder saker der den hastende karakter ikke ble godtatt ved den etterfølgende kontrollen foretatt av det sentrale tilgangspunktet.

Det skal stilles til rådighet for medlemsstatene en teknisk løsning for å lette innsamling av opplysningene oppført i første ledd i dette nummer for å generere statistikken nevnt i dette nummer. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter om spesifikasjonene for den tekniske løsningen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 68 nr. 2.

Medlemsstatenes og Europols årlige rapporter skal oversendes til Kommisjonen senest 30. juni det etterfølgende året.

Artikkel 73

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unjons tidende*.

Denne forordning får anvendelse fra den dato som fastsettes av Kommisjonen i samsvar med artikkel 66 nr. 1 i denne forordning, med unntak av følgende bestemmelser, som får anvendelse fra 29. desember 2017: artikkel 5, 36, 37, 38, 43 og 51 i denne forordning, artikkel 61 nr. 5 i denne forordning, når det gjelder artikkel 17a nr. 5 i forordning (EF) nr. 767/2008, artikkel 61 nr. 10 i denne forordning, når det gjelder artikkel 26 nr. 3a i forordning (EF) nr. 767/2008, artikkel 62, 64, 65, 66, 68, 69 og 70 og artikkel 72 nr. 2 i denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 30. november 2017.

For Europaparlamentet	For Rådet
<i>President</i>	<i>Formann</i>
A. Tajani	M. Maasikas

Undervedlegg 1

Liste over internasjonale organisasjoner nevnt i artikkel 41 nr. 2

1. FN-organisasjoner (f.eks. UNHCR),
2. Den internasjonale organisasjon for migrasjon (IOM),
3. Den internasjonale Røde Kors-komiteen.

Undervedlegg 2

Særlige bestemmelser for tredjestatsborgere som passerer grensen på grunnlag av et gyldig forenklet transitt-dokument

- 1) Som unntak fra artikkel 16 nr. 1–3 i denne forordning skal grensemyndighetene for tredjestatsborgere som passerer en grense på

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

grunnlag av et gyldig forenklet transittdokument

- a) opprette eller ajourføre deres individuelle saksmappe, som inneholder opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 1 bokstav a), b) og c); den individuelle saksmappen skal dessuten angi at den berørte tredjestatsborgeren innehar et forenklet transittdokument; denne angivelsen skal automatisk føre til at det i inn- og utreiseposten tilføyes at det forenklete transittdokumentet er gyldig for flere innreiser,
- b) for hver innreise som skjer på grunnlag av et gyldig forenklet transittdokument, registrere i en inn- og utreisepost opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 2 bokstav a), b) og c) i denne forordning, og angivelse av at innreisen har foregått på grunnlag av et forenklet transittdokument.

For å beregne transittens lengste varighet skal transitten anses å ha begynt på datoen og tidspunktet for innreise. Inn- og utreise-systemet skal automatisk beregne ved hvilken dato og hvilket tidspunkt den tillatte transitten utløper i samsvar med artikkel 3 nr. 2 i forordning (EF) nr. 693/2003.

- 2) Ved første innreise på grunnlag av et forenklet transittdokument skal dessuten siste gyldighetsdato for det forenklete transittdokumentet registreres i inn- og utreiseposten.
- 3) Artikkel 16 nr. 3 og 4 får tilsvarende anvendelse på tredjestatsborgere som innehar et forenklet transittdokument.
- 4) Når det gjelder kontroll ved en grense der inn- og utreisesystemet brukes, og på medlemsstatenes territorium, skal tredjestatsborgere som passerer grensen på grunnlag av et gyldig forenklet transittdokument, tilsvarende være omfattet av kontrollen og identifiseringen som er nevnt i artikkel 23 og 26 i denne forordning og artikkel 19a i forordning (EF) nr. 767/2008, og som får anvendelse på ikke-visumpliktige tredjestatsborgere.
- 5) Nr. 1–4 får ikke anvendelse på tredjestatsborgere som passerer grensen på grunnlag av et gyldig forenklet transittdokument, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) De foretar transitten med tog.
 - b) De stiger ikke av på en medlemsstats territorium.

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2225 av 30. november 2017 om endring i forordning (EU) 2016/399 for så vidt angår bruken av inn- og utreiseprogrammet

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig traktatens artikkel 77 nr. 2 bokstav b), under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹, etter samråd med Regionkomiteen,

etter den ordinære regelverksprosedyren², og ut fra følgende betraktninger:

- 1) I europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399³ fastsettes vilkår, kriterier og nærmere regler for passering av medlemsstatenes ytre grenser.
- 2) Formålet med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226⁴ er å innføre et sentralisert system for registrering av inn- og utreiseopplysninger og opplysninger om nektet innreise for tredjestatsborgere som passe-

rer unionsmedlemsstatenes ytre grenser for et korttidsopphold.

- 3) For å foreta kontroll av tredjestatsborgere i henhold til forordning (EU) 2016/399, herunder kontroll av tredjestatsborgeres identitet, identifisering av dem, eller begge, og kontroll av at en tredjestatsborger ikke har overskredet det tillatte oppholdets lengste varighet på medlemsstatenes territorium, bør grensevakter benytte alle tilgjengelige opplysninger, herunder om nødvendig opplysninger fra inn- og utreiseprogrammet opprettet ved forordning (EU) 2017/2226 («inn- og utreiseprogrammet»). Opplysningene som er lagret i inn- og utreiseprogrammet, bør også brukes til å kontrollere om tredjestatsborgere med visum for én eller to innreiser har overholdt det høyeste antallet tillatte innreiser.
- 4) I visse tilfeller er tredjestatsborgere nødt til å stille biometriske opplysninger til rådighet for grensekontroll. Innreisevilkårene for tredjestatsborgere bør derfor endres slik at det blir obligatorisk å stille de biometriske opplysningene til rådighet. Dersom en tredjestatsborger nekter å stille biometriske opplysninger til rådighet for å opprette vedkommendes individuelle saksmappe eller foreta grensekontroll, bør det treffes beslutning om å nekte innreise.
- 5) For å sikre at inn- og utreiseprogrammet er fullt ut effektivt, er det behov for at inn- og utreisekontroll foretas på en harmonisert måte ved grensene der inn- og utreiseprogrammet brukes.
- 6) Opprettelsen av inn- og utreiseprogrammet betyr at det er nødvendig å tilpasse framgangsmåtene for kontroll av personer som passerer grensene der inn- og utreiseprogrammet brukes. Formålet med inn- og utreiseprogrammet er særlig å avskaffe stempeling ved inn- og utreise av reisedokumenter som innehas av tredjestatsborgere som er gitt innreisetillatelse for et korttidsopphold ved å erstatte stempeling med elektronisk registrering av inn- og utreise

¹ EUT C 487 av 28.12.2016, s. 66.

² Europaparlamentets holdning av 25.10.2017 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 20. november 2017.

³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 av 9. mars 2016 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (grenseforordningen) (EUT L 77 av 23.3.2016, s. 1).

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 av 30. november 2017 om opprettelse av et inn- og utreiseprogram (EES) for registrering av inn- og utreiseopplysninger og opplysninger om nektet innreise for tredjestatsborgere som passerer medlemsstatenes ytre grenser, om fastsettelse av vilkårene for adgang til inn- og utreiseprogrammet for rettsåndhevede formål og om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (se side 20 i denne EUT).

direkte i inn- og utreiseprogrammet. Det bør dessuten tas hensyn til driftskompatibilitet mellom inn- og utreiseprogrammet og visuminformasjonsprogrammet (VIS) opprettet ved rådsvedtak 2004/512/EF⁵ i framgangsmåtene for grensekontroll. Endelig gir inn- og utreiseprogrammet mulighet til å bruke ny teknologi når reisende passerer grensene for et korttidsopphold. Disse tilpasningene av framgangsmåtene for grensekontroll bør få virkning i medlemsstatene som bruker inn- og utreiseprogrammet, på datoen inn- og utreiseprogrammet settes i drift i henhold til forordning (EU) 2017/2226.

- 7) I en seks månedersperiode etter at inn- og utreiseprogrammet er satt i drift, bør grensevakter ta hensyn til tredjestatsborgeres opphold på medlemsstatenes territorium i de seks månedene som går forut for inn- eller utreisen, ved å kontrollere stempler i reisedokumenter i tillegg til inn- og utreiseopplysningene i inn- og utreiseprogrammet. Dette tiltaket bør gjøre det mulig å foreta nødvendig kontroll av personer som er gitt innreisetilatelse for et korttidsopphold på medlemsstatenes territorium i de seks månedene før inn- og utreiseprogrammet ble satt i drift. Dessuten bør det fastsettes særlige bestemmelser for tredjestatsborgere som har reist inn på medlemsstatenes territorium, og som ennå ikke har reist ut før inn- og utreiseprogrammet er satt i drift. I disse tilfellene bør den seneste innreisen også registreres i inn- og utreiseprogrammet når tredjestatsborgeren reiser ut av medlemsstatenes territorium.
- 8) Ettersom situasjonen er svært forskjellig i medlemsstatene og ved medlemsstatenes forskjellige grenseoverganger når det gjelder hvor mange tredjestatsborgere som passerer grensene, bør det være opp til medlemsstatene å avgjøre om og i hvilket omfang de vil gjøre bruk av teknologi som selvbetjeningsprogrammer, elektroniske passkontroller og automatiserte grensekontrollsystemer. Dersom slik teknologi brukes, bør inn- og utreisekontroll ved de ytre grensene foretas på en harmonisert måte, og et tilstrekkelig sikkerhetsnivå bør sikres.
- 9) Dessuten er det nødvendig å fastsette grensevaktens oppgaver og roller ved bruk av slik teknologi. I denne forbindelse bør det sikres at resultatene av den automatiserte grensekontrollen er tilgjengelige for grensevaktene, slik

at de kan treffe hensiktsmessige beslutninger. Dessuten er det nødvendig å overvåke reisesendes bruk av selvbetjeningsprogrammer, elektroniske passkontroller og automatiserte grensekontrollsystemer, slik at bedragerisk atferd og bruk kan hindres. I forbindelse med overvåkingen bør grensevakter dessuten være særlig oppmerksomme på mindreårige og ha mulighet til å identifisere personer som har behov for beskyttelse.

- 10) Medlemsstatene bør også kunne opprette nasjonale programmer for forenklet grensepassering på frivillig grunnlag for å gjøre det mulig å unnta forhåndskontrollerte tredjestatsborgere fra visse aspekter av den grundige kontrollen ved innreise. Dersom slike nasjonale programmer for forenklet grensepassering brukes, bør de opprettes etter en harmonisert modell, og et tilstrekkelig sikkerhetsnivå bør garanteres.
- 11) Denne forordning berører ikke anvendelsen av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF⁶.
- 12) Ettersom målet for denne forordning, nemlig å endre de gjeldende reglene i forordning (EU) 2016/399, bare kan nås på EU-plan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union (TEU). I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet i nevnte artikkel går denne forordning ikke videre enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
- 13) I henhold til artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 22 om Danmarks stilling, som er vedlagt TEU og traktaten om Den europeiske unions virkemåte, deltar ikke Danmark i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Danmark. Ettersom denne forordning er en utvikling av Schengenregelverket, skal Danmark, i samsvar med artikkel 4 i protokollen, innen seks måneder etter at Rådet har truffet beslutning om denne forordning, beslutte hvorvidt landet skal gjennomføre denne forordning i sin nasjonale rett.
- 14) Denne forordning utgjør en utvikling av bestemmelsene i Schengenregelverket som Det forente kongerike ikke deltar i etter råds-

⁵ Rådsvedtak 2004/512/EF av 8. juni 2004 om opprettelse av visuminformasjonsprogrammet (VIS) (EUT L 213 av 15.6.2004, s. 5).

⁶ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF av 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers rett til å ferdes og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium, om endring av forordning (EØF) nr. 1612/68 og om oppheving av direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 av 30.4.2004, s. 77).

beslutning 2000/365/EF⁷; Det forente kongerike deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Det forente kongerike.

- 15) Denne forordning utgjør en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som Irland ikke deltar i etter rådsbeslutning 2002/192/EF⁸; Irland deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Irland.
- 16) Når det gjelder Island og Norge, utgjør denne forordning, i henhold til avtalen mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to staters assosiering i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket⁹, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav A i rådsbeslutning 1999/437/EF¹⁰.
- 17) Når det gjelder Sveits, utgjør denne forordning, i henhold til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds assosiering i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket¹¹, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav A i beslutning 1999/437/EF sammenlignet med artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/146/EF¹².
- 18) Når det gjelder Liechtenstein, utgjør denne forordning, i henhold til protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den

europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds assosiering i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket¹³, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav A i beslutning 1999/437/EF sammenlignet med artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/350/EU¹⁴.

- 19) Når det gjelder Kypros, Bulgaria, Romania og Kroatia, bør bestemmelsene i forordning (EU) 2016/399 om inn- og utreiseprogrammet anvendes bare dersom vilkårene fastsatt i artikkel 66 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226 er oppfylt. For medlemsstater som ikke oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 66 nr. 2 i nevnte forordning senest den datoen inn- og utreiseprogrammet er satt i drift, er det derfor nødvendig å fastsette spesifikke overgangsbestemmelser om stempeling i påvente av at de slutter seg til inn- og utreiseprogrammet. Disse overgangsbestemmelsene bør sikre at stempeling av reisedokumenter har samme virkning som en inn- og utreisepost i inn- og utreiseprogrammet.
- 20) Medlemsstater som ikke oppfyller vilkårene i artikkel 66 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226 senest den datoen inn- og utreiseprogrammet er satt i drift, bør fortsette den systematiske stempelingen ved inn- og utreise av reisedokumenter som innehas av tredjestatsborgere som er gitt innreisetillatelse for et korttidsopphold. Disse medlemsstatene bør undersøke inn- og utreisestemplene i den berørte tredjestatsborgerens reisedokument for, ved å sammenligne inn- og utreisedatoene, å kontrollere at personen ikke har overskredet det tillatte oppholdets lengste varighet på den berørte medlemsstatens territorium. Stempeling av reisedokumenter og undersøkelse av stempler bør fortsette til den berørte medlemsstaten er tilsluttet inn- og utreiseprogrammet nevnt i artikkel 66 nr. 3 i forordning (EU) 2017/2226.

⁷ Rådsbeslutning 2000/365/EF av 29. mai 2000 om anmodningen fra Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket (EFT L 131 av 1.6.2000, s. 43).

⁸ Rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket (EUT L 64 av 7.3.2002, s. 20).

⁹ EUT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

¹⁰ Rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til avtalen som Rådet for Den europeiske union har inngått med Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to statenes assosiering i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31).

¹¹ EUT L 53 av 27.2.2008, s. 52.

¹² Rådsbeslutning 2008/146/EF av 28. januar 2008 om inngåelse, på Det europeiske fellesskaps vegne, av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds assosiering i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 1).

¹³ EUT L 160 av 18.6.2011, s. 21.

¹⁴ Rådsbeslutning 2011/350/EU av 7. mars 2011 om inngåelse, på Den europeiske unions vegne, av protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins assosiering i avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds assosiering i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, om avskaffelse av kontroller ved de indre grensene og personers bevegelse (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 19).

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

- 21) Forordning (EU) 2016/399 bør derfor endres i samsvar med dette.
- 22) EUs datatilsyn er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001¹⁵ og har avgitt uttalelse 21. september 2016 —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I forordning (EU) 2016/399 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 2 skal nye numre lyde:
- «22. 'inn- og utreiseprogram' systemet opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 (*),
23. 'selvbetjeningssystem' et automatisk system som gjennomfører alle eller noen av grensekontrollene som får anvendelse på en person, og som kan brukes til forhåndsregistrering av opplysninger i inn- og utreiseprogrammet,
24. 'elektronisk passkontroll' en elektronisk styrt infrastruktur der en ytre grense eller en indre grense der kontrollen ennå ikke er blitt opphevet, faktisk passerer,
25. 'automatisk grensekontrollsystem' et system som muliggjør automatisert grensepassering, og som består av et selvbetjeningssystem og en elektronisk passkontroll,
26. 'bekreftelse av brikkeidentiteten og integritet' prosessen der det ved bruk av sertifikater kontrolleres at dataene i den elektroniske lagringenheten (brikken) kommer fra den utstedende myndigheten, og at de ikke er blitt endret.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 av 30. november 2017 om opprettelse av et inn- og utreiseprogram (EES) for registrering av inn- og utreiseopplysninger og opplysninger om nektet innreise for tredjestatsborgere som passerer medlemsstatenes ytre grenser, om fastsettelse av vilkårene for adgang til inn- og utreiseprogrammet for rettshåndhevende formål og om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 av 9.12.2017, s. 20).»

- 2) I artikkel 6 gjøres følgende endringer:
- a) I nr. 1 skal ny bokstav lyde:

- «f) De skal stille biometriske opplysninger til rådighet, dersom det er nødvendig for
- i) opprettelse av den individuelle saksmappen i inn- og utreiseprogrammet i samsvar med artikkel 16 og 17 i forordning (EU) 2017/2226,
- ii) utførelse av grensekontroll i samsvar med artikkel 8 nr. 3 bokstav a) i) og bokstav g) i) i denne forordningen, artikkel 23 nr. 2 og 4 i forordning (EU) 2017/2226 og, dersom det er relevant, artikkel 18 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 (*).

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonssystemet (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visum for kortvarig opphold (VIS-forordningen) (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 60).»

- b) Nytt nummer skal lyde:

«1a. Perioden på 90 dager innenfor en 180-dagersperiode nevnt i nr. 1 i denne artikkel skal beregnes som en enkelt periode for medlemsstater som bruker inn- og utreiseprogrammet på grunnlag av forordning (EU) 2017/2226. Denne perioden skal beregnes særskilt for hver av medlemsstatene som ikke bruker inn- og utreiseprogrammet.»

- 3) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 6a

Tredjestatsborgere hvis opplysninger skal registreres i inn- og utreiseprogrammet

1. Ved inn- og utreise skal opplysninger om følgende personkategorier registreres i inn- og utreiseprogrammet i samsvar med artikkel 16, 17, 19 og 20 i forordning (EU) 2017/2226:
- a) tredjestatsborgere som er gitt innreise-tillatelse for et korttidsopphold i samsvar med artikkel 6 nr. 1 i denne forordning,
- b) tredjestatsborgere som er familiemedlemmer til en unionsborger som er omfattet av direktiv 2004/38/EF, og som ikke har et oppholdskort i henhold til nevnte direktiv,
- c) tredjestatsborgere som
- i) er familiemedlemmer til en tredjestatsborger som har samme rett til fri bevegelse som unionsborgere i henhold til en avtale mellom Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den annen side, og

¹⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).

- ii) ikke innehar et oppholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en oppholdstillatelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002.
2. Opplysninger om tredjestatsborgere som er nektet innreise for et korttidsopphold i samsvar med artikkel 14 i denne forordningen, skal registreres i inn- og utreise-systemet i samsvar med artikkel 18 i forordning (EU) 2017/2226.
3. Opplysninger om følgende personkategorier skal ikke registreres i inn- og utreise-systemet:
- a) tredjestatsborgere som er familiemedlemmer til en unionsborger som omfattes av direktiv 2004/38/EF, og som har et oppholdskort i henhold til nevnte direktiv, uansett om de følger med eller slutter seg til denne unionsborgeren,
 - b) tredjestatsborgere som er familiemedlemmer til en tredjestatsborger, uansett om de følger med eller slutter seg til denne tredjestatsborgeren, dersom
 - i) denne tredjestatsborgeren har samme rett til fri bevegelse som unionsborgere i henhold til en avtale mellom Unionen og dens medlemsstater på den ene side og en tredjestat på den annen side, og
 - ii) disse tredjestatsborgerne innehar et oppholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en oppholdstillatelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002,
 - c) andre innehavere av oppholdstillatelser nevnt i artikkel 2 nr. 16 enn de som er omfattet av bokstav a) og b) i dette nummeret,
 - d) innehavere av visum for langvarig opphold,
 - e) tredjestatsborgere som gjør bruk av sin rett til bevegelse i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/66/EU (*) eller europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/801 (**),
 - f) statsborgere i Andorra, Monaco og San Marino og innehavere av pass som er utstedt av Vatikanstaten,
 - g) personer eller personkategorier som er fritatt for grensekontroll, eller som er omfattet av særlige regler for grensekontroll, særlig
 - i) statsoverhoder, regjeringssjefer og medlemmer av nasjonale regjeringer med ledsagende ektefeller samt medlemmer av deres offisielle delegasjon og regenter og andre høytstående medlemmer av en kongefamilie, i samsvar med punkt 1 i vedlegg VII,
 - ii) flypiloter og andre besetningsmedlemmer i samsvar med punkt 2 i vedlegg VII,
 - iii) sjøfolk i samsvar med punkt 3 i vedlegg VII, og sjøfolk som oppholder seg på en medlemsstats territorium bare mens skipet befinner seg i havn og på anløpshavnens område,
 - iv) grensearbeidere i samsvar med punkt 5 i vedlegg VII,
 - v) redningstjenester, politi, brannvesen som handler i nødsituasjoner, og grensevakter i samsvar med punkt 7 i vedlegg VII,
 - vi) offshorearbeidere i samsvar med punkt 8 i vedlegg VII,
 - vii) besetningsmedlemmer og passasjerer på cruiseskip i samsvar med punkt 3.2.1, 3.2.2 og 3.2.3 i vedlegg VI,
 - viii) personer om bord på lystbåter som ikke underkastes grensekontroll i samsvar med punkt 3.2.4, 3.2.5 og 3.2.6 i vedlegg VI,
 - h) personer som er omfattet av et unntak fra plikten til å passere de ytre grensene bare ved grenseoverganger og innenfor den normale åpningstiden i samsvar med artikkel 5 nr. 2,
 - i) personer som for sin grensepassering framviser en gyldig tillatelse til lokal grensetrafikk i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1931/2006 (***),
 - j) personale på internasjonale passasjer- og godstog, k) personer som for sin grensepassering framviser
 - i) et gyldig forenklet jernbanetransittdokument utstedt i samsvar med rådsforordning (EF) nr. 693/2003 (****), eller
 - ii) et gyldig forenklet transittdokument utstedt i samsvar med forordning (EF) nr. 693/2003, forutsatt at de foretar transit med tog og ikke stiger av på en medlemsstats territorium.

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/66/EU av 15. mai 2014 om vilkår for innreise og opphold for bedriftsinternt utstasjonerte tredjestatsborgere (EUT L 157 av 27.5.2014, s. 1).

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

(**) Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/801 av 11. mai 2016 om vilkårene for tredjestatsborgeres innreise og opphold for forskning, studier, opplæring, volontørtjeneste, elevutvekslingsprogrammer eller utdanningsprosjekter og au pair-arbeid (EUT L 132 av 21.5.2016, s. 21).

(***) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1931/2006 av 20. desember 2006 om fastsettelse av regler for lokal grensetrafikk ved medlemsstatenes ytre landegrenser og om endring av Schengen-konvensjonen (EUT L 405 av 30.12.2006, s. 1).

(****) Rådsforordning (EF) nr. 693/2003 av 14. april 2003 om innføring av et spesielt forenklet transittdokument (FTD) og et forenklet jernbanetransittdokument (FRTD) samt om endring av Den konsulære fellesinstruks og Felleshåndboken (EUT L 99 av 17.4.2003, s. 8).»

4) I artikkel 8 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 2 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav a) annet ledd skal lyde:

«Dersom et reisedokument inneholder et elektronisk lagringsmedium (brikke), skal brikkeopplysningenes ekthet og integritet bekreftes ved hjelp av en ubrutt kjede av gyldige sertifikater, med mindre dette er teknisk umulig eller, dersom det er snakk om et reisedokument utstedt av en tredjestat, umulig på grunn av manglende gyldige sertifikater.»

ii) I bokstav b) skal nytt ledd lyde:

«For personer hvis innreise skal registreres i inn- og utreisestystemet i samsvar med artikkel 6a i denne forordning, skal det foretas kontroll av deres identitet i samsvar med artikkel 23 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226 og, dersom det er relevant, identifisering i samsvar med artikkel 23 nr. 4 i nevnte forordning.»

b) I nr. 3 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav a) i) annet ledd skal lyde:

«For pass og reisedokumenter som inneholder et elektronisk lagringsmedium (brikke), skal brikkeopplysningenes ekthet og integritet kontrolleres, forutsatt at det finnes gyldige sertifikater.

Unntatt for tredjestatsborgere som allerede har en individuell saksmappe i inn- og utreisestystemet, skal denne kontrollen, dersom reisedokumentet inneholder et ansiktsbilde som er lagret i det elektroniske lagringsmediet (brikke), og dette ansiktsbildet er teknisk tilgjengelig, omfatte kontroll av dette ansiktsbildet ved elektronisk sammenligning av ansiktsbildet med ansiktsbildet som tas på stedet av den berørte tredjestats-

borgeren. Dersom det er teknisk og juridisk mulig, kan denne kontrollen foretas ved å kontrollere om vedkommendes fingeravtrykk stemmer overens med fingeravtrykkene som er lagret i det elektroniske lagringsmediet (brikken).»

ii) Bokstav a) iii) skal lyde:

«iii) For personer hvis innreise eller nektede innreise skal registreres i inn- og utreisestystemet i samsvar med artikkel 6a i denne forordning, kontroll av deres identitet i samsvar med artikkel 23 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226 og, dersom det er relevant, identifisering i samsvar med artikkel 23 nr. 4 i nevnte forordning.»

iii) I bokstav a) skal nytt nummer lyde:

«iiia) for personer hvis innreise eller nektede innreise skal registreres i inn- og utreisestystemet i samsvar med artikkel 6a i denne forordning, kontroll av at tredjestatsborgeren ikke har nådd eller overskredet det tillatte oppholdets lengste varighet på medlemsstatenes territorium, og for tredjestatsborgere som har visum for én eller to innreiser, kontroll av at de ikke har overskredet det høyeste antallet tillatte innreiser, ved søk i inn- og utreisestystemet i samsvar med artikkel 23 i forordning (EU) 2017/2226.»

iv) Bokstav g) i) skal lyde:

«i) kontroll av tredjestatsborgerens identitet og statsborgerskap og av reisedokumentets ekthet og gyldighet for grensepassering, herunder ved søk i relevante databaser, særlig:

1) SIS,

2) Interpols database over stjålne og forsvunne reisedokumenter,

3) nasjonale databaser med opplysninger om stjålne, urettmessig tilegnede, forsvunne og ugyldiggjorte reisedokumenter.

For pass og reisedokumenter som inneholder et elektronisk lagringsmedium (brikke), skal brikkedataenes ekthet og integritet kontrolleres, forutsatt at det finnes gyldige sertifikater.

Unntatt for tredjestatsborgere som allerede har en individuell saksmappe i inn- og utreisestystemet, skal denne kontrollen, dersom reisedokumentet inneholder et ansiktsbilde som er lagret i det

elektroniske lagringsmediet (brikke), og dette ansiktsbildet er teknisk tilgjengelig, omfatte kontroll av dette ansiktsbildet ved elektronisk sammenligning av ansiktsbildet med ansiktsbildet som tas på stedet av den berørte tredjestatsborgeren. Dersom det er teknisk og juridisk mulig, kan denne kontrollen foretas ved å kontrollere om vedkommendes fingeravtrykk stemmer overens med fingeravtrykkene som er lagret i det elektroniske lagringsmediet (brikken).»

v) I bokstav g) skal nye numre lyde:

«iii) for personer hvis utreise skal registreres i inn- og utreisesystemet i samsvar med artikkel 6a i denne forordning, kontroll av deres identitet i samsvar med artikkel 23 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226 og, dersom det er relevant, identifisering i samsvar med artikkel 23 nr. 4 i nevnte forordning

iv) for personer hvis utreise skal registreres i inn- og utreisesystemet i samsvar med artikkel 6a i denne forordning, kontroll av at tredjestatsborgeren ikke har overskredet det tillatte oppholdets lengste varighet på medlemsstatenes territorium, ved søk i inn- og utreisesystemet i samsvar med artikkel 23 nr. 3 i forordning (EU) 2017/2226.»

vi) Bokstav h) ii) utgår.

vii) Bokstav i) skal lyde:

«i) for å identifisere personer som ikke, eller ikke lenger, oppfyller vilkårene for innreise til, opphold på eller bosted på medlemsstatenes territorium, kan det foretas søk i VIS i samsvar med artikkel 20 i forordning (EF) nr. 767/2008 og i inn- og utreisesystemet i samsvar med artikkel 27 i forordning (EU) 2017/2226.»

c) Nytt nummer skal lyde:

«9. Tredjestatsborgeren skal underrettes om det høyeste antallet dager for det tillatte oppholdet, der det skal tas hensyn til antallet innreiser og oppholdets tillatte varighet ifølge visumet. Denne underretningen gis enten av grensevakten på tidspunktet for grensekontrollen eller ved hjelp av utstyr som er installert på grenseovergangen, og som gjør det mulig for tredjestatsborgeren å konsultere nettjenesten nevnt i artikkel 13 nr. 1 og 2 i forordning (EU) 2017/2226.»

5) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 8a

Bruk av selvbetjeningsystemer til forhåndsregistrering av opplysninger i inn- og utreisesystemet

1. Personer hvis grensepassering i henhold til artikkel 6a skal registreres i inn- og utreisesystemet, kan bruke et selvbetjeningsystem til å forhåndsregistrere opplysningene nevnt i nr. 4 bokstav a) i denne artikkel i inn- og utreisesystemet, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

a) Reisedokumentet inneholder et elektronisk lagringsmedium (brikke), og brikkeopplysningenes ekthet og integritet er bekreftet ved hjelp av en ubrutt kjede av gyldige sertifikater.

b) Reisedokumentet inneholder et ansiktsbilde som er lagret i det elektroniske lagringsmediet (brikken), og som teknisk er tilgjengelig for selvbetjeningsystemet for å kontrollere innehaverens identitet ved å sammenligne ansiktsbildet som er lagret i det elektroniske lagringsmediet (brikken), med ansiktsbildet som tas av innehaveren på stedet; dersom det er teknisk og juridisk mulig, kan denne kontrollen foretas ved å kontrollere om vedkommendes fingeravtrykk stemmer overens med fingeravtrykkene som er lagret i det elektroniske lagringsmediet (brikken).

2. I henhold til nr. 1 i denne artikkel skal selvbetjeningsystemet kontrollere om tredjestatsborgeren tidligere er registrert i inn- og utreisesystemet, og kontrollere vedkommendes identitet i samsvar med artikkel 23 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226.

3. I samsvar med artikkel 23 nr. 4 i forordning (EU) 2017/2226 skal selvbetjeningsystemet foreta identifisering i samsvar med artikkel 27 i nevnte forordning.

Videre gjelder følgende i samsvar med artikkel 23 nr. 4 i forordning (EU) 2017/2226 dersom en identifisering foretas i inn- og utreisesystemet:

a) For tredjestatsborgere som er pliktige til å ha et visum for å passere de ytre grensene, skal det foretas en kontroll av om deres fingeravtrykk stemmer overens med VIS-opplysningene i samsvar med artikkel 18 nr. 6 i forordning (EF) nr. 767/2008, dersom søket i VIS med opplysningene nevnt i artikkel 18 nr. 1 i forordning (EF) nr. 767/2008 viser at

- personen er registrert i systemet. Dersom kontroll av personen i henhold til nr. 2 i denne artikkel ikke lykkes, skal det foretas søk i VIS-opplysningene for identifisering i samsvar med artikkel 20 i forordning (EF) nr. 767/2008.
- b) For tredjestatsborgere som ikke er pliktige til å ha et visum for å passere de ytre grensene, og som ikke finnes i inn- og utreiseprogrammet etter et identifiserings-søk i henhold til artikkel 27 2017/2226, skal det foretas søk i VIS i samsvar med artikkel 19a i forordning (EF) nr. 767/2008.
4. Dersom opplysninger om personen nevnt i nr. 1 i denne artikkel ikke registreres i inn- og utreiseprogrammet i samsvar med nr. 2 og 3, gjelder følgende:
- a) Tredjestatsborgere som er pliktige til å ha et visum for å passere de ytre grensene, skal ved hjelp av selvbetjenings-systemet i inn- og utreiseprogrammet forhåndsregistrere opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 1 og artikkel 16 nr. 2 bokstav c)–f) i forordning (EU) 2017/2226 og, dersom det er relevant, opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 6 i nevnte forordning, og tredjestatsborgere som ikke er pliktige til å ha et visum for å passere de ytre grensene, skal ved hjelp av selvbetjenings-systemet i inn- og utreiseprogrammet forhåndsregistrere opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 1 bokstav a), b) og c), og artikkel 16 nr. 2 bokstav c) i nevnte forordning og, dersom det er relevant, opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 1 bokstav d) i nevnte forordning.
- b) Deretter skal personen henvises til en grensevakt, som skal
- i) forhåndsregistrere de berørte opplysningene dersom det ikke var mulig å samle inn alle nødvendige opplysninger ved hjelp av selvbetjenings-systemet,
 - ii) kontrollere
 - at reisedokumentet som er brukt i selvbetjenings-systemet, er det samme som personen framviser for grensevakten,
 - at ansiktsbildet som tas av vedkommende på stedet, stemmer overens med ansiktsbildet som ble registrert ved hjelp av selvbetjenings-systemet, og
 - for personer som ikke har et visum som kreves i henhold til forordning (EF) nr. 539/2001, at fingeravtrykkene som ble tatt av vedkommende på stedet, stemmer overens med fingeravtrykkene som ble registrert ved hjelp av selvbetjenings-systemet,
 - iii) bekrefte opplysningene nevnt i bokstav a) i dette nummer og registrere opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 2 bokstav a) og b) og artikkel 18 nr. 6 bokstav a), b), c) og d) i forordning (EU) 2017/2226 når det er truffet beslutning om å tillate eller nekte innreise.
5. Dersom tiltakene nevnt i nr. 2 og 3 angir at det er registrert opplysninger om personen nevnt i nr. 1 i inn- og utreiseprogrammet, skal selvbetjenings-systemet vurdere om det er nødvendig å ajourføre en eller flere av opplysningene nevnt i nr. 4 bokstav a).
6. Dersom vurderingen nevnt i nr. 5 viser at personen nevnt i nr. 1 har en individuell saksmappe i inn- og utreiseprogrammet, men at det er nødvendig å ajourføre opplysningene om personen, skal personen
- a) ajourføre opplysningene i inn- og utreiseprogrammet ved å forhåndsregistrere dem ved hjelp av selvbetjenings-systemet,
 - b) henvises til en grensevakt, som skal kontrollere at ajourføringen nevnt i bokstav a) i dette nummer er korrekt, og, når det er truffet beslutning om å tillate eller nekte innreise, ajourføre den individuelle saksmappen i samsvar med artikkel 14 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226.
7. Selvbetjenings-systemer skal brukes under tilsyn av en grensevakt som skal ha ansvar for å oppdage upassende, bedragerisk eller unormal bruk av selvbetjenings-systemet.
- Artikkel 8b*
- Bruk av selvbetjenings-systemer og/eller elektroniske passkontroller av personer hvis grensepassering skal registreres i inn- og utreiseprogrammet**
1. Personer hvis grensepassering skal registreres i inn- og utreiseprogrammet i samsvar med artikkel 6a, kan få tillatelse til å bruke selvbetjenings-systemer til å foreta grensekontroll dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Reisedokumentet inneholder et elektronisk lagringsmedium (brikke), og brikkeopplysningenes ekthet og integritet er bekreftet ved hjelp av en ubrutt kjede av gyldige sertifikater.
 - b) Reisedokumentet inneholder et ansiktsbilde som er lagret i det elektroniske lagringsmediet (brikken), og som er teknisk tilgjengelig for selvbetjenings-systemet for å kontrollere innehaverens identitet ved å sammenligne dette ansiktsbildet med ansiktsbildet som tas av innehaveren på stedet.
 - c) Personen er allerede registrert eller forhåndsregistrert i inn- og utreise-systemet.
2. Dersom vilkårene i nr. 1 i denne artikkel er oppfylt, kan innreisekontrollen nevnt i artikkel 8 nr. 2 og artikkel 8 nr. 3 bokstav a) og b) og utreisekontrollen nevnt i artikkel 8 nr. 2 og artikkel 8 nr. 3 bokstav g) og h) foretas ved hjelp av et selvbetjenings-system. Dersom utreisekontroll foretas ved hjelp av et automatisert grensekontrollsystem, skal den omfatte kontrollen nevnt i artikkel 8 nr. 3 bokstav h).
- Dersom en person gis adgang til et nasjonalt program for forenklet grensepassering som en medlemsstat har opprettet i henhold til artikkel 8d, kan undersøkelse av aspektene nevnt i artikkel 8 nr. 3 bokstav a) iv) og v) utelates ved innreisekontrollen som foretas ved hjelp av et selvbetjenings-system når personen passerer de ytre grensene i medlemsstaten eller de ytre grensene i en medlemsstat som har inngått en avtale med medlemsstaten som ga adgangen nevnt i artikkel 8d nr. 9.
3. Ved inn- og utreise skal resultatene av grensekontrollen som er foretatt ved hjelp av selvbetjenings-systemet, stilles til rådighet for en grensevakt. Denne grensevakten skal overvåke resultatene av grensekontrollen og på grunnlag av disse resultatene tillate inn- eller utreise eller i stedet henvise personen til en grensevakt som skal foreta ytterligere kontroll.
 4. Vedkommende skal henvises til en grensevakt i samsvar med nr. 3 i enhver av følgende situasjoner:
 - a) dersom ett eller flere av vilkårene i nr. 1 ikke er oppfylt,
 - b) dersom inn- eller utreisekontrollen nevnt i nr. 2 viser at et eller flere inn- eller utreisevilkår ikke er oppfylt,
 - c) dersom resultatene av inn- eller utreisekontrollen nevnt i nr. 2 reiser tvil om personens identitet, eller dersom resultatene viser at personen anses å utgjøre en trussel mot en medlemsstats indre sikkerhet, offentlige orden eller internasjonale forbindelser eller folkehelsen,
 - d) i tvilstilfeller,
 - e) dersom ingen elektroniske passkontroller er tilgjengelige.
 5. I tillegg til situasjonene nevnt i nr. 4 kan grensevakten som overvåker grensepasseringen, av andre grunner beslutte å henvise personen som bruker selvbetjenings-systemet, til en grensevakt.
 6. Personer hvis grensepassering skal registreres i inn- og utreiseregistreringssystemet, skal registreres i inn- og utreiseregistreringssystemet i samsvar med artikkel 6a nr. 1, og som har brukt et selvbetjenings-system til å foreta grensekontrollen, kan få tillatelse til å benytte elektronisk passkontroll. Dersom det benyttes elektronisk passkontroll, skal den tilsvarende registreringen av inn- eller utreiseregistreringen og kopling av denne registreringen til den aktuelle individuelle saksmappen i samsvar med artikkel 14 i forordning (EU) 2017/2226 utføres når grensepasseringen skjer ved hjelp av den elektroniske passkontrollen. Dersom den elektroniske passkontrollen er fysisk atskilt fra selvbetjenings-systemet, skal det ved den elektroniske passkontrollen foretas en kontroll av brukerens identitet for å sikre at personen som bruker den elektroniske passkontrollen, er den samme som har brukt selvbetjenings-systemet. Kontrollen skal foretas ved hjelp av minst én biometrisk identifikator.
 7. Dersom vilkårene i nr. 1 bokstav a) eller b) i denne artikkelen, eller begge, ikke er oppfylt, kan en del av innreisekontrollen i samsvar med artikkel 8 nr. 3 bokstav a) og b), og en del av utreisekontrollen i samsvar med artikkel 8 nr. 3 bokstav g) og h), foretas ved hjelp av et selvbetjenings-system. Grensevakten kan foreta bare kontrollen i samsvar med artikkel 8 nr. 3 bokstav a) og b) og artikkel 8 nr. 3 bokstav g) og h) som ikke har kunnet foretas ved hjelp av selvbetjenings-systemet. Grensevakten skal dessuten kontrollere at reisedokumentet som er brukt i selvbetjenings-systemet, er det samme som personen framviser for grensevakten.

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

8. Selvbetjeningssystemer og elektroniske passkontroller skal betjenes under tilsyn av en grensevakt som har ansvar for å oppdage upassende, bedragerisk eller unormal bruk av selvbetjeningssystemet, den elektroniske passkontrollen eller begge.
9. Denne artikkel berører ikke medlemsstatenes mulighet til å bruke selvbetjeningssystemer, elektroniske passkontroller eller begge til grensepassering for unionsborgere, statsborgere fra en stat i Det europeiske frihandelsforbund i Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, statsborgere fra Sveits og tredjestatsborgere hvis grensepassering ikke skal registreres i inn- og utreiseprogrammet.

Artikkel 8c

Standarder for automatiserte grensekontrollsystemer

Automatiserte grensekontrollsystemer skal så vidt mulig være utformet slik at de kan brukes av alle personer med unntak av barn under 12 år. De skal også være utformet slik at de fullt ut respekterer menneskeverdet, særlig når det er snakk om sårbare personer. Dersom medlemsstatene bestemmer seg for å bruke automatiserte grensekontrollsystemer, skal de sikre at det finnes tilstrekkelig personale til å hjelpe personer med å bruke systemene.

Artikkel 8d

Nasjonale programmer for forenklet grensepassering

1. En medlemsstat kan opprette et frivillig program («nasjonalt program for forenklet grensepassering») for forenklet grensepassering i henhold til nr. 2 ved passering av en medlemsstats ytre grenser for tredjestatsborgere eller statsborgere fra et bestemt tredjeland som ikke har rett til fri bevegelse i henhold til EU-retten.
2. Som unntak fra artikkel 8 nr. 3 bokstav a) trenger den inngående innreisekontrollen av tredjestatsborgere nevnt i nr. 1 i denne artikkel som gis adgang til det nasjonale programmet for forenklet grensepassering, ikke å omfatte en undersøkelse av aspektene nevnt i artikkel 8 nr. 3 bokstav a) iv) og v) når disse tredjestatsborgerne passerer en medlemsstats ytre grenser.
3. Medlemsstaten skal forhåndskontrollere tredjestatsborgere som søker om adgang til det nasjonale programmet for forenklet grensepassering for å kontrollere at særlig vilkårene nevnt i nr. 4 er oppfylt.

Slike tredjestatsborgere skal forhåndskontrolleres av grensevakter, visummyndigheter i henhold til definisjonen i artikkel 4 punkt 3 i forordning (EF) nr. 767/2008 eller immigrasjonsmyndigheter i henhold til definisjonen i artikkel 3 nr. 1 punkt 4 i forordning (EU) 2017/2226.

4. Myndighetene nevnt i nr. 3 skal gi en person adgang til det nasjonale programmet for forenklet grensepassering bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Søkeren oppfyller innreisevilkårene fastsatt i artikkel 6 nr. 1.
 - b) Søkerens reisedokument og, dersom det er relevant, visum, visum for langvarig opphold eller oppholdstillatelse er gyldige og ikke falske eller forfalsket.
 - c) Søkeren dokumenterer sitt behov for å reise hyppig eller regelmessig eller begrunner sin intensjon om å reise hyppig eller regelmessig.
 - d) Søkeren dokumenterer sin integritet og pålitelighet, særlig, dersom det er relevant, den lovlige bruk av tidligere visum eller visum med begrenset territoriell gyldighet, sin økonomiske situasjon i opprinnelsesstaten og sin egentlige intensjon om å forlate medlemsstatens territorium innen utgangen av den tillatte oppholdsperioden. I henhold til artikkel 25 i forordning (EU) 2017/2226 skal myndighetene nevnt i nr. 3 i denne artikkel ha adgang til inn- og utreiseprogrammet for å kontrollere at søkeren ikke tidligere har overskredet et tillatt oppholds lengste varighet på medlemsstatens territorium.
 - e) Søkeren begrunner formålet med og vilkårene for de forventede oppholdene.
 - f) Søkeren har tilstrekkelige midler til livsopphold både for å dekke varigheten av de planlagte oppholdene og tilbakereisen til opprinnelseslandet eller bostedsstaten, eller søkeren er i stand til å skaffe slike midler på lovlig vis.
 - g) Det er foretatt søk i SIS.
5. Adgang til det nasjonale programmet for forenklet grensepassering skal innledningsvis gis for høyst ett år. Adgang kan forlenges med høyst ytterligere fem år eller inntil utgangen av gyldighetsperioden for reisedokumentet eller eventuelle utstedte visum for flere innreiser, visum for langvarig opphold og oppholdstillatelser, idet den korteste perioden gjelder.

Medlemsstaten skal ved en eventuell forlengelse revurdere situasjonen hvert år for hver tredjestatsborger som er gitt adgang til det nasjonale programmet for forenklet grensepassering for å sikre at tredjestatsborgeren på grunnlag av ajourførte opplysninger fortsatt oppfylder vilkårene i nr. 4. Denne revurderingen kan foretas i forbindelse med grensekontroll.

6. Den grundige innreisekontrollen i samsvar med artikkel 8 nr. 3 bokstav a) og b) og den grundige utreisekontrollen i samsvar med artikkel 8 nr. 3 bokstav g) skal også omfatte kontroll av at tredjestatsborgeren har gyldig adgang til det nasjonale programmet for forenklet grensepassering.

Grensevakter kan kontrollere en tredjestatsborger som er omfattet av det nasjonale programmet for forenklet grensepassering ved innreise i samsvar med artikkel 8 nr. 3 bokstav a) og b) og ved utreise i samsvar med artikkel 8 nr. 3 bokstav g) uten elektronisk sammenligning av biometriske identifikatorer, men ved sammenligning av ansiktsbildet fra det elektroniske lagringsmediet (brikken) og ansiktsbildet i tredjestatsborgerens individuelle saksmappe i inn- og utreiseprogrammet med tredjestatsborgerens ansikt. Fullstendig kontroll skal foretas ved stikkprøvekontroll og på grunnlag av en risikoanalyse.

7. Myndighetene nevnt i nr. 3 skal straks kalle tilbake tredjestatsborgerens adgang til det nasjonale programmet for forenklet grensepassering dersom det blir åpenbart at vilkårene for å gi adgang til dette programmet ikke var oppfylt eller ikke lenger er oppfylt.
8. Når det i samsvar med nr. 3 kontrolleres om søkeren oppfylder vilkårene i nr. 4, skal det legges særlig vekt på å vurdere om søkeren utgjør en risiko for ulovlig innvandring eller for noen av medlemsstatenes sikkerhet, og om søkeren planlegger å forlate medlemsstatenes territorium i løpet av det tillatte oppholdet.

Midlene til livsopphold for de planlagte oppholdene skal vurderes ut fra varigheten av og formålet med det eller de planlagte oppholdene og under henvisning til gjennomsnittsprisene i de berørte medlemsstatene for rimelig kost og losji på grunnlag av referansebeløpene som medlemsstatene har fastsatt i henhold til artikkel 39 nr. 1 bokstav c). Dokumentasjon for underhold, privat innkvartering, eller begge, kan også

dokumentere tilstrekkelige midler til livsopphold.

Behandling av en søknad skal særlig baseres på ektheten og påliteligheten av de fremlagte dokumentene og på riktigheten og påliteligheten av utsagnene som søkeren gir. Dersom en medlemsstat som er ansvarlig for å behandle en søknad, nærer tvil om søkeren, søkerens utsagn eller dokumentene som er fremlagt, kan medlemsstaten rådspørre andre medlemsstater før det treffes beslutning om søknaden.

9. To eller flere medlemsstater som har opprettet sitt eget nasjonale program for forenklet grensepassering i henhold til denne artikkel, kan inngå en innbyrdes avtale for å sikre at personer som har adgang til det nasjonale programmet for forenklet grensepassering, kan nyte godt av de forenklede grensepasseringene som er innrømmet i et annet nasjonalt program for forenklet grensepassering. Innen en måned etter at avtalen er inngått, skal et eksemplar av avtalen oversendes til Kommissjonen.
10. Når medlemsstatene oppretter et nasjonalt program for forenklet grensepassering, skal de sikre at systemet for drift av programmet oppfylder datasikkerhetsstandardene fastsatt i artikkel 43 i forordning (EU) 2017/2226. Medlemsstatene skal foreta en tilstrekkelig risikovurdering med hensyn til informasjonssikkerheten, og sikkerhetsansvaret skal klargjøres for alle trinn i prosessen.
11. Innen utgangen av det tredje året av anvendelsen av denne artikkel skal Kommissjonen oversende en evaluering av dens gjennomføring til Europaparlamentet og Rådet. På grunnlag av denne evalueringen kan Europaparlamentet eller Rådet oppfordre Kommissjonen til å foreslå opprettelse av et unionsprogram for forhåndskontrollerte tredjestatsborgere som reiser ofte.»
- 6) I artikkel 9 gjøres følgende endringer:
- a) Nr. 3 skal lyde:
- «3. Selv ved forenklede kontroller skal grensevakten registrere opplysningene i inn- og utreiseprogrammet i samsvar med artikkel 6a. Dersom opplysningene ikke kan registreres elektronisk, skal de registreres manuelt.»
- b) Nytt nummer skal lyde:
- «3a. Dersom det er teknisk umulig å registrere opplysninger i inn- og utreiseprogrammets sentrale system, eller dersom

det sentrale systemet svikter, får alle følgende bestemmelser anvendelse:

i) Som unntak fra artikkel 6a i denne forordning skal opplysningene nevnt i artikkel 16–20 i forordning (EU) 2017/2226 midlertidig lagres i det nasjonale ensartede grensesnittet i henhold til definisjonen i artikkel 7 i nevnte forordning. Dersom dette ikke er mulig, skal opplysningene midlertidig lagres lokalt i et elektronisk format. I begge tilfeller skal opplysningene registreres i inn- og utreiseprogramets sentrale system så snart den tekniske hindringen eller feilen er avhjulpet. Medlemsstatene skal treffe egnede tiltak og anvende infrastrukturen, utstyret og ressursene som kreves for å sikre at slik midlertidig lokal lagring kan foretas når som helst og for alle grenseoverganger.

Uten at det berører plikten til å foreta grensekontroll i henhold til denne forordning, skal grensevakten i en ekstraordinær situasjon der det er teknisk umulig å registrere opplysninger i inn- og utreiseprogramets sentrale system og det nasjonale ensartede grensesnittet og teknisk umulig midlertidig å lagre opplysninger lokalt i elektronisk form, lagre inn- og utreiseopplysninger manuelt i samsvar med artikkel 16–20 i forordning (EU) 2017/2226, med unntak av biometriske opplysninger, og påføre et inn- eller utreisestempel i tredjestatsborgerens reisedokument. Disse opplysningene skal registreres i inn- og utreiseprogramets sentrale system så snart det er teknisk mulig.

Medlemsstatene skal i samsvar med artikkel 21 nr. 2 i forordning 2017/2226 underrette Kommisjonen om stempeling av reisedokumenter i de ekstraordinære situasjonene nevnt i annet ledd i dette nummer.

ii) Som unntak fra artikkel 8 nr. 3 bokstav a) iii) og bokstav g) iv) i denne forordning skal kontroll av en visuminnehavers identitet for tredjestatsborgere som har visum i samsvar med artikkel 6 nr. 1 bokstav b) når det er teknisk mulig, foretas ved direkte søk i VIS i samsvar med artikkel 18 i forordning (EF) nr. 767/2008.»

7) I artikkel 10 skal nye numre lyde:

«3a. Dersom medlemsstatene beslutter å bruke elektroniske passkontroller, selvbetjeningssystemer eller automatiserte grensekontrollsystemer, skal de bruke skiltene i del D i vedlegg III til å angi de respektive køene.

3b. Dersom medlemsstatene beslutter å opprette et nasjonalt program for forenklet grensepassering i samsvar med artikkel 8d, kan de velge å bruke særlige køer for tredjestatsborgere som er omfattet av et slik nasjonalt program for forenklet grensepassering. De skal bruke skiltene i del E i vedlegg III til å angi de respektive køene.»

8) Artikkel 11 skal lyde:

«*Artikkel 11*

Stempeling av reisedokumenter

1. Dersom det er uttrykkelig tillatt etter nasjonal rett, kan en medlemsstat ved inn- og utreise stemple reisedokumentet for tredjestatsborgere som har oppholdstillatelse eller visum for langvarig opphold som er utstedt av medlemsstaten.

2. Reisedokumentet som tilhører en tredjestatsborger som innehar et forenklet jernbanetransittdokument utstedt i samsvar med forordning (EF) nr. 693/2003, skal stemples ved inn- og utreise. Reisedokumentet som tilhører en tredjestatsborger som et gyldig forenklet transittdokument utstedt i samsvar med forordning (EF) nr. 693/2003, og som foretar transit med tog og ikke stiger av på en medlemsstats territorium, skal dessuten stemples ved inn- og utreise.

3. Reisedokumentene som tilhører tredjestatsborgere som på grunnlag av et nasjonalt visum for et korttidsopphold utstedt for én eller to innreiser reiser inn i eller ut av territoriet til en medlemsstat som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som bruker inn- og utreiseprogramet, skal stemples ved inn- og utreise.

4. De praktiske reglene for stempeling fastsettes i vedlegg IV.»

9) Artikkel 12 skal lyde:

«*Artikkel 12*

Formodning om oppfyllelse av vilkårene for et korttidsoppholds varighet

1. Dersom det ikke er opprettet en individuell saksmappe i inn- og utreiseprogramet for en tredjestatsborger som befinner seg på en medlemsstats territorium, eller dersom inn- og utreiseposten for denne tredjestatsborgeren ikke omfatter en utreisedato etter datoen for utløp av det tillatte oppholdets

lengde, kan vedkommende myndigheter, uten at det berører artikkel 12a, formode at denne tredjestatsborgeren ikke eller ikke lenger oppfyller vilkårene for det tillatte oppholdets varighet på medlemsstatenes territorium.

2. Formodningen nevnt i nr. 1 i denne artikkel får ikke anvendelse på en tredjestatsborger som på troverdig vis kan dokumentere at vedkommende har rett til fri bevegelighet i henhold til unionsregelverket, eller at vedkommende har en oppholdstillatelse eller et visum for langvarig opphold. Dersom det er relevant, får artikkel 35 i forordning (EU) 2017/2226 anvendelse.
3. Formodningen nevnt i artikkel 1 kan avkrefte ved at tredjestatsborgeren på troverdig vis dokumenterer, f.eks. med transportbilletter eller dokumenter som viser opphold utenfor medlemsstatenes territorium eller datoen for utløp av en tidligere oppholdstillatelse eller et tidligere visum for langvarig opphold, at vedkommende har oppfylt vilkårene for et korttidsoppholds varighet.

Dersom formodningen avkrefte, skal vedkommende myndigheter om nødvendig opprette en individuell saksmappe i inn- og utreisepystemet eller angi i inn- og utreisepystemet når og hvor tredjestatsborgeren passerte en medlemsstats ytre grense eller en indre grense i en medlemsstat som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som bruker inn- og utreisepystemet i samsvar med artikkel 20 i forordning (EU) 2017/2226.

4. Dersom formodningen nevnt i nr. 1 ikke avkrefte, kan en tredjestatsborger som befinner seg på medlemsstatenes territorium, sendes tilbake i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/115/EF (*).

En tredjestatsborger som har rett til fri bevegelighet i henhold til unionsregelverket, kan bare sendes tilbake i samsvar med direktiv 2004/38/EF.

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/115/EF av 16. desember 2008 om felles standarder og framgangsmåter i medlemsstatene for tilbakesending av tredjestatsborgere med ulovlig opphold (EUT L 348 av 24.12.2008, s. 98).»

- 10) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 12a

Overgangsperiode og overgangstiltak

1. I en 180-dagersperiode etter at inn- og utreisepystemet er satt i drift, skal grensevakter ta hensyn til opphold på medlemsstatenes

territorium i de 180 dagene før inn- eller utreisen ved å kontrollere stemplene i reisepdokumentene i tillegg til inn- og utreisepopplysningene for ved inn- og utreise å kontrollere at personer som er gitt innreisepstillatelse for korttidsopphold, ikke har overskredet det tillatte oppholdets lengste varighet, og, dersom det er relevant, ved innreise kontrollere at personene ikke har overskredet antallet innreiser som er tillatt i henhold til visumet for et korttidsopphold utstedt for én eller to innreiser.

2. Dersom en person har reist inn på medlemsstatenes territorium før inn- og utreisepystemet er satt i drift, og reiser ut etter at inn- og utreisepystemet er satt i drift, skal det ved utreisen opprettes en individuell saksmappe i inn- og utreisepystemet, og datoen for innreisen skal registreres i inn- og utreiseposten i samsvar med artikkel 16 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226. Anvendelsen av dette nummer er ikke begrenset til 180-dagersperioden etter at inn- og utreisepystemet er satt i drift som nevnt i nr. 1. Dersom det forekommer avvik mellom innreisepstempelets dato og opplysningene i inn- og utreisepystemet, skal innreisepstempelets dato gjelde.»

- 11) I artikkel 14 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 2 skal nytt ledd lyde:

«Opplysninger om tredjestatsborgere som er nektet innreise for et korttidsopphold, registreres i inn- og utreisepystemet i samsvar med artikkel 6a nr. 2 i denne forordning og artikkel 18 i forordning (EU) 2017/2226.»

- b) Nr. 3 tredje ledd skal lyde:

«Dersom det i klagesaken konkluderes at beslutningen om nektet innreise ikke var tilstrekkelig begrunnet, skal den berørte tredjestatsborgeren, uten at det berører en eventuell erstatning som tilkjennes i henhold til nasjonal rett, ha rett til å anmode om at medlemsstaten som har nektet innreise, retter opplysningene i inn- og utreisepystemet eller det annullerte innreisepstempelet, eller begge, samt eventuelle andre overstrykinger eller tilføyelser.»

- 12) Artikkel 20 nr. 1 bokstav a) skal lyde:

«a) statsoverhoder, regjeringsjefer og medlemmer av en nasjonal regjering med ledende ektefeller, samt medlemmer av deres offisielle delegasjon, og regenter og andre høytstående medlemmer av en kongefamilie,»

- 13) Ny artikkel skal lyde:

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

«Artikkel 42a

Overgangstiltak for medlemsstater som ennå ikke bruker inn- og utreiseprogrammet

1. Reisedokumentene som tilhører tredjestatsborgere som passerer grensene i medlemsstatene nevnt i artikkel 66 nr. 3 i forordning (EU) 2017/2226, skal systematisk stemples ved inn- og utreise.

Reisedokumentene som tilhører tredjestatsborgere nevnt i artikkel 6a nr. 1 bokstav b) og c) i denne forordning som passerer grensene i medlemsstatene nevnt i artikkel 66 nr. 3 i forordning (EU) 2017/2226, skal stemples ved inn- og utreise.

Disse stempingspliktene får også anvendelse ved forenklet grensekontroll i samsvar med artikkel 9 i denne forordning.

2. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkel skal det ikke påføres stempel på reisedokumentene som tilhører tredjestatsborgerne nevnt i artikkel 6a nr. 3 bokstav a), b) og f), artikkel 6a nr. 3 bokstav g) i), ii), iii) og vii) og artikkel 6a nr. 3 bokstav j).
3. Bestemmelsene i denne forordning som vedrører inn- og utreiseopplysningene i inn- og utreiseprogrammet og mangel på slike opplysninger i inn- og utreiseprogrammet, særlig artikkel 8 nr. 3 bokstav a) iia) og bokstav g) iv), artikkel 8d nr. 4 bokstav d) og artikkel 12, får tilsvarende anvendelse på inn- og utreisestempler.
4. Når en forordning om oppfyllelse av vilkårene for et oppholds varighet avkreftes i samsvar med artikkel 12 nr. 2, skal tredjestatsborgeren som befinner seg på territoriet til en medlemsstat som ennå ikke bruker inn- og utreiseprogrammet, ha rett til i sitt reisedokument å få angitt hvor og når vedkommende passerte medlemsstatens ytre eller indre grense. Et skjema i henhold til vedlegg VIII kan også gis til tredjestatsborgeren.
5. Bestemmelsene om stemping i vedlegg IV får anvendelse.
6. Medlemsstatene nevnt i artikkel 66 nr. 3 i forordning (EU) 2017/2226 skal stemple

reisedokumentene som tilhører tredjestatsborgere som ved grensen nektes innreise for et korttidsopphold. Stempingen skal foretas i samsvar med spesifikasjonene i del A nr. 1 bokstav d i vedlegg V.

7. Stempingspliktene etter nr. 1–6 får anvendelse inntil datoen inn- og utreiseprogrammet er satt i drift i den berørte medlemsstaten.»
- 14) Vedlegg III, IV, V og VII endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

1. Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende.
2. Denne forordning får anvendelse fra datoen for idriftsetting av inn- og utreiseprogrammet som fastsatt av Kommisjonen i samsvar med artikkel 66 i forordning (EU) 2017/2226.
3. Som unntak fra nr. 2 i denne artikkel får denne forordning, fra datoen for deres tilslutning til inn- og utreiseprogrammet i samsvar med artikkel 66 nr. 3 i forordning (EU) 2017/2226, anvendelse i demedlemsstatene nevnt i artikkel 66 nr. 3 i nevnte forordning som ennå ikke bruker inn- og utreiseprogrammet. I påvente av deres tilslutning til inn- og utreiseprogrammet får overgangsbestemmelser om stemping av reisedokumenter i samsvar med artikkel 42a i forordning (EU) 2016/399 anvendelse på disse medlemsstatene.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater i samsvar med traktatene.

Utferdiget i Brussel, 30. november 2017.

For Europaparlamentet

President

A. TAJANI

For Rådet

Formann

M. MAASIKAS

Vedlegg

I vedleggene til forordning (EU) 2016/399 gjøres følgende endringer:

1. I vedlegg III skal nye deler lyde:

«*DEL D*

Del D1: Køer for automatisert grensekontroll for borgere fra EU, EØS og Sveits

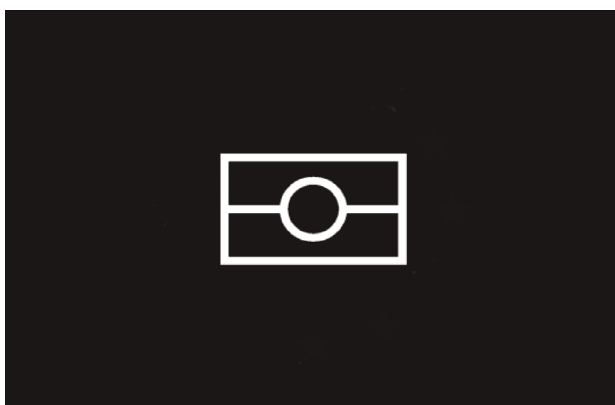

EU / EEA / CH
CITIZENS

Figur 2.1

Stjernene er valgfrie for Sveits, Liechtenstein, Norge og Island

Del D2: Køer for automatisert grensekontroll for tredjestatsborgere

THIRD-COUNTRY
NATIONALS

Figur 2.2

Del D3: Køer for automatisert grensekontroll for alle pass

Figur 2.3

Del E: Køer for registrerte reisende

Figur 2.4

2. I vedlegg IV gjøres følgende endringer:
 - a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Reisedokumentet som tilhører en tredjestatsborger som innehar et forenklet jernbanetransittdokument utstedt i samsvar med forordning (EF) nr. 693/2003, skal stemples ved inn- og utreise. Reisedokumentet som tilhører en tredjestatsborger som innehar et gyldig forenklet transittdokument utstedt i samsvar med forordning (EF) nr. 693/2003, og som foretar transittdokument med tog og ikke stiger av på en medlemsstats territorium, skal også stemples ved inn- og utreise. Dersom det er uttrykkelig tillatt etter nasjonal rett, kan en medlems-

stat ved inn- og utreise dessuten stemple reisedokumentet til en tredjestatsborger som har en oppholdstillatelse eller et visum for langvarig opphold som er utstedt av den aktuelle medlemsstaten i samsvar med artikkel 11 i denne forordning.

Reisedokumentene som tilhører en tredjestatsborger som på grunnlag av et nasjonalt visum for et korttidsopphold utstedt for én eller to innreiser reiser inn i eller ut av territoriet til en medlemsstat som ennå ikke anvender Schengen-regelverket fullt ut, men som bruker inn- og utreiseprogrammet, skal stemples ved inn- og utreise.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«1a. Spesifikasjonene for disse stempelenes er fastsatt i Schengen-styringskomiteens beslutning SCH/COM-EX (94) 16 rev og SCH/Gem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIAL).»

c) Nytt nummer skal lyde:

«2a. Ved inn- og utreise for visum- og stemplingspliktige tredjestatsborgere, skal stempelet påføres på siden som er motsatt den som visumet er påført på. Dersom denne siden ikke kan brukes, skal stempelet imidlertid settes på den følgende siden. Den maskinlesbare delen skal ikke stemples.»

d) Punkt 3 utgår.

3. I vedlegg V gjøres følgende endringer:

a) I del A gjøres følgende endringer:

i) Nr. 1 bokstav b) skal lyde:

«b) for tredjestatsborgere som er nektet innreise for et korttidsopphold, registrere i inn- og utreiseprogrammet opplysningene om nektet innreise i samsvar med artikkel 6a nr. 2 i denne forordning og artikkel 18 i forordning (EU) 2017/2226.»

ii) Nr. 1 bokstav d) skal lyde:

«d) for tredjestatsborgere hvis nektede innreise ikke skal registreres i inn- og utreiseprogrammet, påføre passet et innreisestempel overkrysset med uutslettelig svart blekk og på den motsatte høyre siden også med uutslettelig svart blekk skrive den eller de bokstavene som angir grunnen eller grunnene til nektet innreise i samsvar med listen over grunner på standardkjemaet for nektet innreise i del B i dette vedlegg. For disse personkategoriene skal grensevaktene dessuten føre inn enhver nek-

tet innreise i et register eller på en liste med angivelse av den berørte tredjestatsborgerens identitet og statsborgerskap, henvisninger til dokumentet som tillater tredjestatsborgeren å passere grensen, samt begrunnelse og dato for nektet innreise.»

iii) I punkt 1 skal nytt ledd lyde:

«De praktiske reglene for stempeling fastsettes i vedlegg IV.»

b) I del B gjøres følgende endringer i standardkjemaet for nektet innreise:

i) Etter bokstav (I) skal følgende tekst tilføyes:

«(J) har nektet å gi biometriske opplysninger, dersom det kreves

- for å kunne opprette en individuell saksmappe i inn- og utreiseprogrammet
- for å kunne foreta grensekontroll.»

ii) I avsnittet med overskriften «Merknader» skal følgende tekst tilføyes under ordet «Merknader»:

«← (markeres av grensevaktene dersom opplysninger er lagret i inn- og utreiseprogrammet)

Vedkommende meddeles herved at vedkommendes personopplysninger og opplysninger om denne nektede innreisen registreres i inn- og utreiseprogrammet i samsvar med artikkel 18 i forordning (EU) 2017/2226.

I samsvar med artikkel 52 i forordning (EU) 2017/2226 har vedkommende rett til å få sine opplysninger som er registrert i inn- og utreiseprogrammet, og kan anmode om at uriktige opplysninger rettes, og at opplysninger som er registrert ulovlig, slettes.»

4. Vedlegg VII nr. 1 skal lyde:

«1. statsoverhoder, regjeringssjefer og medlemmer av en nasjonal regjering med ledsagende ektefeller, samt medlemmer av deres offisielle delegasjon, og regenter og andre høytstående medlemmer av en kongefamilie

Som unntak fra artikkel 6 og artikkel 8–14 skal statsoverhoder, regjeringssjefer og medlemmer av en nasjonal regjering med ledsagende ektefeller, samt medlemmer av deres offisielle delegasjon, og regenter og andre høytstående medlemmer av en kongefamilie, som er innbudt av medlemsstaters regjeringer eller internasjonale organisasjoner i offisielt øyemed, og dersom ankomst og avreise er blitt meddelt offisielt gjennom diplomatiske kanaler, ikke underkastes grensekontroll.»

Vedlegg 3

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240 av 12. september 2018 om etablering av et europeisk system for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordningene (EU) 1077/2011, (EU) 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 77 nr. 2 bokstav b) og d), og artikkel 87 nr. 2 bokstav a),

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

etter den ordinære regelverksprosedyren², og

ut fra følgende betraktninger:

(1) I Kommisjonens melding av 6. april 2016 med tittelen «Stronger and Smarter Information Systems for Borders and Security» beskrives Unionens behov for å styrke og forbedre sine IT-systemer, sin dataarkitektur og sin informasjonsutveksling innenfor grenseforvaltning, rettshåndhevelse og bekjempelse av terrorisme. I meldingen understrekes også behovet for å forbedre driftskompatibiliteten mellom informasjonssystemer. Det er viktig at det i meldingen fastsettes mulige alternativer for å maksimere nytten av de eksisterende informasjonssystemene og ved behov utvikle og utfyllende systemer for å få bukt med informasjonshullene som fortsatt finnes.

(2) I meldingen av 6. april 2016 påvises således en rekke informasjonshull. Et av hullene er at grensemyndighetene ved de ytre Schengen-grensene mangler opplysninger om reisende som er fritatt for kravet om å inneha visum når de passerer de ytre grensene («visumplikt»). I meldingen av 6. april 2016 kunngjorde Kommisjonen at den skulle innlede en undersøkelse av gjennomførbarheten av å opprette et europeisk system for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS). Gjennomførbarhetsstudien ble avsluttet i november 2016. Systemet skulle avgjøre om ikke-visumpliktig tredjestatsborgere oppfyller vilkårene for innreise før de reiser til Schengenområdet, og om innreisen utgjør en sikkerhetsrisiko, en risiko for ulovlig innvandring eller en høy epidemirisiko.

(3) I meldingen av 14. september 2016 med tittelen «Enhancing security in a world of mobility: improved information exchange in the fight against terrorism and stronger external borders» bekreftes det at det er en prioritering å sikre de ytre grensene, og det ble framlagt konkrete initiativer for å fremme og utvide Unionens innsats i det fortsatte arbeidet med å styrke forvaltningen av de ytre grensene.

(4) Det er nødvendig å presisere målene for ETIAS, fastsette den tekniske og organisatoriske utformingen, fastsette regler for drift og bruk av opplysningene som søkeren skal registrere i systemet og regler for å utstede eller avslå fremreisetillatelse, fastsette hvilke formål opplysningene skal behandles for, identifisere hvilke myndigheter som skal ha tilgang til opplysningene, og sikre beskyttelse av personopplysninger.

(5) ETIAS bør få anvendelse på ikke-visumpliktige tredjestatsborgere.

¹ EUT C 246 av 28.7.2017, s. 28.

² Europaparlamentets holdning av 5.7.2018 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 5.9.2018.

- (6) Det bør også få anvendelse på tredjestatsborgere som er fritatt for visumplikt og er familiemedlemmer til en unionsborger som europa-parlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF³ får anvendelse på, eller til en tredjestatsborger som har rett til fri bevegelse tilsvarende unionsborgeres rett i henhold til en avtale mellom Unionen og dens medlemsstater på den ene side og en tredjestat på den annen side, og som ikke innehar et oppholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en oppholdstillatelse i henhold til rådsforordning (EF) nr. 1030/2002⁴. I henhold til artikkel 21 nr. 1 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUF) skal hver unionsborger ha rett til å ferdes og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium, i samsvar med de vilkår og begrensninger som er fastsatt i traktatene og i de gjennomføringsbestemmelser som vedtas i henhold til dem. De aktuelle begrensningene og vilkårene finnes i direktiv 2004/38/EF.
- (7) Som Domstolen har bekreftet⁵, har slike familiemedlemmer rett til å reise inn på medlemsstatenes territorium og få innreisevisum for dette formålet. Følgelig bør ikke-visumpliktige familiemedlemmer ha rett til å få fremreisetillatelse. Medlemsstatene bør gi disse personene all den hjelp de trenger for å få den nødvendige fremreisetillatelsen som bør utstedes gratis.
- (8) Retten til å få en fremreisetillatelse er ikke vilkårsløs, ettersom den kan nektes familiemedlemmer som utgjør en risiko for den offentlige orden, den offentlige sikkerhet eller folkehelsen i henhold til direktiv 2004/38/EF. På denne bakgrunn kan familiemedlemmer pålegges å framlegge personopplysninger som gjelder deres identifisering og status bare i den grad disse er relevante for vurderingen av sikkerhetstrusselen disse personene kan utgjøre. På lignende måte bør søknadene om fremreisetillatelse utelukkende behandles ut fra sikkerhetsmessige hensyn og ikke av hensyn til migrasjonsrisiko.
- (9) ETIAS bør tilveiebringe en fremreisetillatelse til ikke-visumpliktige tredjestatsborgere som gjør det mulig å avgjøre om disse personenes opphold på medlemsstatenes territorium ikke utgjør eller ikke vil utgjøre en sikkerhetsrisiko, risiko for ulovlig innvandring eller en høy epidemirisiko. En fremreisetillatelse bør derfor utgjøre en beslutning om at det ikke er konkrete holdepunkter for eller rimelige grunner til å anta at en persons tilstedeværelse på medlemsstatenes territorium utgjør slike risikoer. Ettersom en slik fremreisetillatelse ved sin naturlige beskaffenhet skiller seg fra et visum, vil det ikke kreve flere opplysninger eller utgjøre en større byrde for søkere enn et visum. Å inneha en gyldig fremreisetillatelse bør være et nytt vilkår for innreise på medlemsstatenes territorium. Besittelse av en fremreisetillatelse bør imidlertid ikke automatisk gi rett til innreise.
- (10) ETIAS bør bidra til å sikre et høyt sikkerhetsnivå, hindre ulovlig innvandring og beskytte folkehelsen ved å foreta en vurdering av besøkende før de ankommer til grenseovergangene ved de ytre grensene.
- (11) ETIAS bør bidra til å gjøre det lettere for grensevaktene på overgangsstedene ved de ytre grensene å foreta inn- og utreisekontroller. Det bør også sikre en samordnet og harmonisert vurdering av tredjestatsborgere som er omfattet av kravet om fremreisetillatelse, og som har til hensikt å reise til medlemsstatene. Det bør dessuten gjøre det mulig for søkere å få bedre informasjon om hvorvidt de oppfyller vilkårene for å reise til medlemsstatene. ETIAS bør dessuten bidra til å gjøre det lettere å foreta inn- og utreisekontroller ved å minske antallet avslag på innreise ved de ytre grensene og ved å forsyne grensevakter med visse ytterligere opplysninger om flagg.
- (12) ETIAS bør også støtte målene med Schengeninformasjonssystemet (SIS) for meldinger om tredjestatsborgere som nektes innreise og opphold, om personer som er etterlyst med henblikk på pågrepelse, overlevering eller utlevering, om savnede personer, om personer som er etterlyst med henblikk på å yte bistand i forbindelse med rettsforfølging, og om personer som er gjenstand for diskret kontroll eller målrettet kontroll. For dette formål bør ETIAS sammenligne relevante data i søknadsmapper med relevante meldinger i

³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF av 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers rett til å ferdes og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium, om endring av forordning (EØF) nr. 1612/68 og om opphevelse av direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 av 30.4.2004, s. 77).

⁴ Rådsforordning (EF) nr. 1030/2002 av 13. juni 2002 om fastsettelse av en ensartet utforming av oppholdstillatelser til tredjestatsborgere (EFT L 157 av 15.6.2002, s. 1).

⁵ Domstolens dom av 31. januar 2006, Kommissjonen mot Spania, C-503/03, ECLI:EU:C:2006:74.

SIS. Dersom sammenligningen viser sammenheng mellom personopplysninger i en søknadsmappe og meldinger om tredjestatsborgere som nektes innreise og opphold, eller om personer som er etterlyst med henblikk på pågrepelse, overlevering eller utlevering, bør søknadsmappen behandles manuelt av den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten. Den nasjonale ETIAS-enhetens vurdering bør føre til en beslutning om å utstede eller avslå en fremreisetillatelse. Dersom sammenligningen viser sammenheng mellom personopplysninger i søknadsmappen og meldinger om savnede personer, om personer som er etterlyst med henblikk på å yte bistand i forbindelse med rettsforfølging, og om personer som er gjenstand for diskret kontroll eller målrettet kontroll, bør disse opplysningene overføres til SIRENE-kontoret og håndteres i samsvar med det relevante regelverket for SIS.

- (13) Vilkårene for å utstede en fremreisetillatelse bør stemme overens med de særlige mål som er forbundet med de forskjellige typene meldinger som er registrert i SIS. Særlig bør det forhold at søkere er gjenstand for melding om personer som er etterlyst med henblikk på pågrepelse, overlevering eller utlevering, eller en melding om personer som er etterlyst med henblikk på diskret kontroll eller målrettet kontroll, ikke hindre dem i å få fremreisetillatelse med sikte på at medlemsstatene treffer nødvendige tiltak i samsvar med rådsbeslutning 2007/533/JIS⁶.
- (14) ETIAS bør bestå av et stort informasjonssystem, ETIAS-informasjonssystemet, den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene.
- (15) Den sentrale ETIAS-enheten bør være en del av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå. Den sentrale ETIAS-enheten bør ha ansvaret for å kontrollere, dersom den automatiserte behandlingsprosessen har gitt et treff, om søkerens personopplysninger svarer til personopplysningene om personen som har utløst det aktuelle treffet. Dersom et treff er bekreftet eller det fortsatt er tvil, bør den sentrale ETIAS-enheten innlede en manuell behandling av søknaden. Den bør sikre at opplysningene den registrerer i søknadsmappe, er ajourført, og den bør definere, fast-

sette, forhåndsvurdere, gjennomføre, evaluere etterfølgende, revidere og slette de særlige risikoindikatorer, og dermed sikre at kontrollene som foretas, og resultatene av dem, registreres i søknadsmappe. Den bør likeledes foreta regelmessige revisjoner av behandlingen av søknader og av gjennomføringen av ETIAS-screeningreglene, herunder ved regelmessig å vurdere innvirkningen på grunnleggende rettigheter, særlig når det gjelder retten til privatliv og beskyttelse av personopplysninger. Den bør videre ha ansvaret for å utføre en rekke støtteoppgaver, f.eks. å sikre at nødvendige underretninger blir sendt, framlegge opplysninger og yte støtte. Den bør fungere 24 timer i døgnet 7 dager i uken.

- (16) Hver medlemsstat bør opprette en nasjonal ETIAS-enhet som har ansvaret for å behandle søknader og treffe beslutning om hvorvidt en fremreisetillatelse skal utstedes, annulleres eller tilbakekalles. De nasjonale ETIAS-enhetene bør samarbeide med hverandre og med Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol) for å vurdere søknader. De nasjonale ETIAS-enhetene bør forsynes med tilstrekkelige ressurser til å utføre sine oppgaver i samsvar med de fastsatte fristene i denne forordning. For å lette beslutningstaking og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene og redusere oversettelseskostnader og svartider er det å foretrekke at alle nasjonale ETIAS-enheter kommuniserer på ett språk.
- (17) For å nå sine mål bør ETIAS stille til rådighet et elektronisk søknadsskjema der søkeren kan angi opplysninger om sin identitet, sitt reisedokument, opplysninger om bosted, kontaktopplysninger, utdanningsnivå og stillingsgruppe, sin status som familiemedlem til en unionsborger eller en tredjestatsborger som er omfattet av retten til fri bevegelighet uten oppholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en oppholdstillatelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002 og, dersom søkeren er mindreårig, opplysninger om personen som har ansvaret for vedkommende samt svar på en rekke bakgrunnsspørsmål.
- (18) ETIAS bør godta søknader som inngis på vegne av en søker for reisende som ikke selv kan inngi en søknad, uansett hva årsaken er. I slike tilfeller bør søknaden inngis av en tredje part som den reisende har gitt fullmakt, eller som har rettslig ansvar for vedkommende, forutsatt at denne personens identitet angis i

⁶ Rådsbeslutning 2007/533/JIS av 12. juni 2007 om opprettelse, drift og bruk av annen generasjon av Schengen-informasjonssystemet (SIS II) (EUT L 205 av 7.8.2007, s. 63).

- søknadsskjemaet. Det bør være mulig for reisende å gi kommersielle formidlere tillatelse til å opprette og inngi en søknad på deres vegne. Den sentrale ETIAS-enheten bør følge opp enhver melding om misbruk fra kommersielle formidlere på hensiktsmessig måte.
- (19) Det bør fastsettes parametere for å sikre at en søknad er fullstendig, og at det er sammenheng i de inngitte opplysningene, med sikte på kontroll av om søknader om en fremreisetillatelse kan behandles. En slik kontroll bør eksempelvis hindre bruk av reisedokumenter som utløper innen mindre enn tre måneder, har utløpt eller ble utstedt mer enn ti år tidligere. Kontrollen bør finne sted før søkeren anmodes om å betale gebyret.
- (20) For å ferdigbehandle søknaden bør søkere avkreves et gebyr for en fremreisetillatelse. Betalingen bør foretas via en bank eller en finansiell formidler. Opplysningene som kreves for å sikre elektronisk betaling, bør bare gis til banken eller den finansielle formidleren som foretar den finansielle transaksjon, og ikke inngå som en del av opplysningene i ETIAS.
- (21) De fleste fremreisetillatelser bør utstedes innen få minutter, men i et begrenset antall tilfelle kan det kreve lengre tid, særlig i unntakstilfeller. I slike unntakstilfeller kan det være nødvendig å anmode søkeren om ytterligere opplysninger eller dokumenter, å behandle disse ytterligere opplysningene eller dokumentene og, etter undersøkelse av ytterligere opplysninger eller dokumenter fra søkeren, å innkalle søkeren til et intervju. Intervjuer bør bare gjennomføres i unntakstilfeller, som en siste utvei og når det fortsatt hersker alvorlig tvil om opplysninger eller dokumenter fra søkeren. Intervjuenes eksepsjonelle karakter bør bety at under 0,1 % av søkerne innkalles til et intervju. Antallet søkere som innkalles til et intervju, bør løpende vurderes av Kommisjonen.
- (22) Personopplysningene fra søkeren bør utelukkende behandles av ETIAS for å vurdere om søkerens innreise i Unionen kan utgjøre en sikkerhetsrisiko, en risiko for ulovlig innvandring til eller en høy epidemirisiko i Unionen.
- (23) Det kan ikke foretas en vurdering av slike risikoer uten å behandle personopplysningene som angis i en søknad om fremreisetillatelse. Personopplysningene i søknadene bør sammenlignes med opplysningene i et register, en mappe eller en melding i et EU-informasjonssystem eller en EU-database (det sentrale ETIAS-systemet, SIS, visuminformasjonssystemet (VIS), inn- og utreiseprogrammet (EES) eller Eurodac), i Europol-opplysningene eller i Interpols databaser (Interpols database over stjalne og forsvunne reisedokumenter (SLTD) eller Interpols database over reisedokumenter med tilknyttede meldinger (TDAWN)). Personopplysningene i søknadene bør også sammenlignes med ETIAS-overvåkingslisten og med særlige risikoindikatorer. De kategorier av personopplysninger som bør brukes til sammenligninger, bør begrenses til de kategorier av opplysninger som finnes i EU-informasjonssystemene det søkes i, i Europol-opplysningene og i Interpols databaser, på ETIAS-overvåkingslisten eller i de særlige risikoindikatorer.
- (24) Sammenligningen bør foretas automatisk. Dersom en slik sammenligning viser at det er sammenfall (et «treff») mellom noen av personopplysningene eller en kombinasjon av disse i søknaden og de særlige risikoindikatorer eller personopplysningene i et register, en mappe eller en melding i ovennevnte informasjonssystemer eller på ETIAS-overvåkingslisten eller de særlige risikoindikatorer, bør søknaden behandles manuelt av den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten. Den nasjonale ETIAS-enhetens vurdering bør føre til at det treffes beslutning om å utstede eller avslå en fremreisetillatelse.
- (25) Det forventes at langt de fleste søknadene vil få et positivt svar ved automatisert behandling. En fremreisetillatelse bør ikke avslås, annulleres eller tilbakekalles bare med henvisning til den automatiserte behandlingen av personopplysninger i søknadene. Derfor bør søknader som gir et treff, behandles manuelt av en nasjonal ETIAS-enhet.
- (26) Søkere som har fått avslag på en fremreisetillatelse, bør ha rett til å påklage beslutningen. Klagesaker bør føres i medlemsstaten som har truffet beslutning om søknaden, og i henhold til vedkommende medlemsstats nasjonale rett.
- (27) ETIAS' screeningregler bør brukes til å analysere en søknadsmappe ettersom de gjør det mulig å sammenligne opplysningene i den med særlige risikoindikatorer som tyder på tidligere konstatert sikkerhetsrisiko, risiko for ulovlig innvandring eller en høy epidemirisiko. Kriteriene som brukes til å fastsette særlige risikoindikatorer, bør under ingen omstendigheter utelukkende være basert på

en persons kjønn eller alder. De bør heller under ingen omstendigheter være basert på opplysninger som avslører en persons hudfarge, rase, etniske eller sosiale opprinnelse, genetiske egenskaper, språk, politiske eller andre meninger, religiøse eller filosofiske overbevisning, medlemskap i en fagforening, tilknytning til en nasjonal minoritet, formueforhold, fødsel, funksjonshemming eller seksuelle legning. De særlige risikoindikatorer bør defineres, fastsettes, forhåndsvurderes, gjennomføres, evalueres etterfølgende, revideres og slettes av den sentrale ETIAS-enheten etter samråd med ETIAS-screeningrådet bestående av representanter for de nasjonale ETIAS-enhetene og de berørte byråene. For å sikre at de grunnleggende rettighetene overholdes i forbindelse med gjennomføringen av ETIAS-screeningreglene og de særlige risikoindikatorer, bør det opprettes et ETIAS-råd for rådgivning om grunnleggende rettigheter. Det europeiske grense- og kystvaktbyrås ombud for grunnleggende rettigheter bør ivareta sekretariatsfunksjonene i forbindelse med møtene.

- (28) Det bør fastsettes en ETIAS-overvåkingsliste for å avdekke forbindelser mellom opplysninger i en søknadsmappe og opplysninger om personer som er mistenkt for å ha begått eller deltatt i en terrorhandling eller annet alvorlig straffbart forhold, eller som det på grunnlag av en samlet vurdering av personen finnes konkrete holdepunkter for eller rimelig grunn til å anta at de vil begå en terrorhandling eller andre alvorlige straffbare forhold. ETIAS-overvåkingslisten bør være en del av det sentrale ETIAS-systemet. Opplysninger bør registreres på ETIAS-overvåkingslisten av Europol, uten at det berører de relevante bestemmelser om internasjonalt samarbeid i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794⁷, og av medlemsstatene. Før opplysninger registreres på ETIAS-overvåkingslisten, bør det fastslås at opplysningene er tilstrekkelige, riktige og viktige nok til å bli registrert på ETIAS-overvåkingslisten, og at registreringen av opplysninger ikke vil føre til et uforholdsmessig stort antall søknader som må behandles manuelt. Opplysningene bør

løpende vurderes og kontrolleres for å sikre at de fortsatt er riktige.

- (29) Framveksten av nye sikkerhetstrusler, nye mønstre for ulovlig innvandring og høy epidemirisiko krever effektive, moderne tiltak. Ettersom disse tiltakene ofte innebærer at vesentlige mengder personopplysninger behandles, bør det treffes egnede beskyttelsestiltak for at sikre at inngrep i retten til beskyttelse av privatlivets fred og retten til beskyttelse av personopplysninger begrenses til det som er nødvendig i et demokratisk samfunn.
- (30) Personopplysninger i ETIAS bør derfor lagres sikkert. Bare personale med behørig fullmakt bør ha tilgang. Tilgangen bør under ingen omstendigheter brukes til å treffe beslutninger basert på noen form for forskjellsbehandling. Personopplysningene som lagres, bør oppbevares sikkert i lokalene til Det europeiske byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA) i Unionen.
- (31) Utstedte fremreisetillatelse bør annulleres eller tilbakekalles så snart det blir åpenbart at vilkårene for å utstede dem ikke var eller ikke lenger er oppfylt. Særlig dersom det i SIS registreres en ny melding om nektet innreise og opphold, eller om at et reisedokument er meldt forsvunnet, stjålet, urettmessig tilegnet eller ugyldiggjort, bør SIS underrette ETIAS. ETIAS bør da kontrollere om den nye meldingen svarer til en gyldig fremreisetillatelse. Dersom en ny melding om nektet innreise og opphold er blitt utstedt, bør den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten tilbakekalle fremreisetillatelsen. Dersom fremreisetillatelsen er knyttet til et reisedokument som er meldt forsvunnet, stjålet, urettmessig tilegnet eller ugyldiggjort i SIS eller meldt forsvunnet, stjålet eller ugyldiggjort i SLTD, bør den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten behandle søknadsmappen manuelt. På lignende vis bør nye opplysninger som registreres på ETIAS-overvåkingslisten, sammenlignes med søknadsmappe i ETIAS for å kontrollere om disse nye opplysningene svarer til en gyldig fremreisetillatelse. I så fall bør den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstaten som har registrert de nye opplysningene, eller, dersom det er Europol som har registrert opplysningene, i medlemsstaten for første planlagte opphold, vurdere treffet og om nødvendig til-

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794 av 11. mai 2016 om Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol) og erstatning og oppheving av rådsbeslutning 2009/371/JIS, 2009/934/JIS, 2009/935/JIS, 2009/936/JIS og 2009/968/JIS (EUT L 135 av 24.5.2016, s. 53).

- bakekalle fremreisetillatelsen. Det bør også være mulig å tilbakekalle en fremreisetillatelse på søkerens anmodning.
- (32) Dersom en medlemsstat i unntakstilfeller finner det nødvendig å la en tredjestatsborger reise inn på sitt territorium av humanitære årsaker, av hensyn til nasjonale interesser eller på grunn av internasjonale forpliktelser, bør den ha mulighet til å utstede en midlertidig fremreisetillatelse bare med begrenset territorial gyldighet.
- (33) Før ombordstigning bør luftfartsselskaper, sjøfartsselskaper og internasjonale transportører som befordrer grupper med buss, være forpliktet til å kontrollere at de reisende innehar en gyldig fremreisetillatelse. Transportører bør ikke ha tilgang til selve ETIAS-mappen. Transportører bør ha sikker tilgang til ETIAS-informasjonssystemet for å gjøre det mulig for dem å innhente opplysninger ved hjelp av opplysningene i reisedokumentene.
- (34) De tekniske spesifikasjonene for tilgang til ETIAS-informasjonssystemet via nettportalen for transportører bør påvirke passasjertrafikken og transportørene i så liten utstrekning som er mulig. For dette formålet bør integrering med inn- og utreiseprogrammet vurderes.
- (35) For å begrense innvirkningen av forpliktelsene i denne forordning på internasjonale transportører som befordrer grupper med buss, bør det stilles til rådighet brukervennlige mobile løsninger.
- (36) Innen to år etter at ETIAS er satt i drift, bør Kommisjonen, med hensyn til ETIAS-bestemmelsene for transport med buss, vurdere om bestemmelsene nevnt i artikkel 26 i konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985 mellom regjeringene for statene i Den økonomiske union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den franske republikk om gradvis avskaffelse av kontrollen på de felles grenser⁸ er hensiktsmessige, forenlige og sammenhengende. Den seneste utviklingen innenfor transport til lands med buss bør tas i betraktning. Det bør vurderes om det er behov for å endre bestemmelsene om transport med buss i artikkel 26 i nevnte konvensjon eller i denne forordning.
- (37) For å sikre at de endrede innreisevilkårene er oppfylt, bør grensevaktene kontrollere om de reisende innehar en gyldig fremreisetillatelse. Under standardprosedyren for grense-
- kontroll bør grensevaktene derfor lese av opplysningene i reisedokumentet elektronisk. Dette bør utløse et søk i forskjellige databaser som fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399⁹ (grenseforordningen), herunder et søk i ETIAS, som bør vise fremreisetillatelsens aktuelle status. Dersom det ikke kan framvises en gyldig fremreisetillatelse, bør grensevaktene nekte innreise og avslutte grensekontrollprosedyren. Dersom det framvises en gyldig fremreisetillatelse, bør grensevaktene treffe beslutning om å tilate eller nekte innreise. Visse opplysninger i ETIAS-mappen bør være tilgjengelige for grensevaktene for å lette deres arbeid.
- (38) Dersom den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten finner at visse aspekter ved en søknad om fremreisetillatelse bør undersøkes nærmere av grensemyndighetene, bør denne kunne flagge fremreisetillatelsen den utsteder, og anbefale en etterfølgende kontroll ved grenseovergangen. Det bør også være mulig å flagge en slik fremreisetillatelse på anmodning fra en rådspurt medlemsstat. Dersom den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten finner at et bestemt treff utløst i forbindelse med behandling av en søknad utgjør et falskt treff, eller dersom en manuell behandling viser at det ikke var grunn til å avslå en fremreisetillatelse, bør den kunne flagge fremreisetillatelsen den utsteder for å lette inn- og utreisekontrollene ved å gi grensemyndighetene opplysninger om kontrollene som er foretatt, og for å begrense de negative følgene av falske treff for reisende. Driftsinstruks for grensemyndighetenes håndtering av fremreisetillatelser bør gis i en praktisk håndbok.
- (39) Ettersom et vilkår for innreise og opphold for visse kategorier av tredjestatsborgere er at de skal inneha en gyldig fremreisetillatelse, bør medlemsstatenes innvandringsmyndigheter kunne søke i det sentrale ETIAS-systemet dersom det er foretatt et tidligere søk i inn- og utreiseprogrammet og dette søket viser at inn- og utreiseprogrammet ikke inneholder en innreise-registrering som viser tredjestatsborgerens tilstedeværelse på medlemsstatenes territorium. Medlemsstatenes innvandringsmyndigheter bør ha tilgang til visse opplysninger i

⁸ EUT L 239 av 22.9.2000, s. 19.

⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 av 9. mars 2016 om et unionsregelverk som regulerer bevegelse av personer over grensene (grenseforordningen) (EUT L 77 av 23.3.2016, s. 1).

det sentrale ETIAS-systemet, særlig for tilbake-sendingsformål.

- (40) I kampen mot terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare forhold og i lys av de kriminelle nettverkens globalisering er det av største betydning at utpekte myndigheter med ansvar for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare forhold («utpekte myndigheter») har nødvendige opplysninger for å utføre sine oppgaver på en effektiv måte. Tilgang til opplysninger i VIS for dette formål har allerede vist seg å være en effektiv hjelp for at etterforskere skal kunne gjøre betydelige framskritt i saker som gjelder menneskehandel, terrorisme og narkotikahandel. VIS inneholder ikke opplysninger om ikke-visumpliktige tredjestatsborgere.
- (41) Tilgang til opplysningene i ETIAS er nødvendig for å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger som nevnt i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/541¹⁰ eller andre alvorlige straffbare forhold som nevnt i rådsrammebeslutning 2002/584/JIS¹¹. I forbindelse med en særlig etterforskning og for å sikre bevismateriale og opplysninger om en person som er mistenkt for å ha begått et alvorlig straffbart forhold, eller om et offer for et alvorlig straffbart forhold, kan utpekte myndigheter ha behov for å få tilgang til opplysningene som er generert av ETIAS. Opplysningene i ETIAS kan også være nødvendige for å identifisere en person som har begått en terrorhandling eller andre alvorlige straffbare forhold, særlig når det er behov for hastetiltak. Tilgang til ETIAS for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold utgjør et inngrep i de grunnleggende rettigheter for beskyttelse av privatlivets fred og beskyttelse av personopplysninger som behandles i ETIAS. Opplysningene i ETIAS bør derfor lagres og gjøres tilgjengelige bare for utpekte myndigheter i medlemsstatene og for Europol på de strenge vilkårene som er fastsatt i denne forordning. Dette vil sikre at behand-

lingen av opplysningene i ETIAS er begrenset til det som er strengt nødvendig for å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger og andre alvorlige straffbare forhold i samsvar med kravene i Domstolens rettspraksis, særlig saken Digital Rights Ireland¹².

- (42) Det bør særlig gis tilgang til opplysningene i ETIAS for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold bare på grunnlag av en begrunnet anmodning fra driftsenheten ved en utpekt myndighet med forklaring av hvorfor tilgang til opplysningene er nødvendig. I hastetilfeller der det er behov for å hindre en overhengende fare for en persons liv som er knyttet til en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold, bør kontrollen av om vilkårene var oppfylt, finne sted etter at de utpekte kompetente myndighetene har fått tilgang til opplysningene. Den etterfølgende kontrollen bør finne sted uten unødig opphold og under alle omstendigheter senest sju arbeidsdager etter at anmodningen er behandlet.
- (43) Det er derfor nødvendig å utpeke de myndighetene i medlemsstatene som har fullmakt til å anmode om en slik tilgang med det særlige formål å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.
- (44) Det eller de sentrale tilgangspunktene bør handle uavhengig av de utpekte myndighetene og kontrollere at vilkårene for å anmode om tilgang til det sentrale ETIAS-systemet er oppfylt i den foreliggende konkrete sak.
- (45) Europol er knutepunktet for informasjonsutveksling i Unionen. Det spiller en sentral rolle i samarbeidet mellom de myndigheter i medlemsstatene med ansvar for grenseoverskridende etterforskning av kriminalitet ved å støtte forebygging, analyse og etterforskning av kriminalitet på unionsplan. Europol bør derfor også ha tilgang til det sentrale ETIAS-systemet innenfor rammene av sine oppgaver og i samsvar med forordning (EU) 2016/794 i særlige tilfeller der det er nødvendig for at Europol skal kunne støtte og styrke medlemsstatenes arbeid med å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.

¹⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/541 av 15. mars 2017 om bekjempelse av terrorisme og om erstatning av rådsrammebeslutning 2002/475/JIS og endring av rådsrammebeslutning 2005/671/JIS (EUT L 88 av 31.3.2017, s. 6).

¹¹ Rådsrammebeslutning 2002/584/JIS av 13. juni 2002 om den europeiske arrestordre og om framgangsmåtene for overlevering mellom medlemsstater (EUT L 190 av 18.7.2002, s. 1).

¹² Domstolens dom (Storkammer) av 8. april 2014, Digital Rights Ireland Ltd, forente saker C-293/12 og C-594/12, ECLI:EU:C:2014:238.

- (46) For å utelukke systematiske søk bør behandling av opplysninger i det sentrale ETIAS-systemet finne sted bare i særlige tilfeller og når det er nødvendig for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold. De utpekte myndighetene og Europol bør anmode om tilgang til ETIAS bare når de har rimelig grunn til å anta at en slik tilgang vil kunne gi opplysninger som kan hjelpe dem med å forebygge, avsløre eller etterforske en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold.
- (47) Personopplysninger bør ikke lagres i ETIAS i lengre tid enn det som er nødvendig for formålene opplysningene behandles for. For at ETIAS skal fungere, er det nødvendig å lagre opplysninger om søkere i fremreisetillatelsens gyldighetsperiode. Etter at gyldighetsperioden er utløpt, bør opplysningene lagres bare med søkerens uttrykkelige samtykke og bare for å lette en ny ETIAS-søknad. En beslutning om avslag, annullering eller tilbakekalling av en fremreisetillatelse kan tyde på at søkeren utgjør en sikkerhetsrisiko, en risiko for ulovlig innvandring eller en høy epidemirisiko. Dersom det er truffet en slik beslutning, bør opplysningene derfor lagres i fem år fra datoen for denne beslutning, slik at det i ETIAS er mulig å ta omhyggelig hensyn til den høyere risiko som den berørte søkeren kan utgjøre. Dersom opplysningene som ligger til grunn for beslutningen, slettes tidligere, bør søknadsmappen slettes innen sju dager. Etter at denne perioden er utløpt, bør personopplysningene slettes.
- (48) Personopplysninger som lagres i det sentrale ETIAS-systemet, bør ikke stilles til rådighet for tredjestater, internasjonale organisasjoner eller private parter. Som unntak fra denne regelen bør det under strenge vilkår rimidlertid være mulig å overføre slike personopplysninger til en tredjestat dersom overføringen er nødvendig i enkelttilfeller med sikte på tilbakesending. I mangel av en beslutning om tilstrekkelig beskyttelsesnivå ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679¹³ eller overføringer som er omfattet av egnede beskyttelsestiltak i henhold til nevnte
- forordning, bør det unntaksvis være mulig å overføre ETIAS-opplysninger til en tredjestat med sikte på tilbakesending, men bare dersom overføringen er nødvendig av hensyn til viktige samfunnsinteresser som omhandlet i nevnte forordning.
- (49) Det bør også være mulig å overføre personopplysninger som medlemsstater har mottatt i henhold til denne forordning, til en tredjestat i hastende unntakstilfeller der det er en overhengende fare i tilknytning til en terrorhandling, eller der det er overhengende fare for en persons liv i tilknytning til et alvorlig straffbart forhold. Med overhengende fare for en persons liv forstås en fare som skyldes et alvorlig straffbart forhold begått mot vedkommende, f.eks. grov kroppsskade, ulovlig handel med menneskeorganer og -vev, bortføring, ulovlig frihetsberøvelse og gisseltaking, seksuell utnyttelse av barn, barnepornografi og voldtekt.
- (50) For å sikre at offentligheten, særlig tredjestatsborgere som er omfattet av kravet om fremreisetillatelse, kjenner til ETIAS, bør opplysninger om ETIAS, herunder det relevante unionsregelverket og framgangsmåten for søknad om fremreisetillatelse, gjøres tilgjengelige for offentligheten gjennom et offentlig nettsted og en applikasjon for mobilenheter som brukes til å inngi søknader til ETIAS. Disse opplysningene bør også formidles gjennom en felles brosjyre og på andre egnede måter. Personer som søker om fremreisetillatelse, bør dessuten få en e-postmelding med opplysninger om søknaden deres. Denne e-postmeldingen bør inneholde lenker til gjeldende unionsregelverk og nasjonal rett.
- (51) Det bør fastsettes særlige regler for hvilket ansvar eu-LISA har for utforming, utvikling og teknisk forvaltning av ETIAS-informasjonssystemet. Det bør også fastsettes regler for Det europeiske grense- og kystvaktbyrås, medlemsstatenes og Europolis ansvar for ETIAS. eu-LISA bør være særlig oppmerksom på risikoen for kostnadsøkninger og sikre tilstrekkelig overvåking av kontrahenter.
- (52) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001¹⁴ får anvendelse på aktivitetene i eu-LISA og Det europeiske grense- og kyst-

¹³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).

¹⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).

vaktbyrå når de utfører oppgavene som de pålegges i denne forordning.

- (53) Forordning (EU) 2016/679 får anvendelse på medlemsstatenes behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning.
- (54) Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680¹⁵ får anvendelse dersom medlemsstatenes behandling av personopplysninger for å vurdere søknader foretas av kompetente myndigheter for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold
- (55) Direktiv (EU) 2016/680 får anvendelse på medlemsstatenes utpekte myndigheters behandling av personopplysninger for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold i henhold til denne forordning.
- (56) De uavhengige tilsynsmyndighetene opprettet i henhold til forordning (EU) 2016/679 bør overvåke at medlemsstatenes behandling av personopplysninger er lovlig, mens EUs datatilsyn, opprettet ved forordning (EF) nr. 45/2001, bør overvåke unionsinstitusjonenes og -organenes virksomhet i forbindelse med behandling av personopplysninger. EUs datatilsyn og tilsynsmyndighetene bør samarbeide om overvåkingen av ETIAS.
- (57) Det bør fastsettes strenge regler for tilgang til det sentrale ETIAS-systemet, og det bør treffes nødvendige beskyttelsestiltak. Det er også nødvendig å fastsette bestemmelser om enkeltpersoners rett til innsyn, retting, begrensning, utfylling, sletting og prøving i forbindelse med personopplysninger, særlig retten til rettslig prøving og uavhengige offentlige myndigheters overvåking av behandlingen.
- (58) For å vurdere om en reisende utgjør en sikkerhetsrisiko, en risiko for ulovlig innvandring eller en høy epidemirisiko, bør det sikres driftskompatibilitet mellom ETIAS-informasjonssystemet og andre EU-informasjonssystemer. Driftskompatibilitet bør sikres i fullt samsvar med gjeldende unionsregelverk om grunnleggende rettigheter. Dersom det på unionsplan blir opprettet et sentralt system for å identifisere medlemsstater som har opp-

lysnings om straffedommer mot tredjestatsborgere og statsløse personer, bør ETIAS kunne foreta søk i det.

- (59) Denne forordning bør inneholde tydelige bestemmelser om erstatningsansvar og retten til erstatning for ulovlig behandling av personopplysninger og for enhver annen handling som er i strid med denne forordning. Slike bestemmelser bør ikke berøre retten til erstatning fra den behandlingsansvarlige eller databehandleren, eller deres erstatningsansvar, i henhold til forordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/680 og forordning (EF) nr. 45/2001. eu-LISA bør ha ansvaret for skade byrået forårsaker i egenskap av databehandler dersom det ikke har oppfylt sine særlige forpliktelser i henhold til denne forordning, eller dersom det har unnlatt å følge eller har handlet i strid med lovlige instruksjoner fra medlemsstaten som er behandlingsansvarlig.
- (60) En effektiv overvåking av anvendelsen av denne forordning krever regelmessig evaluering. Medlemsstatene bør fastsette sanksjoner for overtredelse av denne forordning og sikre at de gjennomføres.
- (61) For å fastsette nødvendige tekniske tiltak for å anvende denne forordning bør myndigheten til å vedta rettsakter delegeres til Kommissjonen i samsvar med artikkel 290 i TEUV når det gjelder
- fastsettelse av kravene til den sikre kontotjenesten,
 - fastsettelse av en forhåndsbestemt liste over stillingsgrupper som brukes i søknadsskjemaet,
 - presisering av innhold og utforming av spørsmål til søkere om straffedommer, opphold i krigs- eller konfliktområder og beslutninger om å forlate territoriet eller beslutninger om tilbakesending,
 - presisering av innhold og utforming av ytterligere spørsmål til søkere som svarer bekreftende på et av spørsmålene om straffedommer, opphold i krigs- eller konfliktområder og beslutninger om å forlate territoriet eller beslutninger om tilbakesending, og utarbeidelse av en forhåndsbestemt liste over svar,
 - fastsettelse av betalingsmåter og framgangsmåter for å kreve inn gebyret for fremreisetillatelse samt endringer i gebyrets størrelse tilsvarende en eventuell økning i ETIAS' kostnader,
 - fastsettelse av innholdet og utformingen av en forhåndsbestemt liste over valgmu-

¹⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680 av 27. april 2016 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheters behandling av personopplysninger med henblikk på å forebygge, etterforske, avsløre eller rettsforfølge straffbare forhold eller iverksette strafferettslige sanksjoner og om fri utveksling av slike opplysninger og om oppheving av rådsrammebeslutning 2008/977/JIS (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 89).

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

- ligheter når søkere anmodes om å framlegge ytterligere opplysninger eller dokumenter,
- ytterligere spesifisering av kontrollverktøyet,
 - ytterligere fastsettelse av sikkerhetsrisikoen, risikoen for ulovlig innvandring eller en høy epidemirisiko for å fastsette de særlige risikoindikatorene,
 - fastsettelse av hvilken type ytterligere opplysninger om flagg som kan tilføyes i ETIAS-søknadsmappen, og format, språk og begrunnelsene for disse flaggene,
 - fastsettelse av tilstrekkelige beskyttelsestiltak gjennom regler og framgangsmåter for å unngå konflikter med meldinger i andre informasjonssystemer og fastsettelse av flaggingens vilkår, kriterier og varighet,
 - ytterligere spesifisering av verktøyet som søkere skal benytte til å gi og tilbakekalle samtykke,
 - forlengelse av overgangsperioden der det ikke kreves fremreisetillatelse, og utsettelsesperioden der grensevakter kan tillate tredjestatsborgere som ikke innehar nødvendig fremreisetillatelse for unntaksvis å reise inn på visse vilkår,
 - fastsettelse av den finansielle støtte til medlemsstatene for utgifter i forbindelse med tilpasning og automatisering av inn- og utreisekontroller ved gjennomføring av ETIAS.
- (62) Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at disse samrådene holdes i samsvar med prinsippene i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming¹⁶. For å sikre lik deltakelse i forberedelsen av delegerte rettsakter mottar Europaparlamentet og Rådet alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes eksperter, og deres eksperter har systematisk tilgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som arbeider med forberedelse av delegerte rettsakter.
- (63) For at sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å vedta nærmere regler for
- et skjema som gjør det mulig å melde misbruk begått av kommersielle formidlere som en søker har gitt tillatelse til å inngi søknaden på vedkommendes vegne,
 - vilkårene for drift av det offentlige nettstedet og appen for mobilenheter og nærmere regler for personvern og sikkerhet som får anvendelse på det offentlige nettstedet og appen for mobilenheter,
 - kravene til formatet på personopplysningene som skal angis på søknadsskjemaet, og parametere og kontroller for å sikre at søknaden er fullstendig, og at det er sammenheng i disse opplysningene,
 - kravene til samt utprøving og drift av audiovisuelle kommunikasjonsmidler som brukes til intervjuer med søkere, og nærmere regler for personvern, sikkerhet og fortrolighet som gjelder for slik kommunikasjon, sikkerhetsrisiko, risiko for ulovlig innvandring og høy epidemirisiko som særlige risikoindikatorer skal bygge på,
 - de tekniske spesifiseringene for ETIAS-overvåkingslisten og for verktøyet som skal brukes til å vurdere den potensielle innvirkningen av registrering av opplysninger på ETIAS-overvåkingslisten på andelen søknader som behandles manuelt,
 - et skjema for avslag, annullering eller tilbakekalling av en fremreisetillatelse,
 - vilkårene for å sikre transportørers sikre tilgang til ETIAS-informasjonssystemet og personvern- og sikkerhetsreglene for slik tilgang,
 - en autentifiseringsordning for tilgang til ETIAS-informasjonssystemet for transportørers personale med behørig fullmakt,
 - de alternative framgangsmåtene som skal følges dersom det er teknisk umulig for transportører å søke i ETIAS-informasjonssystemet,
 - maler for beredskapsplaner, dersom det er teknisk umulig for grensemyndighetene å søke i det sentrale ETIAS-systemet, eller ved feil på ETIAS,
 - en mal for en sikkerhetsplan og en mal for en plan for forretningskontinuitet og katastrofeberedskap når det gjelder sikkerheten ved behandling av personopplysninger,
 - tilgang til opplysninger i ETIAS-informasjonssystemet,
 - endring og sletting av opplysninger og sletting av opplysninger før tid,
 - føring av logger og tilgang til disse,
 - krav til ytelse,
 - spesifikasjoner for tekniske løsninger for tilkøpling av sentrale tilgangspunkter til det sentrale ETIAS-systemet,

¹⁶ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

- en mekanisme og framgangsmåter for samt tolkning av oppfyllelsen av kravene til kvalitet på opplysningene i det sentrale ETIAS-systemet,
- felles brosjyrer for å underrette reisende om kravet om å inneha en gyldig fremreisetillatelse,
- driften av et sentralt datalager som inneholder opplysninger som bare brukes til rapportering og statistikk, og personvern- og sikkerhetsreglene som gjelder for datalageret, og
- spesifikasjonene for en teknisk løsning som skal gjøre det lettere å samle inn nødvendige statistiske opplysninger som kreves for rapportering av hvor effektiv tilgangen til opplysninger i det sentrale ETIAS-systemet har vært for rettsåndhevende formål.

Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011¹⁷.

- (64) Ettersom målene for denne forordning, som er å opprette et europeisk system for reiseinformasjon og fremreisetillatelse og innføre felles forpliktelser, vilkår og framgangsmåter for bruk av opplysningene i det, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- (65) Drifts- og vedlikeholdskostnadene ved ETIAS-informasjonssystemet, den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene bør dekkes fullt ut av inntektene fra gebyrer for fremreisetillatelse. Gebyrets størrelse bør derfor tilpasses ved behov i lys av de påløpte kostnadene.
- (66) Inntektene fra de innbetalte gebyrene for fremreisetillatelse bør settes av til å dekke de løpende drifts- og vedlikeholdskostnadene ved ETIAS-informasjonssystemet, den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene. I lys av systemets særlige karakter er det hensiktsmessig å behandle inntektene som interne inntekter satt av til særlige formål. Eventuelle gjenværende inntekter etter

dekning av disse kostnadene bør overføres til Unionens budsjett.

- (67) Denne forordning berører ikke anvendelsen av direktiv 2004/38/EF.
- (68) Denne forordning er forenlig med de grunnleggende rettigheter og prinsippene som er anerkjent i Den europeiske unions pakt om de grunnleggende rettigheter.
- (69) I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 22 om Danmarks holdning vedlagt TEU og TEUV deltar Danmark ikke i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Danmark. Ettersom denne forordning er en utvikling av Schengen-regelverket, skal Danmark, i samsvar med artikkel 4 i protokollen, innen seks måneder etter at Rådet har truffet beslutning om denne forordning, beslutte om landet skal gjennomføre denne forordning i sin nasjonale rett.
- (70) Denne forordning utgjør en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket som Det forente kongerike ikke deltar i etter rådsbeslutning 2000/365/EF¹⁸; Det forente kongerike deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Det forente kongerike.
- (71) Denne forordning utgjør en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket som Irland ikke deltar i etter rådsbeslutning 2002/192/EF¹⁹; Irland deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Irland.
- (72) Når det gjelder Island og Norge, utgjør denne forordning, i henhold til avtalen mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket²⁰ som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav A i rådsbeslutning 1999/437/EF²¹.

¹⁸ Rådsbeslutning 2000/365/EF av 29. mai 2000 om anmodning fra Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket (EUT L 131 av 1.6.2000, s. 43).

¹⁹ Rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om anmodning fra Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket (EUT L 64 av 7.3.2002, s. 20).

²⁰ EUT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

²¹ Rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til avtalen som Rådet for Den europeiske union har inngått med Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to staters tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 176 av 10.7.1999, s. 31).

¹⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

- (73) Når det gjelder Sveits, utgjør denne forordning, i henhold til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket²², en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav A i beslutning 1999/437/EF sammenlignet med artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/146/EF²³ og med artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/149/JIS²⁴.
- (74) Når det gjelder Liechtenstein, utgjør denne forordning, i henhold til protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltrædelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket²⁵ som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav A i beslutning 1999/437/EF sammenlignet med artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/350/EU²⁶ og med artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/349/EU²⁷.
- (75) For å fastsette nærmere regler for finansielle bidrag fra tredjestater som er tilknyttet gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, bør det inngås ytterligere ordninger mellom Unionen og slike land i henhold til de relevante bestemmelsene i

deres tilknytningsavtaler. Slike ordninger bør utgjøre internasjonale avtaler i henhold til artikkel 218 i TEUF.

- (76) For å innarbeide denne forordning i den eksisterende rettslige rammen og gjenspeile nødvendige driftsendringer for eu-LISA og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå bør europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1077/2011²⁸, (EU) nr. 515/2014²⁹, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624³⁰ og (EU) 2017/2226³¹ endres.

- (77) EUs datatilsyn er blitt rådspurt i henhold til artikkel 28 nr. 2 i forordning (EF) nr. 45/2001 og avga uttalelse 6. mars 2017³² —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Formål

1. Ved denne forordning opprettes et «europeisk system for reiseinformasjon og fremreisetilla-

²² EUT L 53 av 27.2.2008, s. 52.

²³ Rådsbeslutning 2008/146/EF av 28. januar 2008 om inngåelse, på Det europeiske fellesskaps vegne, av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 1).

²⁴ Rådsbeslutning 2008/149/JIS av 28. januar 2008 om inngåelse, på Den europeiske unions vegne, av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 50).

²⁵ EUT L 160 av 18.6.2011, s. 21.

²⁶ Rådsbeslutning 2011/350/EU av 7. mars 2011 om inngåelse, på Den europeiske unions vegne, av protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltrædelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, når det gjelder avskaffelse av kontroller ved de indre grenser og bevegelse av personer (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 19).

²⁷ Rådsbeslutning 2011/349/EU av 7. mars 2011 om inngåelse, på Den europeiske unions vegne, av protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltrædelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, særlig når det gjelder straffettslig samarbeid og politisamarbeid (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 1).

²⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1077/2011 av 25. oktober 2011 om opprettelse av et europeisk byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet (EUT L 286 av 1.11.2011, s. 1).

²⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 515/2014 av 16. april 2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til yttergrensene og visum som en del av fondet for indre sikkerhet, og om oppheving av beslutning nr. 574/2007/EF (EUT L 150 av 20.5.2014, s. 143).

³⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624 av 14. september 2016 om den europeiske grense- og kystvakt og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 863/2007, rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 og rådsvedtak 2005/267/EF (EUT L 251 av 16.9.2016, s. 1).

³¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 av 30. november 2017 om opprettelse av et inn- og utreisestystem (EES) for registrering av inn- og utreiseopplysninger og opplysninger om nektet innreise for tredjestatsborgere som passerer medlemsstatenes ytre grenser, om fastsettelse av vilkårene for adgang til inn- og utreisestystemet for retts håndhevende formål og om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 av 9.12.2017, s. 20).

³² EUT C 162 av 23.5.2017, s. 9.

telse» (ETIAS) for tredjestatsborgere som er fritatt for kravet om å inneha visum når de passerer de ytre grensene («visumplikten»), noe som gjør det mulig å vurdere om disse tredjestatsborgernes opphold på medlemsstatenes territorium vil utgjøre en sikkerhetsrisiko, en risiko for ulovlig innvandring eller en høy epidemirisiko. For dette formål innføres det bestemmelser om fremreisetillatelse og vilkårene og framgangsmåtene for å utstede eller avslå den.

2. I denne forordning fastsettes vilkårene som medlemsstatenes utpekte myndigheter og Europol kan innhente opplysninger som er lagret i det sentrale ETIAS-systemet for å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold som er omfattet av deres myndighet.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Denne forordning får anvendelse på følgende kategorier av tredjestatsborgere:
 - a) statsborgere i tredjestater som er oppført på listen i vedlegg II til rådsforordning (EF) nr. 539/2001³³, og som er fritatt for visumplikten for planlagte opphold på medlemsstatenes territorium i høyst 90 dager i løpet av en 180-dagersperiode,
 - b) ikke-visumpliktige personer i henhold til artikkel 4 nr. 2 i forordning (EF) nr. 539/2001 for planlagte opphold på medlemsstatenes territorium i høyst 90 dager i løpet av en 180-dagersperiode,
 - c) ikke-visumpliktige tredjestatsborgere som oppfyller følgende vilkår:
 - i) De er familiemedlemmer til en unionsborger som direktiv 2004/38/EF får anvendelse på, eller til en tredjestatsborger som har samme rett til fri bevegelighet som unionsborgere i henhold til en avtale mellom Unionen og dens medlemsstater på den ene side og en tredjestat på den annen side.
 - ii) De innehar ikke et oppholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en

oppholdstillatelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002.

2. Denne forordning får ikke anvendelse på
 - a) flyktninger, statsløse personer og andre personer som ikke er statsborgere i noe land, og som er bosatt i en medlemsstat og innehar et reisedokument som er utstedt av den aktuelle medlemsstaten,
 - b) tredjestatsborgere som er familiemedlemmer til en unionsborger som direktiv 2004/38/EF får anvendelse på, og som innehar et oppholdskort i henhold til nevnte direktiv,
 - c) tredjestatsborgere som er familiemedlemmer til en tredjestatsborger som har samme rett til fri bevegelighet som unionsborgeres rett i henhold til en avtale mellom Unionen og dens medlemsstater på den ene side og en tredjestat på den annen side, og som innehar et oppholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en oppholdstillatelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002,
 - d) innehavere av oppholdstillatelser nevnt i artikkel 2 nr. 16) i forordning (EU) 2016/399,
 - e) innehavere av ensartede visum,
 - f) innehavere av nasjonale visum for langvarig opphold,
 - g) statsborgere i Andorra, Monaco og San Marino og innehavere av pass utstedt av Vatikanstaten eller Den hellige stol,
 - h) tredjestatsborgere som innehar en tillatelse til lokal grensetrafikk utstedt av medlemsstatene i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1931/2006³⁴ når slike innehavere utøver sin rett i henhold til ordningen for lokal grensetrafikk,
 - i) personer eller kategorier av personer nevnt i artikkel 4 nr. 1 bokstav a)–f) i forordning (EF) nr. 539/2001,
 - j) tredjestatsborgere som innehar diplomatpass eller tjenestepass, og som er fritatt for visumplikt i henhold til en internasjonal avtale mellom Unionen og en tredjestat,
 - k) personer som er omfattet av en visumplikt i henhold til artikkel 4 nr. 3 i forordning (EF) nr. 539/2001

³³ Rådsforordning (EF) nr. 539/2001 av 15. mars 2001 om utarbeiding av listen over tredjestater hvis borgere må ha visum når de passerer medlemsstatenes ytre grenser, og av listen over tredjestater hvis borgere er unntatt fra dette kravet (EFT L 81 av 21.3.2001, s. 1).

³⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1931/2006 av 20. desember 2006 om fastsettelse av regler for lokal grensetrafikk på medlemsstatenes ytre landegrenser og om endring av Schengen-konvensjonen (EUT L 405 av 30.12.2006, s. 1).

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

- l) tredjestatsborgere som utøver sin rett til bevegelse i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/66/EU³⁵ eller (EU) 2016/801³⁶.

Artikkel 3

Definisjoner

1. I denne forordning menes med

- (1) «ytre grenser» de ytre grensene som definert i artikkel 2 nr. 2 i forordning (EU) 2016/399,
- (2) «rettshåndhevelse» forebygging, avsløring og etterforskning av terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold,
- (3) «etterfølgende kontroll» en etterfølgende kontroll som definert i artikkel 2 nr. 13 i forordning (EU) 2016/399,
- (4) «grensemyndighet» grensevakten som i samsvar med nasjonal rett er utpekt til å foreta grensekontroller i henhold til definisjonen i artikkel 2 nr. 11 i forordning (EU) 2016/399,
- (5) «fremreisetillatelse» en beslutning utstedt i samsvar med denne forordning som tredjestatsborgere nevnt i artikkel 2 nr. 1 i denne forordning trenger for å oppfylle innreisevilkåret fastsatt i artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) 2016/399, og som angir
 - a) at det ikke er konstatert konkrete holdepunkter for eller rimelig grunn basert på konkrete holdepunkter til å anta at personens tilstedeværelse på medlemsstatenes territorium utgjør eller vil utgjøre en sikkerhetsrisiko, en risiko for ulovlig innvandring eller en høy epidemirisiko,
 - b) at det ikke er konstatert konkrete holdepunkter for eller rimelig grunn basert på konkrete holdepunkter til å anta at personens tilstedeværelse på medlemsstatenes territorium utgjør eller vil utgjøre en sikkerhetsrisiko, en risiko for ulovlig innvandring eller en høy epidemirisiko, selv om det fortsatt

- hersker tvil om hvorvidt det er tilstrekkelig grunn til å avslå fremreisetillatelsen i samsvar med artikkel 36 nr. 2,
- c) at den territoriale gyldighet av tillatelsen er blitt begrenset i samsvar med artikkel 44, dersom det er konstatert konkrete holdepunkter for å anta at personens tilstedeværelse på medlemsstatenes territorium utgjør eller vil utgjøre en sikkerhetsrisiko, en risiko for ulovlig innvandring eller en høy epidemirisiko, eller
 - d) at den reisende er omfattet av en melding i SIS om personer med sikte på diskret kontroll eller målrettet kontroll eller av en melding i SIS om personer som er etterlyst med henblikk på overgivelse på grunnlag av en europeisk arrestordre, eller som er etterlyst med henblikk på pågrep og utlevering, dersom det er konstatert konkrete holdepunkter for å anta at personens tilstedeværelse på medlemsstatenes territorium utgjør eller vil utgjøre en sikkerhetsrisiko, som støtte til målene for SIS som omhandlet i artikkel 4 bokstav e),
 - (6) «sikkerhetsrisiko» risikoen for en trussel mot en hvilken som helst medlemsstats offentlige orden, indre sikkerhet eller internasjonale forbindelser,
 - (7) «risiko for ulovlig innvandring» risikoen for at en tredjestatsborger ikke oppfyller innreise- og oppholdsvilkårene fastsatt i artikkel 6 i forordning (EU) 2016/399,
 - (8) «høy epidemisk risiko» en sykdom som er potensielt epidemisk ifølge Verdens helseorganisasjons (WHO) internasjonale helse-regulativ eller Det europeiske senter for forebygging av og kontroll med sykdommer (ECDC) og andre infeksjonssykdommer eller smittsomme parasittære sykdommer dersom de omfattes av beskyttelsestiltak som gjelder for medlemsstatenes statsborgere,
 - (9) «søker» enhver tredjestatsborger nevnt i artikkel 2 som har inngitt søknad om fremreisetillatelse,
 - (10) «reisedokument» et pass eller annet tilsvarende dokument som gir innehaveren rett til å passere de ytre grensene, og som kan forsynes med visum,
 - (11) «korttidsopphold» opphold på medlemsstatenes territorium som nevnt i artikkel 6 nr. 1 i forordning (EU) 2016/399,

³⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/66/EU av 15. mai 2014 om innreise- og oppholdsvilkår for bedriftsinternt utstasjonerte tredjestatsborgere (EUT L 157 av 27.5.2014, s. 1).

³⁶ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/801 av 11. mai 2016 om vilkårene for tredjestatsborgeres innreise og opphold for forskning, studier, opplæring, volontørtjeneste, elevutvekslingsprogrammer eller utdanningsprosjekter og au pair-arbeid (EUT L 132 av 21.5.2016, s. 21).

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

- (12) «person som har overskredet det tillatte oppholdet» en tredjestatsborger som ikke eller ikke lenger oppfyller vilkårene for et korttidsopphold på medlemsstatenes territorium,
- (13) «app for mobilenheter» en programvare som skal kunne fungere på mobilenheter som smarttelefoner og nettbrett,
- (14) «treff» forekomst av samsvar ved en sammenligning av personopplysninger som er registrert i en søknadsmappe i det sentrale ETIAS-systemet, med de særlige risikoindikatorene nevnt i artikkel 33 eller med personopplysninger lagret i et register, en mappe eller en melding i det sentrale ETIAS-systemet, i et annet EU-informasjonssystem eller en database nevnt i artikkel 20 nr. 2 («EU-informasjonssystemer»), i Europol-opplysningene eller i en database hos Interpol som det sentrale ETIAS-systemet søker i,
- (15) «terrorhandling» et straffbart forhold som svarer til eller er likestilt med et av de straffbare forholdene i direktiv (EU) 2017/541,
- (16) «alvorlig straffbart forhold» et straffbart forhold som svarer til eller er likestilt med et av de straffbare forholdene nevnt i artikkel 2 nr. 2 i rammebeslutning 2002/584/JIS dersom de i henhold til nasjonal rett kan straffes med frihetsstraff eller et annet frihetsberøvende tiltak i minst tre år,
- (17) «Europol-opplysninger» personopplysninger behandlet av Europol som nevnt i artikkel 18 nr. 2 bokstav a) i forordning (EU) 2016/794,
- (18) «elektronisk undertegnet» samtykke som bekreftes ved at relevant rute i søkeskjemaet eller anmodningen om samtykke fylles ut,
- (19) «mindreårig» en tredjestatsborger eller statsløs person under 18 år,
- (20) «konsulat» en medlemsstats diplomatiske representasjon eller en medlemsstats konsulære representasjon som definert i Wien-konvensjonen om konsulært samkvem av 24. april 1963,
- (21) «utpekt myndighet» en myndighet utpekt av en medlemsstat i henhold til artikkel 50 som ansvarlig for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold,
- (22) «innvandringsmyndighet» den kompetente myndighet som i samsvar med nasjonal rett er ansvarlig for
- a) på medlemsstatenes territorium å kontrollere om vilkårene for innreise til eller opphold på medlemsstatenes territorium er oppfylt,
- b) å undersøke vilkårene for å treffe beslutning om tredjestatsborgeres opphold på medlemsstatenes territorium dersom den kompetente myndighet ikke utgjør en «besluttende myndighet» i henhold til definisjonen i artikkel 2 bokstav f) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/32/EU³⁷ og eventuelt gi råd i samsvar med rådsforordning (EF) nr. 377/2004³⁸,
- c) håndtere tilbakesendingen av tredjestatsborgere til en opprinnelsestredjestat eller en transittredjestat.
2. Begrepene definert i artikkel 2 i forordning (EF) nr. 45/2001 skal ha samme betydning i denne forordning, i det omfang personopplysninger behandles av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå og eu-LISA.
3. Begrepene definert i artikkel 4 i forordning (EU) 2016/679 skal ha samme betydning i denne forordning, i det omfang personopplysninger behandles av medlemsstatenes myndigheter for formålene i artikkel 4 bokstav a)–e) i denne forordning.
4. Begrepene definert i artikkel 3 i direktiv (EU) 2016/680 skal ha samme betydning i denne forordning i det omfang personopplysninger behandles av medlemsstatenes myndigheter for formålene i artikkel 4 bokstav f) i denne forordning.

Artikkel 4

ETIAS' mål

Som støtte for medlemsstatenes kompetente myndigheter skal ETIAS

- a) bidra til et høyt sikkerhetsnivå ved å foreta en grundig vurdering av søkerens sikkerhetsrisiko før de ankommer til grenseovergangene ved de ytre grensene for å fastslå om det er konkrete holdepunkter for eller rimelig grunn basert på konkrete holdepunkter til å anta at personens tilstedeværelse på medlemsstatenes territorium utgjør en sikkerhetsrisiko,

³⁷ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/32/EU av 26. juni 2013 om felles framgangsmåter for tildeling og tilbakekalling av internasjonal beskyttelse (EUT L 180 av 29.6.2013, s. 60).

³⁸ Rådsforordning (EF) nr. 377/2004 av 19. februar 2004 om opprettelse av et nettverk av kontaktpersoner for innvandringsaker (EUT L 64 av 2.3.2004, s. 1).

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

- b) bidra til å hindre ulovlig innvandring ved å vurdere søkerens risiko for ulovlig innvandring før de ankommer til grenseovergangene ved de ytre grensene,
 - c) bidra til å verne folkehelsen ved å vurdere om søkere utgjør en høy epidemirisiko som nevnt i artikkel 3 nr. 1 punkt 8 før de ankommer til grenseovergangene ved de ytre grensene,
 - d) øke inn- og utreisekontrollenes effektivitet,
 - e) støtte målene med SIS for meldinger om tredjestatsborgere som nektes innreise og opphold, meldinger om personer som er etterlyst med henblikk på pågrepelse, overgivelse eller utlevering, meldinger om savnede personer, meldinger om personer som er etterlyst med henblikk på å yte bistand i forbindelse med rettsforfølging, og meldinger om personer som er gjenstand for diskret kontroll eller målrettet kontroll,
 - f) bidra til å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.
- c) en kommunikasjonsinfrastruktur mellom det sentrale ETIAS-systemet og de nasjonale ensartede grensesnittene som er sikker og kryptert,
 - d) en sikker kommunikasjonsinfrastruktur mellom det sentrale ETIAS-systemet og informasjonssystemene nevnt i artikkel 11,
 - e) et offentlig nettsted og en app for mobilenheter,
 - f) en e-posttjeneste,
 - g) en sikker kontotjeneste som gjør det mulig for søkere å framlegge hvilke som helst utfyllende opplysninger eller påkrevd dokumentasjon,
 - h) et kontrollverktøy for søkere,
 - i) et verktøy som gjør det mulig for søkere å gi eller trekke sitt samtykke til en ytterligere lagringsperiode for søknadsmappen deres,
 - j) et verktøy som gjør det mulig for Europol og medlemsstatene å vurdere hvordan registrering av nye opplysninger på ETIAS-overvåkingslisten potensielt påvirker andelen søknader som behandles manuelt,
 - k) en nettportal for transportører,
 - l) en sikker nettjeneste som gjør det mulig for det sentrale ETIAS-systemet å kommunisere med det offentlige nettstedet, appen for mobilenheter, e-posttjenesten, den sikre kontotjenesten, nettportalen for transportører, kontrollverktøyet for søkere, samtykkeverktøyet for søkere, betalingsformidleren og Interpols databaser,
 - m) programvare som gjør det mulig for den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene å behandle søknader og styre samråd med andre nasjonale ETIAS-enheter i henhold til artikkel 28, og med Europol i henhold til artikkel 29,
 - n) et sentralt datalager for opplysninger til rapportering og statistikk.

Artikkel 5

ETIAS' generelle struktur

ETIAS består av:

- a) ETIAS-informasjonssystemet som nevnt i artikkel 6,
- b) den sentrale ETIAS-enheten som nevnt i artikkel 7,
- c) de nasjonale ETIAS-enhetene som nevnt i artikkel 8.

Artikkel 6

ETIAS-informasjonssystemets oppbygning og tekniske struktur

1. Det europeiske byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet («eu-LISA») skal utvikle ETIAS-informasjonssystemet og sikre den tekniske forvaltning av dette.
2. ETIAS-informasjonssystemet skal bestå av
 - a) det sentrale ETIAS-systemet, herunder ETIAS-overvåkingslisten nevnt i artikkel 34,
 - b) et nasjonalt ensartet grensesnitt i hver medlemsstat på grunnlag av felles tekniske spesifikasjoner som er likt for alle medlemsstater, og som gjør det mulig på en sikker måte å knytte det sentrale ETIAS-systemet til de nasjonale grenseinfrastrukturene og til de sentrale tilgangspunktene nevnt i artikkel 50 nr. 2 i medlemsstatene,
3. Det sentrale ETIAS-systemet, de nasjonale ensartede grensesnittene, nettjenesten, nettportalen for transportører og ETIAS' kommunikasjonsinfrastruktur skal, i det omfang det er teknisk mulig, dele og gjenbruke maskin- og programvarekomponentene i inn- og utreisensystemets sentrale system, nasjonale ensartede grensesnitt, nettjeneste og kommunikasjonsinfrastruktur som nevnt i forordning (EU) 2017/2226.
4. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 89 for å fastsette kravene til den sikre kontotjenesten nevnt i nr. 2 bokstav g).

*Artikkel 7***Den sentrale ETIAS-enheten**

1. Det opprettes herved en sentral ETIAS-enhet i Det europeiske grense- og kystvaktbyrå.
2. Den sentrale ETIAS-enheten skal fungere 24 timer i døgnet 7 dager i uken. Den skal ha ansvaret for
 - a) dersom den automatiserte søknadsprosessen har gitt et treff, å kontrollere i samsvar med artikkel 22 om søkerens personopplysninger svarer til personopplysningene for personen som har utløst treffet i det sentrale ETIAS-systemet, herunder ETIAS-overvåkingslisten som nevnt i artikkel 34, i noen av EU-informasjonssystemene det er søkt i, i Europol-opplysningene, i noen av Interpols databaser i henhold til artikkel 12, eller de særlige risikoindikatorerne nevnt i artikkel 33, og dersom sammenfall bekrefte eller det fortsatt foreligger tvil, å iverksette den manuelle behandlingen av søknaden som nevnt i artikkel 26,
 - b) å sikre at opplysningene den registrerer i søknadsmappene, er ajourført i samsvar med de relevante bestemmelsene i artikkel 55 og 64,
 - c) å definere, fastsette, forhåndsvurdere, gjennomføre, etterfølgende evaluere, revidere og slette de særlige risikoindikatorerne nevnt i artikkel 33 etter samråd med ETIAS-screeningrådet,
 - d) å sikre at kontrollene som utføres i samsvar med artikkel 22, og resultatene av dem, registreres i søknadsmappene,
 - e) å foreta regelmessig revisjon av hvordan søknader behandles, og hvordan artikkel 33 gjennomføres, herunder ved en regelmessig vurdering av hvordan de grunnleggende rettighetene påvirkes, særlig når det gjelder retten til privatliv og beskyttelse av personopplysninger,
 - f) å angi, når det er nødvendig, medlemsstaten som har ansvaret for den manuelle behandlingen av søknadene som nevnt i artikkel 25 nr. 2
 - g) ved tekniske problemer eller uforutsette omstendigheter, å legge til rette for eventuelt samråd mellom medlemsstater som nevnt i artikkel 28 og mellom de ansvarlige medlemsstatene og Europol som nevnt i artikkel 29,
 - h) å underrette transportører ved feil på ETIAS-informasjonssystemet som nevnt i artikkel 46 nr. 1,

- i) å underrette de nasjonale ETIAS-enhetene i medlemsstatene ved feil på ETIAS-informasjonssystemet som nevnt i artikkel 48 nr. 1,
 - j) å behandle Europols anmodninger om søk i opplysningene i det sentrale ETIAS-systemet som nevnt i artikkel 53,
 - k) å stille alle relevante opplysninger om søknad om fremreisetillatelse som nevnt i artikkel 71 til rådighet for offentligheten,
 - l) å samarbeide med Kommisjonen med hensyn til informasjonskampanjen nevnt i artikkel 72,
 - m) å yte skriftlig støtte til reisende som har støtt på problemer i forbindelse med utfylling av søknadsskjemaet, og som har anmodet om støtte ved hjelp av et standardisert kontaktskjema, og føre en liste over ofte stilte spørsmål og svar på nett,
 - n) å sikre oppfølging og regelmessig framlegge rapport for Kommisjonen om meldt misbruk som begås av kommersielle formidlere som nevnt i artikkel 15 nr. 5.
3. Den sentrale ETIAS-enheten skal offentliggjøre en årlig virksomhetsrapport. Rapporten skal inneholde
 - a) statistikk over
 - i) antall fremreisetillatelser som er utstedt automatisk av det sentrale ETIAS-systemet,
 - ii) antall søknader kontrollert av den sentrale ETIAS-enheten,
 - iii) antall søknader som behandles manuelt for hver medlemsstat,
 - iv) antall søknader som ble avslått av tredjestat, og grunnen til avslaget,
 - v) i hvilket omfang fristene nevnt i artikkel 22 nr. 6 og artikkel 27, 30 og 32 overholdes.
 - b) generelle opplysninger om hvordan den sentrale ETIAS-enheten fungerer, dens virksomhet som fastsatt i denne artikkel samt opplysninger om aktuelle tendenser og utfordringer som berører utførelsen av oppgavene.
Den årlige virksomhetsrapporten skal oversendes til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen 31. mars det etterfølgende året.

*Artikkel 8***De nasjonale ETIAS-enhetene**

1. Hver medlemsstat skal utpeke en kompetent myndighet som nasjonal ETIAS-enhet.
2. De nasjonale ETIAS-enhetene skal ha ansvaret for

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

- a) å undersøke og treffe beslutning om søknader om fremreisetillatelse, dersom den automatiserte behandlingen har gitt treff, og den sentrale ETIAS-enheten har iverksatt den manuelle behandlingen av søknaden,
 - b) å sikre at oppgavene som utføres i henhold til bokstav a), og resultatene av dem, registreres i søknadsmappene,
 - c) å sikre at opplysningene de registrerer i søknadsmappene, er ajourført i samsvar med de relevante bestemmelsene i artikkel 55 og 64,
 - d) å treffe beslutning om å utstede fremreisetillatelser med begrenset territorial gyldighet som nevnt i artikkel 44,
 - e) å sikre samordning med andre nasjonale ETIAS-enheter og Europol vedrørende anmodningene om samråd nevnt i artikkel 28 og 29,
 - f) å gi søkerne opplysninger om framgangsmåten som skal følges ved klage i henhold til artikkel 37 nr. 3,
 - g) å annullere og tilbakekalle en fremreisetillatelse som nevnt i artikkel 40 og 41.
3. Medlemsstatene skal forsyne de nasjonale ETIAS-enhetene med tilstrekkelige ressurser til å utføre sine oppgaver i samsvar med fristene fastsatt i denne forordning.

Artikkel 9

ETIAS-screeningråd

1. Det opprettes herved et ETIAS-screeningråd med rådgivende funksjon i Det europeiske grense- og kystvaktbyrå. Det består av en representant for hver nasjonal ETIAS-enhet, for Det europeiske grense- og kystvaktbyrå og for Europol.
2. ETIAS-screeningrådet skal rådspørres
 - a) av den sentrale ETIAS-enheten om definisjon, fastsettelse, forhåndsvurdering, gjennomføring, etterfølgende evaluering, revisjon og sletting av de særlige risikoindikatorene nevnt i artikkel 33,
 - b) av medlemsstatene om gjennomføring av ETIAS-overvåkingslisten nevnt i artikkel 34,
 - c) av Europol om gjennomføring av ETIAS-overvåkingslisten nevnt i artikkel 34.
3. ETIAS-screeningrådet skal avgi uttalelser, utarbeide retningslinjer, utstede anbefalinger og formidle beste praksis for formålene nevnt i nr. 2. Når ETIAS-screeningrådet utsteder anbefalinger, skal det ta hensyn til anbefalingene utstedt av ETIAS-rådet for rådgivning om grunnleggende rettigheter.

4. ETIAS-screeningrådet skal møtes når det er nødvendig, og minst to ganger i året. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal dekke kostnadene og ivareta støttefunksjonene i forbindelse med dets møter.
5. ETIAS-screeningrådet kan rådføre seg med ETIAS-rådet for rådgivning om grunnleggende rettigheter om særlige spørsmål vedrørende grunnleggende rettigheter, særlig med hensyn til retten til privatliv, beskyttelse av personopplysninger og likebehandling.
6. ETIAS-screeningrådet skal på sitt første møte vedta sin forretningsordning ved simpelt flertall blant sine medlemmer.

Artikkel 10

ETIAS-råd for rådgivning om grunnleggende rettigheter

1. Det opprettes herved et ETIAS-råd for rådgivning om grunnleggende rettigheter med en rådgivnings- og vurderingsfunksjon. Uten at dette berører deres respektive myndighet og uavhengighet, skal rådet bestå av ombudet for grunnleggende rettigheter i Det europeiske grense- og kystvaktbyrå, en representant for det rådgivende forum for grunnleggende rettigheter i Det europeiske grense- og kystvaktbyrå, en representant for EUs datatilsyn, en representant for Det europeiske personvernråd, opprettet ved forordning (EU) 2016/679, og en representant for Den europeiske unions byrå for grunnleggende rettigheter.
2. ETIAS-rådet for rådgivning om grunnleggende rettigheter skal foreta regelmessige vurderinger og utstede anbefalinger til ETIAS-screeningrådet om innvirkningen på de grunnleggende rettigheter av behandlingen av søknader og gjennomføring av artikkel 33, særlig med hensyn til retten til privatliv, beskyttelse av personopplysninger og likebehandling.

ETIAS-rådet for rådgivning om grunnleggende rettigheter skal også støtte ETIAS-screeningrådet i gjennomføringen av dets oppgaver når den rådspør ETIAS-rådet i særlige spørsmål vedrørende grunnleggende rettigheter, særlig med hensyn til privatlivets fred, beskyttelse av personopplysninger og likebehandling.

ETIAS-rådet for rådgivning om grunnleggende rettigheter skal ha tilgang til revisjonene nevnt i artikkel 7 nr. 2 bokstav e).
3. ETIAS-rådet for rådgivning om grunnleggende rettigheter skal møtes når det er nødvendig, og minst to ganger i året. Det euro-

peiske grense- og kystvaktbyrå skal dekke kostnadene og ivareta støttefunksjonene i forbindelse med dets møter. Møtene skal finne sted i Det europeiske grense- og kystvaktbyrås lokaler. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal ivareta sekretariatsfunksjonene i forbindelse med møtene. ETIAS-rådet for rådgivning om grunnleggende rettigheter skal på sitt første møte vedta sin forretningsorden ved simpelt flertall blant sine medlemmer.

4. En representant for ETIAS-rådet for rådgivning om grunnleggende rettigheter skal inviteres til å delta i ETIAS-screeningrådets møter i en rådgivende funksjon. Medlemmene av ETIAS-rådet for rådgivning om grunnleggende rettigheter skal ha adgang til ETIAS-screeningrådets opplysninger og mapper.
5. ETIAS-rådet for rådgivning om grunnleggende rettigheter skal utarbeide en årlig rapport. Rapporten skal gjøres offentlig tilgjengelig.

Artikkel 11

Driftskompatibilitet med andre EU-informasjonssystemer

1. Det skal skapes driftskompatibilitet mellom ETIAS-informasjonssystemet, andre EU-informasjonssystemer og Europol-opplysninger for å gjøre det mulig å foreta kontrollen nevnt i artikkel 20.
2. Nødvendige endringer av rettsaktene om opprettelse av EU-informasjonssystemene for å skape driftskompatibilitet mellom disse systemene og ETIAS, og tilføyselsen av tilsvarende bestemmelser i denne forordning, skal omfattes for en egen rettsakt.

Artikkel 12

Søk i Interpols databaser

Det sentrale ETIAS-systemet skal søke i Interpols database over stjålne og forsvunne reisedokumenter (SLTD) og Interpols database over reisedokumenter med tilknyttede meldinger (TDAWN). Alle søk og kontroller skal utføres på en slik måte at ingen opplysninger overføres til innehaveren av Interpol-meldingen.

Artikkel 13

Tilgang til opplysninger lagret i ETIAS

1. Tilgang til ETIAS-informasjonssystemet skal være forbeholdt bare personale med behørig fullmakt i den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene.

2. Grensemyndigheters tilgang til det sentrale ETIAS-systemet i samsvar med artikkel 47 skal begrenses til søk i det sentrale ETIAS-systemet for å innhente opplysninger om status for en reisendes fremreisetillatelse når vedkommende befinner seg ved en grenseovergang ved de ytre grensene, og til opplysningene nevnt i artikkel 47 nr. 2 bokstav a), c) og d). Dessuten skal grensemyndigheter underrettes automatisk om flaggene nevnt i artikkel 36 nr. 2 og 3 og om grunnen til flaggene.

Når det unntaksvis ifølge et flagg anbefales å foreta etterfølgende kontroll ved grensen eller ytterligere kontroller er nødvendige med henblikk på en etterfølgende kontroll, skal grensemyndighetene ha tilgang til det sentrale ETIAS-systemet for å innhente de tilleggsopplysningene nevnt i artikkel 39 nr. 1 bokstav e) eller artikkel 44 nr. 6 bokstav f).

3. Transportørers adgang til ETIAS-informasjonssystemet i samsvar med artikkel 45 skal begrenses til søk i ETIAS-informasjonssystemet for å innhente opplysninger om status for en reisendes fremreisetillatelse.
4. Innvandringsmyndigheters tilgang til det sentrale ETIAS-systemet i samsvar med artikkel 49 skal begrenses til søk for å innhente opplysninger om status for en reisendes fremreisetillatelse når vedkommende befinner seg på en medlemsstats territorium, og til bestemte opplysninger som omhandlet i nevnte artikkel.

Innvandringsmyndigheters tilgang til det sentrale ETIAS-systemet i samsvar med artikkel 65 nr. 3 begrenses til opplysningene nevnt i den artikkelen.

5. Hver medlemsstat skal utpeke kompetente nasjonale myndigheter nevnt i nr. 1, 2 og 4 i denne artikkel og uten opphold gi en liste over disse myndighetene til eu-LISA i samsvar med artikkel 87 nr. 2. På denne listen skal det angis for hvilke formål personale med behørig fullmakt ved hver myndighet skal ha tilgang til opplysningene i ETIAS-informasjonssystemet i samsvar med nr. 1, 2 og 4 i denne artikkel.

Artikkel 14

Likebehandling og grunnleggende rettigheter

En brukers behandling av personopplysninger i ETIAS-informasjonssystemet skal ikke føre til at tredjestatsborgere forskjellsbehandles på grunnlag av kjønn, rase, hudfarge, etnisk eller sosial opprinnelse, genetiske egenskaper, språk, religion eller tro, politiske eller andre meninger, tilknytning til en nasjonal minoritet, formueforhold,

fødsel, funksjonshemming, alder eller seksuell legning. Behandlingen skal fullt ut respektere menneskeverdet og menneskets integritet samt grunnleggende rettigheter, herunder retten til respekt for privatliv og beskyttelse av personopplysninger. Det skal tas særlig hensyn til barn, eldre og personer med funksjonshemming. Barnets interesse skal komme i første rekke.

Kapittel II

Søknad

Artikkel 15

Praktiske bestemmelser om inngivelse av en søknad

1. Søkere skal inngi en søknad ved å fylle ut det elektroniske søknadsskjemaet via et særskilt offentlig nettsted eller via appen for mobilenheter i tilstrekkelig god tid før den planlagte reisen eller, dersom de allerede befinner seg på medlemsstatenes territorium, innen en eksisterende fremreisetillatelse som de innehar, utløper.
2. Innehavere av en fremreisetillatelse kan inngi en søknad om ny fremreisetillatelse fra og med 120 dager før fremreisetillatelsen utløper. Det sentrale ETIAS-systemet skal, via e-posttjenesten 120 dager før fremreisetillatelsen utløper, automatisk underrette innehaveren av den aktuelle fremreisetillatelsen om
 - a) fremreisetillatelsens utløpsdato,
 - b) muligheten til å inngi en søknad om ny fremreisetillatelse,
 - c) plikten til å inneha en gyldig fremreisetillatelse i hele den tiden et korttidsopphold på medlemsstatenes territorium varer.
3. Alle underretninger til søkeren i forbindelse med vedkommendes søknad om fremreisetillatelse skal sendes til e-postadressen som søkeren har angitt i søknadsskjemaet nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav g).
4. Søknad kan inngis av søkeren, en annen person eller en kommersiell formidler som kan inngi søknaden på søkerens vegne etter fullmakt fra søkeren.
5. Kommisjonen skal ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt utarbeide et skjema som gjør det mulig å melde misbruk begått av kommersielle formidlere nevnt i nr. 4. Dette skjemaet skal gjøres tilgjengelig via det særskilte offentlige nettstedet eller via appen for mobilenheter nevnt i nr. 1 i denne artikkel. Slike utfylte skjemaer skal sendes til den sentrale ETIAS-enheten som treffer hensiktsmessige tiltak, her-

under regelmessige rapporter til Kommisjonen. Denne gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 90 nr. 2.

Artikkel 16

Det offentlige nettstedet og appen for mobilenheter

1. Det offentlige nettstedet og appen for mobilenheter skal gjøre det mulig for tredjestatsborgere omfattet av kravet om en fremreisetillatelse å inngi en søknad om fremreisetillatelse, gi nødvendige opplysninger i søknadsskjemaet i samsvar med artikkel 17 og betale gebyret for fremreisetillatelsen.
2. På det offentlige nettstedet og appen for mobilenheter skal søknadsskjemaet kostnadsfritt være allment og lett tilgjengelig for søkere. Det skal tas særlig hensyn til at det offentlige nettstedet og appen for mobilenheter må være tilgjengelig for personer med funksjonshemming.
3. Det offentlige nettstedet og appen for mobilenheter skal stilles til rådighet på alle medlemsstatenes offisielle språk.
4. Dersom de offisielle språkene i landene i vedlegg II til forordning (EF) nr. 539/2001 ikke svarer til språkene nevnt i nr. 3, skal eu-LISA sikre at det på det offentlige nettstedet og appen for mobilenheter finnes faktablader med forklarende opplysninger om ETIAS, framgangsmåten ved søknad, bruken av det offentlige nettstedet og appen for mobilenheter samt en trinnvis søknadsveiledning på minst ett av de offisielle språkene i de nevnte landene. Dersom ett slikt land har mer enn ett offisielt språk, kreves slike faktablader bare dersom ingen av de aktuelle språkene svarer til språkene nevnt i nr. 3.
5. Det offentlige nettstedet og appen for mobilenheter skal gi søkerne opplysninger om hvilke språk søknadsskjemaet kan fylles ut på.
6. På det offentlige nettstedet og appen for mobilenheter skal søkerne tilbys en kontotjeneste som gjør det mulig for dem å gi tilleggsopplysninger eller -dokumenter, dersom det er nødvendig.
7. På det offentlige nettstedet og appen for mobilenheter skal søkerne underrettes om klageadgangen i henhold til denne forordning, dersom en fremreisetillatelse blir avslått, tilbakekalt eller annullert. For dette formål skal de inneholde opplysninger om gjeldende nasjonal rett, kompetent myndighet, klageadgang, kla-

gefrist og opplysninger om hvilken bistand som kan ytes av den nasjonale personvernmyndigheten.

8. På det offentlige nettstedet og appen for mobilenheter skal søkerne kunne angi at formålet med det planlagte oppholdet hører sammen med humanitære årsaker eller internasjonale forpliktelser.
9. Det offentlige nettstedet skal inneholde alle opplysningene nevnt i artikkel 71.
10. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter vedta nærmere regler for driften av det offentlige nettstedet og appen for mobilenheter og nærmere regler for personvern og sikkerhet for det offentlige nettstedet og appen for mobilenheter. Disse nærmere reglene skal være basert på prinsippene om informasjonssikkerhet samt innebygd personvern og personvern som standardinnstilling. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 90 nr. 2.

Artikkel 17

Søkerens søknadsskjema og personopplysninger

1. Alle søkere skal inngi et utfylt søknadsskjema sammen med en erklæring om at de inngitte opplysningene er ekte, fullstendige, riktige og pålitelige, og en erklæring om at utsagnene som de framsetter, er pålitelige og sanne. Alle søkere skal også angi at de har forstått innreisevilkårene nevnt i artikkel 6 i forordning (EU) 2016/399, og at de kan bli anmodet om å framlegge relevante underlagsdokumenter ved hver innreise. Mindreårige skal inngi et søknadsskjema som er elektronisk undertegnet av en person som har permanent eller midlertidig foreldremyndighet eller fungerer som verge.
2. Søkeren skal i søknadsskjemaet angi følgende personopplysninger:
 - a) etternavn (familienavn), fornavn, etternavn ved fødselen; fødselsdato, fødested, fødeland, kjønn, nåværende nasjonalitet, søkerens foreldres fornavn,
 - b) eventuelle andre navn (aliasnavn, kunstnernavn, vanlige navn),
 - c) eventuelle andre nasjonaliteter, dersom slike finnes,
 - d) reisedokumentets type, nummer og utstedelsesland,
 - e) reisedokumentets utstedelsesdato og siste gyldighetsdato,
 - f) søkerens bostedsadresse eller, dersom denne ikke er tilgjengelig, vedkommendes bostedsby og -stat,
 - g) e-postadresse og telefonnumre, dersom det er tilgjengelig,
 - h) utdanning (utdanning på primærtrinnet eller sekundærtrinnet, videregående utdanning eller ingen utdanning),
 - i) nåværende yrke (stillingsgruppe), dersom søknaden behandles manuelt etter framgangsmåten i artikkel 26, kan den ansvarlige medlemsstaten i samsvar med artikkel 27 anmode søkeren om å gi ytterligere opplysninger om nøyaktig stillingsbetegnelse og arbeidsgiver eller, for studenter, utdanningsinstitusjonens navn,
 - j) medlemsstaten for første planlagte opphold og eventuelt adressen for første planlagte opphold,
 - k) for mindreårige: etternavn og fornavn, bostedsadresse, e-postadresse og et eventuelt telefonnummer for personen som har foreldremyndigheten, eller søkerens verge,
 - l) dersom søkeren hevder å ha status som familiemedlem som nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav c):
 - i) vedkommendes status som familiemedlem,
 - ii) etternavn, fornavn, fødselsdato, fødested, fødeland, nåværende nasjonalitet, bostedsadresse, e-postadresse og et eventuelt telefonnummer for familiemedlemmet som søkeren har familieband til,
 - iii) vedkommendes familieband til familiemedlemmet i samsvar med artikkel 2 nr. 2 i direktiv 2004/38/EF,
 - m) dersom en annen person enn søkeren har fylt ut søknaden: etternavn, fornavn, firmanavn, organisasjon, dersom det er relevant, e-postadresse, postadresse og, dersom det er tilgjengelig, telefonnummer for en slik person, forbindelse til søkeren og en undertegnet erklæring om representasjon.
3. Søkeren skal angi sitt nåværende yrke (stillingsgruppe) fra en forhåndsbestemt liste. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 89 for å fastsette denne forhåndsbestemte listen.
4. Dessuten skal søkeren svare på følgende spørsmål:
 - a) om vedkommende er dømt for et av de straffbare forholdene i vedlegget de ti siste årene og for terrorhandlinger de 20 siste årene, og i så fall når og i hvilket land,

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

- b) om vedkommende har oppholdt seg i et særskilt krigs- eller konfliktområde de ti siste årene, og hvorfor,
 - c) om vedkommende har vært omfattet av en beslutning med pålegg om å forlate territoriet til en medlemsstat eller en av tredjestatene angitt i vedlegg II til forordning (EF) nr. 539/2001, eller om vedkommende har vært omfattet av en beslutning om tilbakesending de ti siste årene.
5. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 89 med nærmere bestemmelser om innholdet og utformingen av spørsmålene i nr. 4 i denne artikkel. Disse spørsmålenes innhold og format skal gjøre det mulig for søkere å gi klare og presise svar.
 6. Dersom søkeren svarer bekreftende på noen av spørsmålene i nr. 4, skal vedkommende svare på en ytterligere rekke forhåndsbestemte spørsmål på søknadsskjemaet ved å velge mellom svar på en forhåndsbestemt liste. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 89 med bestemmelse om innholdet og utformingen av disse ytterligere spørsmålene og den forhåndsbestemte liste med svar på disse spørsmålene.
 7. Opplysningene i nr. 2 og 4 skal inngis av søkeren med latinske bokstaver.
 8. Når søknadsskjemaet inngis, skal ETIAS-informasjonssystemet registrere IP-adressen som søknadsskjemaet ble inngitt fra.
 9. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette kravene til formatet på personopplysningene i nr. 2 og 4 i denne artikkel som skal angis på søknadsskjemaet, og parametere og kontroller for å sikre at søknaden er fullstendig, og at det er sammenheng i opplysningene. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 90 nr. 2.

Artikkel 18

Gebyr for fremreisetillatelse

1. Søkeren skal betale et gebyr for fremreisetillatelse på 7 EUR for hver søknad.
2. Søkere som på søknadstidspunktet er under 18 år eller over 70 år, fritas for gebyret for fremreisetillatelse.
3. Gebyret for fremreisetillatelse skal kreves inn i euro.
4. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 89 om betalingsmåter og framgangsmåter for gebyret for fremreisetillatelse og endringer av gebyrets størrelse.

Endringer av gebyrets størrelse skal ta hensyn til økninger i kostnadene nevnt i artikkel 85.

Kapittel III

Opprettelse av en søknadsmappe og behandling av søknaden via det sentrale ETIAS-systemet

Artikkel 19

Søknadens oppfyllelse av vilkårene for å bli behandlet og opprettelse av søknadsmappen

1. Når søknaden er inngitt, skal ETIAS-informasjonssystemet automatisk kontrollere
 - a) at alle felter i søknadsskjemaet er fylt ut og inneholder opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 og 4,
 - b) at det er krevd inn gebyr for fremreisetillatelsen.
2. Dersom vilkårene i nr. 1 bokstav a) og b) er oppfylt, skal det antas at søknaden kan behandles. Det sentrale ETIAS-systemet skal da automatisk og uten opphold opprette en søknadsmappe og gi den et søknadsnummer.
3. Når søknadsmappen er opprettet, skal det sentrale ETIAS-systemet registrere og lagre følgende opplysninger:
 - a) søknadsnummeret,
 - b) statusopplysninger som viser at det er søkt om fremreisetillatelse,
 - c) personopplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 og, dersom det er relevant, artikkel 17 nr. 4 og 6, herunder trebokstavskoden for landet som har utstedt reisedokumentet,
 - d) opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 8,
 - e) dato og tidspunkt for inngivelsen av søknadsskjemaet samt henvisning til gjennomført betaling av gebyret for fremreisetillatelsen og betalingsens unike referansenummer.
4. Når søknadsmappen er opprettet, skal det sentrale ETIAS-systemet fastslå om søkeren allerede har en annen søknadsmappe i det sentrale ETIAS-systemet ved å sammenligne opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav a) med personopplysningene i søknadsmappene som er lagret i det sentrale ETIAS-systemet. I så fall skal det sentrale ETIAS-systemet knytte den nye søknadsmappen til eventuelle tidligere søknadsmapper som er opprettet for samme søker.
5. Når søknadsmappen er opprettet, skal søkeren umiddelbart motta en underretning via e-post-tjenesten som forklarer at søkeren under behandlingen av søknaden kan bli bedt om å gi tilleggsopplysninger eller -dokumenter eller

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

i unntakstilfeller bli innkalt til et intervju. Underretningen skal omfatte

- a) statusopplysninger der inngivelsen av en søknad om fremreisetillatelse anerkjennes, og
- b) søknadsnummeret.

Underretningen skal gi søkeren mulighet til å få tilgang til kontrollverktøyet i artikkel 6 nr. 2 bokstav h).

Artikkel 20

Automatisert behandling

1. Søknadsmappene skal behandles automatisk i det sentrale ETIAS-systemet for å kontrollere treff. Det sentrale ETIAS-systemet skal behandle hver søknadsmappe individuelt.
2. Det sentrale ETIAS-systemet skal sammenligne de relevante opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav a), b), c), d), f), g), j), k) og m) og artikkel 17 nr. 8 med opplysningene i et register, en mappe eller en melding i det sentrale ETIAS-systemet, SIS, inn- og utreise-systemet, VIS, Eurodac, Europol-opplysningene og Interpols databaser SLTD og TDawn.

Det sentrale ETIAS-systemet skal særlig kontrollere

- a) om reisedokumentet som brukes til søknaden, svarer til et reisedokument som er meldt forsvunnet, stjålet, urettmessig tilegnet eller ugyldiggjort i SIS,
- b) om reisedokumentet som brukes til søknaden, svarer til et reisedokument som er meldt forsvunnet, stjålet eller ugyldiggjort i SLTD,
- c) om søkeren er omfattet av en melding i SIS om nektet innreise og opphold,
- d) om søkeren er omfattet av en melding i SIS om personer som er etterlyst med henblikk på pågrepelse og overlevering på grunnlag en europeisk arrestordre, eller som er etterlyst med henblikk på pågrepelse og utlevering,
- e) om søkeren og reisedokumentet svarer til en avslått, tilbakekalt eller annullert fremreisetillatelse i det sentrale ETIAS-systemet,
- f) om opplysningene i søknaden om reisedokumentet svarer til en annen søknad om fremreisetillatelse som er knyttet til andre identitetsopplysninger nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav a) i det sentrale ETIAS-systemet,

- g) om søkeren på nåværende tidspunkt er registrert i inn- og utreisesystemet som en person som har overskredet det tillatte oppholdet eller tidligere er registrert som en person som har overskredet det tillatte oppholdet,
 - h) om søkeren er registrert i inn- og utreise-systemet som en person som er nektet innreise,
 - i) om søkeren har vært omfattet av en beslutning om å avslå, annullere eller tilbakekalle et visum for et korttidsopphold som er registrert i VIS,
 - j) om opplysningene i søknaden svarer til opplysningene som er registrert i Europol-opplysningene,
 - k) om søkeren er registrert i Eurodac,
 - l) om reisedokumentet som brukes til søknaden, svarer til et reisedokument som er registrert i en mappe i TDawn,
 - m) dersom søkeren er mindreårig, om innehaveren av foreldremyndigheten eller vergen
 - i) er omfattet av en melding i SIS om personer som er etterlyst med henblikk på pågrepelse og overlevering på grunnlag av en europeisk arrestordre, eller som er etterlyst med henblikk på pågrepelse og utlevering,
 - ii) er omfattet av en melding i SIS om nektet innreise og opphold.
3. Det sentrale ETIAS-systemet skal kontrollere om søkeren har svart bekreftende på noen av spørsmålene i artikkel 17 nr. 4, og om søkeren har unnlatt å angi en bostedsadresse, men bare har angitt bostedsby og -stat i henhold til artikkel 17 nr. 2 bokstav f).
 4. Det sentrale ETIAS-systemet skal sammenligne de relevante opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav a), b), c), d), f), g), j), k) og m) og artikkel 17 nr. 8 med opplysningene på ETIAS-overvåkingslisten nevnt i artikkel 34.
 5. Det sentrale ETIAS-systemet skal sammenligne de relevante opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav a), c), f), h) og i) med de særlige risikoindikatorerne nevnt i artikkel 33.
 6. Det sentrale ETIAS-systemet skal tilføye til søknadsmappen en henvisning til eventuelle treff som er framkommet i henhold til nr. 2–5.
 7. Dersom opplysningene som er registrert i søknadsmappen, svarer til opplysningene som har utløst et treff som nevnt i nr. 2 og 4, skal det sentrale ETIAS-systemet, når det er relevant, identifisere den eller de medlemsstater som har registrert eller framsatt opplysningene

som har utløst treffet, og angi dette i søknadsmappen.

8. Etter et treff som nevnt i nr. 2 bokstav j) og nr. 4, og dersom det ikke var en medlemsstat som framsatte opplysningene som utløste treffet, skal det sentrale ETIAS-systemet fastslå om det er Europol som har registrert de aktuelle opplysningene, og angi dette i søknadsmappen.

Artikkel 21

Resultater av den automatiserte behandlingen

1. Dersom den automatiserte behandlingen nevnt i artikkel 20 nr. 2–5 ikke gir noen treff, skal det sentrale ETIAS-systemet automatisk utstede en fremreisetillatelse i samsvar med artikkel 36 og underrette søkeren om dette i samsvar med artikkel 38.
2. Dersom den automatiserte behandlingen nevnt i artikkel 20 nr. 2–5 gir et eller flere treff, skal søknaden vurderes etter framgangsmåten i artikkel 22.
3. Dersom det ved kontrollen i artikkel 22 bekreftes at opplysningene i søknadsmappen svarer til opplysningene som har utløst et treff under den automatiserte behandlingen i henhold til artikkel 20 nr. 2–5, eller dersom det fortsatt hersker tvil om søkerens identitet etter en slik kontroll, skal søknaden behandles etter framgangsmåten i artikkel 26.
4. Dersom den automatiserte behandlingen i henhold til artikkel 20 nr. 3 viser at søkeren har svart bekreftende på noen av spørsmålene i artikkel 17 nr. 4 og dersom det ikke forekommer noen andre treff, skal søknaden oversendes til den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten for manuell behandling som fastsatt i artikkel 26.

Artikkel 22

Kontroll foretatt av den sentrale ETIAS-enheten

1. Dersom den automatiserte behandlingen i henhold til artikkel 20 nr. 2–5 gir et eller flere treff, skal det sentrale ETIAS-systemet automatisk rådføre seg med den sentrale ETIAS-enheten.
2. Når den sentrale ETIAS-enheten rådspørres, skal den ha tilgang til søknadsmappen og eventuelle tilknyttede søknadsmapper og til alle treff som ble utløst under den automatiserte behandlingen fastsatt i artikkel 20 nr. 2–5, og til opplysningene som det sentrale

ETIAS-systemet har identifisert i henhold til artikkel 20 nr. 7 og 8.

3. Den sentrale ETIAS-enheten skal kontrollere om opplysningene i søknadsmappen svarer til en eller flere av følgende:
 - a) de særlige risikoindikatorer nevnt i artikkel 33,
 - b) opplysningene i det sentrale ETIAS-systemet, herunder ETIAS-overvåkingslisten nevnt i artikkel 34,
 - c) opplysningene i et av EU-informasjonsystemene det er søkt i,
 - d) Europol-opplysningene,
 - e) opplysningene i Interpols databaser SLTD eller TDAWN.
4. Dersom opplysningene ikke svarer til andre opplysninger og det ikke forekom andre treff under den automatiserte behandlingen i henhold til artikkel 20 nr. 2–5, skal den sentrale ETIAS-enheten slette det falske treffet fra søknadsmappen, og det sentrale ETIAS-systemet skal automatisk utstede en fremreisetillatelse i henhold til artikkel 36.
5. Dersom opplysningene svarer til søkerens opplysninger eller det fortsatt hersker tvil om søkerens identitet, skal søknaden behandles manuelt etter framgangsmåten i artikkel 26.
6. Den sentrale ETIAS-enheten skal utføre den manuelle behandlingen innen høyst 12 timer fra søknadsmappen ble mottatt.

Artikkel 23

Støtte til målene med SIS

1. I henhold til artikkel 4 bokstav e) skal det sentrale ETIAS-systemet sammenligne de relevante opplysningene i artikkel 17 nr. 2 bokstav a), b) og d) med opplysningene i SIS for å avgjøre om søkeren er omfattet av en av følgende meldinger:
 - a) en melding om savnede personer,
 - b) en melding om personer som er etterlyst for å bistå i en rettssak,
 - c) en melding om personer med sikte på diskret kontroll eller målrettet kontroll.
2. Dersom sammenligningen nevnt i nr. 1 gir et eller flere treff, skal det sentrale ETIAS-systemet sende en automatisert underretning til den sentrale ETIAS-enheten. Den sentrale ETIAS-enheten skal kontrollere om søkerens personopplysninger svarer til personopplysningene i meldingen som har utløst treffet, og dersom sammenfall bekreftes, skal det sentrale ETIAS-systemet sende en automatisert melding til SIRENE-kontoret i medlemsstaten

som registrerte meldingen. Det berørte SIRENE-kontoret skal ytterligere kontrollere om søkerens personopplysninger svarer til personopplysningene i meldingen som har utløst treffet, og treffe hensiktsmessige oppfølgingstiltak.

Det sentrale ETIAS-systemet skal også sende en automatisert underretning til SIRENE-kontoret i den innmeldende medlemsstaten ved et treff i SIS under den automatiserte behandlingen nevnt i artikkel 20, dersom meldingen etter den sentrale ETIAS-enhetens kontroll i henhold til artikkel 22 har ført til manuell behandling av søknaden i samsvar med artikkel 26.

3. Underretningen som sendes til SIRENE-kontoret i den innmeldende medlemsstaten, skal inneholde følgende opplysninger: a) etternavn, fornavn og eventuelle aliasnavn,
 - a) fødested og fødselsdato,
 - b) kjønn,
 - c) nasjonalitet og eventuelle andre nasjonaliteter,
 - d) medlemsstaten for første planlagte opphold og en eventuell adresse for første planlagte opphold,
 - e) søkerens bostedsadresse eller, dersom denne ikke er tilgjengelig, vedkommendes bostedsby og -stat,
 - f) opplysninger om status for en fremreisetillatelse, der det opplyses om en fremreisetillatelse er utstedt eller avslått, eller om søknaden er gjenstand for en manuell behandling i henhold til artikkel 26,
 - g) en henvisning til treff som er framkommet i samsvar med nr. 1 og 2, herunder dato og tidspunkt for treffet.
4. Det sentrale ETIAS-systemet skal tilføye til søknadsmappen en henvisning til alle treff som framkommer i henhold til nr. 1.

Artikkel 24

Særlige regler for familiemedlemmer til unionsborgere eller andre tredjestatsborgere som har rett til fri bevegelighet etter unionsretten

1. Når det gjelder tredjestatsborgere nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav c), skal fremreisetillatelsen i artikkel 3 nr. 1 punkt 5 forstås som en beslutning i henhold til denne forordning som fastsetter at det ikke er konkrete holdepunkter for eller rimelig grunn basert på konkrete holdepunkter til å anta at personens tilstedeværelse på medlemsstatenes territorium utgjør

en sikkerhetsrisiko eller en høy epidemirisiko i henhold til direktiv 2004/38/EF.

2. Når en tredjestatsborger som nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav c) søker om fremreisetillatelse, får følgende særlige regler anvendelse:
 - a) Søkeren skal ikke svare på spørsmålet i artikkel 17 nr. 4 bokstav c),
 - b) Gebyret nevnt i artikkel 18 skal ikke kreves inn.
3. Ved behandling av en søknad om fremreisetillatelse for en tredjestatsborger i henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav c) skal det sentrale ETIAS-systemet ikke kontrollere om
 - a) søkeren på nåværende tidspunkt er registrert som en person som har overskredet det tillatte oppholdet, eller som tidligere har overskredet det tillatte oppholdet i henhold til inn- og utreisepolitikken som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav g),
 - b) søkeren svarer til en person som er registrert i Eurodac som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav k).

De særlige risikoindikatorer for ulovlig innvandring fastsatt i artikkel 33, får ikke anvendelse.

4. En søknad om fremreisetillatelse skal ikke avslås på grunnlag av risikoen for ulovlig innvandring som nevnt i artikkel 37 nr. 1 bokstav c).
5. Dersom den automatiserte behandlingen i henhold til artikkel 20 har gitt et treff som svarer til en melding om nektet innreise og opphold i henhold til artikkel 24 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1987/2006³⁹, skal den nasjonale ETIAS-enheten kontrollere grunnlaget for beslutning som denne melding ble registrert i SIS på. Dersom dette grunnlaget er knyttet til en risiko for ulovlig innvandring, skal meldingen ikke tas i betraktning ved vurdering av søknaden. Den nasjonale ETIAS-enheten skal opptre i samsvar med artikkel 25 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1987/2006.
6. Følgende regler får også anvendelse:
 - a) I underretningen nevnt i artikkel 38 nr. 1 skal søkeren få opplysninger om at vedkommende ved passering av de ytre grensene må kunne bevise sin status som familiemedlem i henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav c); slike opplysninger skal også inne-

³⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1987/2006 av 20. desember 2006 om opprettelse, drift og bruk av annen generasjon av Schengen-informasjonssystemet (SIS II) (EUT L 381 av 28.12.2006, s. 4).

holde en påminnelse om at et familiemedlem til en borger som har rett til fri bevegelighet, og som innehar en fremreisetillatelse, bare har rett til å reise inn dersom familiemedlemmet er ledsaget av eller slutter seg til unionsborgeren eller annen tredjelandborger som utøver sin rett til fri bevegelighet.

- b) En klage som nevnt i artikkel 37 nr. 3 skal inngis i samsvar med direktiv 2004/38/EF.
- c) Lagringsperioden for søknadsmappen nevnt i artikkel 54 nr. 1 skal være
 - i) fremreisetillatelsens gyldighetsperiode,
 - ii) fem år fra datoen den siste beslutningen om å avslå, annullere eller tilbakekalle en fremreisetillatelse i samsvar med artikkel 37, 40 og 41. Dersom opplysningene i et register, en mappe eller en melding i et av EU-informasjonsystemene, Europol-opplysningene, Interpols databaser SLTD eller TDAWN, ETIAS-overvåkingslisten eller ETIAS-screeningreglene som ligger til grunn for en slik beslutning, slettes innen utløpet av denne femårsperioden, skal søknadsmappen slettes innen sju dager fra datoen for slettingen av opplysninger i dette registeret, denne mappen eller denne meldingen. For dette formål skal det sentrale ETIAS-systemet regelmessig og automatisk kontrollere om vilkårene for lagring av søknadsmappene i dette punkt fortsatt er oppfylt. Dersom de ikke lenger er oppfylt, skal det sentrale ETIAS-systemet automatisk slette søknadsmappen.

For å lette en ny søknad etter utløpet av ETIAS-fremreisetillatelsens gyldighetsperiode kan søknadsmappen lagres i det sentrale ETIAS-systemet i en ytterligere periode på høyst tre år etter utløpet av fremreisetillatelsens gyldighetsperiode, og bare dersom søkeren etter en anmodning om samtykke fritt og uttrykkelig gir samtykke ved hjelp av en elektronisk underskrevet erklæring. Anmodninger om samtykke skal framlegges på en måte som klart kan skilles fra andre forhold, i en lett forståelig og lett tilgjengelig form og på et klart og enkelt språk i samsvar med artikkel 7 i forordning (EU) 2016/679.

Det skal anmodes om samtykke etter tilveiebringelse av opplysninger i henhold til artikkel 15 nr. 2. De automatisk tilveiebrakte opplysningene skal minne søkeren om formålet med

lagringen av opplysninger i samsvar med opplysningene nevnt i artikkel 71 bokstav o).

Kapittel IV

De nasjonale ETIAS-enhetenes behandling av en søknad

Artikkel 25

Ansvarlig medlemsstat

1. Medlemsstaten som har ansvaret for den manuelle behandlingen av søknader i henhold til artikkel 26 («den ansvarlige medlemsstaten»), skal identifiseres av det sentrale ETIAS-systemet på følgende måte:
 - a) Dersom bare én medlemsstat fastslås å ha registrert eller framsatt opplysningene som utløste treffet i henhold til artikkel 20, skal denne medlemsstaten være den ansvarlige medlemsstaten.
 - b) Dersom flere medlemsstater fastslås å ha registrert eller framsatt opplysningene som utløste treffene i henhold til artikkel 20, skal den ansvarlige medlemsstaten være
 - i) medlemsstaten som har registrert eller framsatt de seneste opplysningene om en melding som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav d), eller
 - ii) dersom ingen av disse opplysningene svarer til en melding som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav d), medlemsstaten som har registrert eller framsatt de seneste opplysningene om en melding som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav c), eller
 - iii) dersom ingen av disse opplysningene svarer til en melding som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav c) eller d), medlemsstaten som har registrert eller framsatt de seneste opplysningene om en melding som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav a).
 - c) Dersom flere medlemsstater fastslås å ha registrert eller framsatt opplysningene som utløste treffene i henhold til artikkel 20, men ingen av disse opplysningene svarer til meldinger som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav a), c) eller d), skal den ansvarlige medlemsstaten være medlemsstaten som har registrert eller framsatt de seneste opplysningene.

I henhold til første ledd bokstav a) og c) skal treff som er utløst av opplysninger som ikke er registrert eller framsatt av en medlemsstat, ikke tas i betraktning ved fastsettelse av

den ansvarlige medlemsstaten. Dersom den manuelle behandlingen av en søknad ikke er utløst av opplysninger som er registrert eller framsatt av en medlemsstat, skal den ansvarlige medlemsstaten være medlemsstaten for første planlagte opphold.

2. Det sentrale ETIAS-systemet skal angi den ansvarlige medlemsstaten i søknadsmappen. Dersom det sentrale ETIAS-systemet ikke kan fastsette den ansvarlige medlemsstaten som nevnt i nr. 1, skal den sentrale ETIAS-enheten fastsette den.

Artikkel 26

De nasjonale ETIAS-enhetenes manuelle behandling av en søknad

1. Dersom den automatiserte behandlingen fastsatt i artikkel 20 nr. 2–5 har gitt et eller flere treff, skal søknaden behandles manuelt av den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten. Denne nasjonale ETIAS-enheten skal ha tilgang til søknadsmappen og eventuelle tilknyttede søknadsmapper samt eventuelle treff som ble utløst under den automatiserte behandlingen fastsatt i artikkel 20 nr. 2–5. Den sentrale ETIAS-enheten skal underrette den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten om hvorvidt en eller flere andre medlemsstater eller Europol er blitt fastslått å ha registrert eller framsatt opplysningene som utløste treffet i henhold til artikkel 20 nr. 2 eller 4. Dersom en eller flere medlemsstater er blitt fastslått å ha registrert eller framsatt opplysningene som har utløst et slikt treff, skal den sentrale ETIAS-enheten også presisere den berørte medlemsstaten.
2. Etter den manuelle behandlingen av søknaden skal den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten
 - a) utstede en fremreisetillatelse, eller
 - b) avslå en fremreisetillatelse.
3. Dersom den automatiserte behandlingen i henhold til artikkel 20 nr. 2 gir et treff, skal den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten
 - a) avslå en fremreisetillatelse dersom treffet svarer til en eller flere av kontrollene nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav a) og c),
 - b) vurdere sikkerhetsrisikoen eller risikoen for ulovlig innvandring og treffe beslutning om hvorvidt en fremreisetillatelse skal utstedes eller avslås dersom treffet svarer til en av kontrollene i artikkel 20 nr. 2 bokstav b) og d)–m).
4. Dersom den automatiserte behandlingen i henhold til artikkel 20 nr. 3 viser at søkeren har svart bekreftende på et av spørsmålene nevnt i artikkel 17 nr. 4, skal den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten vurdere sikkerhetsrisikoen eller risikoen for ulovlig innvandring og treffe beslutning om hvorvidt en fremreisetillatelse skal utstedes eller avslås.
5. Dersom den automatiserte behandlingen i henhold til artikkel 20 nr. 4 har gitt et treff, skal den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten vurdere sikkerhetsrisikoen og treffe beslutning om hvorvidt en fremreisetillatelse skal utstedes eller avslås.
6. Dersom den automatiserte behandlingen i henhold til artikkel 20 nr. 5 har gitt et treff, skal den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten vurdere sikkerhetsrisikoen, risikoen for ulovlig innvandring og treffe beslutning om hvorvidt en fremreisetillatelse skal utstedes eller avslås. Den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten kan under ingen omstendigheter treffe beslutning automatisk på grunnlag av et treff basert på de særlige risikoindikatorerne. Den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten skal i alle tilfeller foreta en individuell vurdering av sikkerhetsrisikoen, risikoen for ulovlig innvandring og høy epidemirisiko.
7. ETIAS-informasjonssystemet skal registrere all behandling av opplysninger som utføres ved vurderinger i henhold til denne artikkel av den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten, eller av de nasjonale ETIAS-enhetene i medlemsstatene som er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 28. Slike registreringer skal opprettes og registreres automatisk i søknadsmappen. De skal angi dato og tidspunkt for hver behandling, hvilke opplysninger som er brukt til søk i andre EU-informasjonssystemer, hvilke opplysninger som er knyttet til det mottatte treffet, og hvilken ansatt som har foretatt risikovurderingen.

Resultatene av vurderingen av sikkerhetsrisikoen, risikoen for ulovlig innvandring eller høy epidemirisiko og grunnen til beslutningen om å utstede eller avslå en fremreisetillatelse skal registreres i søknadsmappen av den ansatte som har foretatt risikovurderingen.

Artikkel 27

Anmodning om ytterligere opplysninger eller dokumenter fra søkeren

1. Dersom den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten finner at opplysningene søkeren har angitt i søknadsskjemaet, er utilstrekkelige til at den kan treffe beslutning om å utstede eller avslå en fremreisetilattelse, kan den anmode om ytterligere opplysninger eller dokumenter fra søkeren. Den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten skal anmode om ytterligere opplysninger eller dokumenter på anmodning fra medlemsstaten som er rådspurt i samsvar med artikkel 28.
2. Anmodningen om ytterligere opplysninger eller dokumenter skal sendes via e-posttjenesten nevnt i artikkel 6 nr. 2 bokstav f) til e-postadressen som er registrert under kontaktopplysninger i søknadsmappen. Anmodningen om ytterligere opplysninger eller dokumenter skal tydelig angi hvilke opplysninger eller dokumenter søkeren skal framlegge, og en liste over hvilke språk opplysningene eller dokumentene kan inngis på. Denne listen skal som minimum omfatte engelsk, fransk eller tysk, med mindre den omfatter et offisielt språk i tredjestaten som søkeren har oppgitt å være statsborger i. Dersom det anmodes om ytterligere opplysninger, skal det også anmodes om en elektronisk kopi av de opprinnelige dokumentene. Søkeren skal sende de ytterligere opplysningene eller dokumentene direkte til den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten via den sikre konto-tjenesten nevnt i artikkel 6 nr. 2 bokstav g) innen ti dager fra anmodningen er mottatt. Søkeren skal framlegge disse opplysningene eller dokumentene på et av språkene som er angitt i anmodningen. Søkeren har ikke plikt til å framlegge en offisiell oversettelse. Det kan bare anmodes om ytterligere opplysninger eller dokumenter som er påkrevd for å vurdere en ETIAS-søknad.
3. Ved anmodning om ytterligere opplysninger eller dokumenter som nevnt i nr. 1 skal den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten bruke en forhåndsbestemt liste over valgmuligheter. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 89 om fastsettelse av den forhåndsbestemte listen over valgmuligheter.
4. Dersom det etter behandling av ytterligere opplysninger eller dokumenter fortsatt her-

sker alvorlige tvil om opplysningene eller dokumentene som søkeren har framlagt, kan den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten i unntakstilfeller og som en siste utvei innkalle søkeren til intervju i vedkommendes bostedsstat på konsulatet som tilhører medlemsstaten, og som ligger nærmest søkerens bosted. Dersom det er i søkerens interesse, kan intervjuet unntaksvis finne sted på et konsulat som ligger i et annet land enn søkerens bostedsland.

Dersom konsulatet som ligger nærmest søkerens bosted, er på mer enn 500 km avstand, skal søkeren tilbys mulighet til å gjennomføre et fjernintervju ved hjelp av audio- og videokommunikasjon. Dersom avstanden er mindre enn 500 km, kan søkeren og den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten sammen avtale å bruke slik audio- og videokommunikasjon. Dersom slik audio- og videokommunikasjon brukes, skal intervjuet gjennomføres av den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten eller unntaksvis av et av denne medlemsstatens konsulater. Ved gjennomføring av fjernintervju skal det sikres et hensiktsmessig sikkerhets- og fortrolighetsnivå.

Grunnen til anmodningen om et intervju skal registreres i søknadsmappen.

5. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette krav til audio- og videokommunikasjonsmidlene nevnt i nr. 4, herunder når det gjelder regler for personvern, sikkerhet og fortrolighet, og skal vedta regler for utprøving og utvelgelse av egnede verktøy og deres drift.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 90 nr. 2.

6. Den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten skal innkalle søkeren til et intervju via e-posttjenesten nevnt i artikkel 6 nr. 2 bokstav f) ved bruk av e-postadressen som er registrert under kontaktopplysninger i søknadsmappen. Innkallingen til intervjuet skal sendes innen 72 timer etter at søkeren har framlagt ytterligere opplysninger eller dokumenter i henhold til nr. 2 i denne artikkel. Innkallingen skal inneholde opplysninger om hvilken medlemsstat som sender innkallingen, valgmulighetene nevnt i nr. 4 i denne artikkel og relevante kontaktopplysninger. Søkeren skal kontakte den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten eller konsulatet så raskt som mulig, men ikke senere enn fem

dager etter at innkallingen til intervjuet ble sendt, for å avtale et tidspunkt og en dato for intervjuet som passer begge parter, og for å avtale om intervjuet skal gjennomføres som fjernintervju. Intervjuet skal finne sted innen ti dager etter innkallingen.

Innkallingen til intervjuet skal registreres i søknadsmappen i det sentrale ETIAS-systemet.

7. Dersom søkeren ikke møter opp til intervjuet i henhold til nr. 6 i denne artikkel etter å ha blitt innkalt til intervju, skal søknaden avslås i henhold til artikkel 37 nr. 1 bokstav g). Den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten skal straks underrette søkeren om dette.
8. Ved et intervjuet som nevnt i nr. 4 skal den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten angi hvilke opplysninger intervjueren skal ta opp. Disse opplysningene skal ha sammenheng med grunnene til at det ble anmodet om et intervju.

Dersom intervjuet gjennomføres som fjernintervju ved hjelp av audio- og videokommunikasjon, skal det gjennomføres på språket som brukes ved den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten som har anmodet om intervjuet, eller på språket som enheten har valgt til framleggelse av ytterligere opplysninger eller dokumenter.

Dersom intervjuet finner sted på et konsulat, skal det gjennomføres på et av de offisielle språkene i tredjestaten der konsulatet ligger, eller på et annet språk som søkeren og konsulatet har avtalt.

Etter intervjuet skal intervjueren avgi uttalelse med begrunnelse for sine anbefalinger.

Opplysningene som er tatt opp, og uttalelsen skal angis på et skjema som skal registreres i søknadsmappen samme dag som intervjuet finner sted.

9. Dersom søkeren framlegger ytterligere opplysninger eller dokumenter i henhold til nr. 2, skal det sentrale ETIAS-systemet registrere og lagre opplysningene eller dokumentene i søknadsmappen. Ytterligere opplysninger eller dokumenter som framlegges under et intervju i henhold til nr. 6, skal tilføyes til søknadsmappen av den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten.

Skjemaet som brukes til intervjuet og de ytterligere opplysningene eller dokumentene som registreres i søknadsmappen, skal konsulteres bare for å vurdere og treffe beslutning om søknaden, forvalte en klagebehandling og behandle en ny søknad fra samme søker.

10. Den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten skal gjenoppta behandlingen av søknaden så snart søkeren har framlagt de ytterligere opplysninger eller dokumenter eller, dersom det er relevant, fra og med datoen for intervjuet.

Artikkel 28

Samråd med andre medlemsstater

1. Dersom en eller flere medlemsstater fastslås å ha registrert eller framsatt opplysningene som har utløst et treff i henhold til artikkel 20 nr. 7, skal den sentrale ETIAS-enheten etter kontroll i henhold til artikkel 22 underrette den nasjonale ETIAS-enheten i den eller de berørte medlemsstatene, noe som innleder en samrådsprosess mellom dem og den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten.
2. De nasjonale ETIAS-enhetene i de rådspurte medlemsstatene skal ha tilgang til søknadsmappen med hensyn til samrådet.
3. Den nasjonale ETIAS-enheten i de rådspurte medlemsstatene skal
 - a) avgi en begrunnet positiv uttalelse om søknaden, eller
 - b) avgi en begrunnet negativ uttalelse om søknaden.

Den positive eller negative uttalelsen skal registreres i søknadsmappen av den nasjonale ETIAS-enheten i den rådspurte medlemsstaten.

4. Den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten kan også rådføre seg med den nasjonale ETIAS-enheten i en eller flere medlemsstater etter en søkers svar på en anmodning om ytterligere opplysninger. Dersom det anmodes om slike ytterligere opplysninger på vegne av en rådspurt medlemsstat i samsvar med artikkel 27 nr. 1, skal den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten rådføre seg med den nasjonale ETIAS-enheten i den rådspurte medlemsstaten etter søkerens svar på denne anmodning om ytterligere opplysninger. I slike tilfeller skal de nasjonale ETIAS-enhetene i de rådspurte medlemsstatene også ha tilgang til relevante ytterligere opplysninger eller dokumenter som søkeren har framlagt på anmodning av den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten i forbindelse med saken de rådspørres om. Dersom flere medlemsstater rådspørres, skal den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten samordne arbeidet.

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

5. Den nasjonale ETIAS-enheten i de rådspurte medlemsstatene skal svare innen 60 timer fra underretning om samrådet. Dersom det ikke er avgitt svar innen fristen, skal dette anses som en positiv uttalelse om søknaden.
 6. Under samrådsprosessen skal anmodningen om samråd og svarene på dette sendes via programvaren nevnt i artikkel 6 nr. 2 bokstav m) og stilles til rådighet for den ansvarlige medlemsstatens nasjonale ETIAS-enhet.
 7. Dersom den nasjonale ETIAS-enheten i minst en av de rådspurte medlemsstatene avgir en negativ uttalelse om søknaden, skal den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten avslå fremreisetillatelsen i henhold til artikkel 37. Dette nummer berører ikke artikkel 44.
 8. Dersom det er nødvendig ved tekniske problemer eller uforutsette omstendigheter, skal den sentrale ETIAS-enheten fastsette hvilken medlemsstat som er ansvarlig, og hvilke medlemsstater som skal rådspørres, og lette samråd mellom medlemsstater nevnt i denne artikkel.
- pol relevante ytterligere opplysninger eller dokumenter som søkeren har framlagt i forbindelse med søknaden om fremreisetillatelse som Europol rådspørres om.
6. Europol skal svare innen 60 timer fra underretning om samrådet. Dersom Europol ikke svarer innen fristen, skal dette anses som en positiv uttalelse om søknaden.
 7. Under samrådsprosessen skal anmodningen om samråd og svarene på dette sendes via programvaren nevnt i artikkel 6 nr. 2 bokstav m) og stilles til rådighet for den ansvarlige medlemsstatens nasjonale ETIAS-enhet.
 8. Dersom Europol avgir en negativ uttalelse om søknaden og den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten treffer beslutning om å utstede en fremreisetillatelse, skal den begrunne sin beslutning og registrere begrunnelsen i søknadsmappen.
 9. Dersom det er nødvendig ved tekniske problemer eller uforutsette omstendigheter, skal den sentrale ETIAS-enheten fastsette hvilken medlemsstat som er ansvarlig, og lette samråd mellom den ansvarlige medlemsstaten og Europol som nevnt i denne artikkel.

Artikkel 29

Samråd med Europol

1. Dersom Europol fastslås å ha framsatt opplysningene som har utløst et treff i henhold til artikkel 20 nr. 8 i denne forordning, skal den sentrale ETIAS-enheten underrette Europol, noe som innleder en samrådsprosess mellom Europol og den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten. Slikt samråd skal finne sted i samsvar med forordning (EU) 2016/794, særlig kapittel IV.
2. Ved samråd med Europol skal den sentrale ETIAS-enheten til Europol oversende relevante opplysninger i søknadsmappen og treff som er nødvendige for samrådet.
3. Europol skal under ingen omstendigheter ha tilgang til personopplysninger om søkerens utdanning nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav h).
4. Ved samråd i henhold til nr. 1 skal Europol avgi en begrunnet uttalelse om søknaden. Europols uttalelse skal stilles til rådighet for den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten, som registrerer den i søknadsmappen.
5. Den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten kan rådføre seg med Europol etter en søkers svar på en anmodning om ytterligere opplysninger. Den nasjonale ETIAS-enheten skal i så fall oversende Euro-

Artikkel 30

Frister for underretning til søkeren

Innen 96 timer etter inngivelse av en søknad som i henhold til artikkel 19 kan behandles, skal søkeren motta en underretning som angir

- a) om en fremreisetillatelse er utstedt eller avslått, eller
- b) at det er anmodet om ytterligere opplysninger eller dokumenter, og at søkeren kan bli innkalt til et intervju, med angivelse av de maksimale behandlingstidene som gjelder i henhold til artikkel 32 nr. 2.

Artikkel 31

Kontrollverktøy

Kommisjonen skal sørge for et kontrollverktøy som gir søkere mulighet til å kontrollere status for sin søknad og gyldighetsperiode og status for sin fremreisetillatelse (gyldig, avslått, annullert eller tilbakekalt). Dette verktøyet skal gjøres tilgjengelig via det særskilte offentlige nettstedet eller via appen for mobilenheter nevnt i artikkel 16.

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 89 for videre å fastsette dette kontrollverktøyet.

*Artikkel 32***Beslutning om søknaden**

1. Det skal treffes beslutning om en søknad senest 96 timer etter inngivelse av en søknad som kan behandles i henhold til artikkel 19.
2. Når det gis underretning om en anmodning om ytterligere opplysninger eller dokumenter, og når søkeren innkalles til intervju, skal fristen fastsatt i nr. 1 i denne artikkel unntaksvis forlenges. Det skal treffes beslutning om slike søknader senest 96 timer etter at søkeren har framsatt ytterligere opplysninger eller dokumenter. Når søkeren innkalles til et intervju i henhold til artikkel 27 nr. 4, skal det treffes beslutning om søknaden senest 48 timer etter at intervjuet har funnet sted.
3. Før utløpet av fristene i nr. 1 og 2 i denne artikkel skal det treffes beslutning om
 - a) å utstede en fremreisetillatelse i henhold til artikkel 36, eller
 - b) å avslå en fremreisetillatelse i henhold til artikkel 37.

*Kapittel V***ETIAS-screeningregler og ETIAS-overvåkingslisten***Artikkel 33***ETIAS-screeningreglene**

1. ETIAS-screeningreglene skal være en algoritme som muliggjør profilering som definert i artikkel 4 nr. 4 i forordning (EU) 2016/679 gjennom sammenligning i samsvar med artikkel 20 i denne forordning av de registrerte opplysningene i en søknadsmappe i det sentrale ETIAS-systemet med særlige risikoindikatorer fastsatt av den sentrale ETIAS-enheten i henhold til nr. 4 i denne artikkel som tyder på sikkerhetsrisiko, risiko for ulovlig innvandring eller høy epidemirisiko. Den sentrale ETIAS-enheten skal registrere ETIAS-screeningreglene i det sentrale ETIAS-systemet.
2. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 89 for ytterligere å definere sikkerhetsrisiko, risiko for ulovlig innvandring eller høy epidemirisiko på grunnlag av
 - a) statistikk fra inn- og utreisesystemet som tyder på at unormalt mange har overskredet det tillatte oppholdet, eller at unormalt mange innreiser er blitt nektet en viss gruppe reisende,

- b) statistikk fra ETIAS i henhold til artikkel 84 som tyder på at unormalt mange fremreisetillatelser er blitt nektet en viss gruppe reisende med henvisning til en sikkerhetsrisiko, risiko for ulovlig innvandring eller høy epidemirisiko,
 - c) statistikk fra ETIAS i henhold til artikkel 84 og inn- og utreisesystemet som tyder på forbindelser mellom opplysninger samlet inn via søknadsskjemaet og personer som har overskredet det tillatte oppholdet eller blitt nektet innreise,
 - d) opplysninger fra medlemsstatene, underbygd med fakta og evidensbaserte opplysninger, om særlige risikoindikatorer for sikkerhet eller trusler som den aktuelle medlemsstaten har kartlagt,
 - e) opplysninger fra medlemsstatene, underbygd av fakta og evidensbaserte opplysninger, om unormalt mange personer som har overskredet det tillatte oppholdet, eller unormalt mange nektede innreiser for en viss gruppe reisende til medlemsstaten,
 - f) opplysninger fra medlemsstatene om særlige høy epidemirisiko og opplysninger om epidemiologisk overvåking og risikovurderinger fra ECDC samt opplysninger om sykdomsutbrudd rapportert av WHO.
3. Kommisjonen skal ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt spesifisere risikoene angitt i denne forordning og i den delegerte rettsakten nevnt i nr. 2 i denne artikkel, og som de særlige risikoindikatorerne nevnt i nr. 4 i denne artikkel skal bygge på. Denne gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 90 nr. 2.

De særlige risikoene skal gjennomgås minst hver sjettede måned, og Kommisjonen skal, dersom det er nødvendig, vedta en ny gjennomføringsrettsakt etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 90 nr. 2.
 4. På grunnlag av de særlige risikoene fastsatt i henhold til nr. 3 skal den sentrale ETIAS-enheten fastsette de særlige risikoindikatorerne som består av en kombinasjon av opplysninger, herunder en eller flere av følgende:
 - a) aldersgruppe, kjønn og nasjonalitet,
 - b) bostedsstat og -by,
 - c) utdanningsnivå (utdanning på primærtrinnet eller sekundærtrinnet, videregående utdanning eller ingen utdanning),
 - d) nåværende yrke (stillingsgruppe).
 5. De særlige risikoindikatorerne skal være målrettet og forholdsmessige. De skal under ingen

omstendigheter utelukkende bygge på en persons kjønn eller alder. De skal under ingen omstendigheter være basert på opplysninger som avslører en persons hudfarge, rase, etniske eller sosiale opprinnelse, genetiske egenskaper, språk, politiske eller andre meninger, religiøse eller filosofiske overbevisning, medlemskap i en fagforening, tilknytning til en nasjonal minoritet, formueforhold, fødsel, funksjonshemming eller seksuelle legning.

6. De særlige risikoindikatorer skal defineres, fastsettes, forhåndsvurderes, gjennomføres, evalueres etterfølgende, revideres og slettes av den sentrale ETIAS-enheten etter samråd med ETIAS-screeningrådet.

Artikkel 34

ETIAS-overvåkingslisten

1. ETIAS-overvåkingslisten skal bestå av opplysninger om personer som er mistenkt for å ha begått eller deltatt i en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold, eller personer som det på grunnlag av en samlet vurdering finnes konkrete holdepunkter for eller rimelig grunn til å anta at de vil begå en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold. ETIAS-overvåkingslisten er en del av det sentrale ETIAS-systemet.
2. ETIAS-overvåkingslisten skal opprettes på grunnlag av opplysninger om terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.
3. Opplysningene nevnt i nr. 2 skal registreres på ETIAS-overvåkingslisten av Europol, uten at dette berører forordning (EU) 2016/794, eller av medlemsstatene. Europol eller den berørte medlemsstaten skal hver og en ha ansvaret for alle opplysningene som de registrerer. For hver opplysning skal ETIAS-overvåkingslisten angi dato og tidspunkt for registrering foretatt av Europol eller av medlemsstaten som har registrert den.
4. På grunnlag av opplysningene nevnt i nr. 2 skal ETIAS-overvåkingslisten bestå av en eller flere av følgende opplysninger:
 - a) etternavn,
 - b) etternavn ved fødselen,
 - c) fødselsdato,
 - d) andre navn (aliasnavn, kunstnernavn, vanlige navn),
 - e) reisedokument(er) (type, nummer og utstedelsesland),
 - f) bostedsadresse,
 - g) e-postadresse,
 - h) telefonnummer,

- i) et firmas eller en organisasjons navn, e-postadresse, postadresse og telefonnummer,
- j) IP-adresse.

Dersom følgende opplysninger foreligger, skal de føyes til de tilhørende registreringene bestående av minst én av opplysningene som er angitt ovenfor: fornavn, fødested, fødeland, kjønn og nasjonalitet.

Artikkel 35

Ansvarsområder og oppgaver i forbindelse med ETIAS-overvåkingslisten

1. Før Europol eller en medlemsstat registrerer opplysninger på ETIAS-overvåkingslisten, skal vedkommende
 - a) fastsette om opplysningene er tilstrekkelige, nøyaktige og viktige nok til å bli oppført på ETIAS-overvåkingslisten,
 - b) vurdere opplysningenes potensielle innvirkning på andelen søknader som behandles manuelt,
 - c) kontrollere om opplysningene svarer til en melding som er registrert i SIS.
2. eu-LISA skal innføre et særlig verktøy for vurdering i henhold til nr. 1 bokstav b).
3. Dersom kontrollen i henhold til nr. 1 bokstav c) viser at opplysningene svarer til en melding som er registrert i SIS, skal de ikke registreres på ETIAS-overvåkingslisten. Dersom vilkårene for å bruke opplysningene til å registrere en melding i SIS er oppfylt, skal det gis prioritet til å registrere en melding i SIS.
4. Medlemsstatene og Europol er ansvarlige for at opplysningene i artikkel 34 nr. 2 som de registrerer på ETIAS-overvåkingslisten, er riktige og holdes oppdatert.
5. Europol skal regelmessig og minst en gang i året vurdere og kontrollere at opplysningene som Europol har registrert på ETIAS-overvåkingslisten, fortsatt er riktige og ajourført. Medlemsstatene skal likeledes regelmessig og minst en gang i året vurdere og kontrollere at opplysningene som de har registrert på ETIAS-overvåkingslisten, fortsatt er riktige og ajourført. Europol og medlemsstatene skal utarbeide og gjennomføre en felles framgangsmåte for å sikre at forpliktelsene i henhold til dette nummer oppfylles.
6. Etter en vurdering skal medlemsstatene og Europol fjerne opplysninger fra ETIAS-overvåkingslisten dersom det framkommer at grunnene til at de ble registrert, ikke lenger er til

- stede, eller at opplysningene er foreldet eller ikke ajourført.
- ETIAS-overvåkingslisten og vurderingsverktøyet nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkel skal utvikles teknisk og driftes av eu-LISA. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette de tekniske spesifikasjonene for ETIAS-overvåkingslisten og for dette vurderingsverktøyet. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 90 nr. 2.

Kapittel VI

Utstedelse, avslag, annullering eller tilbakekalling av en fremreisetillatelse

Artikkel 36

Utstedelse av en fremreisetillatelse

- Dersom behandlingen av en søknad etter framgangsmåtene i kapittel III, IV og V viser at det ikke er konkrete holdepunkter for eller rimelige grunner basert på konkrete holdepunkter til å anta at personens tilstedeværelse på medlemsstatenes territorium utgjør en sikkerhetsrisiko, en risiko for ulovlig innvandring eller en høy epidemirisiko, skal det via det sentrale ETIAS-systemet eller den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten utstedes en fremreisetillatelse.
- Dersom det hersker tvil om hvorvidt det er tilstrekkelig grunn til å avslå en fremreisetillatelse, skal den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten ha mulighet for, også etter et intervju, å utstede en fremreisetillatelse med et flagg som anbefaler grensemyndighetene å foreta etterfølgende kontroll.
- Den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten kan også foreta en slik flagging på anmodning fra en rådspurt medlemsstat. Et slikt flagg skal være synlig bare for grensemyndighetene.
- Flagget skal fjernes automatisk når grensemyndighetene har foretatt kontrollen og registrert innreisen i inn- og utreiseprogrammet.
- Den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten skal ha mulighet til å tilføye et flagg som viser grensemyndighetene og andre myndigheter med tilgang til opplysningene i det sentrale ETIAS-systemet at et bestemt treff som er utløst under behandlingen av en søknad, er blitt vurdert, og at det er blitt bekreftet at treffet utgjør et falskt treff, eller at en manuell behandling har vist at det ikke er noen grunn til å avslå en fremreisetillatelse.

- Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 89 for å innføre nødvendige beskyttelsestiltak ved å utarbeide regler og framgangsmåter for å unngå konflikter med meldinger i andre informasjonssystemer og fastsette vilkår, kriterier og varighet for flagg i henhold til denne forordning.
- En fremreisetillatelse skal være gyldig i tre år eller til reisedokumentet som ble registrert i forbindelse med søknaden, utløper, avhengig av hva som kommer først, og skal være gyldig på medlemsstatenes territorium.
- En fremreisetillatelse skal ikke automatisk gi rett til innreise eller opphold.

Artikkel 37

Avslag på en fremreisetillatelse

- En fremreisetillatelse skal avslås dersom søkeren
 - bruker et reisedokument som er blitt meldt forsvunnet, stjålet, urettmessig tilegnet eller ugyldiggjort i SIS,
 - utgjør en sikkerhetsrisiko,
 - utgjør en risiko for ulovlig innvandring,
 - utgjør en høy epidemirisiko,
 - er en person som er registrert i SIS med sikte på nektet innreise og opphold,
 - ikke svarer på en anmodning om ytterligere opplysninger eller dokumenter innen fristene i artikkel 27,
 - ikke møter opp til et intervju som nevnt i artikkel 27 nr. 4.
- En fremreisetillatelse skal også avslås dersom det på søknadstidspunktet er rimelig og alvorlig tvil om opplysningenes ekthet, påliteligheten ved søkerens utsagn, underlagsdokumentene som søkeren har framlagt, eller innholdets riktighet.
- Søkere som har fått avslag på en fremreisetillatelse, skal ha rett til å påklage beslutningen. Klagesaker skal føres i medlemsstaten som har truffet beslutning om søknaden, og i henhold til vedkommende medlemsstats nasjonale rett. Den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten skal underrette søkere om klagebehandlingen. Disse opplysningene skal gis på et av de offisielle språkene i landene som er oppført på listen i vedlegg II til forordning (EF) nr. 539/2001, og som søkeren er statsborger i.
- Et tidligere avslag på en fremreisetillatelse skal ikke automatisk medføre avslag på en ny søknad. En ny søknad skal vurderes på grunnlag av alle tilgjengelige opplysninger.

*Artikkel 38***Underretning om utstedelse eller avslag på en fremreisetillatelse**

1. Når det er utstedt en fremreisetillatelse, skal søkeren umiddelbart motta en underretning om dette via e-posttjenesten, herunder
 - a) tydelig angivelse av at det er utstedt en fremreisetillatelse, og søknadsnummeret for fremreisetillatelsen,
 - b) start- og utløpsdato for fremreisetillatelsen,
 - c) tydelig angivelse av at søkeren ved innreise skal forevise det samme reisedokument som det som er angitt på søknadsskjemaet, og at enhver endring av reisedokumentet krever en ny søknad om fremreisetillatelse,
 - d) en påminnelse om innreisevilkårene fastsatt i artikkel 6 i forordning (EU) 2016/399, og om at et korttidsopphold bare er mulig i høyst 90 dager innenfor en 180-dagersperiode,
 - e) en påminnelse om at besittelse av en fremreisetillatelse ikke automatisk gir rett til innreise,
 - f) en påminnelse om at grensemyndighetene kan anmode om underlagsdokumenter ved de ytre grensene for å kontrollere at vilkårene for innreise og opphold er oppfylt,
 - g) en påminnelse om at besittelse av en gyldig fremreisetillatelse er et oppholdsvilkår som må være oppfylt i hele varigheten av et korttidsopphold på medlemsstatenes territorium,
 - h) en lenke til netjtjenesten som er nevnt i artikkel 13 i forordning (EU) 2017/2226, og som gjør det mulig for tredjestatsborgere på ethvert tidspunkt å kontrollere det resterende tillatte opphold,
 - i) dersom det er relevant, medlemsstatene som søkeren har tillatelse til å reise til,
 - j) en lenke til ETIAS' offentlige nettsted med opplysninger om søkerens mulighet til å anmode om tilbakekalling av fremreisetillatelsen, muligheten til at fremreisetillatelsen kan bli tilbakekalt dersom vilkårene for å utstede den ikke lenger er oppfylt, og muligheten til at den kan bli annullert dersom det blir åpenlyst at vilkårene for å utstede den ikke var oppfylt ved utstedelsen,
 - k) opplysninger om framgangsmåtene for å utøve rettighetene i henhold til artikkel 13–16 i forordning (EF) nr. 45/2001 og artikkel 15–18 i forordning (EU) 2016/679; kontaktopplysningene for personvernombudet

ved Det europeiske grense- og kystvaktbyrå, EUs datatilsyn og den nasjonale tilsynsmyndigheten i medlemsstaten for første planlagte opphold, dersom fremreisetillatelsen er utstedt av det sentrale ETIAS-systemet, eller i den ansvarlige medlemsstaten, dersom fremreisetillatelsen er utstedt av en nasjonal ETIAS-enhet.

2. Dersom en fremreisetillatelse er avslått, skal søkeren umiddelbart motta en underretning om dette via e-posttjenesten, herunder
 - a) tydelig angivelse av at fremreisetillatelsen er avslått, og søknadsnummeret for fremreisetillatelsen,
 - b) en henvisning til den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten som har avslått fremreisetillatelsen, og dens adresse,
 - c) opplysning om grunnene til avslaget på fremreisetillatelsen med angivelse av relevant grunn fra listen i artikkel 37 nr. 1 og 2 for å gjøre det mulig for søkeren å inngi klage,
 - d) opplysninger om retten til å inngi klage og fristen for dette, en lenke til opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 7 på nettstedet,
 - e) opplysninger om framgangsmåtene for å utøve rettighetene i henhold til artikkel 13–16 i forordning (EF) nr. 45/2001 og artikkel 15–18 i forordning (EU) 2016/679, kontaktopplysningene for personvernombudet ved Det europeiske grense- og kystvaktbyrå, EUs datatilsyn og den nasjonale tilsynsmyndigheten i den ansvarlige medlemsstaten.
3. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter vedta et standardskjema for avslag, annullering eller tilbakekalling av en fremreisetillatelse. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 90 nr. 2.

*Artikkel 39***Opplysninger som skal tilføyes søknadsmappen etter beslutning om å utstede eller avslå en fremreisetillatelse**

1. Når det er truffet beslutning om å utstede en fremreisetillatelse, skal det sentrale ETIAS-systemet eller, dersom beslutningen er truffet etter manuell behandling som nevnt i kapittel IV, den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten uten opphold tilføye følgende opplysninger til søknadsmappen: a) sta-

tusopplysninger som angir at fremreisetillatelsen er utstedt,

- a) en henvisning til om fremreisetillatelsen er utstedt av det sentrale ETIAS-systemet eller etter manuell behandling; i sistnevnte tilfelle skal det tilføyes en henvisning til den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten som har truffet beslutningen, og dens adresse,
 - b) dato for beslutning om å utstede fremreisetillatelse,
 - c) start- og utløpsdato for fremreisetillatelsen,
 - d) eventuelle flagg som fremreisetillatelsen er forsynt med i henhold til artikkel 36 nr. 2 og 3, sammen med en angivelse av grunnene til slik flagging og ytterligere opplysninger av betydning for etterfølgende kontroll, når det gjelder artikkel 36 nr. 2, og ytterligere opplysninger av betydning for grensemynighetene, når det gjelder artikkel 36 nr. 3.
2. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 89 for nærmere å fastsette hvilken type ytterligere opplysninger som kan tilføyes, språk og format for disse og grunnene til flaggingen.
 3. Når det er truffet beslutning om å avslå en fremreisetillatelse, skal den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten tilføye følgende opplysninger til søknadsmappen:
 - a) statusopplysninger som viser at fremreisetillatelsen er avslått,
 - b) en henvisning til den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten som har avslått fremreisetillatelsen, og dens adresse,
 - c) dato for beslutningen om å avslå fremreisetillatelse,
 - d) grunnene til avslaget på fremreisetillatelse med angivelse av grunnen blant grunnene angitt i artikkel 37 nr. 1 og 2.
 4. I tillegg til opplysningene nevnt i nr. 1 og 3 skal den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten, når det er truffet en beslutning om å utstede eller avslå en fremreisetillatelse, også tilføye grunnene til sin endelige beslutning, med mindre denne beslutning er et avslag gitt på grunnlag av en negativ uttalelse fra en rådspurt medlemsstat.

Artikkel 40

Annullering av en fremreisetillatelse

1. En fremreisetillatelse skal annulleres dersom det blir åpenlyst at vilkårene for å utstede den

ikke var oppfylt ved utstedelsen. fremreisetillatelsen skal annulleres på grunnlag av en eller flere av grunnene til avslag på en fremreisetillatelse i henhold til artikkel 37 nr. 1 og 2.

2. Dersom en medlemsstat har dokumentasjon på at vilkårene for å utstede en fremreisetillatelse ikke var oppfylt ved utstedelsen, skal den nasjonale ETIAS-enheten i vedkommende medlemsstat annullere fremreisetillatelsen.
3. En person hvis fremreisetillatelse er blitt annullert, har rett til å påklage beslutningen. Klagesaker skal føres i medlemsstaten som har truffet beslutning om annulleringen, og i henhold til vedkommende medlemsstats nasjonale rett. Den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten skal underrette søkere om klagebehandlingen. Disse opplysningene skal gis på et av de offisielle språkene i landene som er oppført på listen i vedlegg II til forordning (EF) nr. 539/2001, og som søkeren er statsborger i.
4. Grunnen til en beslutning om å annullere en fremreisetillatelse skal registreres i søknadsmappen av den ansatte som har foretatt risikovurderingen.

Artikkel 41

Tilbakekalling av en fremreisetillatelse

1. En fremreisetillatelse skal tilbakekalles dersom det blir åpenlyst at vilkårene for å utstede den ikke lenger er oppfylt. fremreisetillatelsen skal tilbakekalles på grunnlag av en eller flere av grunnene til avslag på en fremreisetillatelse i henhold til artikkel 37 nr. 1.
2. Dersom en medlemsstat har dokumentasjon på at vilkårene for å utstede en fremreisetillatelse ikke lenger er oppfylt, skal den nasjonale ETIAS-enheten i vedkommende medlemsstat tilbakekalle fremreisetillatelsen.
3. Uten at det berører nr. 2 skal SIS underrette det sentrale ETIAS-systemet dersom det i SIS registreres en ny melding om en ny nektet innreise og opphold, eller om at et reisedokument er meldt forsvunnet, stjålet, urettmessig tilegnet eller ugyldiggjort. Det sentrale ETIAS-systemet skal kontrollere om den nye meldingen svarer til en gyldig fremreisetillatelse. Dersom dette er tilfelle, skal det sentrale ETIAS-systemet overføre søknadsmappen til den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstaten som har registrert meldingen. Dersom en ny melding om nektet innreise og opphold er blitt foretatt, skal den nasjonale ETIAS-enheten tilbakekalle fremreisetillatelsen. Dersom frem-

reisetillatelsen er knyttet til et reisedokument som er meldt forsvunnet, stjålet, urettmessig tilegnet eller ugyldiggjort i SIS eller SLTD, skal den nasjonale ETIAS-enheten behandle søknadsmappen manuelt.

4. Nye opplysninger som registreres på ETIAS-overvåkingslisten, skal sammenlignes med opplysningene i søknadsmappene i det sentrale ETIAS-systemet. Det sentrale ETIAS-systemet skal kontrollere om disse nye opplysningene svarer til en gyldig fremreisetillatelse. Dersom dette er tilfelle, skal det sentrale ETIAS-systemet overføre søknadsmappen til den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstaten som har registrert de nye opplysningene, eller, dersom Europol har registrert de nye opplysningene, til den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstaten for det første planlagte opphold som angitt av søkeren i henhold til artikkel 17 nr. 2 bokstav j). Denne nasjonale ETIAS-enheten skal vurdere sikkerhetsrisikoen og tilbakekalle fremreisetillatelsen dersom den fastslår at vilkårene for å utstede den ikke lenger er oppfylt.
5. Dersom en registrering om nektet innreise er registrert i inn- og utreiseprogrammet for innehaveren av en gyldig fremreisetillatelse, og denne registreringen er begrunnet med henvisning til grunn B eller I i del B i vedlegg V til forordning (EU) 2016/399, skal det sentrale ETIAS-systemet overføre søknadsmappen til den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstaten som har avslått innreise. Den nasjonale ETIAS-enheten skal vurdere om vilkårene for å utstede fremreisetillatelsen fortsatt er oppfylt, og skal tilbakekalle fremreisetillatelsen dersom dette ikke er tilfelle.
6. Grunnen til en beslutning om å tilbakekalle en fremreisetillatelse skal registreres i søknadsmappen av den ansatte som har foretatt risikovurderingen.
7. En søker hvis fremreisetillatelse er blitt tilbakekalt, skal ha rett til å påklage beslutningen. Klagesaker skal føres i medlemsstaten som har truffet beslutning om tilbakekallingen, og i henhold til vedkommende medlemsstats nasjonale rett. Den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten skal underrette søkere om klagebehandlingen. Disse opplysningene skal gis på et av de offisielle språkene i landene som er oppført på listen i vedlegg II til forordning (EF) nr. 539/2001, og som søkeren er statsborger i.
8. En fremreisetillatelse kan tilbakekalles på søkerens anmodning. Det er ikke mulig å

påklage en tilbakekalling på dette grunnlag. Dersom søkeren befinner seg på en medlemsstats territorium når en slik anmodning inngis, skal tilbakekallingen få virkning på det tidspunkt søkeren har forlatt territoriet, og fra det tidspunkt den tilhørende inn- og utreiseregistreringen er foretatt i inn- og utreiseprogrammet i samsvar med artikkel 16 nr. 3 og artikkel 17 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2226.

Artikkel 42

Underretning om annullering eller tilbakekalling av en fremreisetillatelse

Dersom en fremreisetillatelse er blitt annullert eller tilbakekalt, skal umiddelbart motta en underretning om dette via e-posttjenesten, herunder

- a) tydelig angivelse av at fremreisetillatelsen er annullert eller tilbakekalt, og søknadsnummeret for fremreisetillatelsen,
- b) en henvisning til den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten som har annullert eller tilbakekalt fremreisetillatelsen, og dens adresse,
- c) opplysning om grunnene til annulleringen eller tilbakekallingen av fremreisetillatelsen med angivelse av den relevante grunnen fra listen i artikkel 37 nr. 1 og 2, som gjør det mulig for søkeren å inngi klage,
- d) opplysninger om retten til å inngi klage og fristen for dette, en lenke til opplysningene nevnt i artikkel 16 nr. 7 på nettstedet,
- e) tydelig angivelse av at besittelse av en gyldig fremreisetillatelse er et oppholdsvilkår som skal være oppfylt i hele varigheten av et korttidsopphold på medlemsstatenes territorium,
- f) opplysninger om framgangsmåtene for å utøve rettighetene i henhold til artikkel 13–16 i forordning (EF) nr. 45/2001 og artikkel 15–18 i forordning (EU) 2016/679, kontaktopplysningene for personvernombudet ved Det europeiske grense- og kystvaktbyrå, EUs datatilsyn og den nasjonale tilsynsmyndigheten i den ansvarlige medlemsstaten.

Artikkel 43

Opplysninger som skal tilføyes søknadsmappen etter beslutning om å annullere eller tilbakekalle en fremreisetillatelse

1. Når det er truffet beslutning om å annullere eller tilbakekalle en fremreisetillatelse, skal den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten som har annullert eller tilbake-

kalt fremreisetillatelsen, straks tilføye følgende opplysninger til søknadsmappen:

- a) statusopplysninger som viser at fremreisetillatelsen er annullert eller tilbakekalt,
 - b) en henvisning til den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten som har tilbakekalt eller annullert fremreisetillatelsen, og dens adresse, og
 - c) dato for beslutningen om å annullere eller tilbakekalle fremreisetillatelsen.
2. Den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten som har annullert eller tilbakekalt fremreisetillatelsen, skal også i søknadsmappen enten angi gjeldende grunner til annulleringen eller tilbakekallingen i henhold til artikkel 37 nr. 1 og 2, eller at fremreisetillatelsen er tilbakekalt på søkerens anmodning i henhold til artikkel 41 nr. 8.

Artikkel 44

Utstedelse av fremreisetillatelse med begrenset territorial gyldighet av humanitære årsaker, av hensyn til nasjonale interesser eller på grunn av internasjonale forpliktelser

1. Dersom det vurderes at en søknad kan behandles i henhold til artikkel 19, kan medlemsstaten dit den berørte tredjestatsborger har til hensikt å reise, unntaksvis utstede en fremreisetillatelse med begrenset territorial gyldighet, dersom denne medlemsstaten anser det som nødvendig av humanitære årsaker i samsvar med nasjonal rett, av hensyn til nasjonale interesser eller på grunn av internasjonale forpliktelser, selv om

- a) den manuelle behandlingen nevnt i artikkel 26 ennå ikke er avsluttet, eller
- b) en fremreisetillatelse er avslått, annullert eller tilbakekalt.

Slike tillatelser er som utgangspunkt gyldige bare på den utstedende medlemsstats territorium. De kan imidlertid unntaksvis utstedes med en territorial gyldighet som dekker mer enn én medlemsstat, forutsatt at hver slik medlemsstat samtykker via sin nasjonale ETIAS-enhet. Dersom en nasjonal ETIAS-enhet vurderer å utstede en fremreisetillatelse med begrenset territorial gyldighet som dekker flere medlemsstater, skal den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten rådføre seg med de aktuelle medlemsstatene.

Dersom det er anmodet om en fremreisetillatelse med begrenset territorial gyldighet eller en slik fremreisetillatelse er utstedt under

omstendighetene nevnt i bokstav a), skal ikke dette avbryte den manuelle behandlingen av søknaden som tillater utstedelse av en fremreisetillatelse uten begrenset territorial gyldighet.

2. I henhold til nr. 1 og henvisningene på det offentlige nettstedet og i appen for mobilenheter kan søkeren kontakte den sentrale ETIAS-enheten med angivelse av sitt søknadsnummer, medlemsstaten dit vedkommende har til hensikt å reise, og at reisen foretas av humanitære årsaker eller er knyttet til internasjonale forpliktelser. Når en slik kontakt er tatt, skal den sentrale ETIAS-enheten underrette den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstaten dit tredjestatsborgeren har til hensikt å reise, og registrere opplysningene i søknadsmappen.
3. Den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstaten dit tredjestatsborgeren har til hensikt å reise, kan anmode om ytterligere opplysninger eller dokumenter fra søkeren og fastsette fristen som de ytterligere opplysningene eller dokumentene skal inngis innen. En slik anmodning skal sendes via e-posttjenesten nevnt i artikkel 6 nr. 2 bokstav f) til kontakt-e-postadressen som er registrert i søknadsmappen, og skal angi en liste over språkene som opplysningene eller dokumentene kan inngis på. Denne listen skal som minimum omfatte engelsk, fransk eller tysk, med mindre den omfatter et offisielt språk i tredjestaten som søkeren har oppgitt å være statsborger i. Søkeren skal ikke være forpliktet til å framlegge en offisiell oversettelse til disse språkene. Søkeren skal framlegge de ytterligere opplysningene eller dokumentene direkte for den nasjonale ETIAS-enheten via den sikre kontotjenesten nevnt i artikkel 6 nr. 2 bokstav g). Dersom ytterligere opplysninger eller dokumenter framlegges, skal det sentrale ETIAS-systemet registrere og lagre opplysningene eller dokumentene i søknadsmappen. De ytterligere opplysningene eller dokumentene som registreres i søknadsmappen, skal innhentes bare for å vurdere og treffe beslutning om søknaden, forvalte en klagebehandling eller behandle en ny søknad fra samme søker.
4. En fremreisetillatelse med begrenset territorial gyldighet skal være gyldig i høyst 90 dager fra datoen for første innreise på grunnlag av denne tillatelsen.
5. fremreisetillatelse utstedt i henhold til denne artikkel kan bli flagget i henhold til artikkel 36 nr. 2 eller 3.
6. Når det utstedes en fremreisetillatelse med begrenset territorial gyldighet, skal følgende

opplysninger tilføyes i søknadsmappen av den nasjonale ETIAS-enheten som har utstedt tillatelsen:

- a) statusopplysninger som angir at det er utstedt en fremreisetillatelse med begrenset territorial gyldighet,
- b) den eller de medlemsstater som innehaveren av fremreisetillatelsen har rett til å reise til, og fremreisetillatelsens gyldighet,
- c) den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstaten som har utstedt fremreisetillatelsen med begrenset territorial gyldighet, og dens adresse,
- d) dato for beslutningen om å utstede fremreisetillatelsen med begrenset territorial gyldighet,
- e) en henvisning til de humanitære årsaker, nasjonale interesser eller internasjonale forpliktelser som er påberopt,
- f) eventuelle flagg som fremreisetillatelsen er forsynt med i henhold til artikkel 36 nr. 2 og 3, sammen med en angivelse av grunnene til slik flagg og ytterligere opplysninger som er relevante for etterfølgende kontroll, ved artikkel 36 nr. 2, og ytterligere opplysninger som er relevante for grensemyndighetene, ved artikkel 36 nr. 3.

Når en nasjonal ETIAS-enhet utsteder en fremreisetillatelse med begrenset territorial gyldighet uten at søkeren har inngitt opplysninger eller dokumenter, skal den nasjonale ETIAS-enheten registrere og lagre relevante opplysninger eller dokumenter i søknadsmappen som ligger til grunn for denne beslutning.

7. Dersom det er utstedt en fremreisetillatelse med begrenset territorial gyldighet, skal søkeren motta en underretning om dette via e-post-tjenesten, herunder
 - a) tydelig angivelse av at det er utstedt en fremreisetillatelse med begrenset territorial gyldighet, og søknadsnummeret for fremreisetillatelsen,
 - b) start- og utløpsdato for fremreisetillatelsen med begrenset territorial gyldighet,
 - c) tydelig angivelse av hvilke medlemsstater innehaveren av fremreisetillatelsen har rett til å reise til, og at vedkommende bare kan reise innenfor disse medlemsstatenes territorium,
 - d) en påminnelse om at besittelse av en gyldig fremreisetillatelse er et oppholdsvilkår som må være oppfylt i hele varigheten av et korttidsopphold på territoriet til medlemsstaten som fremreisetillatelsen med begrenset territorial gyldighet er utstedt til,

- e) en lenke til nettjeneste som er nevnt i artikkel 13 i forordning (EU) 2017/2226, og som gjør det mulig for tredjestatsborgere når som helst å kontrollere hvor mye som gjenstår av det tillatte oppholdet.

Kapittel VII

Transportørers bruk av ETIAS

Artikkel 45

Transportørers tilgang til opplysninger med sikte på kontroll

1. Luftfartsselskaper, sjøfartsselskaper og internasjonale transportører som befordrer grupper med buss, skal sende en forespørsel til ETIAS-informasjonssystemet for å kontrollere om tredjestatsborgere som er omfattet av kravet om fremreisetillatelse, innehar gyldig fremreisetillatelse.
2. Sikker tilgang til nettportalen for transportører som nevnt i artikkel 6 nr. 2 bokstav k), herunder muligheten til å bruke mobile tekniske løsninger, skal gjøre det mulig for transportører å foreta forespørselen nevnt i nr. 1 i denne artikkel før en passasjer går om bord. Transportøren skal framlegge opplysningene i reisedokumentets maskinlesbare del og angi innreisemedlemsstaten. Som et unntak skal transportøren ved flyplasstransitt ikke ha plikt til å kontrollere om tredjestatsborgeren innehar gyldig fremreisetillatelse.

ETIAS-informasjonssystemet skal via nettportalen for transportører gi transportører svar i form av «OK/NOT OK» på om personen har gyldig fremreisetillatelse eller ikke. Dersom det er utstedt en fremreisetillatelse med begrenset territorial gyldighet i henhold til artikkel 44, skal det sentrale ETIAS-systemets svar ta hensyn til hvilke medlemsstater tillatelsen er gyldig i, og innreisemedlemsstaten som transportøren har angitt. Transportører kan lagre de sendte opplysningene og de mottatte svarene i samsvar med gjeldende rett. Et OK/NOT OK-svar skal ikke anses som en beslutning om å tillate eller nekte innreise i samsvar med forordning (EU) 2016/399.

Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter vedta nærmere regler for driftsvilkårene for nettportalen for transportører og personvern- og sikkerhetsreglene som skal gjelde. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 90 nr. 2.

3. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter innføre en autentifiseringsordning som utelukkende er forbeholdt transportører for å gi transportørens personale med behørig fullmakt tilgang til nettportalen for transportører i henhold til nr. 2 i denne artikkel. Ved innføringen av autentifiseringsordningen skal det tas hensyn til risikostyring med hensyn til informasjonssikkerhet og prinsippene om innebygd personvern og personvern som standardinnstilling. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 90 nr. 2.
4. Nettportalen for transportører skal bruke en separat skrivebeskyttet database som oppdateres daglig via enveisuttrekk av den minste nødvendige delmengde av opplysningene i ETIAS. eu-LISA skal ha ansvaret for sikkerheten i forbindelse med nettportalen for transportører og personopplysningene i denne og for framgangsmåten for uttrekk av personopplysninger til den separate skrivebeskyttede databasen.
5. Transportørene nevnt i nr. 1 i denne artikkel skal være omfattet av sanksjonene fastsatt i samsvar med artikkel 26 nr. 2 i konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985 mellom regjeringene for statene i Den økonomiske union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den franske republikk om gradvis avskaffelse av kontrollen på de felles grenser («konvensjonen om gjennomføring av Schengen») og artikkel 4 i rådsdirektiv 2001/51/EF⁴⁰ når de befordrer tredjestatsborgere som, selv om de er omfattet av kravet om fremreisetillatelse, ikke innehar gyldig fremreisetillatelse.
6. Som unntak fra nr. 5 i denne artikkel får sanksjonene fastsatt i dette nummer ikke anvendelse dersom transportørene nevnt i nr. 1 i denne artikkel, når det gjelder samme tredjestatsborger, allerede er omfattet av sanksjoner fastsatt i artikkel 26 nr. 2 i konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og artikkel 4 i direktiv 2001/51/EF.
7. For å gjennomføre nr. 5 eller løse eventuelle tvister i forbindelse med dets anvendelse skal eu-LISA føre logg over all behandling av opplysninger som transportører foretar i nettpor-

talen for transportører. Disse loggene skal vise datoen og tidspunktet for hver behandling, hvilke opplysninger som er brukt til søket, hvilke opplysninger som nettportalen for transportører har sendt, og navnet på den aktuelle transportøren.

Logger skal lagres i to år. Logger skal beskyttes ved hjelp av egnede tiltak mot adgang for uvedkommende.

8. Dersom tredjestatsborgere nektes innreise, skal den transportør som har ført dem til de ytre grensene med fly, til sjøs eller på vei, være forpliktet til umiddelbart å påta seg ansvaret for dem igjen. På anmodning fra grensemyndighetene skal transportørene være forpliktet til å bringe tredjestatsborgerne tilbake enten til tredjestaten som de ble befordret fra, tredjestaten som har utstedt det benyttede reisedokumentet, eller en tredjestat der de er sikret innreise.
9. Som unntak fra nr. 1 skal, for transportører som befordrer grupper med buss, de tre første årene etter at ETIAS er satt i drift, kontrollen nevnt i nr. 1 være frivillig, og bestemmelsene i nr. 5 får ikke anvendelse på disse transportørene.

Artikkel 46

Alternative framgangsmåter dersom det er teknisk umulig for transportørene å få tilgang til opplysningene

1. Dersom det er teknisk umulig å foreta forespørselen nevnt i artikkel 45 nr. 1 på grunn av en feil på en del av ETIAS-informasjonssystemet, skal transportørene ikke plikte å kontrollere om passasjerer innehar gyldig fremreisetillatelse. Dersom eu-LISA registrerer en slik feil, skal den sentrale ETIAS-enheten underrette transportørene. Den skal også underrette transportørene når feilen er utbedret. Dersom transportørene registrerer en slik feil, kan de underrette den sentrale ETIAS-enheten.
2. Sanksjonene i artikkel 45 nr. 5 skal ikke pålegges transportørene i tilfellene nevnt i nr. 1 i denne artikkel.
3. Dersom det av andre grunner enn feil på en del av ETIAS-informasjonssystemet er teknisk umulig for en transportør i en lengre periode å foreta forespørselen nevnt i artikkel 45 nr. 1, skal transportøren underrette den sentrale ETIAS-enheten.
4. Kommisjonen skal ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt fastsette nærmere regler for de

⁴⁰ Rådsdirektiv 2001/51/EF av 28. juni 2001 om fastsettelse av supplerende bestemmelser til artikkel 26 i konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985 (EFT L 187 av 10.7.2001, s. 45).

alternative framgangsmåtene nevnt i denne artikkel. Denne gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 90 nr. 2.

Kapittel VIII

Grensemyndighetenes bruk av ETIAS ved de ytre grensene

Artikkel 47

Tilgang til opplysninger med sikte på kontroll ved de ytre grensene

1. Grensemyndigheter med fullmakt til å foreta inn- og utreisekontroller ved grenseovergangen ved de ytre grensene i samsvar med forordning (EU) 2016/399 skal søke i det sentrale ETIAS-systemet ved hjelp av opplysningene i reisedokumentets maskinlesbare del.
2. Det sentrale ETIAS-systemet skal svare med angivelse av
 - a) om personen har en gyldig fremreisetillatelse eller ikke og, dersom det foreligger en fremreisetillatelse med begrenset territorial gyldighet utstedt i henhold til artikkel 44, de medlemsstater den er gyldig i,
 - b) enhver flagging av fremreisetillatelsen i henhold til artikkel 36 nr. 2 og 3,
 - c) om fremreisetillatelsen utløper innen de 90 neste dagene, og den resterende gyldighetsperioden,
 - d) opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav k) og l).
3. Dersom fremreisetillatelsen utløper innen de 90 neste dagene, skal grensemyndighetene opplyse innehaveren av fremreisetillatelsen om den resterende gyldighetsperioden, om muligheten til å inngi en søknad om en ny fremreisetillatelse også under oppholdet på medlemsstatenes territorium, og om plikten til å inneha en gyldig fremreisetillatelse i hele den tiden et korttidsopphold varer. Opplysningene skal gis enten av grensevakten ved tidspunktet for inn- eller utreisekontroller eller ved hjelp av utstyr som er installert ved grenseovergangen, og som gjør det mulig for tredjestatsborgeren å bruke kontrollverktøyet nevnt i artikkel 31. Opplysningene skal dessuten gis via det offentlige nettstedet nevnt i artikkel 16. Det sentrale ETIAS-systemet skal også automatisk gi innehaveren av en fremreisetillatelse samme opplysninger via e-posttjenesten.
4. Dersom det sentrale ETIAS-systemet svarer med angivelse av en slik flagging som fremrei-

setillatelsen er gjenstand for i henhold til artikkel 36 nr. 2, skal grensemyndighetene foreta etterfølgende kontroll. For den etterfølgende kontrollen skal grensemyndighetene ha tillatelse til å søke i de ytterligere opplysningene som er tilføyd i søknadsmappen i samsvar med artikkel 39 nr. 1 bokstav e) eller artikkel 44 nr. 6 bokstav f).

Dersom det sentrale ETIAS-systemet svarer med angivelse av en slik flagging som nevnt i artikkel 36 nr. 3, og dersom ytterligere kontroll er nødvendig, kan grensemyndighetene få tilgang til det sentrale ETIAS-systemet for å innhente de ytterligere opplysningene nevnt i artikkel 39 nr. 1 bokstav e) eller artikkel 44 nr. 6 bokstav f).

Artikkel 48

Alternative framgangsmåter dersom det er teknisk umulig å få tilgang til opplysninger ved de ytre grensene

1. Dersom det er teknisk umulig å foreta søket nevnt i artikkel 47 nr. 1 på grunn av en feil på en del av ETIAS-informasjonssystemet, skal den sentrale ETIAS-enheten underrette grensemyndighetene og de nasjonale ETIAS-enhetene i medlemsstatene.
2. Dersom det er teknisk umulig å foreta søket nevnt i artikkel 47 nr. 1 på grunn av en feil på den nasjonale grenseinfrastrukturen i en medlemsstat, skal grensemyndighetene underrette den sentrale ETIAS-enheten og den nasjonale ETIAS-enheten i den aktuelle medlemsstaten. Den sentrale ETIAS-enheten skal deretter underrette eu-LISA og Kommisjonen umiddelbart.
3. I begge tilfellene nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkel skal grensemyndighetene følge sine nasjonale beredskapsplaner. I samsvar med forordning (EU) 2016/399 kan grensemyndighetene i henhold til en nasjonal beredskapsplan gis midlertidig tillatelse til å fravike plikten til å søke i det sentrale ETIAS-systemet som nevnt i artikkel 47 nr. 1 i denne forordning.
4. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter vedta maler for beredskapsplaner for tilfellene nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkel, herunder framgangsmåtene som grensemyndighetene skal følge. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 90 nr. 2. Medlemsstatene skal vedta sine nasjonale beredskapsplaner på grunnlag av malene

for beredskapsplaner, og ved behov tilpasse dem på nasjonalt plan.

Kapittel IX

Innvandringsmyndigheters bruk av ETIAS

Artikkel 49

Innvandringsmyndigheters tilgang til opplysninger

1. For å kontrollere eller verifisere om vilkårene for innreise eller opphold på medlemsstatenes territorium er oppfylt, og for å treffe hensiktsmessige tiltak i denne forbindelse skal medlemsstatenes innvandringsmyndigheter ha adgang til å foreta søk i det sentrale ETIAS-systemet ved bruk av opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav a)–e).
2. Tilgang til det sentrale ETIAS-systemet i henhold til nr. 1 i denne artikkel skal tillates bare dersom følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Det er foretatt et forutgående søk i inn- og utreiseprogrammet i henhold til artikkel 26 i forordning (EU) 2017/2226, og
 - b) Søkeresultatet viser at inn- og utreiseprogrammet ikke inneholder en innreiseregistrering som svarer til en tredjestatsborgers tilstedeværelse på medlemsstatenes territorium.

Dersom det er nødvendig, skal oppfyllelsen av vilkårene i første ledd bokstav a) og b) i dette nummer kontrolleres ved tilgang til loggene i inn- og utreiseprogrammet i henhold til artikkel 46 i forordning (EU) 2017/2226, som svarer til søket nevnt i første ledd bokstav a) i dette nummer, og svaret i bokstav b) i nevnte nummer.
3. Det sentrale ETIAS-systemet skal svare med angivelse om personen har en gyldig fremreiseforlåtelse eller ikke og, dersom det foreligger en fremreiseforlåtelse med begrenset territorial gyldighet som utstedt i henhold til artikkel 44, de medlemsstater som fremreiseforlåtelsen er gyldig i. Det sentrale ETIAS-systemet skal også angi om fremreiseforlåtelsen utløper innen de 90 neste dagene og den resterende gyldighetsperioden.

Dersom det er snakk om mindreårige, skal innvandringsmyndighetene også ha tilgang til opplysninger om innehaveren av foreldremyndigheten eller vergen for den reisende som nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav k).

Kapittel X

Framgangsmåte og vilkår for tilgang til det sentrale ETIAS-systemet for rettshåndhevende formål

Artikkel 50

Medlemsstatenes utpekte myndigheter

1. Medlemsstatene skal utpeke myndighetene som har rett til å anmode om søk i opplysningene som er registrert i det sentrale ETIAS-systemet, for å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.
2. Hver medlemsstat skal utpeke et sentralt tilgangspunkt som skal ha tilgang til det sentrale ETIAS-systemet. Det sentrale tilgangspunktet kontrollerer at vilkårene for å anmode om tilgang til det sentrale ETIAS-systemet fastsatt i artikkel 52 er oppfylt.

Den utpekte myndigheten og det sentrale tilgangspunktet kan være en del av samme organisasjon dersom det er tillatt etter nasjonal rett, men det sentrale tilgangspunktet skal oppre helt uavhengig av de utpekte myndighetene når det utfører sine oppgaver i henhold til denne forordning. Det sentrale tilgangspunktet skal være atskilt fra de utpekte myndighetene og skal ikke motta instruksjoner fra dem om resultatene av kontrollen som det skal gjennomføre uavhengig.

Medlemsstatene kan utpeke mer enn ett sentralt tilgangspunkt for å gjenspeile sine organisatoriske og administrative strukturer ved oppfyllelse av sine forfatningsmessige eller andre lovfestede krav.

Medlemsstatene skal underrette eu-LISA og Kommisjonen om sine utpekte myndigheter og sentrale tilgangspunkter og kan til enhver tid endre eller erstatte sine underretninger.

3. På nasjonalt plan skal hver medlemsstat føre en liste over operative enheter innenfor de utpekte myndigheter som har fullmakt til å anmode om søk i opplysningene i det sentrale ETIAS-systemet via de sentrale tilgangspunktene.
4. Bare personale med behørig fullmakt ved de sentrale tilgangspunktene skal ha tilgangsrett til det sentrale ETIAS-systemet i samsvar med artikkel 51 og 52.

*Artikkel 51***Framgangsmåte for tilgang til det sentrale ETIAS-systemet for rettshåndhevende formål**

1. En operativ enhet som nevnt i artikkel 50 nr. 3 skal inngi en begrunnet elektronisk eller skriftlig anmodning om søk i et spesifikt sett opplysninger i det sentrale ETIAS-systemet til et sentralt tilgangspunkt som nevnt i artikkel 50 nr. 2. Dersom det anmodes om søk i opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav i) og artikkel 17. nr. 4 bokstav a)–c), skal den begrunnede elektroniske eller skriftlige anmodningen inneholde grunnen til at det er nødvendig å søke i disse opplysningene.
2. Etter at anmodningen om tilgang er mottatt, skal det sentrale tilgangspunkt kontrollere om vilkårene for tilgang nevnt i artikkel 52 er oppfylt, herunder ved å kontrollere om anmodningen om søk i opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav i) og artikkel 17. nr. 4 bokstav a)–c) er begrunnet.
3. Dersom vilkårene for tilgang nevnt i artikkel 52 er oppfylt, skal det sentrale tilgangspunktet behandle anmodningen. De opplysninger i det sentrale ETIAS-systemet som det sentrale tilgangspunktet har tilgang til, skal oversendes til den operative enheten som innga anmodningen, på en slik måte at opplysningenes sikkerhet ikke settes i fare.
4. I et hastetilfelle der det er nødvendig å forebygge en overhengende fare for en persons liv i tilknytning til en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold, skal det sentrale tilgangspunktet behandle anmodningen umiddelbart og først i etterhånd kontrollere om alle vilkårene i artikkel 52 er oppfylt, herunder om det virkelig forelå et hastetilfelle. Den etterfølgende kontrollen skal finne sted uten unødig opphold og under alle omstendigheter senest sju virkedager etter at anmodningen er behandlet.

Dersom en etterfølgende kontroll viser at søket i eller tilgangen til opplysninger som er registrert i det sentrale ETIAS-systemet, ikke var berettiget, skal alle myndighetene som fikk tilgang til opplysningene, slette opplysningene de fikk tilgang til fra det sentrale ETIAS-systemet. Myndighetene skal underrette det relevante sentrale tilgangspunktet i medlemsstaten der anmodningen ble framsatt, om slettingen.

*Artikkel 52***Vilkår for tilgang til opplysningene som er registrert i det sentrale ETIAS-systemet for medlemsstatenes utpekte myndigheter**

1. De utpekte myndighetene kan anmode om søk i opplysningene i det sentrale ETIAS-systemet dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Tilgang til søk er nødvendig for å forebygge, avsløre eller etterforske en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold.
 - b) Tilgang til søk er nødvendig og står i forhold til formålet i en bestemt sak.
 - c) Det finnes bevis for eller rimelige grunner til å anta at søket i opplysninger i det sentrale ETIAS-systemet vil bidra til å forebygge, avsløre eller etterforske de aktuelle straffbare forholdene, særlig dersom det finnes begrunnet mistanke om at den mistenkte, gjerningspersonen eller offeret for en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold hører til en kategori av reisende som er omfattet av denne forordning.
2. Søk i det sentrale ETIAS-systemet skal være begrenset til søk på en eller flere av følgende opplysninger som er registrert i søknadsmappen:
 - a) etternavn (familienavn) og fornavn, dersom det er tilgjengelig,
 - b) andre navn (aliasnavn, kunstnernavn, vanlige navn),
 - c) reisedokumentets nummer,
 - d) bostedsadresse,
 - e) e-postadresse,
 - f) telefonnumre,
 - g) IP-adresse.
3. Søk i det sentrale ETIAS-systemet med opplysningene nevnt i nr. 2 kan kombineres med følgende opplysninger i søknadsmappen for å innsnevre søket:
 - a) nasjonalitet(er),
 - b) kjønn,
 - c) fødselsdato eller aldersgruppe.
4. Søk i det sentrale ETIAS-systemet skal ved treff på opplysninger i søknadsmappen gi tilgang til opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav a)–g) og j)–m) som er registrert i søknadsmappen, og til opplysningene som er registrert i søknadsmappen om utstede, avslag, annullering eller tilbakekalling av en fremreisetillatelse i henhold til artikkel 39 og 43. Det skal gis tilgang til opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav i) og artikkel 17 nr. 4

bokstav a)–c) som er registrert i søknadsmappen, bare dersom en driftsenhet uttrykkelig har anmodet om søk i disse opplysningene i en begrunnet elektronisk eller skriftlig anmodning inngitt i samsvar med artikkel 51 nr. 1, og denne anmodningen er blitt uavhengig kontrollert og godkjent av det sentrale tilgangspunkt. Søk i det sentrale ETIAS-systemet skal ikke gi tilgang til opplysningene om utdanning nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav h).

Artikkel 53

Framgangsmåte og vilkår for Europols tilgang til opplysningene som er registrert i det sentrale ETIAS-systemet

1. I henhold til artikkel 1 nr. 2 kan Europol anmode om søk i opplysningene som er lagret i det sentrale ETIAS-systemet, og inngi en begrunnet elektronisk anmodning til den sentrale ETIAS-enheten om søk på et særlig sett opplysninger i det sentrale ETIAS-systemet. Dersom det anmodes om søk i opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav i) og artikkel 17 nr. 4 bokstav a)–c), skal den begrunnede elektroniske anmodningen inneholde grunnen til at det er nødvendig å søke i disse opplysningene.
2. Den begrunnede anmodningen skal dokumentere at alle følgende vilkår er oppfylt:

Søket er nødvendig for å støtte og styrke medlemsstatenes innsats for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold som er omfattet av Europols mandat,

 - a) Søket er nødvendig og står i forhold til formålet i en bestemt sak.
 - b) Søket skal begrenses til søk med opplysningene nevnt i artikkel 52 nr. 2 ved behov i kombinasjon med opplysningene angitt i artikkel 52 nr. 3.
 - c) Det finnes bevis for eller rimelige grunner til å anta at søket vil bidra til å forebygge, avsløre eller etterforske de aktuelle straffbare forholdene, særlig dersom det finnes begrunnet mistanke om at den mistenkte, gjerningspersonen eller offeret for en terrorhandling eller et annet alvorlig straffbart forhold hører til en kategori reisende som er omfattet av denne forordning.
3. Europols anmodninger om søk i opplysningene som er lagret i det sentrale ETIAS-systemet, skal først kontrolleres av en spesialisert enhet av Europol-ansatte med behørig fullmakt som effektivt og raskt skal kontrol-

lere om anmodningen oppfyller alle vilkårene i nr. 2.

4. Søk i det sentrale ETIAS-systemet skal ved treff på opplysninger i en søknadsmappe gi tilgang til opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav a)–g) og j)–m), og til opplysningene som er tilføyd i søknadsmappen om utstedelse, avslag, annullering eller tilbakekalling av en fremreisetillatelse i henhold til artikkel 39 og 43. Det skal gis tilgang til opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav i) og artikkel 17 nr. 4 bokstav a)–c), som er tilføyd i søknadsmappen, bare dersom Europol uttrykkelig har anmodet om søk i disse opplysningene. Søk i det sentrale ETIAS-systemet skal ikke gi tilgang til opplysningene om utdanning nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav h).
5. Når den spesialiserte enheten av Europol-ansatte med behørig fullmakt har godkjent anmodningen, skal den sentrale ETIAS-enheten behandle anmodningen om søk i opplysningene som er lagret i det sentrale ETIAS-systemet. Den skal sende opplysningene den er anmodet om på en slik måte at opplysningenes sikkerhet ikke settes i fare.

Kapittel XI

Lagring og endring av opplysninger

Artikkel 54

Lagring av opplysninger

1. Hver søknadsmappe skal lagres i det sentrale ETIAS-systemet i
 - a) fremreisetillatelsens gyldighetsperiode,
 - b) fem år fra datoen den siste beslutningen om å avslå, annullere eller tilbakekalle en fremreisetillatelse ble truffet i samsvar med artikkel 37, 40 og 41. Dersom opplysningene i et register, en mappe eller en melding i et av EU-informasjonsystemene, Europol-opplysningene, Interpols databaser SLTD eller TDawn, ETIAS-overvåkingslisten eller ETIAS-screeningreglene som ligger til grunn for en slik beslutning, slettes innen utløpet av denne femårsperioden, skal søknadsmappen slettes innen sju dager fra datoen for slettingen av opplysninger i dette registeret, denne mappen eller denne meldingen. For dette formål skal det sentrale ETIAS-systemet regelmessig og automatisk kontrollere om vilkårene for lagring av søknadsmappe i dette punkt fortsatt er oppfylt. Dersom de ikke lenger

er oppfylt, skal det sentrale ETIAS-systemet automatisk slette søknadsmappen.

2. For å lette en ny søknad etter utløpet av ETIAS-fremreisetillatelsens gyldighetsperiode kan søknadsmappen lagres i det sentrale ETIAS-systemet i en ytterligere periode på høyst tre år fra utløpet av fremreisetillatelsens gyldighetsperiode, og bare dersom søkeren etter en anmodning om samtykke fritt og uttrykkelig gir samtykke ved hjelp av en elektronisk underskrevet erklæring. Anmodninger om samtykke skal framlegges på en måte som klart kan skilles fra andre forhold, i en lett forståelig og lett tilgjengelig form og på et klart og enkelt språk i samsvar med artikkel 7 i forordning (EU) 2016/679.

Det skal anmodes om samtykke etter automatisk tilveiebringelse av opplysninger i henhold til artikkel 15 nr. 2. De automatisk tilveiebrakte opplysningene skal minne søkeren om formålet med lagringen av opplysninger i samsvar med opplysningene nevnt i artikkel 71 bokstav o), og muligheten til å tilbakekalle samtykket når som helst.

Søkeren kan tilbakekalle sitt samtykke til enhver tid i samsvar med artikkel 7 nr. 3 i forordning (EU) 2016/679. Dersom søkeren tilbakekaller sitt samtykke, skal søknadsmappen slettes automatisk i det sentrale ETIAS-systemet.

eu-LISA skal utvikle et verktøy som gjør det mulig for søkere å gi og tilbakekalle sitt samtykke. Verktøyet skal gjøres tilgjengelig via det særskilte offentlige nettstedet eller via appen for mobilenheter.

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 89 for nærmere å definere verktøyet som søkerne skal bruke til å gi og tilbakekalle sitt samtykke.

3. Når lagringsperioden er utløpt, skal søknadsmappen slettes automatisk i det sentrale ETIAS-systemet.

Artikkel 55

Endring av opplysninger og sletting av opplysninger før tiden

1. Den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene skal ha plikt til å ajourføre opplysningene i det sentrale ETIAS-systemet og sikre at de er nøyaktige. Den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene skal ikke ha rett til å endre de opplysningene i søknadsskjemaet som søkeren har tilføyd direkte i henhold til artikkel 17 nr. 2, 3 eller 4.

2. Dersom den sentrale ETIAS-enheten har dokumentasjon på at opplysningene som den sentrale ETIAS-enheten har registrert i det sentrale ETIAS-systemet, inneholder faktiske feil, eller at opplysningene er blitt behandlet i det sentrale ETIAS-systemet i strid med denne forordning, skal den kontrollere opplysningene og om nødvendig straks endre eller slette dem i det sentrale ETIAS-systemet.

3. Dersom den ansvarlige medlemsstaten har dokumentasjon på at opplysninger i det sentrale ETIAS-systemet inneholder faktiske feil, eller at opplysningene er blitt behandlet i det sentrale ETIAS-systemet i strid med denne forordning, skal den nasjonale ETIAS-enheten kontrollere opplysningene og om nødvendig straks endre eller slette dem i det sentrale ETIAS-systemet.

4. Dersom den sentrale ETIAS-enheten har dokumentasjon på at opplysningene som er lagret i det sentrale ETIAS-systemet, inneholder faktiske feil, eller at opplysningene er blitt behandlet i det sentrale ETIAS-systemet i strid med denne forordning, skal den kontakte den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten innen 14 dager. Dersom en annen medlemsstat enn den ansvarlige medlemsstaten har en slik dokumentasjon, skal den kontakte den sentrale ETIAS-enheten eller den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten innen 14 dager. Den sentrale ETIAS-enheten eller den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten skal innen én måned kontrollere at opplysningene er nøyaktige, og at behandlingen av dem er lovlig og om nødvendig straks endre eller slette opplysningene i det sentrale ETIAS-systemet.

5. Dersom en tredjestatsborger har fått statsborgerskap i en medlemsstat eller er omfattet av artikkel 2 nr. 2 bokstav a)–c), skal myndighetene i den aktuelle medlemsstaten kontrollere om personen har gyldig fremreisetillatelse, og skal ved behov straks slette søknadsmappen i det sentrale ETIAS-systemet. Myndigheten som har ansvaret for å slette en søknadsmappe, skal være

- a) den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstaten som har utstedt reisedokumentet nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav a),
- b) den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstaten der vedkommende har fått statsborgerskap,

- c) den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstaten som har utstedt oppholdskortet eller oppholdstillatelsen.
6. Dersom en tredjestatsborger er omfattet av artikkel 2 nr. 2 bokstav d), e), f) eller l), kan vedkommende underrette kompetente myndigheter i medlemsstaten som har utstedt oppholdstillatelsen, det ensartede visumet eller det nasjonale visumet for langvarig opphold nevnt i den aktuelle artikkel, om at vedkommende har gyldig fremreisetillatelse, og anmode om å at den tilhørende søknadsmappen slettes fra det sentrale ETIAS-systemet. Myndighetene i denne medlemsstaten skal kontrollere om personen har en gyldig fremreisetillatelse. Dersom det bekreftes at personen har en slik tillatelse, skal den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstaten som har utstedt oppholdstillatelsen, straks slette det ensartede visumet eller det nasjonale visumet for langvarig opphold fra det sentrale ETIAS-systemet.
7. Dersom en tredjestatsborger er omfattet av artikkel 2 nr. 2 bokstav g), kan vedkommende underrette kompetente myndigheter i medlemsstaten som vedkommende deretter reiser inn i, om denne endringen. Denne medlemsstaten skal kontakte den sentrale ETIAS-enheten innen senest 14 dager. Den sentrale ETIAS-enheten skal innen én måned kontrollere at opplysningene er riktige, og skal om nødvendig straks slette søknadsmappen fra det sentrale ETIAS-systemet.
8. Uten at det berører en tilgjengelig administrativ eller utenrettslig klageadgang, skal personer ha adgang til effektive rettsmidler for å sikre at opplysninger i ETIAS endres eller slettes.

Kapittel XII

Beskyttelse av opplysninger

Artikkel 56

Beskyttelse av opplysninger

1. Forordning (EF) nr. 45/2001 får anvendelse på behandling av personopplysninger i Det europeiske grense- og kystvaktbyrå og eu-LISA.
2. Forordning (EU) 2016/679 får anvendelse på behandling av personopplysninger foretatt av de nasjonale ETIAS-enhetene som vurderer søknader, grensemyndighetene og innvandringsmyndighetene.
Direktiv (EU) 2016/680 får anvendelse dersom den nasjonale ETIAS-enhetens behand-

ling av personopplysninger foretas av kompetente myndigheter som vurderer søknader for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.

Dersom den nasjonale ETIAS-enheten treffer beslutning om å utstede, avslå, tilbakekalle eller annullere en fremreisetillatelse, får forordning (EU) 2016/679 anvendelse.

3. Direktiv (EU) 2016/680 får anvendelse på medlemsstatenes utpekte myndigheters behandling av personopplysninger for formålene i artikkel 1 nr. 2 i denne forordning.
4. Forordning (EU) 2016/794 får anvendelse på Europol's behandling av personopplysninger i samsvar med artikkel 29 og 53 i denne forordning.

Artikkel 57

Behandlingsansvarlig

1. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal anses som behandlingsansvarlig i henhold til artikkel 2 bokstav d) i forordning (EF) nr. 45/2001 i forbindelse med behandling av personopplysninger i det sentrale ETIAS-systemet. Når det gjelder forvaltning av informasjonssikkerhet i det sentrale ETIAS-systemet, skal eu-LISA anses som behandlingsansvarlig.
2. Når det gjelder en medlemsstats behandling av personopplysninger i det sentrale ETIAS-systemet, skal den nasjonale ETIAS-enheten anses som behandlingsansvarlig i samsvar med artikkel 4 nr. 7 i forordning (EU) 2016/679. Den skal ha sentralt ansvar for denne medlemsstatens behandling av personopplysninger i det sentrale ETIAS-systemet.

Artikkel 58

Databehandler

1. eu-LISA skal anses som databehandler i henhold til artikkel 2 bokstav e) i forordning (EF) nr. 45/2001 i forbindelse med behandling av personopplysninger i ETIAS-informasjonssystemet.
2. eu-LISA skal sikre at ETIAS-informasjonssystemet brukes i samsvar med denne forordning.

Artikkel 59

Sikkerhet ved behandlingen

1. eu-LISA, den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene skal ivareta sikker-

- heten når personopplysninger behandles i henhold til denne forordning. eu-LISA, den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene skal samarbeide om oppgaver i forbindelse med opplysningers sikkerhet.
2. Uten at det berører artikkel 22 i forordning (EF) nr. 45/2001, skal eu-LISA treffe nødvendige tiltak for å ivareta sikkerheten i ETIAS-informasjonssystemet.
 3. Uten at det berører artikkel 22 i forordning (EF) nr. 45/2001 og artikkel 32 og 34 i forordning (EU) 2016/679, skal eu-Lisa, den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene treffe nødvendige tiltak, herunder en sikkerhetsplan og en plan for kontinuerlig virksomhet og katastrofeberedskap for
 - a) fysisk å beskytte opplysninger, herunder utarbeide beredskapsplaner for å beskytte kritisk infrastruktur,
 - b) å hindre at uvedkommende får tilgang til den sikre nettjenesten, e-posttjenesten, den sikre kontotjenesten, nettportalen for transportører, kontrollverktøyet for søkere og samtykkeverktøyet for søkere,
 - c) å hindre at uvedkommende får tilgang til utstyr for behandling av opplysninger og nasjonale anlegg i samsvar med formålene med ETIAS,
 - d) å hindre at uvedkommende leser, kopierer, endrer eller sletter datamedier,
 - e) å hindre at uvedkommende registrerer opplysninger, og at uvedkommende får innsyn i, endrer eller sletter registrerte personopplysninger,
 - f) å hindre at uvedkommende bruker systemer for elektronisk behandling av opplysninger ved hjelp av dataoverføringsutstyr,
 - g) å hindre at uvedkommende behandler opplysninger i det sentrale ETIAS-systemet, og at uvedkommende endrer eller sletter opplysninger som er blitt behandlet i det sentrale ETIAS-systemet,
 - h) å sikre at personer med tilgangsrett til ETIAS-informasjonssystemet har tilgang bare til opplysninger omfattet av tilgangsretten ved hjelp av individuelle og entydige brukeridentiteter og fortrolige tilgangsmøder,
 - i) å sikre at alle myndigheter med tilgangsrett til ETIAS-informasjonssystemet oppretter profiler som beskriver oppgaver og ansvarsområder for personer som har tilgang til opplysningene, og stiller disse profilene til rådighet for tilsynsmyndighetene,
 - j) å sikre at det er mulig å kontrollere og fastslå hvilke organer personopplysninger kan overføres til via dataoverføringsutstyr,
 - k) å sikre at det er mulig å kontrollere og fastslå hvilke opplysninger som er blitt behandlet i ETIAS-informasjonssystemet, når det er skjedd, hvem som har gjort det, og til hvilket formål,
 - l) å hindre at uvedkommende leser, kopierer, endrer eller sletter personopplysninger under overføring av personopplysninger til eller fra det sentrale ETIAS-systemet eller under transport av datamedier, særlig ved hjelp av egnede krypteringsteknikker,
 - m) å sikre at de installerte systemene ved avbrudd kan gjenopprettes til normal drift,
 - n) å sikre pålitelighet ved å sørge for at eventuelle driftsfeil i ETIAS meldes på riktig måte, og at det treffes nødvendige tekniske tiltak for å sikre at personopplysninger kan gjenopprettes dersom de blir skadet fordi ETIAS ikke fungerer som det skal,
 - o) å overvåke at sikkerhetstiltakene i dette nummer er effektive, og iverksette nødvendige organisatoriske tiltak for intern overvåking for å sikre at denne forordning overholdes.
 4. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter vedta en mal for en sikkerhetsplan og en mal for en plan for kontinuerlig virksomhet og katastrofeberedskap. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 90 nr. 2. eu-LISAs styre, Det europeiske grense- og kystvaktbyrås styre og medlemsstatene skal vedta sikkerhetsplaner og planer for kontinuerlig virksomhet og katastrofeberedskap for eu-Lisa, den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene. Som grunnlag skal de bruke malene som Kommisjonen har vedtatt, etter nødvendige tilpasninger.
 5. eu-LISA skal underrette Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen samt EUs datatilsyn om tiltakene byrået treffer i henhold til denne artikkel.

Artikkel 60

Sikkerhetshendelser

1. Enhver hendelse som har eller kan ha innvirkning på sikkerheten i ETIAS og kan forårsake skade på eller tap av ETIAS-opplysninger, skal

anses for å være en sikkerhetshendelse, særlig når det kan ha vært adgang til opplysninger for uvedkommende, eller dersom opplysningenes tilgjengelighet, integritet og fortrolighet er eller kan ha blitt satt i fare.

2. Sikkerhetshendelser skal håndteres slik at en rask, effektiv og passende reaksjon sikres.
3. Uten at det berører underrettelsen og meddelelsen av et brudd på personopplysningssikkerheten i henhold til artikkel 33 i forordning (EU) 2016/679, artikkel 30 i direktiv (EU) 2016/680 eller begge, skal medlemsstatene underrette Kommisjonen, eu-LISA og EUs datatilsyn om sikkerhetshendelser. Dersom en sikkerhetshendelse oppstår ETIAS-informasjonssystemet, skal eu-LISA underrette Kommisjonen og EUs datatilsyn. Europol skal underrette Kommisjonen og EUs datatilsyn ved en ETIAS-relatert sikkerhetshendelse.
4. Opplysninger om sikkerhetshendelser som har eller kan ha innvirkning på driften av ETIAS eller på ETIAS-opplysningenes tilgjengelighet, integritet og fortrolighet, skal framlegges for Kommisjonen og den sentrale ETIAS-enheten, de nasjonale ETIAS-enhetene og Europol, dersom de er berørt. Slike hendelser skal også meldes i samsvar med hendelsehåndteringsplanen fra eu-LISA.
5. Medlemsstatene, Det europeiske grense- og kystvaktbyrå, eu-LISA og Europol skal samarbeide ved en sikkerhetshendelse.

Artikkel 61

Egenkontroll

Det europeiske grense- og kystvaktbyrå, Europol og medlemsstatene skal sikre at enhver myndighet som har tilgangsrett til ETIAS-informasjonssystemet, treffer nødvendige tiltak for å overholde denne forordning og ved behov samarbeide med tilsynsmyndigheten.

Artikkel 62

Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner ved overtredelse av denne forordning og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Artikkel 63

Erstatningsansvar

1. Uten at det berører retten til erstatning fra den behandlingsansvarlige eller databehandleren, eller deres erstatningsansvar i henhold til forordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/680 og forordning (EF) nr. 45/2001
 - a) skal enhver person eller medlemsstat som er påført materiell eller immateriell skade som følge av en ulovlig behandling av personopplysninger eller enhver annen handling fra en medlemsstats side som er i strid med denne forordning, ha rett til erstatning fra nevnte medlemsstat,
 - b) skal enhver person eller medlemsstat som er påført materiell eller immateriell skade som følge av enhver handling fra eu-LISAs side som er i strid med denne forordning, ha rett til erstatning fra dette byrå. eu-LISA skal ha ansvaret for ulovlig behandling av personopplysninger i samsvar med sin rolle som databehandler eller, dersom det er relevant, behandlingsansvarlig.

En medlemsstat eller eu-LISA skal fritas helt eller delvis for dette ansvaret i henhold til første ledd dersom de beviser at de ikke er ansvarlige for hendelsen som førte til skaden.

2. Dersom en medlemsstats manglende oppfyllelse av sine forpliktelser i henhold til denne forordning forårsaker skade på det sentrale ETIAS-systemet, skal den aktuelle medlemsstaten holdes ansvarlig for skaden, med mindre og i den grad eu-LISA eller en annen medlemsstat som deltar i det sentrale ETIAS-systemet, ikke har truffet rimelige tiltak for å hindre skaden i å oppstå eller begrense dens virkninger.
3. Erstatningskrav mot en medlemsstat for skade nevnt i nr. 1 og 2 skal reguleres etter nevnte medlemsstats nasjonale rett. Erstatningskrav mot den behandlingsansvarlige eller eu-LISA for skaden nevnt i nr. 1 og 2 får anvendelse på vilkårene fastsatt i traktatene.

Artikkel 64

Rett til innsyn, retting, utfylling, sletting og til begrensnings av behandlingen av personopplysninger

1. Uten at det berører retten til opplysninger i henhold til artikkel 11 og 12 i forordning (EF) nr. 45/2001, skal søkere hvis opplysninger er lagret i det sentrale ETIAS-systemet når opplysningene innhentes, underrettes om fram-

gangsmåtene for å utøve rettighetene i henhold til artikkel 13–16 i forordning (EF) nr. 45/2001 og artikkel 15–18 i forordning (EU) 2016/679. De skal også forsynes med kontaktopplysningene til personvernombudet ved Det europeiske grense- og kystvaktbyrå og EUs datatilsyn.

2. For å kunne utøve sine rettigheter i henhold til artikkel 13–16 i forordning (EF) nr. 45/2001 og artikkel 15–18 i forordning (EU) 2016/679 skal enhver søker ha rett til å henvende seg til den sentrale ETIAS-enheten eller den nasjonale ETIAS-enheten som har ansvaret for søknaden. Enheten som tar imot anmodningen, skal behandle og svare på den så raskt som mulig og senest innen 30 dager.

Dersom behandlingen av en anmodning viser at opplysningene som er lagret i det sentrale ETIAS-systemet, inneholder faktiske feil eller er blitt registrert ulovlig, skal den sentrale ETIAS-enheten eller den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten straks rette eller slette disse opplysningene i det sentrale ETIAS-systemet.

Dersom behandlingen av en anmodning i henhold til dette nummer fører til at fremreisetillatelsen endres av den sentrale ETIAS-enheten eller en nasjonal ETIAS-enhet i løpet av gyldighetsperioden, skal det sentrale ETIAS-systemet foreta den automatiserte behandlingen fastsatt i artikkel 20 for å fastslå om den endrede søknadsmappen utløser et treff i henhold til artikkel 20 nr. 2–5. Dersom den automatiserte behandlingen ikke gir treff, skal det sentrale ETIAS-systemet utstede en endret fremreisetillatelse med samme gyldighetsperiode som den opprinnelige og underrette søkeren om dette. Dersom den automatiserte behandlingen gir et eller flere treff, skal den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten vurdere sikkerhetsrisikoen, risikoen for ulovlig innvandring eller den høye epidemirisikoen i samsvar med artikkel 26. Den skal deretter treffe beslutning om hvorvidt det skal utstedes en endret fremreisetillatelse, eller tilbakekalle fremreisetillatelsen dersom vilkårene for å utstede fremreisetillatelsen ikke lenger er oppfylt.

3. Dersom den sentrale ETIAS-enheten eller den nasjonale ETIAS-enheten i medlemsstaten som har ansvaret for søknaden, ikke er enig i påstanden om at opplysningene som er lagret i det sentrale ETIAS-systemet, inneholder faktiske feil eller er blitt registrert ulovlig, skal den sentrale ETIAS-enheten eller den nasjo-

nale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten treffe en administrativ beslutning for uten opphold skriftlig å forklare for den berørte personen hvorfor opplysningene om vedkommende ikke kan rettes eller slettes.

4. Denne beslutning skal også gi den berørte personen opplysninger om muligheten til å bestride beslutningen om anmodningen nevnt i nr. 2, og dersom det er relevant, om hvordan klage kan inngis til kompetente myndigheter, eller domstoler samt mulighetene til bistand, herunder fra kompetente nasjonale tilsynsmyndigheter.
5. En anmodning inngitt i henhold til nr. 2 skal inneholde nødvendige opplysninger for å identifisere vedkommende. Disse opplysningene skal utelukkende brukes for at rettighetene nevnt i nr. 2 skal kunne utøves, og skal deretter umiddelbart slettes.
6. Den sentrale ETIAS-enheten eller den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten skal lagre skriftlig dokumentasjon som viser at en slik anmodning som nevnt i nr. 2 er inngitt, og hvordan den ble behandlet. Den skal uten opphold, og senest sju dager etter beslutningen om å rette eller slette opplysningene som nevnt i nr. 2 annet ledd eller etter beslutningen nevnt i nr. 3, stille dette dokumentet til rådighet for vedkommede nasjonale personvernmyndigheter.

Artikkel 65

Overføring av personopplysninger til tredjestater, internasjonale organisasjoner og private parter

1. Personopplysninger i det sentrale ETIAS-systemet skal ikke overføres eller stilles til rådighet for tredjestater, internasjonale organisasjoner eller private parter, med unntak av Interpol for den automatiserte behandlingen nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav b) og l) i denne forordning. Overføring av personopplysninger til Interpol er omfattet av bestemmelsene i artikkel 9 i forordning (EF) nr. 45/2001.
2. Personopplysninger som en medlemsstat eller Europol får tilgang via det sentrale ETIAS-systemet for formålene nevnt i artikkel 1 nr. 2, skal ikke overføres eller stilles til rådighet for tredjestater, internasjonale organisasjoner eller private parter. Forbudet skal også gjelde viderebehandling av disse opplysningene på nasjonalt plan eller mellom medlemsstatene.

3. Som unntak fra artikkel 49 i denne forordning, og dersom det er nødvendig for tilbakesendingsformål, kan innvandringsmyndighetene få adgang til det sentrale ETIAS-systemet for å hente opplysninger som i konkrete tilfeller kan overføres til en tredjestat bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
- det er foretatt et tidligere søk i inn- og utreiseselementet i samsvar med artikkel 26 i forordning (EU) 2017/2226, og
 - dette søket angir at inn- og utreiseselementet ikke inneholder opplysninger om tredjestatsborgeren som skal tilbakesendes.
- Dersom det er nødvendig, skal det kontrolleres at disse vilkårene er oppfylt ved tilgang til loggene i henhold til artikkel 46 i forordning (EU) 2017/2226, som svarer til søket nevnt i første ledd bokstav a) i dette nummer, og svaret som svarer til bokstav b) i nevnte ledd.
- Dersom disse vilkårene er oppfylt, skal innvandringsmyndighetene ha adgang til å søke i det sentrale ETIAS-systemet med noen eller alle opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav a)–e) i denne forordning. Dersom en ETIAS-søknadsmappe svarer til disse opplysningene, har innvandringsmyndighetene tilgang til opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav a)–g) i denne forordning og, når det gjelder mindreårige, bokstav k) i nevnte artikkel nr. 2.
- Som unntak fra nr. 1 i denne artikkel kan de opplysninger i det sentrale ETIAS-systemet som innvandringsmyndighetene får tilgang til, i konkrete tilfeller overføres til en tredjestat dersom det er nødvendig for å bevise tredjestatsborgerens identitet utelukkende for tilbakesendingsformål, og bare forutsatt at et av følgende vilkår er oppfylt:
- Kommisjonen har vedtatt en beslutning om det tilstrekkelige beskyttelsesnivået for personopplysninger i den aktuelle tredjestaten i henhold til artikkel 45 nr. 3 i forordning (EU) 2016/679
 - Det er innført egnede beskyttelsestiltak som nevnt i artikkel 46 i forordning (EU) 2016/679, f.eks. gjennom en gjeldende tilbaketakingsavtale mellom Unionen eller en medlemsstat og den aktuelle tredjestaten.
 - Artikkel 49 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) 2016/679 får anvendelse.
- Opplysningene overføres i samsvar med de relevante bestemmelsene i unionsretten, særlig bestemmelser om personvern, herunder kapittel V i forordning (EU) 2016/679, tilbaketakingsavtaler og nasjonal rett i medlemsstaten som overfører opplysningene.
 - Tredjestaten har samtykket i bare å bruke opplysningene til formålene de ble gitt for.
 - Det er truffet beslutning om tilbakesending i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/115/EF⁴¹ i forbindelse med den berørte tredjestatsborgeren, forutsatt at håndhevingen av en slik beslutning om tilbakesending ikke er utsatt, og at det ikke er inngitt klage som kan føre til at håndhevingen utsettes.
4. Overføring av personopplysninger til tredjestater i henhold til nr. 3 skal ikke berøre rettighetene for personer som søker om eller er innvilget internasjonal beskyttelse, særlig når det gjelder non-refoulement.
5. Som unntak fra nr. 2 i denne artikkel kan de opplysninger i det sentrale ETIAS-systemet som er nevnt i artikkel 52 nr. 4, og som de utpekte myndigheter får adgang til for formålene nevnt i artikkel 1 nr. 2, overføres eller stilles til rådighet for en tredjestat av den utpekte myndigheten i konkrete tilfeller, men bare forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:
- Det er snakk om et hastende unntakstilfelle, der det foreligger
 - en overhengende fare i tilknytning til en terrorhandling, eller
 - en overhengende fare for en persons liv, og denne fare er knyttet til et alvorlig straffbart forhold,
 - overføringen av opplysninger er nødvendig for å forebygge, avsløre eller etterforske en terrorhandling eller slike alvorlige straffbare forhold på de berørte medlemsstatenes territorium eller i den berørte tredjestaten,
 - den utpekte myndigheten har tilgang til slike opplysninger i henhold til framgangsmåten og vilkårene i artikkel 51 og 52,
 - overføringen skjer i samsvar med gjeldende vilkår fastsatt i direktiv (EU) 2016/680, særlig kapittel V i direktivet,
 - tredjestaten inngir en behørig begrunnet skriftlig eller elektronisk anmodning,

Opplysninger nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav a), b), d), e) og f) i denne forordning kan overføres bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

⁴¹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/115/EF av 16. desember 2008 om felles standarder og framgangsmåter i medlemsstatene for tilbakesending av tredjestatsborgere med ulovlig opphold (EUT L 348 av 24.12.2008, s. 98).

- f) det er sikret at den anmodende tredjestaten meddeler de medlemsstater som har satt ETIAS i drift, opplysninger som den har innenfor rammen av systemer for fremreisetillatelse.

Dersom en overføring foretas på grunnlag av første ledd i dette nummer, skal den dokumenteres, og dokumentasjonen, herunder dato og tidspunkt for overføringen, skal på anmodning stilles til rådighet for tilsynsmyndigheten opprettet i henhold til artikkel 41 nr. 1 i direktiv (EU) 2016/680.

Artikkel 66

Tilsynsmyndighetens tilsyn

1. Hver medlemsstat skal sikre at tilsynsmyndigheten opprettet i samsvar med artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 uavhengig kontrollerer at den berørte medlemsstatens behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning, herunder overføring til og fra ETIAS, er lovlig.
2. Hver medlemsstat skal sikre at de nasjonale lovene og forskriftene vedtatt i henhold til direktiv (EU) 2016/680 også får anvendelse på de nasjonale myndighetenes adgang til ETIAS i samsvar med kapittel X i denne forordning, herunder når det gjelder rettighetene for personene hvis opplysninger det skal gis adgang til.
3. Tilsynsmyndigheten opprettet i henhold til artikkel 41 nr. 1 i direktiv (EU) 2016/680 skal kontrollere at medlemsstatenes tilgang til personopplysninger i samsvar med kapittel X i denne forordning, herunder overføring av opplysninger til og fra ETIAS, er lovlig. Artikkelen 66 nr. 5 og 6 i denne forordning får tilsvarende anvendelse.
4. Den eller de tilsynsmyndighetene som er opprettet i henhold til artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679, skal sikre at det foretas en revisjon av behandlingen av opplysninger i de nasjonale ETIAS-enhetene i samsvar med relevante internasjonale revisjonsstandarder minst hvert tredje år fra og med driftsstarten for ETIAS. Det kan tas hensyn til resultatene av revisjonen ved evalueringene som foretas i henhold til mekanismen opprettet ved rådsforordning (EU) nr. 1053/2013⁴². Tilsynsmyndigheten opprettet i henhold til artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 skal årlig offentliggjøre antall anmodninger om retting, utfylling, sletting eller begrensning av behandling av opplysninger, tiltak som er truffet som følge av

dette og antallet rettinger, utfyllinger, slettinger og begrensninger av behandling som er foretatt som følge av anmodninger fra berørte personer.

5. Medlemsstatene skal sikre at deres tilsynsmyndighet opprettet i henhold til artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 har tilstrekkelige ressurser og kunnskaper til å utføre oppgavene den er tillagt i henhold til denne forordning.
6. Medlemsstatene skal overføre alle opplysningene som tilsynsmyndigheten opprettet i henhold til artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 anmoder om. De skal særlig gi opplysninger om virksomhet som drives i samsvar med deres ansvarsområder som fastsatt i denne forordning. Medlemsstatene skal gi tilsynsmyndigheten opprettet i henhold til artikkel 51 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679 tilgang til sine logger, og den skal når som helst gis adgang til alle lokaler i medlemsstatene som brukes i forbindelse med ETIAS.

Artikkel 67

EUs datatilsyns tilsyn

1. EUs datatilsyn skal ha ansvaret for å føre tilsyn med eu-LISAs, Europols og Det europeiske grense- og kystvaktbyrås behandling av personopplysninger med hensyn til ETIAS og sikre at slik virksomhet utføres i samsvar med forordning (EF) nr. 45/2001 og med denne forordning.
2. EUs datatilsyn skal sikre at det foretas en revisjon av eu-LISAs og den sentrale ETIAS-enhetens behandling av personopplysninger minst hvert tredje år i samsvar med relevante internasjonale revisjonsstandarder. En rapport om revisjonen skal sendes til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen, eu-LISA og tilsynsmyndighetene. eu-LISA og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal ha mulighet til å framsette kommentarer før rapporten vedtas.
3. eu-LISA og den sentrale ETIAS-enheten skal gi opplysningene som EUs datatilsyn anmoder om, gi denne tilgang til alle dokumenter og til sine logger samt til enhver tid gi denne tilgang til alle sine lokaler.

⁴² Rådsforordning (EU) nr. 1053/2013 av 7. oktober 2013 om opprettelse av en vurderings- og overvåkningsmekanisme for kontroll av anvendelsen av Schengen-regelverket og om oppheving av styringskomiteens avgjørelse av 16. september 1998 om nedsettelse av en fast komité for vurdering og gjennomføring av Schengen-regelverket (EUT L 295 av 6.11.2013, s. 27).

*Artikkel 68***Samarbeid mellom tilsynsmyndigheter og EUs datatilsyn**

1. Tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn skal hver og en innenfor rammen av sine respektive fullmakter aktivt samarbeide innen sine ansvarsområder. De skal sikre samordnet tilsyn med ETIAS og de nasjonale grenseinfrastrukturene.
2. Tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn skal utveksle relevante opplysninger, bistå hverandre ved revisjoner og inspeksjoner, undersøke vanskeligheter med tolkning eller anvendelse av denne forordning, vurdere problemer med utøvelse av uavhengig tilsyn eller med utøvelse av den registrertes rettigheter, utarbeide harmoniserte forslag til felles løsninger på eventuelle problemer og eventuelt fremme kunnskapen om personvernrettigheter.
3. I henhold til nr. 2 skal tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn møtes minst to ganger i året innen Det europeiske personvernråd opprettet ved forordning (EU) 2016/679. Rådet skal stå for kostnadene ved og organiseringen av disse møtene. En forretningsorden skal vedtas ved det første møtet. Ytterligere arbeidsmetoder skal utvikles i fellesskap etter behov.
4. Det europeiske personvernråd skal annet hvert år oversende en felles virksomhetsrapport til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen, Det europeiske grense- og kystvaktbyrå og eu-LISA. Rapporten skal inneholde et kapittel om hver medlemsstat utarbeidet av tilsynsmyndigheten i medlemsstaten.

*Artikkel 69***Føring av logger**

1. eu-LISA skal føre logg over all behandling av opplysninger i ETIAS-informasjonssystemet. Disse loggene skal omfatte følgende:
 - a) formålet med tilgangen,
 - b) datoen og tidspunktet for hver behandling,
 - c) hvilke opplysninger som er brukt ved den automatiserte behandlingen av søknadene,
 - d) treffene som er utløst ved den automatiserte behandlingen i henhold til artikkel 20,
 - e) opplysningene som legges til grunn for identitetskontroll i det sentrale ETIAS-systemet eller andre informasjonssystemer og databaser,
 - f) resultatene av kontrollen nevnt i artikkel 22, og

g) opplysninger om hvilken ansatt som har utført den.

2. Den sentrale ETIAS-enheten skal føre registre over de ansatte som har behørig fullmakt til å foreta identitetskontroll.

Den nasjonale ETIAS-enheten i den ansvarlige medlemsstaten skal føre registre over de ansatte som har behørig fullmakt til å registrere eller hente opplysninger.

3. eu-LISA skal føre logg over all behandling av opplysninger i ETIAS-informasjonssystemet som berører grensemyndigheters tilgang som nevnt i artikkel 47 og innvandringsmyndigheters tilgang som nevnt i artikkel 49. Disse loggene skal vise datoen og tidspunktet for hver behandling, opplysningene som ligger til grunn for søket, opplysningene som er overført av det sentrale ETIAS-systemet, og navnet på grensemyndighetene og innvandringsmyndighetene som har registrert og hentet opplysningene.

Dessuten skal kompetente myndigheter føre registre over de ansatte som har behørig fullmakt til å registrere eller hente opplysninger.

4. Loggene kan bare brukes til å overvåke at behandlingen av opplysninger er tillatt, og ivareta opplysningenes sikkerhet og integritet. Loggene skal beskyttes med nødvendige tiltak mot adgang for uvedkommende. De skal slettes et år etter at lagringsperioden i artikkel 54 er utløpt, dersom de ikke er nødvendige for kontrollframgangsmåter som allerede er innledet.

eu-LISA og de nasjonale ETIAS-enhetene skal på anmodning stille loggene til rådighet for EUs datatilsyn og kompetente tilsynsmyndigheter.

*Artikkel 70***Føring av logger for anmodninger om søk i opplysninger for å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold**

1. eu-LISA skal føre logg over all behandling av opplysninger i det sentrale ETIAS-systemet som innebærer adgang via de sentrale tilgangspunktene nevnt i artikkel 50 nr. 2 for formålene i artikkel 1 nr. 2. Disse loggene skal vise datoen og tidspunktet for hver behandling, opplysningene som ligger til grunn for søket, opplysningene som er overført av det sentrale ETIAS-systemet, og navnet på personalet med behørig fullmakt ved det sentrale til-

- gangspunktet som registrerte og hentet opplysningene.
2. Dessuten skal hver medlemsstat og Europol føre logg over all behandling av opplysninger i det sentrale ETIAS-systemet som følge av anmodninger om søk i eller tilgang til opplysninger i det sentrale ETIAS-systemet for formålene nevnt i artikkel 1 nr. 2.
 3. Loggene nevnt i nr. 2 skal vise
 - a) det nøyaktige formålet med anmodningen om søk i eller tilgang til opplysningene i det sentrale ETIAS-systemet, herunder den terrorhandling eller det annet alvorlige straffbare forhold som er berørt, og for Europols del det nøyaktige formålet med anmodningen om søk,
 - b) beslutningen om hvorvidt anmodningen kan behandles,
 - c) henvisningen til den nasjonale saksmappen,
 - d) datoen og det nøyaktige tidspunktet for det sentrale tilgangspunktets anmodning om tilgang til det sentrale ETIAS-systemet,
 - e) dersom det er relevant, bruk av framgangsmåten for behandling av hastesaker nevnt i artikkel 51 nr. 4 og resultatet av den etterfølgende kontrollen,
 - f) hvilke opplysninger eller hvilket sett av opplysninger nevnt i artikkel 52 nr. 2 og 3 som er brukt til søket, og
 - g) i samsvar med nasjonale regler eller forordning (EU) 2016/794, betegnelsen for tjenestemannen som har foretatt søket, og tjenestemannen som har gitt ordre til søket eller overføringen av opplysninger.
 4. Loggene nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkel skal utelukkende brukes til å kontrollere om anmodningen kan behandles, overvåke om behandlingen av opplysninger er lovlig, og sikre opplysningenes integritet og sikkerhet. Loggene skal beskyttes med nødvendige tiltak mot adgang for uvedkommende. De skal slettes et år etter at lagringsperioden i artikkel 54 er utløpt, dersom de ikke er nødvendige for kontrollframgangsmåter som allerede er innledet. EUs datatilsyn og kompetente tilsynsmyndigheter som har ansvaret for at behandlingen av opplysninger skjer på lovlig måte, og for opplysningenes integritet og sikkerhet, skal ha tilgang til loggene på anmodning for å kunne utføre sine oppgaver. Nyndighet som har ansvaret for å kontrollere om anmodningen kan behandles, skal også ha tilgang til loggene for dette formålet. For alle andre formål skal personopplysningene slettes i alle nasjo-

nale databaser og Europols mapper etter en måned, dersom ikke opplysningene er nødvendige for den igangværende strafferettslige etterforskningen som ligger til grunn for at en medlemsstat eller Europol har anmodet om dem. Bare logger som ikke inneholder personopplysninger, kan brukes til overvåkingen og evalueringen nevnt i artikkel 92.

Kapittel XIII

Offentlighetens bevissthet

Artikkel 71

Opplysninger til offentligheten

Etter samråd med Kommisjonen og EUs datatilsyn skal den sentrale ETIAS-enheten stille alle relevante opplysninger om søknad om fremreisetillatelse til rådighet for offentligheten. Disse opplysningene skal være tilgjengelige på det offentlige nettstedet og skal omfatte

- a) kriteriene, vilkårene og framgangsmåtene for å søke om fremreisetillatelse,
- b) opplysninger om nettstedet og appen for mobilenheter som kan brukes til å inngi søknaden,
- c) opplysninger om muligheten til at en søknad kan inngis av en annen person eller kommersiell formidler,
- d) opplysninger om muligheten til å melde misbruk begått av kommersielle formidlere ved hjelp av skjemaet nevnt i artikkel 15 nr. 5,
- e) fristene for å treffe beslutning om en søknad fastsatt i artikkel 32,
- f) opplysninger om at en fremreisetillatelse er knyttet til reisedokumentet angitt i søknadsskjemaet, og at et reisedokument som er utløpt eller endret, vil medføre at fremreisetillatelsen ikke er gyldig eller ikke anerkjennes ved grensepassering,
- g) opplysninger om at søkerne er ansvarlige for ektheten, fullstendigheten, riktigheten og påliteligheten i opplysningene de framlegger, og for sannheten og påliteligheten i erklæringene de framsetter,
- h) opplysninger om at beslutninger om søknader må meddeles søkeren, at det i beslutninger om avslag på en fremreisetillatelse må angis hvorfor den er avslått, og at søkere som har fått avslag, har klageadgang, med opplysninger om hvilken framgangsmåte som gjelder for klager, herunder nærmere opplysninger om kompetent myndighet og klagefrist,
- i) opplysninger om at søkere har mulighet til å kontakte den sentrale ETIAS-enheten og angi at reisen deres foretas av humanitære årsaker

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

- eller er knyttet til internasjonale forpliktelser, og vilkårene og framgangsmåtene for dette,
- j) innreisevilkårene fastsatt i artikkel 6 i forordning (EU) 2016/399, og opplysninger om at et korttidsopphold er mulig bare i høyst 90 dager innenfor en 180-dagersperiode, med unntak for tredjestatsborgere som nyter gunstigere bestemmelser i en bilateral avtale som var inngått før konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen,
 - k) opplysninger om at besittelse av en fremreisetillatelse ikke automatisk gir rett til innreise,
 - l) opplysninger om at grensemyndighetene kan anmode om underlagsdokumenter ved de ytre grensene for å kontrollere om innreisevilkårene er oppfylt,
 - m) opplysninger om at besittelse av en gyldig fremreisetillatelse er et oppholdsvilkår som må være oppfylt i hele varigheten av et korttidsopphold på medlemsstatenes territorium,
 - n) en lenke til nettsiden som er nevnt i artikkel 13 i forordning (EU) 2017/2226, og som gjør det mulig for tredjestatsborgere på ethvert tidspunkt å kontrollere det resterende tillatte opphold,
 - o) opplysninger om at opplysningene som registreres i ETIAS-informasjonssystemet, brukes til grenseforvaltningsformål, herunder kontroll i databaser, og at medlemsstatene og Europol kan få tilgang til opplysningene for å forebygge, avsløre og etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold i henhold til framgangsmåtene og vilkårene nevnt i kapittel X
 - p) perioden der personopplysningene lagres,
 - q) de registrertes rettigheter i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001, (EU) 2016/679 og (EU) 2016/794 og direktiv (EU) 2016/680,
 - r) muligheten til at reisende kan få støtte i henhold til artikkel 7 nr. 2 bokstav m).

Artikkel 72

Informasjonskampanje

Kommisjonen skal i samarbeid med den europeiske tjeneste for utenriksforbindelser, den sentrale ETIAS-enheten og medlemsstatene, herunder deres konsulater i de berørte tredjestatene, i forbindelse med at ETIAS settes i drift, iverksette en informasjonskampanje for å underrette tredjestatsborgere omfattet av denne forordning om kravet om gyldig fremreisetillatelse både for å passere de ytre grensene og i hele perioden et korttidsopphold på medlemsstatenes territorium varer.

Informasjonskampanjen skal gjennomføres regelmessig og på minst ett av de offisielle språkene i landene hvis statsborgere er omfattet av denne forordning.

Kapittel XIV

Ansvarsområder

Artikkel 73

eu-LISAs ansvarsområder i utformings- og utviklingsfasen

1. Det sentrale ETIAS-systemet skal driftes av eu-LISA i dets tekniske anlegg og levere funksjonene fastsatt i denne forordning i samsvar med vilkårene for sikkerhet, tilgjengelighet, kvalitet og hastighet i henhold til nr. 3 i denne artikkel og artikkel 74 nr. 1.
2. Infrastrukturene for det offentlige nettstedet, appen for mobilenheter, e-posttjenesten, den sikre kontotjenesten, kontrollverktøyet for søkere, samtykkeverktøyet for søkere, vurderingsverktøyet for ETIAS-overvåkingslisten, nettportalen for transportører, nettsiden, programvaren for behandling av søknader, det sentrale datalageret og de tekniske løsningene nevnt i artikkel 92 nr. 8 skal driftes ved eu-LISAs tekniske anlegg eller i Kommisjonens lokaler. Infrastrukturene skal fordeles geografisk for å levere funksjonene fastsatt i denne forordning i samsvar med vilkårene for sikkerhet, personvern og opplysningssikkerhet, tilgjengelighet, kvalitet og hastighet i henhold til nr. 3 i denne artikkel og artikkel 74 nr. 1. ETIAS-overvåkingslisten skal driftes av eu-LISA.
3. eu-LISA skal ha ansvaret for den tekniske utviklingen av ETIAS-informasjonssystemet, all nødvendig teknisk utvikling for driftskompatibilitet mellom det sentrale ETIAS-systemet og EU-informasjonssystemene nevnt i artikkel 11 og for muliggjøring av søk i Interpols databaser som nevnt i artikkel 12.

eu-LISA skal fastsette utformingen av systemets fysiske struktur, herunder dets kommunikasjonsinfrastruktur og dets tekniske spesifikasjoner og videreutviklingen av dem og de nasjonale ensartede grensesnittene. Disse tekniske spesifikasjonene skal godkjennes av eu-LISAs styre etter at Kommisjonen har avgitt positiv uttalelse. eu-LISA skal også gjennomføre alle nødvendige tilpasninger av inn- og utreiseprogrammet, SIS, Eurodac eller VIS som driftskompatibiliteten med ETIAS krever.

eu-LISA skal utvikle og gjennomføre det sentrale ETIAS-systemet, herunder ETIAS-overvåkingslisten, de nasjonale ensartede grensesnittene og kommunikasjonsinfrastrukturen så snart som mulig etter at denne forordning er trådt i kraft og Kommisjonen har vedtatt

- a) tiltakene fastsatt i artikkel 6 nr. 4, artikkel 16 nr. 10, artikkel 17 nr. 9, artikkel 31, artikkel 35 nr. 7, artikkel 45 nr. 2, artikkel 54 nr. 2, artikkel 74 nr. 5, artikkel 84 nr. 2 og artikkel 92 nr. 8, og
- b) de tiltak som er vedtatt etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 90 nr. 2, og som er nødvendige for utviklingen og den tekniske gjennomføringen av det sentrale ETIAS-systemet, de nasjonale ensartede grensesnittene, kommunikasjonsinfrastrukturen og nettportalen for transportører, særlig gjennomføringsrettsakter om
 - i) tilgang til opplysninger i samsvar med artikkel 22–29 og artikkel 33–53,
 - ii) endring, sletting og sletting på forhånd av opplysninger i samsvar med artikkel 55,
 - iii) føring av og tilgang til loggene i samsvar med artikkel 45 og 69,
 - iv) krav til ytelse,
 - v) spesifikasjoner for tekniske løsninger for tilkopling av sentrale tilgangspunkter i samsvar med artikkel 51–53.

Utviklingen skal bestå i å utarbeide og gjennomføre de tekniske spesifikasjonene, utprøvingen og den overordnede prosjektsamordningen. I denne forbindelse skal eu-LISAs oppgaver også være

- a) å foreta en sikkerhetsrisikovurdering,
 - b) å følge prinsippene om innebygd personvern og personvern som standardinnstilling under hele ETIAS' utviklingsfase, og
 - c) å foreta en sikkerhetsrisikovurdering om driftskompatibiliteten mellom ETIAS og EU-informasjonssystemer og Europol-opplysninger som nevnt i artikkel 11.
4. I utformings- og utviklingsfasen skal det nedsettes et programstyringsråd bestående av høyst ti medlemmer. Det skal bestå av seks medlemmer utpekt av eu-LISAs styre blant sine medlemmer eller varamedlemmer, av lederen for den rådgivende gruppen for inn- og utreiseprogrammet og ETIAS nevnt i artikkel 91, av en representant for eu-LISA utpekt av byråets direktør, av en representant for Det europeiske grense- og kystvaktbyrå utpekt av byråets direktør og et medlem utpekt av Kom-

misjonen. Medlemmene utpekt av eu-LISAs styre skal velges utelukkende blant de medlemsstater som i henhold til unionsretten fullt ut er omfattet av rettsaktene om utvikling, opprettelse, drift og bruk av alle de store IT-systemene som eu-LISA forvalter, og som vil delta i ETIAS. Programstyringsrådet skal møtes regelmessig og minst tre ganger per kvartal. Det skal sikre at ETIAS' utformings- og utviklingsfase forvaltes på en hensiktsmessig måte. Programstyringsrådet skal hver måned framlegge skriftlige rapporter for eu-LISAs styre om prosjektets utvikling. Det skal ikke ha beslutningsmyndighet eller mandat til å representere medlemmene av eu-LISAs styre.

5. eu-LISAs styre skal fastsette programstyringsrådets forretningsorden, som særlig skal inneholde regler for
 - a) lederskap,
 - b) møtesteder,
 - c) forberedelse av møter,
 - d) eksperters adgang til møtene,
 - e) kommunikasjonsplaner for å sikre at ikke-deltakende medlemmer av eu-LISAs styre er fullt ut underrettet.

Lederskapet skal innehas av en medlemsstat som i henhold til unionsretten er fullt ut omfattet av rettsaktene om utvikling, opprettelse, drift og bruk av alle de store IT-systemene som forvaltes av eu-LISA.

eu-LISA skal dekke alle reise- og oppholdsutgifter for medlemmene av programstyringsrådet. Artikkel 10 i eu-LISAs forretningsorden får tilsvarende anvendelse. eu-LISA skal fungere som sekretariat for programstyringsrådet.

Den rådgivende gruppen for inn- og utreiseprogrammet og ETIAS skal møtes regelmessig inntil ETIAS settes i drift. Den skal etter hvert møte framlegge rapport for programstyringsrådet. Den skal yter teknisk ekspertise for å hjelpe programstyringsrådet og følge medlemsstatenes forberedelser.

Artikkel 74

eu-LISAs ansvarsområder etter at ETIAS er satt i drift

1. Når ETIAS er satt i drift, skal eu-LISA ha ansvaret for den tekniske forvaltningen av det sentrale ETIAS-systemet og de nasjonale ensartede grensesnittene. eu-LISA skal også ha ansvaret for all teknisk utprøving som kreves for å opprette og ajourføre ETIAS-screeningre-

glene. Byrået skal i samarbeid med medlemsstatene og på grunnlag av en nytte- og kostnadsanalyse sikre at beste tilgjengelige teknologi alltid brukes. eu-LISA skal også ha ansvaret for den tekniske forvaltningen av kommunikasjonsinfrastrukturen mellom det sentrale ETIAS-systemet og de nasjonale ensartede grensesnittene samt for det offentlige nettstedet og appen for mobilenheter, e-posttjenesten, den sikre kontotjenesten, kontrollverktøyet for søkere, samtykkeverktøyet for søkere, vurderingsverktøyet for ETIAS-overvåkingslisten, nettportalen for transportører, nettjenesten, programvaren for behandling av søknader og det sentrale datalageret i henhold til artikkel 6.

Den tekniske forvaltningen av ETIAS skal omfatte alle nødvendige oppgaver for at ETIAS-informasjonssystemet kan fungere 24 timer i døgnet 7 dager i uken i samsvar med denne forordning, særlig nødvendig vedlikeholdsarbeid og teknisk utvikling for å sikre at systemet fungerer på et tilfredsstillende teknisk nivå, særlig når det gjelder svartiden ved søk i det sentrale ETIAS-systemet i samsvar med de tekniske spesifikasjonene.

2. Uten at det berører artikkel 17 i vedtektene for Den europeiske unions tjenestemenn, fastsatt ved rådsforordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68⁴³, skal eu-LISA anvende hensiktsmessige regler for taushetsplikt eller annen tilsvarende fortrolighetsplikt på alt personale som skal arbeide med opplysningene som er lagret i det sentrale ETIAS-systemet. Denne plikten skal også gjelde etter at den ansatte har fra trådt sin stilling eller avsluttet sin virksomhet.
3. Dersom eu-LISA samarbeider med eksterne leverandørene i forbindelse med ETIAS-relaterte oppgaver, skal det nøye overvåke leverandørens virksomhet for å sikre at alle bestemmelser i denne forordning, herunder særlig med hensyn til sikkerhet, fortrolighet og personvern.
4. eu-LISA skal også utføre oppgaver i forbindelse med opplæring i teknisk bruk av ETIAS-informasjonssystemet.
5. eu-LISA skal utvikle og opprettholde en mekanisme og framgangsmåter for å utføre kvalitetskontroller av opplysningene i det sentrale ETIAS-systemet og skal regelmessig framlegge rapport for medlemsstatene og den sentrale ETIAS-enheten. eu-LISA skal regelmessig framlegge rapport for Europaparlamentet,

Rådet og Kommisjonen om problemer som har oppstått. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette og utvikle mekanismen, framgangsmåtene og de hensiktsmessige kravene til etterlevelse av opplysningenes kvalitet. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 90 nr. 2.

Artikkel 75

Det europeiske grense- og kystvaktbyrås ansvarsområder

1. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal ha ansvaret for
 - a) opprettelse og drift av den sentrale ETIAS-enheten og sikring av at vilkårene for sikker forvaltning av opplysninger i ETIAS er oppfylt,
 - b) den automatiserte behandlingen av søknader og
 - c) ETIAS-screeningreglene.
2. Før det personale ved den sentrale ETIAS-enheten som har tilgangsrett til det sentrale ETIAS-systemet, får fullmakt til å behandle opplysninger som er registrert i det sentrale ETIAS-systemet, skal det få relevant opplæring i opplysningers sikkerhet og grunnleggende rettigheter, særlig personvern. Det skal også delta i opplæring som tilbys av eu-LISA, i den tekniske bruken av ETIAS-informasjonssystemet og opplysningers kvalitet.

Artikkel 76

Medlemsstatenes ansvarsområder

1. Hver medlemsstat skal ha ansvaret for
 - a) forbindelsen til det nasjonale ensartede grensesnittet,
 - b) organisering, forvaltning, drift og vedlikehold av de nasjonale ETIAS-enhetene for manuell behandling av søknader om fremreisetillatelse dersom den automatiserte behandlingen har gitt et treff som nevnt i artikkel 26,
 - c) organisering av sentrale tilgangspunkter og deres forbindelse til det nasjonale ensartede grensesnittet for å forebygge, avsløre eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold,
 - d) forvaltning av og ordninger for hvordan personale med behørig fullmakt ved kompetente nasjonale myndigheter skal gis adgang til ETIAS-informasjonssystemet i samsvar med denne forordning, og oppret-

⁴³ EFT L 56 av 4.3.1968, s. 1.

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

telse og regelmessig ajourføring av en liste over dette personalet og deres profiler,

- e) opprettelse og drift av de nasjonale ETIAS-enhetene,
 - f) registrering av opplysninger på ETIAS-overvåkingslisten om terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold i henhold til artikkel 34 nr. 2 og 3, og
 - g) sikring av at hver myndighet i medlemsstaten som har tilgangsrett til ETIAS-informasjonssystemet, treffer nødvendige tiltak for å overholde denne forordning, herunder nødvendige tiltak for å sikre at de grunnleggende rettighetene og opplysningers sikkerhet overholdes.
2. Hver medlemsstat skal bruke automatiserte prosesser til å søke i det sentrale ETIAS-systemet ved de ytre grensene.
 3. Før personalet ved de nasjonale ETIAS-enheter som har tilgangsrett til ETIAS-informasjonssystemet, får fullmakt til å behandle opplysninger som er registrert i det sentrale ETIAS-systemet, skal det få relevant opplæring i opplysningers sikkerhet og grunnleggende rettigheter, særlig personvern.

Det skal også få opplæring av eu-LISA i den tekniske bruken av ETIAS-informasjonssystemet og opplysningers kvalitet.

Artikkel 77

Europols ansvarsområder

1. Europol skal sikre behandlingen av forespørslene nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav j), og artikkel 20 nr. 4. Europol skal tilpasse sitt informasjonssystem i samsvar med dette.
2. Europol skal ha ansvarsområdene og oppgavene i forbindelse med ETIAS-overvåkingslisten fastsatt i artikkel 35 nr. 1 og 3–6.
3. Europol skal ha ansvaret for å avgi en begrunnet uttalelse etter en anmodning om samråd i henhold til artikkel 29.
4. I henhold til artikkel 34 nr. 2 skal Europol ha ansvaret for å registrere opplysninger på ETIAS-overvåkingslisten om terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold som er innhentet av Europol.
5. Før Europols personale får fullmakt til å utføre noen av oppgavene nevnt i artikkel 34 og 35, skal det motta relevant opplæring i opplysningers sikkerhet og grunnleggende rettigheter, særlig personvern. Det skal også delta i opplæring som tilbys av eu-LISA, i den tekniske bruken av ETIAS-informasjonssystemet og opplysningers kvalitet.

Kapittel XV

Endring av andre unionsinstrumenter

Artikkel 78

Endring av forordning (EU) nr. 1077/2011

Følgende artikkel innsettes i forordning (EU) nr. 1077/2011:

«Artikkel 5b

Oppgaver i forbindelse med ETIAS

Når det gjelder ETIAS, skal byrået utføre oppgavene det gis i henhold til artikkel 73 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240 (*).

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240 av 12. september 2018 om opprettelse av et europeisk system for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordning (EU) 1077/2011, (EU) 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 av 19.9.2018, s. 1).».

Artikkel 79

Endring av forordning (EU) nr. 515/2014

I artikkel 6 i forordning (EU) nr. 515/2014 skal nytt nummer lyde:

«3a. Under utviklingsfasen av det europeiske system for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) skal medlemsstatene motta et ytterligere beløp på 96,5 millioner EUR utover grunnbeløpet som de i sin helhet skal bruke til å finansiere ETIAS for å sikre at systemet utvikles raskt og effektivt i samsvar med gjennomføringen av det sentrale ETIAS-systemet som opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240 (*).

Artikkel 80

Endring av forordning (EU) 2016/399

I forordning (EU) 2016/399 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 6 nr. 1 gjøres følgende endringer:

a) Bokstav b) skal lyde:

«b) de skal inneha gyldig visum dersom dette kreves i henhold til rådsforordning (EF) nr. 539/2001 (*), eller en gyldig fremreisetillatelse dersom dette kreves i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240 (**), unntatt dersom de har en gyldig oppholdstillatelse eller et gyldig visum for langvarig opphold.

(*) Rådsforordning (EF) nr. 539/2001 av 15. mars 2001 om utarbeiding av listen over tredjestater hvis borgere må ha visum når de passerer medlemsstatenes ytre grenser, og av listen over tredjestater hvis borgere er unntatt fra dette kravet (EFT L 81 av 21.3.2001, s. 1).

(**) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240 av 12. september 2018 om opprettelse av et europeisk system for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordning (EU) 1077/2011, (EU) 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 av 19.9.2018, s. 1).»

b) Nye ledd skal lyde:

«I en overgangsperiode som fastsatt i henhold til artikkel 83 nr. 1 og 2 i forordning (EU) 2018/1240 skal bruken av det europeiske systemet for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) være valgfri, og kravet om å inneha gyldig fremreisetillatelse fastsatt i første ledd bokstav b) i dette nummer får ikke anvendelse. Medlemsstatene skal underrette tredjestatsborgere omfattet av kravet om fremreisetillatelse for å passere de ytre grensene om at kravet om gyldig fremreisetillatelse får anvendelse når overgangsperioden er utløpt. For dette formål skal medlemsstatene dele ut en felles brosjyre til denne kategorien av reisende i henhold til artikkel 83 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1240.

I en utsettelsesperiode i henhold til artikkel 83 nr. 3 i forordning (EU) 2018/1240 skal grensemyndighetene unntaksvis tillate at tredjestatsborgere som er omfattet av kravet om fremreisetillatelse, og som ikke innehar en slik tillatelse, passerer de ytre grensene dersom de oppfyller alle øvrige vilkår i denne artikkel, forutsatt at det er første gang de passerer medlemsstatenes ytre grenser siden overgangsperioden nevnt i artikkel 83 nr. 1 og 2 i forordning (EU) 2018/1240 utløp. Grensemyndighetene skal underrette slike tredjestatsborgere om kravet om å inneha gyldig fremreisetillatelse i henhold til denne artikkel. Grensemyndighetene skal for dette formål dele ut en felles brosjyre til disse reisende i henhold til artikkel 83 nr. 3 i forordning (EU) 2018/1240 der de underrettes om at de unntaksvis har lov til å passere de ytre grensene selv om de ikke oppfyller plikten til å inneha gyldig fremreisetillatelse, og der denne plikten forklares.»

2) I artikkel 8 nr. 3 gjøres følgende endringer:

a) I bokstav a) skal punkt i) lyde:

«i) kontroll av at tredjestatsborgeren innehar gyldig dokument for grensepassering, at det ikke er utløpt, og at dokumentet i så fall er ledsaget av nødvendig visum, fremreisetillatelse eller oppholdstillatelse.»

b) Ny bokstav skal lyde:

«ba) Dersom tredjestatsborgeren innehar en fremreisetillatelse i henhold til artikkel

6 nr. 1 bokstav b) i denne forordning, skal den inngående innreisekontrollen også omfatte kontroll av fremreisetillatelsens ekthet, gyldighet og status og eventuelt identiteten til fremreisetillatelsens innehaver ved hjelp av søk i ETIAS i henhold til artikkel 47 i forordning (EU) 2018/1240. Dersom det er teknisk umulig å foreta dette søket eller foreta søket nevnt i artikkel 47 nr. 1 og 2 i forordning (EU) 2018/1240, får artikkel 48 nr. 3 i denne forordning anvendelse.»

3) I vedlegg V del B i standard skjemaet for nektet innreise ved grensen skal punkt C) i listen over grunnene til nektet innreise lyde:

«C) har ikke gyldig visum, fremreisetillatelse eller oppholdstillatelse.»

Artikkel 81

Endring av forordning (EU) 2016/1624

I forordning (EU) 2016/1624 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 8 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«qa) utføre oppgavene og oppfylle pliktene som påhviler Det europeiske grense- og kystvaktbyrå i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240 (*), og sikre opprettelse og drift av den sentrale ETIAS-enheten i henhold til artikkel 7 i nevnte forordning.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240 av 12. september 2018 om opprettelse av et europeisk system for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordning (EU) 1077/2011, (EU) 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 av 19.9.2018, s. 1).»

2) I kapittel II skal nytt avsnitt lyde:

«A v s n i t t 5

ETIAS

Artikkel 33a

Opprettelse av den sentrale ETIAS-enheten

1. Det opprettes herved en sentral ETIAS-enhet.

2. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal sikre opprettelse og drift av den sentrale ETIAS-enheten i henhold til artikkel 7 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240 (*).

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240 av 12. september 2018 om opprettelse av et europeisk system for reiseinformasjon og fremreisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordning (EU) 1077/2011, (EU) 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 av 19.9.2018, s. 1).»

*Artikkel 82***Endring av forordning (EU) 2017/2226**

I artikkel 64 i forordning (EU) 2017/2226 skal nytt nummer lyde:

«5. Midler fra finansieringsrammen nevnt i artikkel 5 nr. 5 bokstav b) i forordning (EU) nr. 515/2014 for å dekke kostnadene nevnt i nr. 1–4 i denne artikkel skal gjennomføres med indirekte forvaltning for kostnader for eu-LISA og med delt forvaltning for medlemsstatenes kostnader.».

*Kapittel XVI***Sluttbestemmelser***Artikkel 83***Overgangsperiode og overgangstiltak**

1. I en periode på seks måneder fra ETIAS settes i drift, skal bruken av ETIAS være frivillig, og kravet om å inneha gyldig fremreisetillatelse får ikke anvendelse. Kommisjonen kan vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 89 for å forlenge denne perioden med en periode på høyst ytterligere seks måneder, som kan forlenges én gang.
2. I perioden nevnt i nr. 1 skal medlemsstatene underrette tredjestatsborgere omfattet av kravet om fremreisetillatelse for å passere de ytre grensene om at kravet om gyldig fremreisetillatelse får anvendelse når seksmånedersperioden er utløpt. For dette formål skal medlemsstatene dele ut en felles brosjyre til denne kategorien av reisende. Brosjyren skal også stilles til rådighet på medlemsstatenes konsulater i stater hvis statsborgere er omfattet av virkeområdet for denne forordning.
3. En utsettelsesperiode på seks måneder får anvendelse etter at perioden nevnt i nr. 1 i denne artikkel er utløpt. I utsettelsesperioden får kravet om å inneha gyldig fremreisetillatelse anvendelse. I utsettelsesperioden skal grensemyndighetene unntaksvis tillate at tredjestatsborgere som er omfattet av kravet om fremreisetillatelse, og som ikke innehar en slik tillatelse, passerer de ytre grensene dersom de oppfyller alle øvrige vilkår i artikkel 6 nr. 1 i forordning (EU) 2016/399, forutsatt at det er første gang de passerer medlemsstatenes ytre grenser siden perioden nevnt i nr. 1 i denne artikkel utløp. Grensemyndighetene skal underrette slike tredjestatsborgere om kravet om å inneha gyldig fremreisetillatelse i henhold til artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) 2016/399. Grensemyndighetene skal for

dette formål dele ut en felles brosjyre til disse reisende der de underrettes om at de unntaksvis har lov til å passere de ytre grensene selv om de ikke oppfyller plikten til å inneha gyldig fremreisetillatelse, og der denne plikten forklares. Kommisjonen kan vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 89 i denne forordning for å forlenge denne perioden med en periode på høyst ytterligere seks måneder.

I utsettelsesperioden skal det ikke tas hensyn til innreiser til territoriene i medlemsstatene som ikke har satt inn- og utreiseprogrammet i drift.

4. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter utarbeide de to felles brosjyrene nevnt i nr. 2 og 3 i denne artikkel med minst opplysningene nevnt i artikkel 71. Brosjyrene skal være tydelige, forståelige og tilgjengelige på minst ett av de offisielle språkene i hvert land hvis statsborgere er omfattet av virkeområdet for denne forordning. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 90 nr. 2.
5. I overgangsperioden nevnt i nr. 1 og 2 skal ETIAS-informasjonssystemet svare på transportørenes forespørsel nevnt i artikkel 45 nr. 2 ved å gi transportøren et svar i form av «OK». I utsettelsesperioden nevnt i nr. 3 i denne artikkel skal ETIAS-informasjonssystemets svar på transportørenes forespørsel ta hensyn til om det er første gang at tredjestatsborgeren passerer medlemsstatenes ytre grenser siden perioden nevnt i nr. 1 i denne artikkel utløp.

*Artikkel 84***Bruk av opplysninger til rapportering og statistikk**

1. Personalet med behørig fullmakt hos medlemsstatenes kompetente myndigheter, Kommisjonen, eu-LISA og den sentrale ETIAS-enheten skal utelukkende for rapporterings- og statistikkformål og uten mulighet til å identifisere enkeltpersoner i samsvar med vernetiltakene om likebehandling i artikkel 14 ha adgang til å søke i følgende opplysninger:
 - a) informasjon om søknadsstatus,
 - b) søkerens nasjonaliteter, kjønn og fødselsår,
 - c) bostedsland,
 - d) utdanning (utdanning på primærtrinnet eller sekundærtrinnet, videregående utdanning eller ingen utdanning),
 - e) nåværende yrke (stillingsgruppe),

- f) reisedokumentets type og koden på tre bokstaver for den utstedende staten,
 - g) fremreisetillatelsens type og, for fremreisetillatelse med begrenset territorial gyldighet i henhold til artikkel 44, en henvisning til den eller de medlemsstater som har utstedt fremreisetillatelsen med territorial gyldighet,
 - h) fremreisetillatelsens gyldighetsperiode, og
 - i) grunnene til avslag, tilbakekalling v eller annullering av en fremreisetillatelse.
2. I henhold til nr. 1 skal eu-LISA ved sine tekniske anlegg opprette, gjennomføre og drifte et sentralt datalager med opplysningene i nr. 1 og uten mulighet til å identifisere enkeltpersoner, men med mulighet for myndighetene nevnt i nr. 1 å få tilpassede rapporter og statistikk for bedre å kunne vurdere sikkerhetsrisikoen, risikoen for ulovlig innvandring og den høye epidemirisikoen å effektivisere inn- og utreisekontroller, bistå den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene med å behandle søknader om fremreisetillatelse og støtte evidensbasert beslutningstaking om Unionens migrasjonspolitik. Datalageret skal også inneholde daglig statistikk om opplysningene nevnt i nr. 4. Adgang til det sentrale datalageret skal gis gjennom sikker adgang via TESTA med adgangskontroll og spesifikke brukerprofiler utelukkende for rapportering og statistikk.
- Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter vedta nærmere regler om driften av det sentrale datalageret og personvern- og sikkerhetsreglene som skal gjelde for datalageret. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 90 nr. 2.
3. Framgangsmåtene som eu-LISA innfører for å overvåke hvordan ETIAS-informasjonssystemet utvikler seg og fungerer i henhold til artikkel 92 nr. 1, skal også gjøre det mulig å utarbeide regelmessig statistikk for å sikre slik overvåking.
4. Hvert kvartal skal eu-LISA offentliggjøre statistikk om ETIAS-informasjonssystemet som særlig viser hvor mange søkere som har fått innvilget eller avslått fremreisetillatelse, og deres statsborgerskap, herunder grunnene til avslaget, og tredjestatsborgere hvis fremreisetillatelse er blitt annullert eller tilbakekalt.
5. Ved utgangen av hvert år skal det utarbeides statistiske opplysninger i en årsrapport for det aktuelle året. Rapporten skal offentliggjøres og oversendes til Europaparlamentet, Rådet,

Kommisjonen, EUs datatilsyn, Det europeiske grense- og kystvaktbyrå og de nasjonale tilsynsmyndighetene.

6. På anmodning fra Kommisjonen skal eu-LISA oversende statistikk om særlige aspekter ved gjennomføringen av denne forordning samt statistikk i henhold til nr. 3.

Artikkel 85

Kostnader

1. Kostnadene ved utvikling av ETIAS-informasjonssystemet, integrering av den eksisterende nasjonale grenseinfrastrukturen og forbindelsen til det nasjonale ensartede grensesnittet, drifting av det nasjonale ensartede grensesnittet og opprettelsen av den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene skal dekkes over Unionens alminnelige budsjett.

eu-LISA skal være særlig oppmerksom på faren for kostnadsøkninger og sikre tilstrekkelig overvåking av kontrahenter.

2. ETIAS' driftskostnader skal dekkes over Unionens alminnelige budsjett. Dette skal omfatte drifts- og vedlikeholdskostnadene ved ETIAS-informasjonssystemet, herunder det nasjonale ensartede grensesnittet, driftskostnadene ved den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetenes kostnader til nødvendig personale og teknisk utstyr (maskinvare og programvare) for at de nasjonale ETIAS-enhetene kan utføre sine oppgaver, og oversettelsekostnader som påløper i henhold til artikkel 27 nr. 2 og 8.

Følgende kostnader skal være unntatt: a) medlemsstatenes prosjektledelseskantor (møter, tjenestereiser, kontorer),

- a) drifting av nasjonale IT-systemer (lokaler, gjennomføring, elektrisitet, kjøling),
 - b) drift av nasjonale IT-systemer (operatører og støtteavtaler),
 - c) utforming, utvikling, gjennomføring, drift og vedlikehold av nasjonale kommunikasjonsnettverk.
3. ETIAS' driftskostnader skal også omfatte finansiell støtte til medlemsstatene for utgifter til tilpasning og automatisering av inn- og utreisekontroller med sikte på å gjennomføre ETIAS. Det samlede beløpet for denne finansielle støtten skal være begrenset til høyst 15 millioner EUR det første driftsåret, høyst 25 millioner EUR det andre driftsåret og høyst 50 millioner EUR per år de etterfølgende driftsårene. Kommisjonen skal vedta dele-

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

gerte rettsakter i samsvar med artikkel 89 for videre å fastsette denne finansielle støtten.

4. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå, eu-LISA og Europol skal motta hensiktsmessig ytterligere finansiering og nødvendig personale for å utføre oppgavene de er tillagt i henhold til denne forordning.
5. Midler fra finansieringsrammen nevnt i artikkel 5 nr. 5 bokstav b) i forordning (EU) nr. 515/2014 for å dekke kostnadene nevnt i nr. 1–4 i denne artikkel for gjennomføring av denne forordning skal gjennomføres med indirekte forvaltning for kostnader for eu-LISA og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå og med delt forvaltning for medlemsstatenes kostnader.

Artikkel 86

Inntekter

Inntektene fra ETIAS skal være interne inntekter som settes av i henhold til artikkel 21 nr. 4 i europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁴⁴. De skal settes av til å dekke kostnadene ved driften og vedlikeholdet av ETIAS. Eventuelle gjenværende inntekter etter dekning av disse kostnadene skal overføres til Unionens budsjett.

Artikkel 87

Underretninger

1. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om myndigheten som skal anses som behandlingsansvarlig i henhold til artikkel 57.
2. Den sentrale ETIAS-enheten og medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og eu-LISA om kompetente myndigheter som er nevnt i artikkel 13, og som har adgang til ETIAS-informasjonssystemet.

Tre måneder etter at ETIAS er satt i drift i samsvar med artikkel 88, skal eu-LISA offentliggjøre en konsolidert liste over disse myndighetene i *Den europeiske unions tidende*. Medlemsstatene skal også uten opphold underrette Kommisjonen og eu-LISA om alle endringer av slike myndigheter. Ved slike endringer skal eu-LISA én gang i året offentliggjøre en ajourført konsolidert utgave av disse opplysningene. eu-

LISA skal drive et løpende ajourført offentlig nettsted med disse opplysningene.

3. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og eu-LISA om sine utpekte myndigheter og sentrale tilgangspunkter nevnt i artikkel 50 og uten opphold meddele enhver endring i den forbindelse.
4. eu-LISA skal underrette Kommisjonen om når utprøvingen nevnt i artikkel 88 nr. 1 bokstav e) er avsluttet på tilfredsstillende vis.

Kommisjonen skal offentliggjøre opplysningene nevnt i nr. 1 og 3 i *Den europeiske unions tidende*. Ved eventuelle endringer av opplysningene skal Kommisjonen én gang i året offentliggjøre en ajourført konsolidert utgave av dette. Kommisjonen skal drive et løpende ajourført offentlig nettsted med opplysningene.

Artikkel 88

Driftsstart

1. Kommisjonen skal fastsette datoen ETIAS settes i drift når følgende vilkår er oppfylt:
 - a) De nødvendige endringene av rettsaktene om opprettelse av EU-informasjonssystemene nevnt i artikkel 11 nr. 2, som det skal skapes driftskompatibilitet med ETIAS-informasjonssystemet med, er trådt i kraft.
 - b) Forordningen der eu-LISA tillegges driftsforvaltningen av ETIAS, er trådt i kraft.
 - c) De nødvendige endringene av rettsaktene om opprettelse av EU-informasjonssystemene nevnt i artikkel 20 nr. 2, der den sentrale ETIAS-enheten får adgang til disse databasene, er trådt i kraft.
 - d) Tiltakene i artikkel 15 nr. 5, artikkel 17 nr. 3, 5 og 6, artikkel 18 nr. 4, artikkel 27 nr. 3 og 5, artikkel 33 nr. 2 og 3, artikkel 36 nr. 3, artikkel 38 nr. 3, artikkel 39 nr. 2, artikkel 45 nr. 3, artikkel 46 nr. 4, artikkel 48 nr. 4, artikkel 59 nr. 4, artikkel 73 nr. 3 bokstav b), artikkel 83 nr. 1, 3 og 4, og artikkel 85 nr. 3 er vedtatt.
 - e) eu-LISA har meddelt at en omfattende utprøving av ETIAS er avsluttet på tilfredsstillende måte.
 - f) eu-LISA og den sentrale ETIAS-enheten har godkjent de tekniske og rettslige ordningene for innsamling og overføring av opplysningene nevnt i artikkel 17 til det sentrale ETIAS-systemet, og har underrettet Kommisjonen om dette.

⁴⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 av 25. oktober 2012 om finansielle regler for Unionens alminnelige budsjett og om opphevelse av rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 av 26.10.2012, s. 1).

- g) Medlemsstatene og den sentrale ETIAS-enheten har underrettet Kommisjonen om de forskjellige myndighetene nevnt i artikkel 87 nr. 1 og 3.
2. Utprøvingen av ETIAS nevnt i nr. 1 bokstav e) skal foretas av eu-LISA i samarbeid med medlemsstatene og den sentrale ETIAS-enheten.
 3. Kommisjonen skal underrette Europaparlamentet og Rådet om resultatene av utprøvingen i henhold til nr. 1 bokstav e).
 4. Kommisjonsbeslutningen nevnt i nr. 1 skal kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.
 5. Medlemsstatene og den sentrale ETIAS-enheten skal begynne å bruke ETIAS fra datoen Kommisjonen fastsetter i samsvar med nr. 1.

Artikkel 89

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen på vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Myndigheten til å vedta de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 6 nr. 4, artikkel 17 nr. 3, 5 og 6, artikkel 18 nr. 4, artikkel 27 nr. 3, artikkel 31, artikkel 33 nr. 2, artikkel 36 nr. 4, artikkel 39 nr. 2, artikkel 54 nr. 2, artikkel 83 nr. 1 og 3 og artikkel 85 nr. 3 skal gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 9. oktober 2018. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utløpet av femårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stilltiende forlenges med perioder av samme lengde, dersom ikke Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg en slik forlengelse senest tre måneder før utløpet av hver periode.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 6 nr. 4, artikkel 17 nr. 3, 5 og 6, artikkel 18 nr. 4, artikkel 27 nr. 3, artikkel 31, artikkel 33 nr. 2, artikkel 36 nr. 4, artikkel 39 nr. 2, artikkel 54 nr. 2, artikkel 83 nr. 1 og 3 og artikkel 85 nr. 3 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Beslutningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt som er angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Før vedtakelsen av en delegert rettsakt skal Kommisjonen rådføre seg med eksperter som er utpekt av hver enkelt medlemsstat i sam-

svar med prinsippene i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.

5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. En delegert rettsakt som er vedtatt i henhold til artikkel 6 nr. 4, artikkel 17 nr. 3, 5 eller 6, artikkel 18 nr. 4, artikkel 27 nr. 3, artikkel 31, artikkel 33 nr. 2, artikkel 36 nr. 4, artikkel 39 nr. 2, artikkel 54 nr. 2, artikkel 83 nr. 1 eller 3 eller artikkel 85 nr. 3, skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen to måneder fra den dagen underretning om rettsakten ble gitt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet før utløpet av denne perioden har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. Denne perioden skal forlenges med to måneder på initiativ fra Europaparlamentet eller Rådet.

Artikkel 90

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse. Når komiteen ikke avgir noen uttalelse, skal Kommisjonen ikke vedta utkastet til gjennomføringsrettsakten, og artikkel 5 nr. 4 tredje ledd i forordning (EU) nr. 182/2011 får anvendelse.

Artikkel 91

Rådgivende gruppe

Ansvarsområdene for eu-LISAs rådgivende gruppe for inn- og utreiseprogrammet skal utvides til også å omfatte ETIAS. Denne rådgivende gruppen for inn- og utreiseprogrammet / ETIAS skal bistå eu-LISA med ekspertise vedrørende ETIAS, særlig i forbindelse med utarbeidelsen av det årlige arbeidsprogrammet og den årlige aktivitetsrapporten.

Artikkel 92

Overvåking og evaluering

1. eu-LISA skal sikre at det er innført framgangsmåter for å overvåke utviklingen av ETIAS-informasjonssystemet i lys av planleggings- og kostnadsmålene og overvåke ETIAS' funksjon

i lys av målene for tekniske resultater, kostnadseffektivitet, sikkerhet og tjenestekvalitet.

2. eu-LISA skal innen 10. april 2019 og deretter hver sjette måned under utviklingsfasen av ETIAS-informasjonsystemet framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om status for utviklingen av det sentrale ETIAS-systemet, de nasjonale ensartede grensesnittene og kommunikasjonsinfrastrukturen mellom det sentrale ETIAS-systemet og de nasjonale ensartede grensesnittene. Denne rapporten skal inneholde nærmere opplysninger om de påløpte utgiftene og opplysninger om eventuell risiko som måtte ha innvirkning på systemets samlede kostnader som skal dekkes over Unionens alminnelige budsjett i samsvar med artikkel 85.

Europol og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal innen 10. april 2019 og deretter hver sjette måned under utviklingsfasen av ETIAS-informasjonsystemet framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om status for forberedelsen av gjennomføringen av denne forordning, herunder nærmere opplysninger om de påløpte utgiftene og opplysninger om eventuell risiko som kan ha innvirkning på systemets samlede kostnader som skal dekkes over Unionens alminnelige budsjett i samsvar med artikkel 85.

Når systemet er ferdigutviklet, skal eu-LISA framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet som beskriver nærmere hvordan målene, særlig for planlegging og kostnader, er nådd, og begrunne eventuelle avvik.

3. Når det gjelder det tekniske vedlikeholdet, skal eu-LISA ha adgang til nødvendige opplysninger om behandlingen av opplysninger i ETIAS-informasjonsystemet.
4. To år etter at ETIAS er satt i drift, og deretter annethvert år, skal eu-LISA framlegge for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen en rapport om hvordan ETIAS-informasjonsystemet teknisk fungerer, herunder dets sikkerhet, og statistiske opplysninger om ETIAS-overvåkingslisten etter vurderingsprosedyren i artikkel 35 nr. 5 og 6.
5. Tre år etter at ETIAS er satt i drift, og deretter hvert fjerde år, skal Kommisjonen evaluere ETIAS og framlegge alle nødvendige anbefalinger for Europaparlamentet og Rådet. Evalueringen skal omfatte
 - a) søk i Interpols databaser SLTD og TDAWN via ETIAS, herunder opplysninger om antall treff i disse Interpol-databasene, antall avslag på fremreisetillatelser som

følge av slike treff og opplysninger om eventuelle problemer som er oppstått, og, dersom det er hensiktsmessig, en vurdering av behovet for et forslag til regelverk om endring av denne forordning,

- b) ETIAS' resultater med hensyn til dets mål, mandat og oppgaver,
- c) virkningen, effektiviteten og produktiviteten av ETIAS' resultater og arbeidsmetoder i lys av dets mål, mandat og oppgaver,
- d) en vurdering av sikkerheten i ETIAS,
- e) ETIAS-screeningreglene som brukes til å foreta risikovurdering,
- f) innvirkningen av ETIAS-overvåkingslisten, herunder hvor mange søknader om fremreisetillatelse som har fått avslag av grunner som tar hensyn til et positivt treff i ETIAS-overvåkingslisten,
- g) eventuelle behov for å endre den sentrale ETIAS-enhetens mandat og de økonomiske konsekvensene av en slik endring,
- h) innvirkningen på grunnleggende rettigheter,
- i) innvirkningen på de diplomatiske forbindelsene mellom Unionen og de berørte tredjestatene,
- j) inntektene fra gebyret for fremreisetillatelser, kostnadene ved utvikling av ETIAS, kostnadene ved drift av ETIAS, kostnadene som dekkes av eu-LISA, Europol og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå i forbindelse med deres oppgaver i henhold til denne forordning samt eventuelle inntekter som er satt av i samsvar med artikkel 86,
- k) bruken av ETIAS for rettshåndhevende formål på grunnlag av opplysningene i nr. 8,
- l) antall søkere som er blitt innkalt til intervju, og prosentandelen som de utgjør av det samlede antall søkere, grunnene til å anmode om et intervju, antall intervjuer som har funnet sted på avstand, antallet beslutninger dersom det er utstedt en fremreisetillatelse, dersom det er utstedt en fremreisetillatelse med et flagg, og dersom en fremreisetillatelse er avslått, og antall søkere som er blitt innkalt til intervju, men ikke er møtt opp, og, dersom det er hensiktsmessig, en vurdering av behovet for et forslag til regelverk om endring av denne forordning.

Kommisjonen skal oversende evalueringsrapporten til Europaparlamentet, Rådet, EUs datatilsyn og Den europeiske unions byrå for grunnleggende rettigheter.

6. Medlemsstatene og Europol skal oversende eu-LISA, den sentrale ETIAS-enheten og Kommisjonen nødvendige opplysninger for å utarbeide rapportene nevnt i nr. 4 og 5. Disse opplysningene skal ikke skade arbeidsmetoder eller omfatte opplysninger som avslører kilder, ansatte eller undersøkelser hos de utpekte myndighetene.
7. eu-LISA og den sentrale ETIAS-enheten skal gi Kommisjonen nødvendige opplysninger for å foreta evalueringene nevnt i nr. 5.
8. I samsvar med bestemmelsene i nasjonal rett om offentliggjøring av følsomme opplysninger skal hver medlemsstat og Europol utarbeide årlige rapporter om hvor effektiv adgangen til opplysninger i det sentrale ETIAS-systemet har vært for rettshåndhevende formål, med opplysninger og statistikk om følgende:
- a) de rimelige grunnene til å tro at den mistenkte, gjerningspersonen eller offeret er omfattet av denne forordning,
 - b) antall anmodninger om adgang til det sentrale ETIAS-systemet for rettshåndhevende formål,
 - c) antall og arten av saker som har ført til treff,
 - d) antall og arten av saker der framgangsmåten for behandling av hastesaker nevnt i artikkel 51 nr. 4 ble anvendt, herunder saker der den hastende karakter ikke ble godtatt ved den etterfølgende kontrollen foretatt av det sentrale tilgangspunktet.
- Det skal stilles en teknisk løsning til rådighet for medlemsstatene for å lette innsamling av disse opplysningene i henhold til kapittel X med sikte på å generere statistikken nevnt i dette nummer. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette spesifikasjonene for de tekniske løsningene. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité i artikkel 90 nr. 2.

Artikkel 93

Praktisk håndbok

Kommisjonen skal i tett samarbeid med medlemsstatene og Unionens relevante byråer stille til rådighet en praktisk håndbok som skal inneholde retningslinjer, anbefalinger og beste praksis for gjennomføring av denne forordning. Den praktiske håndboken skal ta hensyn til relevante eksisterende håndbøker. Kommisjonen skal vedta den praktiske håndboken i form av en rekommendasjon.

Artikkel 94

Ceuta og Melilla

Denne forordning skal ikke berøre de særlige reglene for byene Ceuta og Melilla, som fastsatt i erklæringen fra Kongeriket Spania om byene Ceuta og Melilla i sluttakten til avtalen om Kongeriket Spanias tiltredelse til konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985.

Artikkel 95

Finansielt bidrag fra stater som er tilknyttet gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket

I henhold til de relevante bestemmelsene i deres tilknytningsavtaler skal det utarbeides ordninger for de finansielle bidragene fra landene som er tilknyttet gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket.

Artikkel 96

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning skal gjelde fra den dato som fastsettes av Kommisjonen i henhold til artikkel 88, med unntak av artikkel 6, 11, 12, 33, 34, 35, 59, 71, 72, 73, 75–79, 82, 85, 87, 89, 90, 91, artikkel 92 nr. 1 og 2, artikkel 93 og 95 så vel som bestemmelsene knyttet til tiltakene nevnt i artikkel 88 nr. 1 bokstav d), som skal gjelde fra 9. oktober 2018.

Bestemmelsene om søk i Eurodac skal brukes fra den dato omarbeidingen av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 603/2013⁴⁵ får anvendelse.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater i samsvar med traktatene.

⁴⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 603/2013 av 26. juni 2013 om opprettelse av «Eurodac» for sammenligning av fingeravtrykk med henblikk på effektiv anvendelse av forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsettelse av kriterier og ordninger for å avgjøre hvilken medlemsstat som har ansvaret for behandling av en søknad om internasjonal beskyttelse inngitt i en medlemsstat av en tredjestatsborger eller en statsløs, og om medlemsstatenes rettshåndhevende myndigheters og Europols adgang til anmode om sammenligning med Eurodac-opplysninger med henblikk på rettshåndhevelse, og om endring av forordning (EU) nr. 1077/2011 om opprettelse av et europeisk byrå for driftsforvaltning av store it-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet (EUT L 180 av 29.6.2013, s. 1).

Endringer i grenseloven, utlendingsloven og politiregisterloven (etablering av systemer for inn- og utreise, fremreise og passasjerlisteopplysninger mv.)

Utferdiget i Strasbourg, 12. september 2018.

For Europaparlamentet For Rådet

President

Formann

A. TAJANI

K. EDTSTADLER

Undervedlegg 1

Liste over straffbare forhold nevnt i artikkel 17 nr. 4 bokstav a)

1. terrorhandlinger,
2. deltakelse i en kriminell organisasjon,
3. menneskehandel,
4. seksuell utnyttelse av barn og barnepornografi,
5. ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer,
6. ulovlig handel med våpen, ammunisjon og sprengstoffer,
7. korrupsjon,
8. bedrageri, herunder rettet mot Unionens finansielle interesser,
9. hvitvasking av utbyttet fra straffbart forhold og falskmyntneri, herunder forfalskning av euroen,
10. IT-kriminalitet/cyberkriminalitet,
11. miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og tresorter,
12. menneskesmugling,
13. drap, grov kroppsskade,
14. ulovlig handel med menneskeorganer og -vev,
15. bortføring, frihetsberøvelse og gisseltaking,
16. organisert eller væpnet ran,
17. ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgjenstander,
18. etterligninger og framstilling av piratutgaver av produkter,
19. forfalskning av offisielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter,
20. ulovlig handel med hormonpreparater og andre vekstfremmende stoffer,
21. ulovlig handel med nukleære eller radioaktive materialer,
22. voldtekt,
23. straffbare forhold omfattet av Den internasjonale straffedomstols kompetanse,
24. skips- eller flykapring,
25. sabotasje,
26. handel med stjålne kjøretøyer,
27. industrispionasje,
28. brannstiftelse,
29. rasisme og fremmedhat.

Bestilling av publikasjoner

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon

www.publikasjoner.dep.no

Telefon: 22 24 00 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på

www.regjeringen.no

Trykk: Departementenes sikkerhets- og
serviceorganisasjon – 09/2021

